rättande till rusthållshemman i allmänhet blifvit utsedde de bästa hemman, som voro att tillgå, och hvilka, jemte åtskilliga andra förmåner, erhållit befrielse från hemmantalsräntan, samt der denna icke uppgick till viss bestämd summa, som ansågs motsvara rustningsbesväret, fått sig anslagen räntan af så kallade augmentshemman. Dessutom har blifvit upplyst, att merberörde afgifter utgjorde de ofvannämnde pensionsinrättningarnes hufvudsakligaste inkomster, hvilka, om ock betydliga, likväl, i anseende till pensionstagarnes talrikhet, icke medgifva att lemna mer än högst otillräckliga pensioner, hvadan någon nedsättning af ifrågavarande afgifter ansetts icke kunna ega rum, med mindre än att pensionskassorna medelst statsanslag godtgjordes för den minskning i påräknade inkomster, som derigenom komme att dem tillskyndas. Då den omständighet, att dessa kassor numera, i stället för rusthållsafgifterne, erhållit årliga statsanslag, likväl icke väsendtligen förringar de skäl, som vid föregående riksdagar legat till grund för afslag å likartade motioner med de nu ifrågavarande, har Utskottet ansett sig nu

icke kunna till hvad i ofvannämnde hänseende blifvit yrkadt tillstyrka Rikets Ständers bifall.

§. 10.

I fråga om stämpelafgiften å tidningar har Utskottet fått emottaga följande motioner:

af Herr *Printzensköld, C.*, att, med afseende å den tidningar förunnade postportofrihet och på det någon ersättning för ökadt besvär vid postföringen måtte kunna posthemmans-innehafvarne beredas, tidningsstämpel-afgiften måtte fördubblas;

af Hans Excellens Herr Grefve *Löwenhjelm*, att, med bibehållande af nuvarande stämpelafgift, ett lindrigt postporto måtte tidningar åsättas;

af Herr *P. Berg*; och

af *Anders Jansson* från Skaraborgs län, att berörde afgift måtte nedsättas till det belopp, hvartill densamma före sednaste riksdag var bestämd; samt

af *Johan Pehrsson* från Upsala län, att stämpelafgiften måtte antingen helt och hållet upphöra eller ock nedsättas till samma belopp, som af nyssnämnde 2:ne motionärer blifvit föreslaget; varande såsom skäl för den yrkade nedsättningen hufvudsakligen andraget, att genom den vid sednaste riksdag vidtagna förhöjning af denna afgift priserne å de större tidningarne stegrats och derigenom en indirekt beskattning blifvit lagd på den stora allmänheten, för hvilken tidningar numera äro ett behof, samt de mindre s. k. landsorts-tidningarnes tillvaro så försvårats, att en del af dessa, till skada för den ort, der de utgifvits, måst helt och hållet upphöra.

Härförutan har, såsom tillägg till Herr Bergs ofvannämnda motion, inom Vällofl. Borgareståndet blifvit af Herr *O. Wallenberg* föreslaget, att endast den del af en tidningsupplaga, som med posten fortskaffas, måtte stämplas samt stämplingen verkställas vid vederbörande postkontor och afgiften derför direkte ingå till postverket.

Vid öfvervägande af hvad sålunda blifvit såväl i ena som andra afseendet yrkadt, har Utskottet, hvad först angår Herr Printzenskölds och Hans Excellens Hr Grefve Löwenhjelms omförmälde förslag, trott sig böra erinra, att, då Rikets Ständer vid sednaste riksdag, just i betraktande af den tidningar beviljade portofrihet, pröfvade lämpligt förhöja stämpelafgiften till dess dubbla belopp, skäligt afseende blifvit fästadt å

Statens anspråk på ersättning för berörde förmån, hvadan någon ytterligare dylik ersättning eller förhöjning i stämpelafgiften icke nu synes vara af omständigheterna påkallad. Beträffande åter den ifrågasatta nedsättningen, torde skäl dertill så mycket mindre vara för handen, som det icke lärer kunna nekas, att stämpelafgiften i och för sig är af den obetydlighet, — hvilket dagliga erfarenheten också bekräftar, — att hinder för spridandet af tidningspressens alster icke kan anses derigenom uppstå. Utskottet hyser nemligen den öfvertygelse, att inom den ort, der behofvet af en tidning låter förspörja sig, en sådan också skall, oaktadt stämpelafgiften, uppstå och ega bestånd. Hvad slutligen vidkommer det jemväl väckta förslaget att endast den del af en tidningsupplaga, som med posten försändes, borde undergå stämpling och denna stämpling verkställas å postkontoren samt afgiften direkte inflyta till postverket, så torde dervid böra anmärkas, dels att stämpelafgiften icke är att betrakta såsom egentligt postporto, dels ock att den föreslagna förändringen skulle komma att medföra betydligt ökade göromål för posttjenstemännen, hinder och dröjsmål vid posternes expedierande samt, i afseende å sjelfva stämpelafgiften, enahanda resultat som hittills, nemligen densammas ingående till Statsverket, ehuru i förening med öfverskotten å postverkets intrader. — På grund af hvad Utskottet sålunda anfört, hemställer Utskottet,

att Rikets Ständer måtte, utan afseende å de i detta ämne väckta motioner, besluta, att stämpelafgiften för tidningar må vid dess nuvarande belopp oförändradt förblifva.

§. 11.

I sammanhang med Herr Henschens ofvan omförmälda motion, har inom Vällofl. Borgare-Ståndet blifvit af Herr *Stolpe* föreslaget, att det uti äldre karta-sigillata-förordningar befintliga stadgande, enligt hvilket en afgift af två skillingar skulle erläggas för hvarje karta, som af expeditionshafvanden påsattes och påtecknades, måtte uti blifvande förordning varda återinfördt.

Då uti 3:dje punkten af förestående §. stadgas, att domare eller andre, som, i och för deras tjenstebefattning, emottaga skrifter och handlingar, böra vid ansvar, som i 14 §. stadgas, tillse att dessa handlingar äro riktigt karterade och stämplarne annullerade, på sätt 3 §. 6 mom. innehåller, synes således, i följd häraf, domaren eller tjenstemannen vara nödsakad, att, i händelse något uti omförmälde hänseende blifvit af part försummadt, antingen vägra att så beskaffade handlingar emottaga eller ock sjelf gå i författning om karteringens behöriga fullgörande, hvarigenom i förra fallet äfventyr för rättsökande genom förlust af fatalier kan uppkomma, och i sednare fallet domaren måste vidkännas ett besvär, som, utan motsvarande ersättning, icke bör honom påläggas. Till undanrödjande af dessa olägenheter och då det för rättsökande måste anses innefatta en förmån att, i händelse af behof, mot en obetydlig afgift, ega att vid karteringen påräkna biträde,

hemställer Utskottet, som anser denna afgift lämpligast böra bestämmas till 2 sk. för hvarje handling, hvars kartering af expeditionshafvanden ombesörjes, att det tillägg, författningsförslaget uti 3 punkten af 11 §. upptager, måtte af Rikets Ständer godkännas.

§. 19.

Slutligen har Utskottet vid denna §., som handlar om utbyte af makuleradt stämpladt papper, funnit nödigt att uti 2:dra mom. föreskrift meddelas derom, att dy-

lika kartor böra af vederbörande myndigheter, som om deras inlösen förordnar, märkas, på det de icke må kunna till inlösen ånyo företes, och hemställer, i enlighet härmed, att ett tillägg, sådant som författnings-förslaget innehåller, måtte uti berörde moment varda infördt.

Stockholm den 20 April 1854.

Reservationer.

1:o af Herr Grefve *Taube, H. E.*, vid 8 §. 4 mom. 2 punkt. »Emot Utskottets förslag förekommer till en början: att det enligt Kongl. Förordningen den 13 Juni 1800 är hvarje köpares skyldighet, att inom viss föreskrifven tid sitt köp lagfara, vid äfventyr att, om det försummas, böta så mycket som svarar emot värdet af det stämplade papper, hvarmed köpebrefvet förses bör, och lika fullt fullgöra skyldigheten att med behörig karta sigillata sitt åtkomstbref belägga; att hvarje öfverlåtelse, efter köpeaftal, af egendom på en annan person är ett nytt köp, hvarmed för sig lagfaras bör, antingen säljaren derå utfärdar köpebref, eller, af beqvämlighet, skrifver öfverlåtelsen på den handling, hvarpå hans egen åtkomst sig grundar; samt att, om Rikets Ständer godkänna Utskottets förslag, denna åtgärd, då Kongl. Maj:t, utan Rikets Ständers samtycke, icke eger att några allmänna afgifter ålägga, skulle innebära upphäfvande, i annan än grundlagsenlig ordning, af det i åberopade Kongl. Förordning stadgade ansvar för underlåten lagfart i afseende på transport eller öfverlåtelse af åtkomst-bref, som skett inom den tid, som är stadgad för anmälan om uppbud af första köpebrefvet, enär desse öfverlåtelser blifvit ensidigt af Rikets Ständer från stämplade pappersafgiften befriade. Vidare är emot det föreslagna stadgandet att anmärka, att det strider emot all rättsgrund, om en påbjuden afgift skulle drabba 2:ne personer, som i öfrigt äro i alldeles lika förhållanden, olika derföre, att den enes åtkomstbref äro, man efter man, skrifna på ett papper och den andres på 2:ne eller flere, samt att det icke innehåller föreskrift, efter hvilkendera köpeskillingen stämplade pappersafgiften skall beräknas, i händelse högre sådan är i öfverlåtelsen bestämd än i första köpet. På dessa skäl har jag icke kunnat deltaga uti Utskottets beslut, utan anser nuvarande stadgandet böra framgent bibehållas.»

I denna reservation har instämt Herr *J. G. Brodin*, som äfven ansett de uti 4 §. af nu gällande karta-sigillata-förordning gifne föreskrifter om kartering af fastebref och de i deras ställe företeende bevis eller protokolls-utdrag hafva bort bibehållas.

2:o af Herr Doktor *Sandberg:* »För min del kan jag icke godkänna den behandling, som vederfarits motionerna om lindring i den dryga afträdes-afgiften vid köp af rusthålls-hemman. Då all annan fast egendom betalar en per mille uti krigsmanshus-afgift, äro köp af rusthåll belagde med en tiodubbelt större afgift eller en procent af köpe-summan, hvilken nu utgår i stämpladt papper. Denna tiodubbla afgift utgår till Amiralitets-krigsmans-kassan från Båtsmans-rotehålls-hemman i Södra Möre af Kalmar län hvarje gång en sådan hemmansdel genom köp öfvergår till en annan egare. Och sådant sker ganska ofta. Ty ju mindre välståndet är ibland allmogen, desto oftare ombytas åboer på de små jordbitarne. Den skuldsatte nödgas sälja och bosättnings-behofvet föranleder en annan att köpa, på det sätt att köparen ikläder sig skul-

derna och gifver säljaren några hundra R:dr derutöfver. Snart är köparen åter tvungen att sälja på enahanda vilkor, och så går det till för den ene efter den andra. Sålunda uppstegras de små hemmansdelarnes försäljningspris, och de vid hvarje köp förnyade utomordentligt dryga krigsmanshus-afgifterna bidraga i sin mån till allmogens utarmande i dessa orter.

Frågar man efter orsaken hvarföre denna besynnerliga skattebörda här skall vara tio gånger större än vid köp och salu af all annan jord, så skola väl dessa Båtsmansrotehålls-hemman vara tio gånger bättre och fördelaktigare än andra. Att sådant icke är förhållandet, utan att verkligen motsatsen eger rum, är lätt att inse. Uti en enda socken innehafvas omkring 90 hemman af 510 jordegare, och dessa äro belastade med 132 Båtsmän. En sådan rotering är vida mera betungande än alla grundskatter. Det är ej nog med karlens anskaffande och underhåll, utan under hans bortovaro på tjenstgöring måste rotebönderna draga omsorg om hans hustru och barn. Om han dör, eller förbryter sig, eller blir äldre, eller får ett litet kroppsfel, och blir afskedad vanligen utan och i bästa fall med en pension af 6 högst 8 R:dr om året, så måste ny karl anskaffas. Icke många år derefter går det med honom på samma sätt. Den svåraste följden af allt detta är, att församlingen, det vill säga rotehållarne, blifvit betungade med en vexande mängd afskedade båtsmän med deras hustrur och barn, jemte enkor och barn efter aflidne båtsmän, och alla dessa befinna sig vanligen i den ytterligaste fattigdom. Derföre yttrades vid ett allmänt sammanträde, kort före riksdagens början, den öfvertygelse, att den utomordentligt starka båtsmans-roteringen i södra Möre vore en af hufvudorsakerna till den öfverhandtagande fattigdomen och fattigvårds-tungan, som derstädes trycker jordens innehafvare.

Under sådana förhållanden, och då de nu omförmälda hemman ingalunda äro bättre och fördelaktigare, utan vida mera betungade än annan jord, så synes det vara både billigt och rättvist, att den karta, som vid hemmansköp motsvarar afträdes-afgiften till Amiralitets-krigsmans-kassan, må nedsättas ifrån en procent till en per mille af köpeskillingen, eller till lika belopp med dylik afgift vid åbo-ombyte på andra hemman.»

3:o af *A. J. Sandstedt* från Jönköpings län: »Emot Bevillnings-Utskottets förslag, att i karta-sigillata-förordningens 3 mom. 11 §. tillerkänna »Domare eller andre, hvilka, i och för deras tjenstebefattning, emottaga skrifter och handlingar», en ersättning af två skillingar banko för hvarje handling, hvars karterin[illegible]te verkställa, får jag reservera mig, af skäl, att dessa personer, som oftast sjelfve hafva karta-försäljningen om hand och derför åtnjuta den icke obetydliga provision af 5 procent, väl kunna, utan denna föreslagna ersättning, betjena rättsökande, som icke sällan utgöras af mindre bemedlade, hvilka merendels på stället köpa sin karta och kanske äro okunnige om, huru med kartans fastsättning och makulering skall förfaras.»

STOCKHOLM, tryckt hos ISAAC MARCUS, 1854.

Förslag till Författning

angående

Stämplade Pappers-afgiften.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

§. 3.

Allmänna föreskrifter vid Författningens efterlefnad.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

3:o. Vid chartering af köpe-, bytes- och gåfvobref å fast egendom på landet och i städerne, som vid Under-Domstolarne, i ändamål af lagfart, företes, äfvensom af fastebref, hvilka derifrån utfärdas, skuldebref och andra handligar, som i nämnde Domstolars intecknings-protokoller intagas, samt bouppteckningar, *äktenskapsförord*, morgongåfvobref och om dessförren afslutade köpe-afhandlingar, hvilka till samma Domstolar ingifvas, skola begagnas beläggnings-chartor *så inrättade, att, då chartan midt öfver vertikalt afklippes, så väl den ena som andra delen deraf innefattar fullständiga valör- och årtals-stämplar.*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

8:o. Om contract förnyas och den betingade summan dervid förhöjes, skall det, i mån deraf, med beläggnings-charta förses.

9:o. *För sådane handlingar, hvilka efter viss procent-beräkning skola charteras, bör chartebeloppet, då detsamma vid uträkningen slutas med runstycken, fyllas till nästa skillingtal, samt, när detta med mindre än 3 sk. understiger en Riksdaler, alltid till jemn Riksdaler fyllas.*

10:o. Om, vid handlingars eller äktenskapslysningars chartering, högre charta, än föreskrifven är, af enskild person frivilligt begagnas, ege åtal derå ej rum.

§. 4.

Om chartering af rättegångs- samt andra skrifter och handlingar.

1:o.

I afseende på chartering af rättegångs-skrifter och andra handlingar, hvilka vid Publika Verk, Embetsställen eller andra Myndigheter ingifvas eller uppvisas, samt domar, utslag, resolutioner och andra handlingar, som derifrån utfärdas, hänföras dessa Verk och Myndigheter till följande sex afdelningar, nemligen:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Vid dessa nu uppräknade Verk, Embetsställen och Myndigheter skola alla handlingar, under hvad benämning som helst, och hvilka ej finnas här nedan eller särskildt i denna Förordning omförmälda, charteras *för hvarje ark,* som följer:

(Tarifen.)

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

2:o.

Följande skrifter och handlingar charteras, utan förändring, till nedanstående belopp, nemligen:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Pass, till inrikes orter eller Norge:

	R:dr.	sk.	rst.
— för husbonde, hustru eller barn med tjenstehjon, ett eller flere	—	12.	—
— för gesäller, hvardera	—	6.	—
— för allmoge samt Korporaler, Dragoner, Ryttare, Soldater och Båtsmän, då de resa utom Länen eller till Norge	—	3.	—

Fastebref å förvärfvad egendom förses med charta-sigillata till en fjerdedel emot hvad för Köpe- och Bytes-bref stadgas, på nedanstående sätt:

under 50 R:dr	—	3.	—
från och med 50 till 75 R:dr	—	6.	—
— 75 till 100 „	—	9.	—
— 100 till 125 „	—	12.	—
— 125 till 150 „	—	15.	—
för fulla 150 R:dr	—	18.	—
samt derutöfver för hvarje fulla 50 R:dr	—	3.	—

§. 5.

Chartering af öppna Bref, Fullmakter, Constitutorialer, Afsked m. m. från Kongl. Maj:ts Canzli, i hvilken chartering den fordna Canzligebühren och Sportlerne inom Canzliet samt Sigill-penningarne äro inbegripne.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Fullmakter, Constitutorialer, Protocolls-Utdrag m. m., hvarigenom embeten, tjenster, beställningar och sysslor med verklig lön vid civila, militära, ecclesiastika samt andra Stater, af hvad namn de vara må, tillsättas och bortgifvas, böra förses med stämpladt papper *utom 1 R:dr för Sigill-penningar, till 12½ procent (derunder inbegripne Canzli-gebühr à 7½ procent) af hela löne-beloppet, då fullmakt första gången löses, samt derefter af skillnaden emellan den lön, som förut innehafts, och den som tillträdes; dock må icke i något fall stämpladt papper till förenämnde handlingar understiga det belopp, som för resolution i allmänhet stadgadt är.*

Åtföljes tjensten af extra ordinarie inkomst eller sportler af beständig egenskap, så böra äfven dessa ingå uti löneberäkningen. I detta fall, eller då lönen är underkastad förändring, beräknas chartæ-beloppet efter medium af de sista fem årens, tjensten åtföljande och till taxering uppgifne, löneförmåner, för hvilka bevillning efter 2:dra Artikeln blifvit erlagd.

För Constitutorial på behaglig tid beräknas, efter nyssnämnde grund, chartæ-sigillatæ-afgiften till 2½ procent af lönen eller löne-tillökningen, som erhålles, jemte 7 R:dr, motsvarande Cantzli-gebühr och Sigill-penningar.

Härvid iakttages, hvad särskildt Militär-Staterne angår, att i de fall, då Regementet eller Corpsen, hvarvid utnämningen sker, icke är och under loppet af de fem nästförutgångna åren varit på full stat, beräkningen sker efter den i 1833 års normal-stat upptagna lön, så vida icke medium af nyssnämnde fem års, tjensten åtföljande löneförmåner, för hvilka bevillning efter 2:dra Artikeln blifvit erlagd, utan afdrag likväl för accordsränta, öfverskjuter sistnämnde lön, i hvilken händelse berörde medium tages till grund; äfvensom att, om vid det Regemente eller den Corps, hvarinom befordran egt rum, olika löner finnas inom samma grad, chartan beräknas blott efter den lön, som tillträdes; men sedermera, när högre lön inom samma grad erhålles, bör transport-resolutionen derom charteras efter beloppet af lönetillökningen.

Om någon beställning med lön på stat tillsättes genom General-ordres, anses dessa lika med constitutorial *på behaglig tid.*

Då *Kongl. Maj:t utnämner* någon till beställning af den beskaffenhet, att lön på stat dervid ej åtföljer, eller först framdeles kommer att åtnjutas, hvarunder förstås tjenstegrader i Arméen samt vid Stockholms Borgerskaps Militär-Corpser, beläggės derom utfärdad fullmakt eller öppet bref, utom 1 R:dr för sigillpenningar, med stämpladt papper till *här ofvan för fullmakter i allmänhet bestämda belopp, beräknade efter* den lön, som åtföljer dylika eller med dem jemförliga beställningar; hvarvid iakttages, att för fullmakter i Regemente, Corps eller Arméen, utan afseende på, vid hvilket Regemente eller vid hvilken Corps den till högre grad befordrade tjenar, äfvensom för fullmakter vid Stockholms Borgerskaps Militär-Corpser, beräkningen alltid sker efter staten för Kron-Prinsens Hussar-Regemente, samt att, i afseende å de serskilda Generals-graderne i Arméen, *Kongl. Maj:ts* nådiga Bref af den 18 December 1843 länder till efterrättelse.

Den, hvilken erhållit dylik beställning och derå löst fullmakt, skall, då han sedermera erhåller lön å stat i samma eller högre grad, endast lösa resolution eller fullmakt efter enahanda grunder, som om han innehaft ett lönebelopp, motsvarande det, hvarför han redan erlagt lösen.

Transporter och byten inom samma grad och Corps, som *Kongl. Maj:t i nåder beviljar*, förses med stämpladt papper till lika belopp, som constitutorial på behaglig tid.

Härvid gäller dock, i afseende på Militär-Staterne, dels det undantag, som för dylika transporter och byten vid dessa stater här ofvan är stadgadt, dels att, i händelse vid transporter till Regements-Qvartermästare- och Regements-Adjutants-beställningar, hvilka icke åtfölja viss grad, skulle erhållas högre lön, än den, hvarefter stämpel-pappers-afgift för den transporterades vid Regementet eller Corpsen innehafvande tjenstegrad redan blifvit erlagd, resolutionerne beläggas med stämpladt papper för skillnaden emellan dessa löner, likväl icke med mindre än 6 R:dr för Canzli-gebühren, dels ock att för sådana transporter och byten inom samma grad och Corps, hvarvid *lön förut icke innehafts eller* någon löneförhöjning icke eger rum, endast erläggas Canzli-gebühr och sigillpenningar med tillsammans 7 R:dr, men icke någon egentlig charta-sigillata.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

§. 6.

Chartering af Öppna Bref, Fullmakter, Constitutorialer m. m. och Afsked från Rikets Embetsverk och andra offentliga Myndigheter.

Nedannämnde utgående expeditioner charteras, som följer:

Fullmakter, Constitutorialer, Protocolls-Utdrag m. m., hvarigenom embeten, tjenster, beställningar och sysslor med verklig lön vid civile, militäre, ecclesiastike samt

andra Stater, af hvad namn de vara må, tillsättas och bortgifvas af Hof- och Öfver-Rätter, Collegier, Riksmarskalks-Embetet, Academi-Canzlerer, Öfver-Ståthållare-Embetet, *Kongl.* Directioner och Committéer, General-Post-Styrelsen, Landshöfdingar, Ståthållare, Directörer vid *Kongl. Maj:ts* Spectakler, Befälhafvare, Öfverstar, Consistorier och andre Verk, af hvad namn de vara må, som dertill ega *Kongl. Maj:ts* nådiga tillstånd, så väl som af Magistrater och de flere, hvilka ega att bortgifva beställningar och sysslor med lön, böra förses med stämpladt papper, *då lön på Stat förut icke innehafts, till fem procent af hela det erhållna lönebeloppet, men, vid befordringar till högre lön, endast af skillnaden emellan den förra och den som erhålles.* Åtföljes tjensten af extra ordinarie inkomst eller sportler af beständig egenskap, så böra äfven dessa ingå uti löneberäkningen. I detta fall, eller då lönen är underkastad förändring, beräknas chartæ-beloppet efter medium af de sista fem årens tjensten åtföljande löneförmåner, för hvilka bevillning efter Andra Artikeln blifvit erlagd; men för constitutorial på behaglig tid skall stämplade pappers-afgiften vara hälften mindre, än hvad för fullmakt stadgadt är.

Dessutom iakttages, att för Under-Officerare vid de värfvade Regementerne och *Kongl. Maj:ts* Flotta, för Underbefäl och Manskap vid Militär-Kustbevaknings-Corpsen, för Underbefäl vid Telegraf-Corpsen samt för Handtverkare och Inventarie-Timmermän vid Flottan, äfvensom för dem och deras vederlikar, försedde med rote-lön vid indeldta Arméen, beräknas chartan, i de fall, denna §. utstakar, till endast En procent af den på stat bestådda lönen eller arfvodet, eller den erhållna rotelönen, hvilken sistnämnde, der den i persedlar är utsatt, förvandlas i penningar efter sednaste årets markegång.

	R:dr.	sk.	rst.
För ringare Skolbetjente, Pædagoger, Folkskole-Lärare, Klockare, Organister, Sångare, Kyrkovaktare och mindre Kyrkobetjente *charteras* fullmakter efter lika grund, som vid andre ecclesiastike befordringar, dock ej under	—	8.	—
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —			

Om någon beställning med lön på stat tillsättes genom ordres, anses dessa lika med constitutorial.

Då något Verk eller någon Embetsman utnämner någon till beställning af den beskaffenhet, att lön på stat dervid ej åtföljer eller först framdeles kommer att åtnjutas, belägges derom utfärdad fullmakt eller öppet bref med stämpladt papper *till här ofvan för fullmakter i allmänhet bestämda belopp, beräknade efter* den lön, som åtföljer dylika eller med dem jemförliga beställningar.

§. 7.

Undantag ifrån och lindring uti föregående stadganden, hvilka undantag och lindringar dock ej sträcka sig till den del af stämplade pappers-afgiften, som utgår i stället för den fordna Cantzligebühren och Sigillpenningarne, utom i de fall, då befrielse, i anseende till fattigdom, är medgifven.

1:o. Från stämpladt papper befrias:

Beskrifningar öfver geometriska chartor *samt protokoll eller andre handlingar, som af Landtmätare eller från Provins-Landtmäteri-Kontoren utgifvas.*

Permissions-sedlar, som af Officerare utgifvas för Corporaler samt Soldater och Båtsmän, när de i sine angelägenheter ej resa utom Länet; börande de i annat fall vara försedde med vederbörligt rese-pass, charteradt, på sätt 4 §. 2 mom. utvisar.

§. 8.

Chartering af Contracter, Köpe-afhandlingar och Förbindelser m. m.

1:o. Arrende- och andra Contracter, angående egendomar, hus, rum, bodar, källare, tomter och trädgårdar, så på landet, som i Städerne, samt åkrar, ängar, beteshagar, qvarnar och sågar m. m., ehvad de äro på landet belägna eller Städerne tillhörige, skola, utan afseende å det sätt, hvarpå de finnas upprättade, jemväl om de blifvit för vederbörande Embetsverk och genom deröfver meddeladt Protocolls-utdrag afslutade, antingen skrifvas på eller beläggas med stämpladt papper, beräknadt efter den arrende-summa, hyra eller afgäld, som för ett år i penningar eller penningars värde utgöres, och för kortare tid i förhållande derefter, dock aldrig lägre än 3 skillingar, på följande sätt, nemligen:

Under 15 R:dr	— 3. —
från och med 15 till 20 R:dr	— 5. —
från och med 20 till 25 „	— 6. —
från och med 25 till 30 „	— 9. —
från och med 30 till 40 „	— 12. —
från och med 40 till 50 „	— 24. —
från och med 50 till 75 „	— 36. —
från och med 75 till 100 „	1: — —
för fulla 100 R:dr	1: 24. —
och derutöfver för hvarje fulla 50 R:dr	— 24. —

Begagnas Contract utöfver den deruti bestämda tid, bör chartan derefter lämpas, dock ej till högre belopp, än som svarar mot ett års arrende eller hyra; och belägges ej Contract med ny charta förr, än nytt sådant upprättas, eller, i följd af nytt aftal, arrendet eller hyran förhöjes, då chartan derefter lämpas, eller när Contract *efter arrendetidens början* på ny arrendator eller hyresman transporteras.

Till alla Arrenden, Contracter och Afhandlingar, utan viss summa, skall, efter samma grund och förestående Tarif, charta anskaffas till det belopp, hvartill deri betingade persedlar eller förmåner kunna skattas, enligt sednast fastställda markegångspris; och skulle samma Contract innehålla bestämmelser, rörande persedlar eller förmåner, hvilka icke finnas i Markegångs-taxan uppförda, eller blifvit i Contractet visst värde i penningar åsatta, ökes chartan i afseende derå med 12 sk.

För contracter, som å landet upprättas emellan Jordegare och Torpare eller andre personer om några tunnland jord, dervid städja erlägges, beräknas chartæ sigillatæ-afgiften sålunda, att fem procent af städjan, jemte värdet af de årliga prestationerne, der sådane äro förbehållne, tages till grund för charteringen, och på den summa, som härigenom uppstår, beräknas chartan, enligt förestående Tarif.

Fördels- och Undantags-Contracter, när de för Domaren uppvisas, *beläggas med 24 sk. charta.*

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Till Contracter emellan enskilde personer bestå Contrahenterne stämpladt papper till hälften hvardera, om ej annorlunda dem emellan derom aftaladt är; men å de Contracter, som af vederbörande för Kronans samt Kyrkors, Academiers, Gymnasiers, Skolors, Hospitalers och *fromma Stiftelsers* räkning eller af Officerare, på rotebönders och rusthållares vägnar, varda afslutade, angående arrenden af Kronans och Allmänna Inrättningars jord *och egendom*, skall den, som med Kronan, dess ombud, Officerare eller *förenämnde inrättningar* i något af de förenämnde ämnen contraherar, efter nu föreskrifne grund bestå stämpladt papper å det exemplar, han undfår.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

4:o. Köpe-, Bytes- och Gåfvo-bref på fast egendom å landet och i Städerne, Bruk och Manufactur-verk, Smiden och Smidesrättigheter samt Hammarskatter, Frälseräntor, Fabriker eller andra inrättningar, med hvad mera, som under eganderätt förytt-ras och vid Domstolarne uppbjudes, förses med stämpladt papper efter värdet, nemligen:

Under 50 R:dr	— 12. —
från och med 50 till 75 R:dr	— 24. —
från och med 75 till 100 R:dr	— 36. —
från och med 100 till 125 R:dr	1: — —
från och med 125 till 150 R:dr	1: 12. —
för fulla 150 R:dr	1: 24. —
och derutöfver för hvarje fulla 50 R:dr	— 12. —

Varder Köpe-, Bytes- eller Gåfvo-bref, förr än uppbud skett, å annor man transporteradt eller öfverlåtet, belägges handlingen med ny charta, efter nyssberörde grund, för hvarje transport eller öfverlåtelse, *så vida icke densamma eger rum inom den för lagfart föreskrifna tid, räknad ifrån första köpet, i hvilket fall förnyad chartering ej ifrågakommer.*

Köpe-, Bytes- och Gåfvo-bref om Skepp, Fartyg och Båtar af öfver 10 lästers drägt, köpe-afhandlingar om andra lösören, hvilka i säljarens vård qvarstanna, *äfvensom afhandlingar, hvarigenom skog från hemman på viss tid föryttras*, böra jemväl, för att vara gällande, förses med stämpladt papper i förhållande till värdet, efter ofvanstående Tarif.

Är i Köpe-, Bytes- och Gåfvo-bref å fast egendom visst värde densamma ej åsatt, beräknas chartan efter det värde, som för egendomen vid sista bevillnings-taxeringen blifvit fastställdt; enahanda beräkningsgrund följes äfven, i händelse uti köpebref om fast egendom vissa förmåner eller tjenstbarheter äro, för längre eller kortare tid, säljaren eller dess rätts innehafvare förbehållne, och den derjemte uti penningar bestämda köpeskilling icke öfverstiger fastighetens taxeringsvärde; men skulle den contanta köpeskillingen öfverstiga detta värde, kommer densamma att tjena till grund för beräkningen af chartans belopp; — skulle åter i Bytes- eller Gåfvo-bref å Skepp, Fartyg eller Båtar värdesumman ej finnas utsatt, charteras detsamma efter 16 sk. per läst; *äfvensom afhandling, hvarigenom skog från hemman på viss tid föryttras, i dylikt fall bör innehålla uppgift om skogsskiftets areal samt charteras efter 12 sk. för hvarje fullt tunnland;* och bestå contrahenterne till Köpe- och Bytes-bref hälften hvardera till stämpladt papper, om ej annorlunda derom slutadt är.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

§. 9.

Chartering af Lysnings-Sedlar till Äktenskap.

1:o. Såsom grund för chartæ-beloppet för sådane lysnings-sedlar stadgas, att det skall utgöra $\frac{1}{5}$:del af den bevillning, till hvilken mannen, enligt företedd och i styrkt afskrift till Pastor, eller den hans ställe företräder, lemnad debetsedel, föregående året blifvit efter 2:dra Art. af Bevillnings-Förordningen taxerad.

§. 11.

Särskilda åligganden i afseende på Författningens handhafvande.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

3:o. Domare eller andre, hvilka, i och för deras tjenstebefattning, emottaga skrifter och handlingar, böra, vid det i 14 §. stadgade ansvar, tillse, att ingifne handlingar äro riktigt charterade och stämplarne annullerade, på sätt 3 §. 6 mom. föreskrifver; *men, i händelse sådant af part uraktlåtes, bör den Embets- eller Tjensteman, som handlingarne emottager, besörja fullgörandet häraf, emot rättighet att för besväret dermed för hvarje sådan handling beräkna sig två skillingar, hvilka, jemte lösen, tecknas å handlingen.*

§. 17.

Försäljning af Stämpladt papper.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

2:o. Hvar och en, som på credit emottager stämpladt papper, bör för det sålunda undfångna chartæ-beloppet ställa behörigen pröfvad och godkänd borgen af en eller flere, såsom för egen skuld, af hvilken borgens-skrift bestyrkt afskrift till Stats-Contoret insändes.

På reqvisition hos Lands-Contoret skola försäljningsmännen, genom Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes försorg, kostnadsfritt och skyndsamt erhålla sig tillsändt erforderligt stämpladt papper, för hvilket dem åligger att i Ränteriet insätta eller till *Krono*fogden i orten afleverera den inflytande betalningen, månadtligen eller qvartaliter, allt efter försäljningens större eller mindre belopp; och må under året mera stämpladt papper dem icke tilldelas, än som jemnt svarar emot beloppet af de efter hand levererade försäljningsmedlen.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Till verkställande af inventering kunna, genom af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skriftligen meddeladt förordnande, som vid inventerings-tillfället uppvises och derefter räkenskaperne bilägges, en eller tvenne i orten boende män utses, hvilka då skola uppräkna

och

och bestyrka, huru mycket papper är i behåll; inventarii-instrumentet bör, såsom verification, bifogas försäljningsmannens årsräkning, hvilken, jemte qvittencerne å gjorda penninge-levereringar, insändes till Lands-Contoret den 15 derpåföljande Januari, vid vite af 8 sk. för hvarje öfverskjutande dag. Till denna tid bör äfven all återstod för försålde chartor ofelbart vara i Ränteriet eller hos *Krono*fogden i orten levererad, vid äfventyr för uraktlåtenhet deraf, att försäljningsmannen anses, såsom hade han försålt allt det stämplade papper, han emottagit; i följd hvaraf *Kongl. Maj:ts* Befallningshafvande låter genast lagligen indrifva det häremot svarande penninge-belopp, med laga ränta, och förordnar i stället annan försäljningsman.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

§. 19.

Utbyte af maculeradt Stämpladt papper.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

2:o. Påtecknade beläggnings-chartor och underskrifna expeditioner må dock icke till utbyte emottagas, innan orsaken till deras obrukbarhet blifvit behörigen styrkt, och intygadt är, att lösen för dem icke erhållits, samt att de icke varit för ändamålet begagnade; äfvenså måga *Kongl. Maj:ts* Befallningshafvande, efter det maculerade chartor i Lands-Contoret undergått granskning, förordna ej mindre om det utbyte af dylikt stämpladt papper, som författningsenligt finnes böra ega rum, än ock om detsammas afförande i räkenskaperne, vid hvilka de maculerade chartorne skola biläggas, för att åtfölja till Kammar-Rätten: börande emedlertid chartorne i försäljningsmännnens räkningar, under stämplade pappersbehållningen, upptagas: hvarjemte det maculerade stämplade papper, som af redogörare och försäljningsmän inom Hufvudstaden emottages, skall i Stats-Contoret granskas och jemte den general-räkning, som af Stats-Contoret upprättas, till Kammar-Rätten öfverlemnas; *och böra dessförinnan de maculerade chartorne vara af vederbörande myndigheter märkta, på det de icke må kunna till inlösen ånyo företes.*

STOCKHOLM, tryckt hos ISAAC MARCUS, 1854.

N:o 11.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 29 April 1854, kl. 1 e. m.

Betänkande, angående den så kallade Kurhus-afgiften.

Uti Nådig Proposition till Rikets Ständer af den 9 November sistlidne år, hvilken ifrån samtliga Riks-Ståndden blifvit till Bevillnings-Utskottet remitterad, har, under åberopande af hvad genom Kongl. Kungörelsen den 1 Oktober 1851 blifvit, i enlighet med Rikets Ständers vid sednaste Riksdag fattade beslut, i Nåder förordnadt, angående sättet och vilkoren för utgörande, användande och redovisande af den utaf Rikets Ständer fastställda årliga afgift till veneriska smittans hämmande och botande, Kongl. Maj:t behagat gifva Rikets Ständer tillkänna, det Kongl. Seraphimer-Ordens-Gillet, för att ådagalägga i hvad mån ifrågavarande afgift fortfarande må vara för Lasarettens och Kurhusens underhållande behöflig, insändt uppgjordt sammandrag af inkomne summariska räkningar och revisions-berättelser, angående Kurhus-medlens belopp samt Läns-lasarettens och Kurhusens öfriga inkomster och utgifter under år 1851, utvisande, det Kurhus-afgiften för året utgjort 161,887 R:dr 32 sk. 5 rst. och öfriga inkomster 110,208 R:dr 9 sk. 10 rst. samt att utgifterne uppgått till 226,670 R:dr 28 sk., allt Banko; hvarjemte Ordens-Gillet anfört, att då häraf visade sig, att nämnde sjukvårds-inrättningar utan Kurhus-afgiften icke kunde ega bestånd, samt denna afgift vore bestämd att utgå endast till och med det år, hvarunder nu påbörjade Riksdag slutar, Ordens-Gillet ansåge sig ega skäl i underdånighet hemställa, att Nådig Proposition om samma afgifts fortfarande måtte till Rikets Ständer aflåtas; och har, med afseende å hvad sålunda förekommit, Kongl. Maj:t i Nåder föreslagit, att ifrågavarande så kallade Kurhus-afgift må till samma belopp och under enahanda vilkor, som vid sednaste Riksdag af Ri-

kets Ständer bestämdes, fortfarande utgå till och med det år, då nästa Riksdag slutas.

I sammanhang med nyssnämnda Nådiga Proposition har Utskottet till pröfning förehaft tvänne till dess handläggning öfverlemnade motioner, väckta den ena inom Höglofl. Ridderskapet och Adeln af Herr Grefve *Liljencrants, G. F.*, och den andra inom Vällofl. Borgare-Ståndet af Herr *J. G. Brodin*. Under anförande, hurusom inom Stockholms län, hvarest sjukvårds-anstalterne under de sistförflutna fyra åren utvidgats med omkring 40 procent och Kurhus-afgiften för närvarande utginge med 5½ sk. af hvarje mantalsskrifven person, behofvet af nämnde anstalters ytterligare utvidgning gjort sig gällande, har förstnämnde motionär föreslagit, att det maximi-belopp af 6 sk., hvartill Kurhus-afgiften i allmänhet, med undantag för Stockholms stad, nu är bestämd, måtte inom de Lasaretts- och Kurhus-distrikt, der Lasarettets eller Kurhusets bestånd det oundgängligen fordrar, kunna höjas till 7 sk. — Herr *Brodin* åter har i sin motion yttrat: att då Stockholms stad, genom Kongl. Förordningen den 16 Mars 1847, egde en mera utbildad kommunal-författning än det öfriga Riket och sockenstämmorne eller deras gemensamma delegation, Sockenstämmo-nämnden, erhållit makt att bestämma de afgifter, Stadens samtlige innevånare böra erlägga *»för gemensamt behof eller kommunala angelägenheter»*, rättigheten att uttaxera bidragen till Kurhus-vården utan våda jemväl kunde öfverlemnas antingen till sockenstämmorna eller omedelbart till sockenstämmo-nämnden; att intet antagligt skäl förefunnes att förbjuda Stockholms kommun att, om den så nödigt funne, förhöja Kurhus-afgiften utöfver ett visst belopp, enär sådan inskränkning icke egde rum i fråga om kommunal-afgifterne, hvartill bidragen för Kurhus-vården, efter motionärens förmenande, på goda skäl borde räknas; samt att, då antalet af veneriska patienter i Stockholm under de sednare åren nära nog fördubblats samt Kurhus-inrättningen härstädes vid flere tillfällen visat sig otillräcklig, kraftiga åtgärder till förminskande af den veneriska smittan samt beredande af en förbättrad Kurhus-vård vore af nöden; och har, med anledning häraf, motionären hemställt, att Stockholms kommun måtte berättigas att bestämma Kurhus-afgiften i enahanda ordning, som för bidragen till fattigvården är stadgad, samt att i öfrigt ordna Kurhus-vården på det sätt, kommunen, under iakttagande af hvad Kongl. Maj:t i afseende på Stockholms Kurhus redan föreskrifvit eller framdeles täckes i Nåder meddela, anser ändamålsenligast.

Utskottet har tagit i öfvervägande hvad sålunda blifvit ej mindre af Kongl. Maj:t uti Dess Proposition i Nåder framställdt, än äfven hvad Herr Grefve *Liljencrants* och Herr *Brodin* sålunda föreslagit; men då, på sätt uppgifvet blifvit, Kurhus-afgiften inom Stockholms län hittills icke utgjorts med mer än 5½ sk.

af hvarje mantalsskrifven person, hvadan en förhöjning deraf med ½ sk. efter nu stadgade grunder således kan ega rum, samt Utskottet inhemtat, att denna afgift inom de distrikt, der densamma till sitt maximi-belopp utgått, i allmänhet lemnat öfverskott, allmänna helsovården till godo, har Utskottet, med afseende härå, ansett en förhöjning af berörde afgift icke vara af behofvet påkallad; hvarjemte, beträffande Herr Brodins ofvannämnde förslag, Utskottet funnit betänkligt att på en kommunal-styrelse öfverlåta rättigheten att obegränsadt bestämma beloppet af en personel bevillning, samt en dylik rättighet icke heller vara för Stockholms stad behöflig, då staden otvifvelaktigt eger att, utan hinder af de allmänna bestämmelserna angående Kurhus-afgiftens belopp, uttaxera de utöfver nämnde afgift erforderliga bidrag, efter samma grunder, som för kommunal-skatters bestämmande äro i allmänhet stadgade; och får Utskottet, på dessa skäl och i betraktande af hvad Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition i ämnet innehåller, vördsamt föreslå,

att Rikets Ständer måtte, utan afseende å Herr Grefve Liljencrants' och Herr Brodins ofvanberörde förslag, besluta, att den årliga afgiften till veneriska smittans hämmande och botande må, på sätt Kongl. Maj:t i Nåder föreslagit, till samma belopp och under enahanda vilkor, som vid sednaste Riksdag af Rikets Ständer bestämdes, fortfarande utgå till och med det år, då nästa Riksdag slutas.

Inom Hedervärda Bonde-Ståndet har, uti väckt motion, hvilken, tillika med deraf föranledda särskilda yttranden, blifvit till Utskottet remitterad, *Lars Andersson* från Gefleborgs län, jemte förmälan hurusom ovisshet och olika åsigter uppstått inom Lasaretts- och Kurhus-Direktionerne i fråga om rättighet till dagtraktamente och resekostnads-ersättning för de Kommitterade och Revisorer, hvilka inom Lasaretts-distriktet sammanträda för bestämmande af Kurhus-afgiften samt granskning af Kurhusfondens räkenskaper, föreslagit, att, då gällande instruktion för Lasaretts- och Kurhus-Direktionerne i berörde afseende icke innehölle något bestämdt stadgande, men billigheten fordrade att ifrågavarande Kommitterade icke borde vidkännas kostnader i och för deras uppdrag, dem måtte medgifvas att, så vida deras resa till sammanträdes-stället öfverstege tre mil, utaf Kurhus-medlen beräkna sig rese- och traktaments-ersättning med 32 sk. banko per dag samt skjuts efter en häst; hvaremot *Olaus Ericsson* från Götheborgs och Bohus län, uti särskild motion, anfört, att dylik ersättning till Kommitterade inom berörde län utgått för år 1851 med det betydliga beloppet af 171 R:dr, samt för hela den tid, desse Kommitterade skola förrätta sitt uppdrag, följaktligen komme att uppgå till 684 R:dr, eller en summa, motsvarande, efter vanlig beräkning, kostnaden för 55 sjuklingars vård och underhåll; med föranledande hvaraf motionären hemställt,

att Rikets Ständer måtte, till förekommande deraf, att de för sjukvården anslagna medel sålunda ryckas från deras af behofvet högt påkallade bestämmelse, antingen förordna, att bemälde Kommitterades åliggande må öfverlemnas åt Länens Pröfnings-Kommittéer eller ock meddela den föreskrift, att vederbörande härader och församlingar skola bekosta den ersättning, som i omförmäldehänseende kan af Kommitterade äskas.

Utskottet, som funnit det olämpligt att ifrågavarande ersättningar utgå af Kurhus-medlen, hvilka icke böra användas för andra föremålän Kur-anstalterne och allmänna helsovården inom Länen, har, vid sådant förhållande, och då det synes böra ankomma på kommunerna att tillse och bestämma om och på hvad sätt bemälde Kommitterade må för utförandet af sitt uppdrag åtnjuta ersättning, ansett sig böra hemställa ej allenast

att *Lars Anderssons* motion må lemnas utan afseende,

utan ock, då, enligt hvad Utskottet inhemtat samt *Olaus Ericsson* i sin motion jemväl anfört, merberörde resekostnads- och traktaments-ersättningar inom åtskilliga län af Kurhus-medlen utgått,

att Rikets Ständer måtte besluta att, vid aflåtandet af deras underdåniga skrifvelser i ämnet, hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla att, till förekommande af Kurhus-kassans anlitande för dylika, för densamma främmande, utgifter, ett bestämdt stadgande uti detta hänseende måtte uti nästutfärdande Nådiga Kungörelse angående Kurhus-afgiften varda infördt.

Stockholm den 20 April 1854.

Reservationer:

1:o af Herr Kontrakts-prosten *Kullman;* samt
2:o af Herr *J. G. Brodin*, emot afstyrkandet af Kurhus-afgiftens förhöjning.

No 12.

Ank. till Exp.-Utsk. den 29 April 1854, kl. 1 e. m.

Betänkande, angående stämpling af spelkort och afgiften derför.

Bevillnings-Utskottet, hvars åliggande det är, bland annat, att afgifva förslag angående den bevillningsafgift, som bör erläggas för spelkort och de öfver afgiftens behöriga utgörande erforderliga kontroller, har i detta ämne fått emottaga en inom Vällofl. Borgare-Ståndet af Herr *J. Öhrström* väckt motion, deruti, under åberopande af den försvagade ekonomiska ställning, hvaruti Allmänna Barnhuset i Stockholm sig befunne, Motionären, för att sätta nämnde allmännyttiga och välgörande Inrättning i tillfälle att åter utvidga sin under de sednare åren betydligt inskränkta verksamhet, hemställt att kortstämpel-afgiften måtte antingen förhöjas till dess dubbla belopp och således bestämmas till 16 sk. banko för hvarje kortlek, samt hälften af denna tillökning eller 4 sk. tillerkännas Allmänna Barnhuset i Stockholm och den andra hälften en annan af Motionären antydd from stiftelse, eller ock, derest denna förhöjning af stämpel-afgiften skulle anses vansklig, att af de nu till Riksgälds-Kontoret ingående 6 sk. 6 rst. måtte derifrån årligen utbetalas 3 sk. 3 rst. till ofvannämnde Barnhus och återstoden till den antydda Stiftelsen. Derjemte hafva uti en till Stats-Utskottet aflåten skrifvelse af den 23 September sistlidne år, hvilken skrifvelse, jemnlikt Rikets Ständers beslut, blifvit till Bevillnings-Utskottets handläggning öfverlemnad, Fullmäktige i Riksgälds-Kontoret anfört att då uti 2:dra punkten af Kongl. Förordningen den 23 Februari 1842 stadgas »det ett kortblad i hvarje lek, nemligen af vanliga »spelkort, Hjerter-äss och, af andra kortsorter det kortblad, som har största delen af »åtsidan blank eller otryckt, skall förses med en *Bevillnings-* och en Hallstämpel, »samt att, till ytterligare kontroll emot missbruk och förfalskning, kortlekarne, efter

»sålunda förrättad stämpling, skola, hvar och en för sig, inneslutas i konvolut »af särskildt för detta ändamål vid Bankens pappersbruk tillverkadt papper; »hvarförutom, i stället för den hittills kort-omslagen påtryckta, vanligen mindre »tydliga hallstämpeln, de nya kort-konvoluten, sedan korten blifvit deruti inlagde, »i skarfven längs efter kortleken skola öfverklistras med ett papper, hvarå »hallstämpeln i konstgravyr finnes anbragt, och hvilket papper äfven bör betäcka »ändarne af uppvecken å konvolutet;» så syntes således den väsendtligaste kontrollen att stämpel-afgiften blifvit behörigen erlagd bestå deruti, att hvarje kortlek vid försäljningen vore på föreskrifvet sätt innesluten i ofvannämnde med konstgravyr försedda konvolut, hvadan anbringandet af särskild bevillnings-stämpel å Hjerter äss vore i detta afseende desto mera öfverflödigt, som man, vid kortens inköp icke vore i tillfälle att, utan konvolutets öppnande, kontrollera huruvida denna stämpel der verkligen funnes eller icke; och hafva på grund häraf och då dessutom ifrågavarande stämpling för kortfabrikanten medförer icke ringa besvär och tidspillan, enär korten skola från fabriken afsändas till vederbörande embetsverk, der stämpeln åsättes, samt kontrollen derigenom icke på något väsendtligt sätt ökas, Fullmäktige hemställt, att nämnde stämplings-sätt måtte upphöra, helst derigenom äfven bereddes den minskning i besväret för dels Riksgälds-Kontorets tjenstemän dels vederbörande kontrollanter i landsorten, att ässen icke behöfde före och efter stämplingen genomräknas och i afseende på stämpeln granskas.

Derjemte och ehvad berörde hemställan vunne bifall eller icke, samt antingen sålunda endast *en*, eller såsom hittills, *tvenne* stämplar komma att å Hjerter äss anbringas, hafva Fullmägtige föreslagit, att den stämpling, som skall ega rum, måtte verkställas på sådant sätt att, utan konvolutets öppnande, visshet vunnes derom, att kortet vore vederbörligen stämpladt. Då kort-konvolutet, i följd af sin beskaffenhet, innefattade tillräckligt bevis på sin äkthet, samt någon särskild stämpel derå således icke syntes behöflig, hafva Fullmägtige ansett att om, i likhet med hvad å Norska kort är brukligt, å konvolutet anbringades en eller tvenne runda öppningar, inom hvilkas omkrets stämpeln eller stämplarne kunde korten åsättas, och genom hvilka öppningar stämplarne blefvo synliga, en icke obetydlig tillökning i kontrollen, samt förenkling i sättet för stämplingen skulle erhållas, synnerligast om bevillningsstämpeln å ässet icke vidare erfordrades. Fabrikanten kunde nemligen då mot den stadgade afgiften å vederbörligt ställe tillhandla sig kort-konvoluter, derefter å fabriken inlägga korten i dessa konvolut, hvilka genom hans egen försorg borde klistras, hvarefter han i Manufaktur-stämpel-kontoret egde anmäla sig att få den så kallade hallstämplingen verkställd, dels genom Hallstämpelns anbringande å Hjerter äss, dels genom Hallstämpel-papperets klistrande öfver skarfven längs efter kortkonvolu-

tet: dock hafva Fullmägtige ansett denna sednare klistring icke, såsom nu eger rum, böra få verkställas af fabrikantens folk, utan af Manufaktur-stämpel-kontorets betjening och med sådant på eget sätt beredt klister, att remsan icke kunde borttagas, utan att skada konvolutet, för hvilket ändamål jemväl å hvardera ändan af konvolutets uppveck kunde anbringas fabrikantens sigill, aftryckt i godt lack.

Vidare och då föreskriften att konvoluten skola bestå af så kalladt *lamelleradt* eller tredubbelt hamppapper med vattenmärken af samma beskaffenhet, som å de nu brukliga Bankosedlarne, synts Fullmägtige mindre lämplig, alldenstund detta papper vore alltför starkt, så att det vid konvolutets öppnande icke lätteligen ginge sönder, hafva Fullmägtige föreslagit, att konvoluten måtte tillverkas af enkelt eller dubbelt, utan hampa beredt, papper med vattenmärken, äfvensom att dylik papperssort måtte till hallstämpel-remsan användas; hemställande Fullmägtige slutligen dels att, derest ofvan omförmälde förslag om stämpels anbringande genom hål å kortkonvoluten antoges, den nu brukliga gravyren å dessa konvolut måtte i öfverensstämmelse dermed förändras, dels ock att, då Hallrätterne nu mera blifvit indragne, trycket å det så kallade hallstämpelpapperet måtte komma att innehålla, i stället för ordet »*Korthallstämpel*,» ordet »*Manufakturstämpel*,» jemte, likasom nu, ortens namn der stämplingen skett.

Utskottet har tagit i öfvervägande hvad sålunda blifvit i ofvanberörde hänseende hemställdt och föreslagit, hvarvid, beträffande sjelfva afgiften, Utskottet funnit en förhöjning af densamma till det af Hr *Öhrström* föreslagna, belopp af 16 sk. mindre lämplig, enär Utskottet befarar, att genom detta i förhållande till varans värde alltför betydliga belopp frestelser till underslef och insmuggling af utrikes tillverkade kort skulle uppkomma; hvaremot Utskottet ansett en mindre förhöjning af denna afgift, utan fara för dylika missbruk, skäligen kunna ega rum; och får Utskottet alltså, med jemväl fästadt afseende å Allmänna Barnhusets i Stockholm behof af understöd, samt i betraktande af hvad Fullmägtige i Riksgälds-kontoret rörande föreskrifter för stämplingen och kontrollen derå anfört, härmed vördsamt föreslå:

att kortstämpel-afgiften måtte förhöjas med 4 sk. och således bestämmas till 12 sk. B:ko för hvarje kortlek;

att, utom hvad af denna afgift förut tillfallit Allmänna Barnhuset i Stockholm, den nu föreslagna förhöjning måtte komma nämnde Barnhus ensamt till godo;

att den hittills stadgade bevillnings-stämplingen å Hjerter äss icke vidare måtte ega rum; att kort-konvoluten, hvilka

genom Riksgälds-Kontoret böra kort-fabrikanterne mot den stadgade afgiften tillhandahållas, skola förfärdigas af tunnt, utan hampa beredt papper med vattenmärken, samt vara försedde med ett cirkelrundt hål, inom hvars omkrets manufakturstämpel, motsvarande den fordna hallstämpeln bör, efter det korten blifvit i konvoluten genom fabrikantens försorg inlagde, å Manufaktur-kontoret anbringas;

att gravyren å dessa konvolut måtte, i öfverensstämmelse med äfven föreslagna förändring i stämplingssättet anordnas, hvarom Fullmägtige i Riksgälds-Kontoret torde närmare få bestämma;

att det så kallade hallstämpel-papperet, hvilket, liksom kort-konvoluten, bör förfärdigas af tunnt, utan hampa beredt papper och genom Manufaktur-kontorets betjening å kort-konvoluten påklistras, skall i trycket innehålla i stället för ordet »*Korthallstämpel*» ordet »*Manufakturstämpel*»; samt slutligen

att Rikets Ständer måtte till Kongl. Maj:ts beprövande öfverlemna att bestämma den tid för den blifvande författningens inträdande i verksamhet och hvarinom redan stämplade kort böra omstämplas, som Kongl. Maj:t kan finna vara erforderlig.

Stockholm den 20 April 1854.

Reservation:

Af Hr grefve *Gyldenstolpe, A. G.*:

»Då, enligt mitt förmenande, de af Utskottet föreslagna förändringar i nu gällande föreskrifter för stämplingen af spelkort kunna föranleda minskning af de kontroller, som hittills visat sig ganska verksamma att öka den af kortstämplingen

lingen påräknade statsinkomst, och egentligen synas tillkomna för att bereda »minskning i besväret för dels Riksgälds-kontorets tjenstemän dels vederbörande kontrollanter i landsorten», får jag vördsamt afstyrka desamma, samt i följd häraf föreslå, att hvad Kongl. Förordningen af den 23:dje Februari 1842 härutinnan stadgar, må fortfarande tjena till efterrättelse.»

I denna reservation har Hr *J. G. Brodin* instämt.

N:o 13.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 29 April 1854, kl. 1 e. m.

Betänkande, angående Städernes Salu-accis.

Jemlikt 59, 60 och 61 §§ Regeringsformen, åligger det Bevillnings-Utskottet att afgifva förslag i afseende på utgörandet af Städernes salu-accis, hvilken vid sednaste Stadsreglering beräknades till 2,000 R:dr samt uti Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition angående Statsverkets tillstånd och behof blifvit till enahanda belopp upptagen.

I öfverenstämmelse med hvad Rikets Ständer vid flere föregående Riksdagar i denna fråga beslutat, nemligen att de Städer, uti hvilka rättighet att utan afgift införa och försälja kött, bröd och dricka ännu icke vore landtmannen medgifven, fortfarande borde erlägga den genom Kongl. Kungörelsen den 30 November 1810 för dessa Städer stadgade salu-accis-ersättnings-afgift, intilldess införsels och försäljningsfrihet af nämnde förnödenhetsartiklar uti någon af dessa Städer medgifves, då året efter det införselsfriheten beviljats, samma Stad skulle befrias från berörde afgifts utgörande, har Bevillnings-Utskottet, som inhemtat att fri och obehindrad införsel och försäljning af kött, bröd och dricka blifvit sedan sista Riksdag i Nåder medgifven för följande Städer, nemligen i Askersund den

1 Oktober 1851, Götheborg den 15 Juli 1852, Malmö den 7 December 1852, Nyköping den 9 November 1852, Helsingborg den 20 Juni 1853, Jönköping den 20 September 1853, Wenersborg den 14 Oktober 1853 och Eksjö den 28 Mars innevarande år, hvilken omständighet, då sammanlagda beloppet af hvad från samtliga dessa Städer såsom salu-accis utgått uppgår till 1,190 R:dr, synes böra föranleda en nedsättning till 1,000 R:dr af den summa, Kongl. Maj:t ansett kunna på denna inkomst-titel hädanefter beräknas, funnit sig böra föreslå,

att dels de öfriga Städer, uti hvilka rättighet att, utan afgift, införa och försälja kött, bröd och dricka, ännu icke är landtmannen medgifven, fortfarande böra erlägga ifrågavarande salu-accis-ersättnings-afgift, intilldess sådan införsels och försäljningsfrihet uti någon af dessa Städer varder beviljad, då, året derefter, samma Stad befrias från erläggandet af berörda afgift, dels ock en summa af 1,000 R:dr må vid statsregleringen upptagas såsom Städernes salu-accis-afgift, att fördelas och utgå enligt härhos bilagda förslag till förnyad *Tarif för fördelning af salu-accis-ersättningen utaf Städerna*, hvilken tarif, i händelse den af Rikets Höglofl. Ständer godkännes, skulle komma att på vanligt sätt såsom bilaga åtfölja den blifvande Bevillnings-stadgan.

Stockholm den 20 April 1854.

TARIF

till fördelning af Salu-accis-ersättningen utaf Städerne.

	R:dr
Stockholm	—
Götheborg	—
Första Klassen.	
Gefle	—
Norrköping	300
Andra Klassen.	
Calmar	—
Carlskrona	400
Malmö	—
Upsala	—
Westerås	—
Wisby	—
Tredje Klassen.	
Borås	20
Carlshamn	—
Carlstad	—
Christianstad	90
Fahlun	—
Jönköping	—
Landskrona	85
Linköping	100
Lund	—
Nyköping	—
Uddevalla	—
Westervik	—
Ystad	—
Örebro	—
Transport	995

	R:dr
Transport	995
Fjerde Klassen.	
Arboga	—
Christinehamn	40
Halmstad	20
Hedemora	—
Helsingborg	—
Hernösand	—
Hudiksvall	—
Köping	—
Luleå	—
Mariestad	20
Piteå	—
Sala	—
Sundsvall	—
Söderhamn	15
Söderköping	25
Umeå	—
Wadstena	30
Warberg	20
Wenersborg	—
Wexiö	—
Femte Klassen.	
Alingsås	—
Askersund	—
Cimbritshamn	—
Eksjö	—
Engelholm	5
Enköping	—
Eskilstuna	—
Transport	1,170

	R:dr
Transport	1,170
Falkenberg	—
Falköping	—
Grenna	—
Hjo	—
Kongelf	—
Kongsbacka	15
Laholm	—
Lidköping	50
Lindesberg	—
Mariefred	—
Marstrand	20
Nora	—
Norrtelje	25
Philipstad	25
Sigtuna	—
Skanör och Falsterbo	—
Skara	—
Skenninge	25
Sköfde	—
Strengnäs	—
Strömstad	—
Säther	—
Södertelje	—
Sölvitsborg	—
Thorshälla	—
Trosa	—
Ulricehamn	—
Wimmerby	—
Åmål	10
Öregrund	—
Östersund	—
Östhammar	—
Summa B:co R:dr	1,340

STOCKHOLM, TYPOGRAFISKA FÖRENINGENS BOKTRYCKERI, 1854.

N:o 14.

Ank. till Exp.-Utsk. den 16 Maj 1854, kl. 1 e. m.

Betänkande, angående Post-bevillningen.

Sedan Rikets Ständer vid sistlidne Riksdag, med anledning af särskilda, då väckta förslag om den förändring i grunderna för post-bevillningens utgörande, att ett visst lågt medelporto, ej öfverstigande 4 sk. banko per lod, måtte bestämmas för alla bref, som genom Post-verket inrikes orter emellan befordras, och att detta porto skulle erläggas genom ett särskildt stämpladt papper eller s. k. frimärken, som borde fästas å brefven, uti underdånig Skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhållit, att General-Post-Styrelsen måtte i nåder anbefallas att låta upprätta på tillförlitliga beräkningar grundadt förslag till införande af ett i nämnde syftning förändradt system i afseende å post-väsendet, samt att derefter Nådig Proposition i ämnet måtte varda till Rikets Ständer aflåten; så har Kongl. Maj:t, efter det General-Post-Styrelsen med infordradt underdånigt utlåtande och förslag inkommit och Stats-kontoret jemväl blifvit hördt, uti Nådig Proposition (N:o 72) af den 21 sistlidne Mars, hvilken från samtlige Riks-Stånden blifvit till Utskottet remitterad, gjort de framställningar, hvartill Kongl. Maj:t ansett de med hänsigt till förevarande fråga utredda förhållanden böra föranleda.

De ärendet rörande handlingar, som i Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition antydas, hafva blifvit till Utskottet öfverlemnade, äfvensom de yttranden, hvilka vid remissen af den Kongl. Propositionen blifvit hos Höglofliga Ridderskapet och Adeln samt Hedervärda Bonde-Ståndet afgifna, och deri, å ena sidan, yrkats ett medelporto af 3, högst 4 sk., eller, derest rayons-porton blefve antagna, att det lägre af dessa, eller 4 sk., måtte bestämmas för afstånd af till och med 30 mil, samt; å andra sidan, åter ifrågasatts behofvet och nyttan af någon förändring uti grunderna för post-bevillningens utgörande; hvarjemte Utskottet, i sammanhang härmed, förehaft en inom Vällofliga Borgare-Ståndet väckt motion af Herr *L. A. Pettersson*, som, jemte framställning om införande af ett lika bref-porto för hela riket af högst 4 sk., yrkat, att det till Stats-verket af postmedlen utgående årliga bidrag icke vidare måtte tagas i anspråk, utan komma Post-verket till godo för att användas till post-kommunikationernes underlättande och befrämjande genom anskaffande af snabbgående ångbåtar till posternes fortbringande, lättare postvagnar med säkra förvaringsrum för medföljande penninge-remisser, och så inrättade, att en eller tvänne passagerare derå erhålla plats, samt skyndsammare och tä-

tare postförbindelser emellan de orter, der en större rörelse och vigtigare allmänna angelägenheter påkalla en jemn kommunikation.

Då Utskottet nu går att i denna fråga afgifva utlåtande, anser Utskottet sig icke kunna undgå erkänna, att det af Kongl. Maj:t föreslagna, s. k. Rayons-porto-systemet, i de länder, der detsamma varit infördt, vid öfvergången från oskäligen uppdrifna och invecklade post-taxor, visserligen medfört lättnad i porto-afgifterne, äfvensom i viss mån genom förenkling af post-taxorna och uppbördssättet tillegnat sig någon del af den förtjenst, som utmärker det Rowland-Hillska systemet. Likväl innefattar förstnämnde system i tillämpningen en högst väsendtlig afvikelse från de mest framstående fördelarne af ett enda medelporto genom det från rayons-porton oskiljaktiga behofvet af olika taxor eller afstånds-uppgifter för hvarje särskild post-anstalt, och af kontroller öfver de olika frimärkena. Likasom nu de många af afstånden beroende olika porto-satserne kunna framkalla tvekan hos korrespondenten, om han blifvit behörigen taxerad, lemna ock rayons-porton rum för en dylik tvekan, samt skulle ännu mera, då de i 5:te punkten af Kongl. Maj:ts förslag omförmälde brefladdor anlitades, utan att någon post-tjensteman der vore att rådfråga, framkalla både osäkerhet och misstag om rätta afgiften samt sålunda hämma, i stället att underlätta brefvexlingen. Då dessutom härstädes gällande post-taxor icke äro öfverdrifvet höga, synes det skäl, som i andra länder hufvudsakligen framkallat rayons-porto-systemet, här icke vara för handen. På grund häraf anser Utskottet antagandet af nämnde system såsom en öfvergång till ett enda medelporto hvarken vara af omständigheterna påkalladt eller kunna medföra så öfvervägande fördelar, att de nu i flere fall stadgade lägre afgifter, än Kongl. Maj:ts förslag innehåller, derföre borde förhöjas.

Att deremot ett medelporto skulle åstadkomma betydlig lättnad i korrespondensen jemte stor enkelhet i porto-uppbörden och kontrollen derå, må visserligen icke bestridas; men lika med Kongl. Maj:t, anser Utskottet detta porto icke, utan en stor del korrespondenters betungande, kunna bestämmas högre än till 4 sk. Enligt de, efter förhållandena år 1851, af General-Post-Styrelsen gjorda beräkningar, visar sig emellertid att en minskning i Post-verkets inkomster af omkring 99,000 R:dr genom ett 4 sk. medelporto skulle uppkomma. Då härtill lägges kostnaden för frimärkens förfärdigande, förslagsvis upptagen till 1,000 R:dr årligen, provision för försäljning deraf, uppgående, efter dylik beräkning, à 2 procent, till 8,000 R:dr, de betydligt ökade administrations- och transport-kostnader, äfvensom den ersättning till post-tjenstemännen för förlorade inkomster af lösväskor, posträkningar m. m., som genom det nya systemets antagande blefve en följd, torde ofvanberörde summa, äfven om i beräkning tages en i brefvexlingen genast uppkommande tillvext, tvifvelsutan komma att uppgå till så betydligt belopp, att Stats-verkets af postmedlen hittills påräknade årliga inkomst af 115,000 R:dr icke vidare kunde utgå. Under närvarande förhållanden synes Stats-verket dock icke kunna undvara detta bidrag; och då ersättning derför icke lärer kunna genom andra, mindre, än nu varande post-bevillningen, tryckande afgifter beredas, har Utskottet ansett det vara lämpligast att för närvarande och intill dess sig visar att Stats-verkets tillgångar medgifva uppoffrandet af ofvanberörde utaf postmedlen påräknade bidrag, någon förändring af post-väsendet i omförmälde riktning icke må ega rum; hvadan Utskottet hemställer,

att nu gällande post-taxor må vid innevarande riksdag bibehållas oförändrade; i följd hvaraf de, under förutsättning af förändrade porto-systemer, dels i Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition, dels ock i Herr Petterssons motion för öfrigt framställda förslag torde böra förfalla.

Stockholm den 8 Maj 1854.

Reservation

af *Herr Grefve Björnstjerna, C. M.* »Lika med Bevillnings-Utskottet, hyser äfven jag betänkligheter att biträda den af Kongl. Maj:t föreslagna öfvergångs-reform med tvänne rayons-porton.

En Utskottet meddelad, i General-Post-Styrelsens Kammar-kontor upprättad uppgift å stycketalet af till inrikes orter med posterne år 1851 afgångne betalde bref upptager 173,252 stycken med 2 sk., 447,495 st. med 3 sk., 1,021,521 st. med 4 sk., 1,035,569 st. med 5 sk. samt 1,511,210 stycken bref med 6—12 sk. porto; och jag har vidare fått upplyst, att det ojemförligen största antalet af sistnämnde bref dragit 6 och 7 sk. porto; äfvensom Kongl. Maj:ts Proposition gifver vid handen, att medelbeloppet af nu varande porto-satser utgör 5¼ sk. per lod. Det torde således finnas ovedersägligt, att 2:ne rayons-porton af 4 och 6 sk., i det de fördyrade brefvexlingen på kortare afstånd, skulle endast obetydligt lindra korrespondansen emellan aflägsnare orter. I samma mån den ekonomiska vinsten för korrespondenterne af en dylik öfvergångsreform vore i det hela mindre betydlig, torde det ock vara tvifvelaktigt, huruvida denna öfvergång skulle i någon väsendtligare mån kunna fortskynda tillvexten af inrikes brefvexlingen och sålunda underlätta införandet af det Rowland-Hillska medelporto-systemet; helst det förra systemet tillika saknar de hos det sednare mest framstående egenskaperne af enkelhet och beqvämlighet, hvaraf likväl, jemte lindring i sjelfva afgifterne, brefvexlingen synnerligen underlättas. Det förekommer ock i detta hänseende särdeles betecknande, att andra länder, hvarest öfverdrifna post-taxor och en från postverket hemtad betydligare Stats-inkomst framkallat den medelvägs-reform, som rayonsporto-systemet innebär, snart öfvergifvit detta system och antagit ett enda medelporto. Så har t. ex. Norrige, der år 1849, i stället för förut gällande många olika porto-satser från 2 till och med 39 sp. sk:r, antogos 2:ne rayons-porton af 4 och 8 sk., frångått detta system och fastställt ett medelporto af 4 sp. sk., närmast motsvarande 4¼ sk. Svenskt banko. Jag har företrädesvis anfört detta exempel, emedan landets långa utsträckning, glesa befolkning och industriela tillstånd uti intet afseende kunna antagas hafva, mera än våra förhållanden, betingat eller underlättat genomförandet af den ifrågavarande reformen.

De öfvervägande fördelarne af medelporto-systemet äro både i Kongl. Maj:ts Proposition och i Utskottets Betänkande erkända; men farhågan att uppoffra Statsverkets af postmedlen hemtade direkta inkomst, 115,000 R:dr, utgör nu skälet till förkastande af en dylik, enligt andra länders erfarenhet, i flera riktningar välgörande reform.

Enligt de af General-Post-Styrelsen, *efter förhållandena år 1851*, gjorda beräkningar, skulle visserligen ett medelporto af 4 sk. pr lod förorsaka en minskning i postverkets inkomster med de belopp, Utskottet i Betänkandet upptagit; men redan i det Utlåtande, hvari General-Post-Styrelsens Kammar-kontor uppställt nämnde beräkningar, finnes noggrant och sakrikt utveckladt, att minskningen af inkomsterna i sjelfva verket ej skulle ens första året efter reformens införande uppgå till mera än 50 högst 60,000 R:dr. Den numera vunna vissheten om postintradernas starka tillvext under åren 1852 och 1853 bekräftar fullkomligt nyssnämnde åsigt; ty då inrikes brefvexlingen år 1851 lemnade en inkomst af 448,824 R:dr 32 sk., steg denna inkomst år 1852 till 456,532 R:dr och år 1853 till 488,000 R:dr, samt beräknas för innevarande år uppgå till icke mindre än 518,000 R:dr, eller omkring 70,000 R:dr mera än år 1851. En på grund af dessa

förhållanden, i nämnda kontor och således med fullkomlig sakkunskap helt nyligen upprättad kalkyl utvisar, att ett 4 sk. medelporto för innevarande år skulle hafva lemnat ett öfverskott af 127,000 R:dr, hvaraf, efter afdrag utaf alla med reformens införande förknippade kostnader, direkt bidrag till Statsverket kunnat utgöras med 50,000 R:dr, oberäknadt eftergift af 13,000 R:dr, som Postverket nu från Riksgälds-kontoret årligen uppbär, så att Stats-verkets uppoffring för reformen egentligen skulle hafva utgjort endast 52,000 R:dr.

Ett sådant resultat lemnar den nu varande brefvexlingen, utan beräkning af den tillvext, som ett lågt medelporto måste framkalla. Jag vill i afseende på denna tillvext icke hemta exemplet från England, der förhållandena i öfrigt äro så olika med våra. I vårt grannrike, Danmark, infördes den 1 April 1851 ett medelporto af 4 Riksbanks-skillingar. Sista året under det gamla porto-systemet utgjorde brefantalet 1,647,293 stycken. Detta antal har, efter medel-portots införande, uppgått: 1:sta året till 2,802,983 st.; andra året till 3,016,450 st., samt från den 1 April 1853: första qvartalet, April—Juni, till 809,489 st., och andra qvartalet, Juli—September, det sista, hvarom jag har kännedom, till 1,015,578 st. På 3:dje året efter reformens införande blir således brefantalet mera än fördubbladt. Jag vill ingalunda fördölja, att nedsättningen i Danska porto-afgifterna var betydligare, än här är i fråga, eller söka förespegla det en ringare nedsättning i afgifterna skulle framkalla lika stark tillvext af brefantalet, som i Danmark egt rum; men att både porto-nedsättningen och antagandet af ett medelporto samt i sammanhang dermed införandet af frimärken och inrättandet af bref-emottagningsställen vid postvägarne, äfven här skola högst betydligt öka brefvexlingen, torde deremot å andra sidan icke kunna förnekas. Och då Postverkets inkomster af ett 4 sk. medel-porto redan med den brefvexling, som nu eger rum, skulle fullkomligt motsvara och öfverstiga utgifterna, måste Post-verkets financiela ställning ännu mera betryggas och förkofras genom den med visshet påräkneliga tillökningen i korrespondansen samt inom ganska kort tid lemna tillgång till det Stats-bidrag, som nu utgår, derest Rikets Ständer skulle anse sådant för Staten behöfligt och med Post-inrättningens bestämmelse förenligt.

Att Stats-verket för närvarande kan undvara detta bidrag betviflar jag icke; och jag är tillika öfvertygad, att, om Post-väsendet ändamålsenligt förbättras, detsamma skall åt industrien och rörelsen gifva så ökad liflighet, att Stats-verket derigenom beredes fördelar, fullt motsvarande den direkta inkomst, som nu från post-intraderna hemtas.

Dessutom må man icke förbise, att Staten, oberäknadt nämnde bidrag, åtnjuter fördelar till högst betydliga belopp. Den officiela brefvexlingen, som är medgifven porto-frihet, skulle, enligt en år 1847 af Post-verket uppgjord beräkning, efter gällande post-taxor kostat omkring 300,000 R:dr, och då fri-brefvens antal, år 1847 uppgående till 368,818 st., för år 1852 utgjorde 406,488 samt sålunda ökats med 10 procent, kan fribrefs-rätten nu med säkerhet uppskattas till Banko Riksdaler . . 330,000: — —

Tidningar, periodiska skrifter och brochurer åtnjuta porto-frihet emot en till Stats-verket ingående stämpel-afgift, som 1853 utgjorde omkring . . . . . 41,000: — —

Utrikes-Departementets, Kongl. Maj:ts Beskickningars hos främmande makter, Kommerse-kollegii samt i främmande länder anställde Svenska och Norska Konsulers embets-brefvexling inom utlandet, bekostad af Post-verket, uppgick år 1851 till . . . . . 16,000: — —

Transport R:dr 387,000: — —

Transport R:dr	387,000: — —
Af Post-medlen utgående underhåll af optiska telegraf-inrättningarne i riket, omkring	12,000: — —
D:o understöd till Diligens-inrättningen emellan Stockholm, Götheborg och Helsingborg	8,000: — —
eller tillsammans B:ko R:dr	407,000: — —

Vid betraktande häraf lärer icke kunna förnekas, att Post-verket både återgäldar den af Staten åt post-hemmanen medgifna obetydliga skattelindring och derutöfver bereder Staten och det allmänna så stora ekonomiska besparingar och fördelar, att, om också Post-inrättningen fortfarande må betraktas såsom inkomstkälla för Stats-behofven, denna bestämmelse fullkomligen uppfylles äfven utan det hittills af Post-medlen utgående direkta bidrag.

Den grundsats, som mer och mer gör sig gällande i alla andra civiliserade länder, att Post-kommunikationerna, såsom kraftiga medel till folkens andliga och ekonomiska utveckling, snarare böra uppmuntras och underlättas, än göras till föremål för beskattning, förtjenar visserligen äfven hos oss uppmärksamhet; och då frågan här inskränker sig till en, om man så vill, *endast öfvergående* eftergift af det jemförelsevis obetydliga belopp, som af Post-medlen direkt ingår till Stats-kassan, vågar jag vara förvissad, att Rikets Ständer icke skola tveka, att till detta pris förskaffa landet den reform af vårt Post-väsende, för hvars ernående Rikets Ständer vid sistlidne riksdag hos Kongl. Maj:t gjort underdånig framställning om den sedermera med icke ringa kostnader och med särdeles förtjenstfull noggrannhet verkställda utredning, hvilken ligger till grund för Kongl. Maj:ts nu afgifna Nådiga Proposition.

Ett medel-porto af 4 sk. pr lod utgör, efter min åsigt, hvad med denna reform i främsta rummet bör afses; och derpå äro här förut anförda beräkningar grundade. Detta medel-porto, yrkadt vid sistlidne riksdag, ådrog sig då Rikets Ständers uppmärksamhet och har jemväl vid innevarande riksmöte så väl i särskild motion, som i de af Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition föranledda yttranden, blifvit förordadt; likasom uppnåendet deraf i den Kongl. Propositionen antydes såsom målet för den i Nåder föreslagna öfvergångs-reformen. Detta porto motsvarar ett i både silfver och koppar gångbart skiljemynt och erbjuder sig redan derigenom såsom en lämplig afgifts-bestämmelse. Det blefve högre endast för de distanser af 5 mil och derunder, för hvilka nu gällande taxa bestämmer ett bref-porto af 2 sk. och 3 sk., men lika och lägre för alla öfriga afstånd; och, enligt hvad de af General-Post-Styrelsen utarbetade uppgifter utvisa, är brefvexlingen inom förstnämnda distanser jemförelsevis ganska inskränkt, så att ett till 4 sk. förhöjdt porto i dessa fall blefve föga betungande, hvaremot samma korrespondenter, som brefvexla på närmare håll, oftast äfven hafva brefvexling på aflägsnare ställen och sålunda för den något förhöjda afgiften i förra fallet finge full ersättning genom den i sednare fallet till 4 sk. nedsatta porto-afgiften.

Man har väl invändt, att förhöjningen för förstnämnde distanser skulle drabba i synnerhet arbetsklassen och de mindre bemedlade, hvilka åter icke skulle hafva brefvexling på aflägsnare orter och således ej få tillgodonjuta den i sådant fall lindrade afgiften; men ingenting är origtigare, än en sådan föreställning. Ty det lärer vara allmänt bekant, att arbetsklassen under vistandet i hemorten högst sällan anlitar posten för sina meddelanden inom orten, utan att dessa meddelanden ske genom tillfälliga lägenheter. Då denna arbetsklass deremot, såsom exempelvis Wermlands och Dalarnes befolkning, drager ut till långt aflägsna delar af landet, för att finna en, hemma saknad, arbetsförtjenst, då först inträder behofvet att brefvexla med de hemmavarande,

och till dem öfversända den besparda förtjensten; och då måste, i saknad af privatlägenheter, detta behof tillfredsställas med uppoffring i porto för hvart bref af kanske en half dagspenning. Med tillförsigt vågar jag således påstå, att ifrågavarande medelporto skall snarare lindra än betunga arbetaren; likasom jag är öfvertygad, att detta porto skall för korrespondenter i allmänhet blifva särdeles välkommet samt, utan att förorsaka någon märkbar minskning i korrespondansen emellan närmare orter, framkalla högst väsendtlig tillökning deri emellan aflägsnare, samt sålunda inom kort tid, långt ifrån att minska Post-verkets inkomster, fasthellre lemna ganska betydliga öfverskott.

Att åt Post-verket bereda sådant öfverskott utgör för mig en särdeles manande anledning till förordande af Post-reformen; ty endast derigenom att sådant öfverskott uppkommer och uteslutande disponeras till Post-väsendets förbättring, kan Post-verket sättas i tillfälle att befria jorden från den mer och mer tryckande börda, som Post-hemmanens skjutsnings-skyldighet nu innebär, en börda, ytterst ojemnt fördelad och hinderlig, lika mycket för jordbrukets förkofran, som för tidsenlig organisation af Post-kommunikationerne.

Hvad angår öfrige i Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition föreslagna bestämmelser, och deribland förändradt porto med frimärken för s. k. lösbref och lokal-bref, så, utom det att principen för ett medel-porto derigenom vore i tillämpningen åsidosatt, förekommer dervid hufvudsakligen den omständighet, att, om ock, genom införande af frimärken för dylika bref, en säkrare kontroll å porto-afgiftens ingående till Post-verket kunde vinnas, inkomsten deraf icke skulle blifva särdeles betydlig. Under förutsättning af ett porto för dylika bref af 2 sk. pr lod, att ökas för hvarje lod med ett enkelt porto intill en vigt af 8 lod och sedermera efter gällande moderations-skala, har General-Post-Styrelsen ansett, att för begge dessa sorters bref porto-inkomsten borde kunna beräknas till omkring 25,000 R:dr. Enligt det af Kongl. Maj:t framställda förslag skulle deremot förhöjning i portot icke ega rum i förhållande till brefvigten, hvarigenom ofvanberörde summa komme att betydligt minskas. Då afgifterne för ifrågavarande bref dessutom utgöra en väsendtlig del af Post-förvaltarnes sportler samt, genom desammas indragning till Post-verket, ersättning derför måste bemälde tjenstemän beredas, torde det vara lämpligast, att hittills gällande stadganden i afseende å meranämnde bref förblifva oförändrade; likväl med någon skälig nedsättning i de nu föreskrifna vigt-bestämmelserne för dessa bref.

Då något missbruk af den hittills för bref, som afsändas med ångfartyg och diligenser, medgifna frankerings-frihet icke egt rum eller tillskyndat Post-verket förlust, torde giltigt skäl icke vara för handen till den af Kongl. Maj:t föreslagna, porto-afgiften öfverstigande, lösen, som bref-emottagaren skulle förpligtas utgifva; hvaremot det synts nödigt föreskrifva, att äfven sådane bref, som, oaktadt förbudet, nedläggas ofrankerade i de bref-lådor, hvilka å vissa ställen vid post-vägarne anbringas, skola af bref-emottagaren lösas med i allmänhet stadgadt porto.

Under förutsättning att afgiften för lösbref och lokal-bref kommer att under hittills stadgade vilkor utgå, saknas visserligen närmare ledning för bedömande af den sportel-ersättning till Post-tjenstemännen, som medelporto-systemets införande kan göra behöflig; men då, enligt min tanke, Stats-verket, åtminstone till en början, icke bör påräkna någon andel af Post-medlen, torde det derpå uppkommande öfverskott böra ställas till Kongl. Maj:ts disposition i och för Post-anstalternas förbättring och tilldelandet af billiga sportel-ersättningar, hvarigenom jag ock hoppas, att, såsom jag här ofvan nämnt, utväg kan beredas att befria jorden från den börda och Post-anstalternas tidsenliga organisation från det hinder, som Post-hemmanens skjutsnings-skyldighet nu innebär.

I öfverensstämmelse med hvad jag sålunda anfört och Kongl. Maj:ts förslag i öfrigt innehåller, får jag, såsom min reservation, upptaga och Rikets Ständers pröfning underställa följande af Utskottets Afdelning, som handlagt förevarande ärende, nästan enhälligt omfattade, men af Utskottet, genom votering, förkastade förslag:

att vid inrikes brefvexlingen ett medelporto för bref, som befordras emellan de orter, der post-anstalter finnas, må, utan afseende på afståndet, bestämmas till 4 sk. banko för hvarje lod till och med en vigt af 8 lod, samt att för bref, hvars vigt öfverskjuter sistnämnde lodtal, må tillgodonjutas porto-moderation, i enlighet med Kongl. Förordningen den 13 Oktober 1785;

att, vid inlemnandet af dylika bref å post-kontor eller post-expedition, till porto-afgiftens erläggande skola begagnas s. k. frimärken;

att bref, som inläggas i de breflådor, hvilka, efter General-Post-Styrelsens föranstaltande, anbringas vid Post-anstalter, äfvensom å andra ställen, der posterne färdas förbi, samt å diligenser och ångbåtar, böra vara försedde med frimärken, i värden motsvarande portot efter brefvens vigt, vid äfventyr att i annat fall bref-emottagaren ålägges att detsamma ersätta;

att lösbref och lokal-bref må emot hittills stadgad afgift befordras, samt denna afgift fortfarande tillkomma Post-förvaltarne; börande likväl dylika bref, för att genom Post-verket fortskaffas, i vigt icke få öfverstiga, lösbref 8 lod samt lokal-bref 4 lod;

att till Bref-dragare, der sådane af General-Post-Styrelsen anställas, skall för hvarje bref, som till adressaterne hembäres, af desse betalas 1 skilling banko;

att frimärken skola, på sätt General-Post-Styrelsen derom förordnar, från Post-verket utlemnas; samt att 2 procent af hvad genom dylika märkens försäljning inflyter, må användas till ersättning dels till de personer, åt hvilka nämnde försäljning kan varda uppdragen, dels åt den eller dem vid Post-verket, som få vidkännas besväret med frimärkenas emottagande, vårdande och redovisande;

att Post-kartorne endast skola upptaga antalet orekommenderade bref, men icke adressatens namn, såvida icke detta sednare särskildt äskas utaf bref-afsändaren, som då derför erlägger en särskild afgift, hvars belopp Kongl. Maj:t må ega att bestämma;

att tillsvidare, och intilldess sig visat i hvad mån Post-verkets inkomster dertill lemna tillgång, något bidrag af Post-medlen till Stats-verket icke må beräknas, utan blifvande öfverskott få af Kongl. Maj:t disponeras till Post-anstalternas utvidgande och förbättrande samt Post-föringens ordnande på ett ändamålsenligare och efter tidens fordringar mera lämpadt sätt än det närvarande, äfvensom till den ersättning åt Post-förvaltarne för förlorade inkomster af lösväskor, post-räkningar m. m., som skäligen kan anses böra dem tillkomma;

samt att de sålunda föreslagna förändrade stadganden må tillämpas från och med den 1 Juli nästkommande år; men nu gällande post-taxor till nämnde dag bibehållas oförändrade.»

Uti denna reservation hafva instämt: Herr Grefve *Taube, H. E.*, Herr Grefve *Lagerberg, Sv.*, Herr *Hammarhjelm, C.*, Herr Kontrakts-Prosten *Linnarsson*, Herrar *J. G. Schwan, C. A. Rettig, C. G. Åsbrinck, L. F. Nygren, S. Hagman* och *E. Tjernberg*, samt i 1:sta och de 2:ne sista momenterna af Utskotts-Afdelningens uti reservationen intagna förslag Herr *Prytz, L. A.*

STOCKHOLM, tryckt hos ISAAC MARCUS, 1854.

N:o 15.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 30 Juni 1854, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af erhållen återremiss i vissa delar af Betänkandet N:o 3, angående tullbevillningen.

Vid behandling inom Riks-stånden af Utskottets omförmälde Betänkande, har detsamma, enligt Utskottet meddelade protokolls-utdrag för den 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16 och 17 nästlidne Maj, blifvit i nedannämnde delar, på grund af gjorda anmärkningar, återremitteradt; och får Utskottet nu deröfver afgifva sitt utlåtande.

a) *Tarifen för införsels-tullen.*

Emot det, under rubriken: »Hudar och Skinn, Pelsverk, beredda,» föreslagna stadgande: *fullfärdiga persedlar, med pelsverk till öfvertyg, såsom Skinnpelsar, Muffar, Boas m. m., tullbehandlas lika med beredda pelsverket, hvaraf de bestå, med tillägg af 50 procent,* hvilket stadgande Ridderskapet och Adeln samt Borgare- och Bonde-stånden godkänt, har inom Preste-ståndet blifvit anmärkt, att nämnde stadgande lemnade rum för tullförsnillning och villrådighet vid tillämpningen, enär tullsatsen vore beroende af det tyg, som för tillfället vändes utåt, så att t. ex. ett plagg, bestående af kläde till öfvertyg och sjuppskinn till foder, hvarföre rätteligen borde erläggas införsels-tull af 2 r:dr 12 sk. pr skålp., kunde, om klädet vändes inåt, förtullas med allenast $22\frac{1}{2}$ sk. skålpundet. Vore det egentliga öfvertyget af siden, så blefve skiljaktigheten i tullsatserna ännu mera i ögonen fallande. Af sådan anledning har man ansett ifrågavarande persedlar böra tullbehandlas efter det i dem ingående hufvudämne, som drager högsta tull, med förhöjning af 100 procent.

Å andra sidan åter, är emot dessa anmärkningar inom Preste-ståndet erinradt, att äfven den i anförda exemplet förutsatta lägre tullafgiften skulle för en sjuppskinnspels uppgå till nära 20 r:dr banko, och sålunda innebära tillräckligt skydd för inhemska näringarne, samt att det befarade missbruket dessutom vore förebyggdt genom den under artikeln »Kläder» intagne anmärkning.

Utskottet är öfvertygadt, att det ifrågavarande stadgandet icke kan, utan åsidosättande af behörig uppmärksamhet vid tullbehandlingen, föranleda sådane missbruk, som i anmärkningarne blifvit omförmälde, men att deremot det föreslagna förändrade stadgandet skulle uppdrifva tullafgiften till så betydligt belopp, att all förtullning uteblefve; hvarföre ock Utskottet anser sig böra vidblifva sitt omförmälda, af 3 Stånd redan godkända förslag.

I afseende å den under hufvudrubriken »Metaller, sammansatta,» förekommande artikeln »*Messing, oarbetad, latun och tråband inbegripne,*» hvarå Preste- och Bonde-ståndén, i enlighet med Utskottets förslag, bibehållit nu gällande införsels-tull, 33 r:dr 16 sk. skeppundet, men Borgare-ståndet nedsatt tullen till hälften af nämnde belopp, har Ridderskapet och Adeln beslutat återremiss. Det har nemligen blifvit anmärkt, att messing utgjorde en nödvändig råvara för åtskilliga inhemska näringsgrenar, och isynnerhet de mekaniska verkstäderna, samt att införseln derföre borde underlättas genom betydlig nedsättning af den både i och för sig, och med hänseende till tullsatserne å koppar och zink, hvaraf messing tillverkas, öfverdrifna införsels-tullen; och har man ifrågasatt, att denna tull borde bestämmas till likhet med införselsafgiften å gårad koppar. Emot tullnedsättning är åter anfördt, att messing vore föremål för ganska betydlig och särdeles kostsam inhemsk tillverkning, hvilken behöfde det skydd, som nu gällande tullsats innebär.

Då Utskottet utarbetade sitt afgifna tulltaxe-förslag, ådrog sig ifrågavarande artikel icke någon särskild uppmärksamhet, emedan fråga derom hvarken i motion eller annan framställning blifvit väckt. De, Utskottet nu tillhandakomne, anmärkningarne hafva deremot framkallat en undersökning, som icke tillåter Utskottet att vidblifva det förra, från flere äldre tulltaxor hemtade förslaget. Samtlige Riks-stånden hafva godkänt de af Utskottet föreslagne införsels-afgifter å gårad koppar och oarbetad zink; och då, under förutsättning att inhemska messings-tillverkningen nödsakades begagna sig af utländsk koppar, hvilket dock hittills icke varit fallet, införsels-tullen å denna råvara nu blifvit nedsatt från 20 r:dr till 4 r:dr skeppundet, samt införsels-tullen å den andra råvaran för messings-tillverkningen, zink, endast utgör omkring ¼:del af sistnämnde belopp, så kunna dessa tullsatser icke skäligen anses utgöra hinder för en betydligare nedsättning af införsels-tullen å oarbetad messing. Den vid

messings-tillverkningen synnerligen betungande kostnaden för bränsle, är visserligen härstädes högre, än i vissa andra länder; men icke heller utgör denna pris-skillnad tillräckligt skäl för anspråket på ett fortfarande åtnjutande af den alltför höga skyddstull, som hittills varit nämnde tillverkning förunnad. Ehuru Utskottet således anser andra inhemska näringar, för hvilka messing utgör en ganska väsendlig råvara, kunna, utan fara för svenska messings-tillverkningens fortfarande bestånd, beredas betydlig lindring i den nu gällande tullsatsen, vore dock, efter Utskottets tanka, öfvergången från samma tullsats till omkring ½:del deraf, såsom hos Ridderskapet och Adeln blifvit ifrågasatt, alltför stark; hvarföre Utskottet, biträdande det af Borgare-ståndet fattade beslut, hemställer,

att införsels-tullen å *Messing, oarbetad, latun och trådband inbegripne,* må nedsättas till 16 r:dr 32 sk. pr skepp. stap. v.

Ridderskapet och Adeln samt Borgare-ståndet hafva till Utskottet remitterat en i Utskottets Betänkande N:o 3 icke omförmäld, utan först vid behandlingen af samma Betänkande hos bemälde Riks-stånd väckt fråga om införande i tulltaxan af artikeln *Rör af jern eller annan metall,* hvilken artikel, behöflig såsom råämne vid machinverkstäderna samt till flera inrättningar, såsom vattenledningar, gasverk, m. m. endast i ringa mån utgjorde föremål för inhemsk tillverkning och icke kunde draga de höga tullsatser, som för fullfärdiga metallarbeten äro bestämda, utan hittills efter särskildt, i hvarje fall erhållet, tillstånd fått mot nedsatt tull införas. De härom afgifna yttranden äro nästan enstämmiga i fråga om behofvet af ett sådant särskildt stadgande, men skilja sig i afseende både å stadgandets omfattning och å den tullsats, som borde bestämmas. Så har, i förra hänseendet, blifvit anmärkt, att gjutna jernrör, hvilka här kunna åstadkommas och äfven till ganska betydlig mängd redan blifvit tillverkade, borde undantagas; och i fråga om tullsatsen åter har man ansett densamma böra bestämmas lika med tullen dels å redskap och machinerier eller delar deraf, dels ock å det råämne, hvaraf rören äro tillverkade, eller, hvad smidda eller valsade jernrör beträffar, i likhet med införsels-tullen antingen å stångjern eller å jernplåtar, hvilka sednare ansågos närmast jemförlige.

Utskottet delar fullkomligt den åsigt, att införseln af ifrågavarande artikel bör genom lindrig tull underlättas, och att, då tvekan om artikelns hänförlighet till den i taxan förekommande rubriken »redskap och machinerier eller delar deraf, ej specificerade» torde kunna uppstå, särskildt stadgande om metallrörs förtullning bör i taxan intagas. Ju mera machin-tillverkningen och de flera inrättningar, hvartill metallrör erfordras, utvidga sig och ju strängare man vill fullfölja grundsatsen, att förebygga anledningar till undantag från allmänt bestämda tull-afgifter, ju angelägnare blir och detta särskilda stadgande. Att der-

ifrån undantaga gjutna jernrör vore, efter Utskottets tanka, mindre välbetänkt. Visserligen kunna sådane rör härstädes tillverkas; men att tillverkningen icke motsvarar behofvet torde få anses bevisadt af det kända förhållandet, att, för nyligen fullbordade och ännu under anläggning varande gasverk behöfliga jernrör måst hemtas från England och här medgifvits tullfrihet eller till 5 procent af värdet nedsatt tull. Då, efter Utskottets, af Rikets Ständer godkända förslag, fullfärdiga redskap och machinerier eller delar deraf få införas mot 5 procent tull, vore det icke rättvist emot de inhemska machinverkstäderna att belägga den för dem behöfliga råvaran, metallrören, med högre afgift. Att åter i taxan införa särskilda afdelningar med olika efter vigt bestämda tullsatser för de olika slagen metallrör skulle leda till en med afseende å artikelns beskaffenhet obehöflig vidlyftighet och svårligen kunna med full rättvisa verkställas, då rör, förfärdigade af samma metall, äro till värdet betydligt skiljaktiga, allt efter det större eller mindre arbete i förhållande till vigten, som derå blifvit nedlagdt. Utskottet hemställer således,

att *rör af jern eller annan metall må tullbehandlas lika med redskap och machinerier* eller *delar deraf, ej specificerade;* och att stadgandet härom intages i noten till tulltaxan emellan der förekommande rubrikerna »Rödfärg» och »Röthe.»

Jemte det Borgare-ståndet fattat beslut, angående införsels-tullen å de särskilda under hufvudrubriken socker förekommande underafdelningar, har samma stånd återremitterat rubriken »Mascovad- eller brunt och gult ordinärt Terres- och Tetes- samt hvitt puder-socker» på grund af dervid gjorda anmärkningar, enligt hvilka dels ordet »Tetes-» borde utgå, såsom lemnande rum för misstydning, då icke ens socker-raffinadörerne kunde öfversätta eller förklara betydelsen af detta ord, dels ock, i stället derför, borde upptagas ett särskildt sockerslag, under benämning *Farin-, brunt och gult.* Öfriga Stånden hafva bibehållit denna rubrik oförändrad.

Så vidt Utskottet kunnat erfara, har den från äldre tulltaxor qvarstående benämningen »Tetes» icke föranledt något missförstånd vid tullbehandlingen; och om äfven denna benämning nu mera sällan i handeln förekommer, upplysa dock godkända arbeten, angående handelsvarors kännedom, att med »Tetes» förstås en, från Terres, till utseende och beskaffenhet skiljaktig del råsocker; hvarföre skäl icke torde förefinnas att från de uti ifrågavarande rubrik uppräknade råsocker-slag utesluta det under benämning »Tetes» förekommande.

Hvad åter angår det föreslagna tillägget af »Farin, brunt och gult,» så torde det vara ännu mindre lämpligt att i rubriken å de egentliga råsockerslagen intaga detta tillägg. Utskottet har nemligen af Kommerse-kollegii, näst-

hände år afgifna underdåniga utlåtande, uti särskildt hos Kongl. Maj:t fullföljdt mål angående förtullning af ett under benämning »gult pudersocker eller Farin» angifvet parti socker, inhemtat, bland annat, att denna vara utgör biprodukt vid råsockrets omkokning och raffinering, innehåller 91 ½ procent krystalliserbart socker samt under benämningen »Farin- eller Baster-socker» ingår i handeln för omedelbar förbrukning; hvarföre ock omförmälda parti socker ansetts böra hänföras till den i tulltaxan förekommande rubriken »krossadt lump-, Havanna-, terres-, samt andra till sockerhalten lika slag.»

Vid dessa förhållanden finner Utskottet sig

böra vidblifva det af 3 Stånd redan godkända förslaget, att bibehålla rubriken å råsocker: »Mascovad-, eller brunt och gult, ordinärt Terres- och Tetes- samt hvitt Pudersocker» oförändrad.

Utskottets förslag att Rikets Ständer skulle lemna tullsatserne å tobaksblad och stjelk oförändrade, men till Kongl. Maj:t ingå med underdånig hemställan i ämnet, hafva Ridderskapet och Adeln samt Preste- och Bonde-ståndden godkänt, men Borgare-ståndet återremitterat. Under öfverläggningarne, som föranledt sistnämnde beslut, har å ena sidan blifvit anmärkt, att det allmänna omdömet om tobaks hänförlighet till öfverflödsvaror nu mera vore förmedladt och att tobak i allt fall utgjorde ett verkligt behof, som hos arbetsklassen ersatte mycket annat, hvarföre någon lindring i nu gällande öfverdrifna tullsats borde medgifvas på samma gång som man genom bränvins-skatten lade en stor bevillning på de arbetande klasserna. Ville man åter icke fästa afseende å förbrukarens anspråk, så talade likväl andra skäl för tull-nedsättningen. Både Svenska Stats-kassan och inhemska tobaks-fabrikerna tillskyndas betydlig förlust genom den lofliga och olofliga tobaks-införseln öfver Norska gränsen, och denna införsel kunde icke förekommas med mindre, än att tullen å råvaran här nedsättes till likhet med Norges.

Den redan genom vår tull-lagstiftning framkallade riktning att öfverflytta Svenska fabriker till Norge, för att derifrån af afsättningen på Sverige draga fördelar, vore förtjent af synnerlig uppmärksamhet. Kapitaler utdrefvos ur landet och man uppmuntrade smuggleriet i stället för de inhemska handteringarne. Icke heller vore det lämpligt eller Rikets Ständer värdigt att fatta ett beslut och på samma gång hos Kongl. Maj:t begära ändring deruti, likasom man tvekade, om man förfarit rätt eller icke; och förhållandet till främmande makter, hvarpå Utskottet i sitt förslag till den underdåniga skrifvelsen antydt, borde icke heller inrymmas afseende till den grad, som skett, enär det mål man sålunda ville vinna, vore så aflägset och osäkert, att det icke borde hindra ordnandet af tullsatserna å tobak, såsom här ansåges nödigt. Å andra sidan

har man åter dels understödt Utskottets förslag, dels ansett någon förändring i tullsattserna å tobak hvarken böra af Rikets Ständer beslutas eller göras till föremål för underdånig hemställan hos Kongl. Maj:t.

Sedan Utskottet afgaf sitt omförmälda förslag har Norska Storthinget väl förhöjt införsels-tullen å tobaksblad och stjelk till 6 sk. skålpundet; men skillnaden emellan denna tullsats, efter Norskt mynt och vigt, samt den här å tobaksblad stadgade af 7 sk. pr skålpund, med tillägg af handels- och sjöfartsafgift samt tolag, är dock så betydlig, att de af Utskottet ur synpunkten af Stats-kassans behof antydda betänkligheter vid en nedsättning af tullen till likhet med den Norska ännu hufvudsakligen qvarstår. Sannolikheten att genom diplomatiska underhandlingar kunna emot en tull-nedsättning å ifrågavarande artikel bereda förmåner för Svenska export-varor anser ock Utskottet förtjena långt större uppmärksamhet än man i anmärkningarne vid Utskottets förslag velat erkänna; och då samma förslag dessutom redan blifvit af 3 Stånd godkändt, finner Utskottet sig

böra vidblifva hvad Utskottet, i Betänkandet N:o 3, angående artikeln tobak, föreslagit.

Preste- och Bonde-stånden hafva återremitterat frågan om införsels-tullen å »vin,« hvilken tull Ridderskapet och Adeln samt Borgare-ståndet deremot, i öfverensstämmelse med Utskottets förslag, bibehållit oförändrad.

Med Preste-ståndets beslut afsågs, att artikeln vin skulle tagas under förnyadt ompröfvande i sammanhang med den uppskjutna frågan om tull-bestämmelserne angående »bränvin och sprit.« Ett sådant syfte med återremisser från Bonde-ståndet har jemväl blifvit af åtskillige dess ledamöter anfördt; hvarvid dock hufvudsakligen, på de skäl, som i riksdags-fullmäktigen *Lars Magnus Knutssons*, uti Betänkandet N:o 3 omförmälda motion finnas uppgifne, tillika yrkats förhöjning af tullen å vin i samma förhållande, som bränvinstillverkningen kommer att med förökad bevillning beskattas.

Under hufvud-rubriken »bränvin och sprit« upptager gällande taxa alla de utländska sprit-drycker, hvilka med det bränvin, som här tillverkas, äro närmast jemförlige, såsom konjak, rumm, arrack m. fl.; och frågan om tullsatserna å alla dessa spritdrycker äro derföre, enligt Utskottets, af samtlige Riks-stånden godkända, förslag, uppskjuten, intill dess Rikets Ständer fattat beslut, angående den inhemska bränvins-tillverkningen och skatten derå. Men emellan denna lagstiftning och tullsatsen å vin anser deremot Utskottet ett så nära samband icke ega rum, att hinder deraf för vintullens bestämmande nu vore för handen. Denna tull, som för närvarande utgör dels 24 sk., dels 1 r:dr kannan och hvari Utskottet icke föreslagit någon förändring, öfverstiger med 50 ända till 200 procent den skatt, som nu är i fråga att åsättas brän-

vins-tillverkningen; och förbrukaren af vin komme följaktligen äfven hädanefter att derföre vidkännas betydligt högre afgifter, än som drabba bränvins-förbrukaren. Utskottet vidblifver således

sitt af två Stånd godkända förslag att införsels-tullen å vin må bibehållas oförändrad.

Den af Utskottet, för »ylleväfnader, andra slag, alngods, valkade, två och flerskäftade« föreslagna införsels-tull, 1 r:dr 24 sk. skålpundet, hafva Ridderskapet och Adeln samt Preste- och Borgare-ståndden bifallit; hvaremot Bonde-ståndet återremitterat frågan härom, emedan en gemensam tullsats för finare och gröfre kläden blefve för medelklassen och de mindre bemedlade, som förbruka gröfre kläden, alltför betungande; och borde Utskottet närmare utreda förhållandet emellan de olika slagen samt derpå grunda förslag till skiljaktiga tullsatser, antingen efter vigten af qvadrataln eller efter antalet trådar på tummen; dock så att den af Utskottet föreslagna tull blefve den högsta. Varande derjemte ifrågasatt, att kläde kunde förtullas efter värde, för hvilken tull-behandling det ansågs mest lämpligt.

De mångfaldiga olägenheter, som med värde-förtullningen äro förknippade, hafva föranledt Utskottet och Rikets Ständer att i möjligaste mån frångå detta förtullningssätt; och införandet deraf i afseende å en artikel af den betydenhet, som ifrågavarande, hvilken hittills varit belagd med förbud, samt vid öfvergången derifrån ansetts böra med synnerlig varsamhet behandlas, vore visserligen icke väl betänkt. Utskottet medger åter villigt, att en gemensam, på vigt grundad tullsats för alla slag till ifrågavarande rubrik hänförliga ylleväfnader i i allmänhet drabbar de gröfre och billigare tygen med högre afgift, än de finare och dyrbarare; men svårigheten att utfinna ett i tillämpningen verkställbart, efter tygens olika värden lämpadt förtullningssätt har föranlåtit Utskottet att vid denna, likasom vid föregående riksdagar, förorda en medel-tull för hela varuklassen. Stadgandet af olika tullsatser för olika vigt per qvadrataln skulle, oberäknadt hindret vid förtullningarne, föga mera, än den gemensamma tullsatsen, uppfylla det afsedda ändamålet, då derigenom ett groft och tunnt kläde komme att draga lika, om ej högre tull, än ett fint och fast. Att åter på valkade ylleväfnader räkna trådarne i varpen, låter icke med säkerhet verkställa sig; och en derpå grundad tullsats skulle följaktligen leda till olika behandling vid särskilda tullkamrar, och till tvister, menliga för både tull-tjenstemännen och de trafikerande. Man kan dessutom för visst antaga, att den gröfre klädestillverkningen, som, till följd af betydligare täflan inom landet, redan är jemförelsevis mest uppdrifven, hufvudsakligen skulle, äfven med en betydligt nedsatt införsels-tull undgå utländsk medtäflan; men om äfven sådan täflan, genom antagande af en medel-tull ytterligare försvåras, synes sådant i samma mån bil-

ligare, som tillverkningen af gröfre ylleväfnader utgör ett vigtigt föremål för inhemska husslöjden, hvilken, mindre än fabriksnäringen, kan uthålla större täflan. Det inflytande, som medel-tullen kan antagas komma att utöfva på inhemska tillverkningen af medelfina och finare kläden måste ock inverka på den gröfre klädestillverkningen.

På dessa grunder och då 3 Stånd redan godkänt förslaget att å rubriken »ylleväfnader, andra slag, alngods, valkade, två- och flerskäftade» stadga en gemensam införsels-tull af 1 r:dr 24 sk. skålpundet,

vidblifver Utskottet samma förslag.

b) *Tarifen för utförsels-tullen.*

Den i öfverensstämmelse med nu gällande taxa af Utskottet föreslagna *anmärkning* under artikeln »Sparrar af furu och gran af mindre tjocklek än 8 tum midtpå», har Borgare-ståndet återremitterat, men Ridderskapet och Adeln samt Bonde-ståndet godkänt; hvaremot Preste-ståndet, i sammanhang med förändrad utförsels-tull å Sparrar, gifvit anmärkningen följande lydelse: *alla tillhuggna eller sågade trädvaror, som midtpå hafva mer än 5 ½ tums tjocklek, men mindre än 8 tums bredd, anses såsom Sparrar.*

Emot Utskottets förslag är i Borgare-ståndet anmärkt, att den uppställda grunden för bestämmandet af sparrens tjocklek kunde leda till ett felaktigt resultat, stridande emot det afsedda syftemålet, att spara omogen skog. En sparre, som på endera sidan håller 10 tum, måste vara tillhuggen af ett äldre träd, emedan trädets diameter utgjort mera, än 10 tum; och en sådan sparre borde icke behandlas lika med den, hvars alla 4 sidor innehålla hvardera 8 tum, och hvilken kunde vara tillverkad af ett yngre träd. Häraf följde, att sjelfva trädets storlek icke kunde utrönas genom bredden af sparrens sidor, utan måste sökas genom sparrens diagonal, hvilken således ansågs böra tagas till grund för beräkningen vid tullbehandlingen.

Dessa anmärkningar kan Utskottet icke finna grundade; ty ur samma träd, som lemnar en liksidig 8-tums sparre, kan ock en platt sparre af ju mindre tjocklek ju större bredd erhållas; och sparrens total-omfång utmärker således vidden af det träd, hvaraf sparren tillhuggits. Då dessutom 2 Stånd redan godkänt det föreslagna stadgandet och detsamma hittills icke föranledt missförstånd, hvilket deremot vore att befara af en föreskrift om uträkning af sparrars diagonal midtpå, vidblifver Utskottet

förslaget till den i utförsels-tarifen under artikeln Sparrar intagne anmärkning.

c)

c) *Tarifen för kredit-upplaget och transito-afgiften.*

Vid denna, af Utskottet föreslagna, samt af Ridderskapet och Adeln, Preste- och Bonde-ståndenn godkända tarif, har hos Borgare-ståndet blifvit anmärkt, dels att icke blott »Korn», utan äfven öfriga spannmålsslag borde i tarifen upptagas, dels ock att deri intagne artiklarne »Tjära» och »Ull», för hvilka Borgare-ståndet beslutat tullfri införsel, borde ur tarifen utgå.

Så vida Borgare-ståndets sistnämnda beslut blifva Rikets Ständers, så måste deraf naturligen följa, att de vid införsel tullfria artiklarne uteslutas från kredit-upplags-tarifen; men då frågan om tullfriheten ännu är oafgjord,

anser Utskottet vidare yttrande, i anledning af Borgare-ståndets återremiss, angående uteslutandet ur kredit-upplags-tarifen af artiklarne »Tjära» och »Ull», för närvarande icke erfordras.

Nu gällande och flera föregående tulltaxor upptaga i kredit-upplags-tarifen under rubriken «Spannmål, omalen,» endast artikeln Korn; och Utskottet saknade i motioner eller andra framställningar all anledning att i detta hänseende föreslå någon förändring; men då nu fråga derom blifvit väckt och skäl icke förefinnes att från kredit-upplagsrätt utesluta något slag spannmål, ser Utskottet sig föranlåtet hemställa,

att *Spannmål, omalen, alla slag*, må i tarifen för kredit-upplaget och transito-afgiften upptagas, i stället för artikeln Korn, med samma minimi-qvantitet för kredit-upplaget och samma transito-afgift, som för Korn nu äro bestämde.

d) *Underrättelserne om hvad vid taxans verkställighet iakttagas bör.*

Utskottets förslag till § 5 i tulltaxe-underrättelserna har endast Presteståndet bifallit.

Ridderskapet och Adeln har ansett denna § böra erhålla följande lydelse:

»1:o. Å inkommande varor, som, enligt taxan, förtullas efter vissa procent af värdet, och för hvilka tullen ej efter auktions-pris skall beräknas, bör godsegaren uppgifva inköpspriset, med tillägg af assurans, frakt och all annan derå använd kostnad, intilldess de till lossnings-orten anländt, och å utgående varor deras partipris i lastnings-orten. Godsegarens angifnings-inlaga å inkommande sådane varor bör, så vidt ske kan, styrkas af faktura och konnoissement, äfvensom assurans-

räkning, då försäkring tagen är; och bör, då plakatstämpel å sådane varor begagnas, å denna stämpel antecknas, efter hvilket värde varan blifvit förtullad.»

»2:o. När en vara blifvit till förtullning angifven, med åsatt värde, skall anslag derom å Packhusdörren genast ske. Inom tre söcknedagar derefter, anslagsdagen inberäknad, ege hvem som det önskar, att inkomma med anbud om inlösen af det sålunda angifna godset, med minst 10 procents förhöjning utöfver det af egaren uppgifna värdet. Inkomma flere anbud, ege det högsta företrädet. Har ingen anmält sig till godsets inlösning på sätt nu nämndt är, eller finner tullkammaren så väl det angifna värdet, som de derutöfver gjorda anbud, när sådana skett, i allt fall icke motsvara godsets verkliga värde, må tullkammaren detsamma med tio procents förhöjning utöfver det högst erbjudna värdet, för Kongl. Maj:ts och Kronans räkning inlösa, hvarefter varan kommer att försäljas på sätt derom särskildt kan varda bestämdt, efter anmälan hos general-tullstyrelsen; och åtnjute vederbörande tulltjenstemän hälften af den behållna vinst tullverket genom sådan försäljning under hvarje års lopp kan erhålla utöfver de angifna värdesummorna med afdrag af tull- och försäljnings-kostnader.»

»Har, vid anslagstidens slut, hvarken enskildt anbud om inlösen inkommit eller tullkammaren funnit sådan böra ega rum för Kronans räkning, må vid tullberäkningen efter angifningen komma att bero, och varan, efter skedd klarering, af egaren disponeras; men eger inlösning på förenämnde sätt rum för enskild räkning, skola tull-afgifterna efter det derigenom uppkomna högre varuvärdet beräknas; och skall af inlösningssumman, hvilken den, som stadnar för högsta anbudet, åligger att, sist innan klockan tolf nästföljande söcknedag efter anslagstidens förlopp, i tullkassan nedsätta, varu-angifvaren genast derefter utbekomma angifningsbeloppet, tillökadt med tio procent, men öfverskottet, om sådant eger rum, tillfalla Kronan, och hälften ingå till det särskilda anslaget för manufakturernas befrämjande, under iakttagande af hvad i Kongl. Maj:ts Nådiga förordning till förekommande af olofflig införsel och utförsel af varor i sådant hänseende stadgas.»

Från Borgare- och Bonde-stånden är ifrågavarande § återremitterad. Det har nemligen inom Borgare-ståndet blifvit anmärkt, emot den af Utskottet föreslagna förändring i 1:sta mom., enligt hvilken i vissa fall en till förtullning angifven varas värde skulle af tillkallade besigtningsmän uppskattas, att denna

åtgärd i flera städer, der lämplige och oväldige besigtnings-män kunde komma att alldeles saknas, blefve overkställbar, och i alla händelser skulle förorsaka betydlig tidsutdrägt, till oförskyldt lidande för den, som ärligt angifvit sin vara, samt att förslaget vore ofullständigt deri, att föreskrift saknades, huru förhållas skulle, derest besigtnings-männen uppskattade varans värde under det af egaren angifne, eller ock uppskattade värdet högre, och egaren icke ville erlägga derefter belöpande afgifter. Men isynnerhet har man inom Borgareståndet, under åberopande af exemplen från Englands och Frankrikes tulldagstiftning, förordat ett med Ridderskapet och Adelns beslut, nästan ord för ord lika lydande förslag. Äfven detta förslag har dock funnit flera motståndare, som dels påyrkat bibehållandet af nu gällande § oförändrad, då endast högst få artiklar hädanefter kommo att efter värde förtullas, dels befarat obehag för tullkamrarne och förluster för tullverket af nämnde förslags tillämpning, dels ock påstått, att rättigheten att frånvinna varuegaren hans till förtullning angifna gods, uteslutande borde tillkomma staten och icke någon enskild. Andra, som hufvudsakligen instämt i omförmälda, med Ridderskapet och Adelns beslut öfverensstämmande förslag, hafva dock vid detsamma erinrat, att deri saknades föreskrift huru förhållas skulle, om den, som under anslagstiden gjort anbud, sedermera icke fullföljde detsamma, äfvensom anmärkt blifvit, att för den händelse, att tullverket komme att inlösa godset, tillika borde bestämmas, att samma gods skulle inom en månad derefter å offentlig auktion försäljas.

Inom Bonde-ståndet har den mening blifvit uttalad, att, i stället för den af Utskottet föreslagna förändring, Rikets Ständer borde i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t måtte bestämma de grunder, enligt hvilka varor, som förtullas efter värde, skulle uppskattas, eller ock utse de värderingsmän, som i sådant hänseende borde tillkallas.

Svårigheten att utfinna verksamma och lämpliga kontroller emot oriktiga angifningsvärden bevisas, bland annat, af de många hvarandra motsägande meningar, som under öfverläggningarne, angående Utskottets förslag, blifvit uttalade; och Utskottet erkänner villigt, att samma förslag i detta hänseende icke är tillfyllestgörande. Måhända torde den af Ridderskapet och Adeln beslutade, och hos Borgare-ståndet äfven förordade utväg att låta tullkamrarne, å kronans vägnar, inlösa gods, som anses för lågt angifvet, i någon väsendtligare mån förebygga försöken att, genom oriktiga angifningar, undandraga staten afsedd tullinkomst; men att, såsom jemväl blifvit ifrågasatt, förbehålla kronan ensam en sådan inlösnings-rätt, och tillintetgöra den uppmärksamhet, trafikanterne emellan, som en hvar hittills medgifven dylik rättighet, varit egnad att framkalla, vore, efter Utskottets tanka, snarare ett steg tillbaka; och varuegarens, till stöd för en sådan åtgärd åberopade, förmenta *rätt* att endast till staten behöfva afstå sin egendom, förtjenar visserligen icke ett sådant af-

seende, då *skyldigheten* att afstå egendomen, just grundas på förutsättning af försök att i första rummet till statens förfång undandraga sig beskattning, och derigenom i andra rummet undergräfva den ärlige köpmannens förmåga att uthålla täflan. Utskottet antager följaktligen, att såsom Ridderskapet och Adeln beslutat, både den hittills medgifna rättigheten, att under anslagstiden öfverbjuda det angifna värdet, bör bibehållas, och att tullkamrarne må ega att, vid anslagstidens slut, med 10 procents förhöjning utöfver högsta anbudet, för kronans räkning, inlösa godset; men härvid har Utskottet likväl funnit nödigt att, på sätt jemväl hos Borgare-ståndet blifvit anmärkt, föreskrift meddelas, dels såsom nu är stadgadt, att »anbud af sådan person, hvars vederhäftighet ej är tillförlitligen känd, skall, på vederbörande tulltjenstemans anfordran, beledsagas af antaglig borgen för anbudets behöriga uppfyllande,» dels ock att det gods, som för kronans räkning inlöses, skall inom viss tid af en månad derefter, på offentlig auktion försäljas. Omtanken, att staten hvarken må belasta sig med lager af handels-varor, eller, utöfver hvad ändamålet med inlösningen nödvändigt betingar, ingå i handels-företag, menliga både för statens säkerhet och för enskildes lofliga beräkningar, kräfver denna allmänna föreskrift om tid och sätt för återförsäljningen af det gods, som staten inlöst.

Någon särskild underdånig framställning i detta ämne till Kongl. Maj:t, såsom hos Bonde-ståndet blifvit ifrågasatt, anser Utskottet deremot icke vara af sakens beskaffenhet påkallad.

Utskottet hemställer på dessa skäl,

att 5 § i tulltaxe-underrättelserna må erhålla följande, i de från Ridderskapet och Adelns beslut skiljaktiga delar med kursiv stil utmärkta lydelse:

»1:o. Å inkommande varor, som, enligt taxan, förtullas efter vissa procent af värdet, och för hvilka tullen ej efter auktions-pris skall beräknas, bör godsegaren uppgifva inköpspriset, med tillägg af assurans, frakt och all annan derå använd kostnad, intilldess de till lossnings-orten anländt, och å utgående varor deras parti-pris i lastnings-orten. Godsegarens angifnings-inlaga å inkommande sådane varor bör, så vidt ske kan, styrkas af faktura, och konnoissement, äfvensom assurans-räkning, då försäkring tagen är; och bör, då plakat-stämpel å sådane varor begagnas, å denna stämpel antecknas, efter hvilket värde varan blifvit förtullad.«

»2:o. När en vara blifvit till förtullning angifven, med åsatt värde, skall anslag derom å packhusdörren genast ske. Inom tre söknedagar derefter, anslags-dagen inberäknad, ege

hvem som det önskar, att inkomma med anbud om inlösen af det sålunda angifna godset, med minst 10 procents förhöjning utöfver det af egaren uppgifna värdet. Inkomma flera anbud, ege det högsta företrädet. *Anbud af sådan person, hvars vederhäftighet ej är tillförlitligen känd, skall, på vederbörande tull-tjenstemans anfordran, beledsagas af antaglig borgen för anbudets behöriga uppfyllande.* Har ingen anmält sig till godsets inlösning på sätt nu nämndt är, eller finner tull-kammaren så väl det angifna värdet, som de derutöfver gjorda anbud, när sådana skett, i allt fall icke motsvara godsets värde, må tull-kammaren *samma gods* med tio procents förhöjning utöfver det högsta erbjudna värdet, för Kongl. Maj:ts och Kronans räkning inlösa; *skolande godset i sådan händelse sist inom en månad derefter på offentlig auktion* försäljas, på sätt derom vidare kan varda särskildt bestämdt, efter anmälan hos General-tull-styrelsen; och åtnjute vederbörande tull-tjensteman hälften af den behållna vinst tull-verket genom sådan försäljning under hvarje års lopp kan erhålla utöfver de angifna värde-summorna med afdrag af tull- och försäljnings-kostnader.«

»Har, vid anslags-tidens slut hvarken enskildt anbud om inlösen inkommit eller tull-kammaren funnit sådan böra ega rum för Kronans räkning, må, vid tull-beräkningen efter angifningen komma att bero, och varan, efter skedd klarering, af egaren disponeras; men eger inlösning på förenämnde sätt rum för enskild räkning, skola tull-afgifterna efter det derigenom uppkomna högre varu-värdet beräknas; och skall, af inlösnings-summan, hvilken den, som stadnar för högsta anbudet, åligger att, sist innan kl. Tolf nästföljande söckenedag efter anslags-tidens förlopp, i tull-kassan nedsätta, varu-angifvaren genast derefter utbekomma angifnings-beloppet, tillökadt med tio procent, men öfverskottet, om sådant eger rum, tillfalla Kronan, och hälften ingå till det särskilda anslaget för manufakturernas befrämjande, under iakttagande af hvad i Kongl. Maj:ts Nådiga förordning till förekommande af oloflig införsel och utförsel af varor i sådant hänseende stadgas.«

Uti den af Utskottet föreslagna § 13, hvilken Preste- och Bondeständen bifallit, har Ridderskapet och Adeln beslutat den förändring af 3:dje momentet,

att det efter orden: »af hvarje slag» införda skiljetecknet *komma* med derpå följande ord skulle utbytas emot *punkt* och följande mening: »Klädespersedlar, guldnipper och silfverprydnader äro från denna tillåtelse undantagne».

För erhållande af ett sådant förtydligande, som Ridderskapet och Adelns beslut afser, har Borgare-ståndet återremitterat förslaget till § 13.

Genom tryckfel hade vid anmärkta orden i Utskottets, med Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition öfverensstämmande, förslag skiljetecknet *komma* influtit, i stället för *semikolon;* och churu Utskottet betviflar att äfven i detta fall något missförstånd om meningen kunnat uppstå, vill dock Utskottet, för att undanrödja all farhåga i detta hänseende, tillstyrka

den förändrade redaktion af 13 §, 3 mom., som, på sätt nämndt är, Ridderskapet och Adeln antagit, nemligen: *Kommers-kollegium eger, att efter pröfning af behofvet och på derom i hvarje särskildt fall af vederbörande gjord ansökning, lemna tillåtelse till tullfri införsel af varuprof i så ringa qvantitet, att det ej kan till verklig förbrukning användas, samt af* Modell *införskrifven af inhemsk slöjdidkare, som åstadkommer likartad tillverkning, dock ej för honom mera än en af hvarje slag. Klädespersedlar, guldnipper och silfverprydnader äro från denna tillåtelse undantagne.*

Preste-ståndet har helt och hållet godkänt Utskottets förslag till § 15 och af Ridderskapet och Adeln är endast den förändring beslutad, att, bland de varor, för hvilka vid utförsel restitution af tullmedel beviljas, äfven borde upptagas: *1 stycke packväf af Lin till minst 50 alnars längd* 24 sk. och 1 skålpund Ylleväfnad 4 sk; men Borgare- och Bonde-stånden hafva återremitterat denna §.

Herr *Hesselgren* har fortsatt sitt af Utskottet i Betänkandet N:o 3 afstyrkta yrkande om tull-restitution för garfveriernas af utländskt råämne tillverkade varor; äfvensom man erinrat om de tull-kontroller, som i andra länder iakttogos vid utförseln af gods, för hvilket tull-restitution utgår; men för öfrigt afse anmärkningarne inom Borgare-ståndet uteslutande frågan om den tull-restitution, som borde medgifvas vid utförsel till Norge. I detta hänseende har man dels i allmänhet erinrat, hurusom den politiska föreningen emellan begge rikena icke kunde utvecklas till verklighet, utan likhet och öfverensstämmelse emellan begges tull-lagstiftning, hvilken nu vore skiljaktig icke blott i tullsatser utan äfven i afseende å den så kallade drawbacken vid export, dels ock i synnerhet fästat uppmärksamheten vid tull-restitutionen för Socker och Tobak.

Med afseende å den nedsättning af införsels-tullen å Socker, som af Borgare-ståndet blifvit beslutad, vore det ännu mera angeläget, att så ordna tull-restitutionen vid utförsel af socker till Norge, att denna komme att motsvara det Fredrikshalls raffinaderi beviljade privilegium från den 1 Juli detta år till samma dag 1857. Detta kunde verkställas antingen derigenom, att man afskaffade all tull-restitution för socker, som härifrån till Norge utföres, emot vilkor att drawback å socker vid hitförsel från Norge äfven komme att försvinna, hvarom norska regeringen icke skulle vara obenägen eller hafva svårighet att med Fredrikshalls raffinaderi träffa öfverenskommelse, eller ock på det sätt, att Rikets Ständer bemyndigade Kongl. Maj:t att för socker, som härifrån till Norge utföres, bevilja enahanda drawback, som den norska fabrikanten vid export till Sverige åtnjuter, i förhållande till erlagd tull för råvaran och med antagande af lika afkomst i raffinerad vara, dervid, till förekommande af betydlig uppoffring för svenska stats-kassan, tillika kunde göras den inskränkning, att ersättningen icke finge utgå för mera socker, än som motsvarade införsels-beloppet från Norge. Jemte nu omförmälda alternativa förslag, har ock blifvit ifrågasatt, att man borde helt och hållet till Kongl. Maj:t öfverlemna att bestämma drawbacken för utförsel till Norge både af socker och tobak.

Inom Bonde-ståndet hafva ock hufvudsakligen förhållandena till Norge utgjort föremål för betraktelser samt den omständigheten, att vissa trakter af Sverige kunde från Norge erhålla svenskt socker till billigare pris än hemma i landet, åberopats till stöd för yrkandet att all tull-restitution borde upphöra; i hvilket hänseende ock blifvit föreslaget, att Rikets Ständer måtte i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville söka med Fredrikshalls-bolaget uppgöra så att drawbacks-systemet måtte samtidigt i Sverige och Norge kunna upphöra.

Utskottet har icke funnit skäl att frångå sitt yttrande emot tull-restitution för garfveriernas tillverkningar och icke heller att i de kontroller, som nu äro stadgade, angående utförseln af gods, för hvilket tull-restitution eger rum, föreslå någon förändring. Den inom Bonde-ståndet anförda omständighet, rörande priset i Norge å svenskt socker, torde icke heller utgöra skälig anledning att i allmänhet undandraga svenska förädlingsnäringar den vid utförsel till Norge hittills medgifna restitution af de för råvarorna erlagda tull-afgifter.

Hvad norska förhållandena i öfrigt angår, så lärer deraf någon förändring icke påkallas uti den af Utskottet föreslagna tull-restitution för tobakstillverkningar; och behofvet af sådan förändring, angående topp-, kandi- och kaksocker, beror åter, såsom i Borgare-ståndet äfven blifvit anmärkt, af den slutliga utgång frågan om införsels-tullen å förädladt socker här kan röna. Antages Utskottets, synnerligen med afseende å Norska förhållandena gjorda för-

slag, att nämnde införsels-tull vid innevarande riksdag må bibehållas oförändrad, så bör den, Fredrikshalls raffinaderi, till Juli månad 1857 beviljade förmån af en utförsels-premie hvarken för Svenska stats-kassan eller för Svenska sockertillverkningen medföra någon våda. Nedsättes åter införsels-tullen, hvarigenom Svenska stats-kassan å allt raffineradt socker, som från Norge införes, tillskyndas en omedelbar förlust af skillnaden emellan den lägre införsels-tullen å det norska, förädlade sockret och den högre tull, som för råsocker till motsvarande inhemsk förädling skolat inflyta, så synes det icke skäligt att belasta stats-kassan med den ytterligare förlust, som beviljandet af en, råsocker-tullen öfverstigande, utförsels-premie tillika skulle medföra. Huru denna utförsels-premie skulle kunna, såsom i Borgare-ståndet blifvit antydt, inskränkas till någon viss, införseln från Norge motsvarande myckenhet socker, och sålunda rättvist fördelas emellan de särskilda Svenska socker-fabrikanter, som kunde komma att täfla om denna premie, kan Utskottet icke fatta. Att åter, så länge Sverige och Norge ömsesidigt med införsels-tull belägga hvarandras tillverkningar, beröfva de begge ländernas förädlingsnäringar förmånen af tull-restitution vid utförsel synes Utskottet icke vara billigt eller lämpligt. För den händelse, att införsels-tullen å socker här kommer att nedsättas, och sådant, med afseende å den Norska utförsels-premien, erkännes innebära vådor, vare sig för Svenska stats-kassan eller för vår sockertillverkning, så torde dessa vådor lämpligast böra afvärjas genom samma åtgärd, som den under sista riksdagen å Norska sidan beslutade utförselspræmie då här framkallade. Emellertid torde det finnas vara för tidigt att derom nu afgifva förslag; och har Utskottet härmed endast velat antyda, hvarföre Utskottet anser de Norska förhållandena icke böra föranleda förändrade stadganden, angående den tull-restitution, som här må beviljas.

Utskottet finner sig på dessa skäl föranlåtet,

att, utan afseende å de i Borgare- och Bonde-stånden gjorda anmärkningar, vidblifva förslaget till § 15 i tulltaxeunderrättelserna.

Hos Preste-ståndet, som med afseende å det sammanhang, hvari 17 § stode till de ännu oafgjorda tull-bestämmelserna angående »Bränvin och Sprit» samt »Vin,» beslutat att tills vidare lemna nämnde § öppen, anser Utskottet sig endast böra anmäla

att § 17 är af de öfriga Stånden godkänd.

I afseende å den af Utskottet föreslagna § 22 af tulltaxe-underrättelserna och den underdåniga skrifvelse Utskottet i sammanhang dermed tillstyrkt, har Ridderskapet och Adeln dels beslutat att i 1:sta momentet af samma § orden:

»beräknad

»beräknad å det i denna taxa på de flesta inkommande och utgående varor bestämda värde, eller det enligt 5 § å de öfriga utrönta värde» skulle utbytas emot orden: *beräknad å det i denna taxa på inkommande och utgående varor bestämda eller enligt 5 § utrönta värde;* dels ock att, i fråga om det i sammanhang med denna § omförmälda missförhållande, hvari tolagen nu står till grunderna för sjelfva tull-lagstiftningen, ansett Rikets Ständer böra i underdånig skrifvelse anhålla, »*att Kongl. Maj:t ville vidtaga sådana åtgärder, som för slutlig lösning af frågan om tolagens reglering finnas lämplige.*»

Bonde-ståndet har återremitterat Utskottets förslag, angående denna §, i sin helhet, hufvudsakligen på grund af den anmärkning, att städerna icke borde få åtnjuta tolag af sådana varor, som, hittills förbjudna, hädanefter tillätos till införsel, utan att en, tolagen motsvarande, förhöjning af införsels-tullen måtte för dessa varor bestämmas och till Stats-verket ingå.

Från Preste- och Borgare-stånden är Utskottets förslag till underdånig skrifvelse om införande af den förändrade tolags-reglering, som vid 1847—1848 årens riksdag af Kongl. Maj:t föreslogs och af Ständerna antogs, återremitterad, under åberopande af de skäl, som Kommers-kollegium uti underdånigt utlåtande af den 3 April 1850 anfört, och deribland hufvudsakligen, att berörde tolags-reglering skulle leda till vida större olikhet, än hittills, i de till stapelstäderna utgående afgifter, och tillskynda vissa stapelstäder stor fördel på de öfrigas bekostnad, samt i åtskilliga af dessa sednare göra varu-införseln nära omöjlig eller åtminstone vida mindre fördelaktig än i andra stapelstäder.

Utskottet måste tillerkänna den af Ridderskapet och Adeln beslutade förändrade redaktion af 22 § 1 mom. företräde framför den af Utskottet föreslagna; och med afseende å de i nyssberörde af Kommers-kollegium afgifna underdåniga utlåtande anförda skäl, anser Utskottet sig icke böra, emot Ridderskapet och Adelns beslut samt Preste- och Borgare-ståndens, genom återremissen uttryckta, mening, vidhålla förslaget till underdånig begäran om den 1847—1848 antagna tolags-regleringens genomförande; hvaremot den hos Bonde-ståndet yttrade åsigt, att städerna borde betagas rätt till tolag för hittills förbjudne, men hädanefter till införsel lofgifna varor, desto mindre torde kunna gillas, som städerna, genom den tullfrihet, hvilken tid efter annan beviljas för flera artiklar, förlora den derpå förut beräknade tolags-inkomst.

Med afseende å dessa förhållanden finner Utskottet sig böra i så måtto förändra sitt uti Betänkandet N:o 3 afgifna förslag,

att dels 1 mom. af 22 § tulltaxe-underrättelserna erhåller följande, med Ridderskapet och Adelns beslut öfverensstämmande lydelse: Städernas tolag och andra dem på vissa va-

ror beviljade afgifter uppbäras genom deras egen försorg, och skola, intill dess förändrade grunder för deras utgörande varda stadgade, erläggas efter de för hvarje stad gällande föreskrifter och fastställd procent, *beräknad å det i denna taxa på inkommande och utgående varor bestämda eller enligt 5 § utrönta värde;* och dels, att Rikets Ständer måtte, på sätt Ridderskapet och Adeln beslutat, *med afseende å det missförhållande, hvari tolagen nu står till grunderna för sjelfva tull-lagstiftningen,* uti underdånig skrifvelse anhålla, *att Kongl. Maj:t ville vidtaga sådana åtgärder, som för slutlig lösning af frågan om tolagens reglering finnas lämplige.*

Stockholm den 30 Juni 1854.

Reservation:

Af *Nils Larsson:* »Biträdande den mening, som uti Borgare- och Bonde-stånden samt äfven inom Utskottet uttalat sig derför, att Rikets Ständer borde till Kongl. Maj:t ingå med underdånig anhållan, att sådana åtgärder måtte vidtagas, att drawback måtte upphöra för alla varor, som föras emellan Sverige och Norge, reserverar jag mig emot Utskottets yttrande rörande 15 § af tulltaxe-underrättelserna, på den grund, att jag anser undanskjutandet af frågan om en ändamålsenlig reglering af drawbacks-systemet endast vara ett medel att förhindra bestämmandet af lämpliga tullsatser å sådane varor, som utgöra föremål för täflan emellan svenska och norska fabrikanter.»

STOCKHOLM, f. d. Schultze's Boktryckeri 1854.

N:o 16.

Ank. till Exp.-Utsk. den 1 Juli 1854, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af Riks-Ståndens olika beslut angående Tull-Bevillningen.

Bevillnings-Utskottet, som, under denna dag, afgifvit särskildt Utlåtande rörande de i Utskottets Betänkande N:o 3, angående Tull-bevillningen, förekommande ämnen, hvilka blifvit af ett eller flera Stånd till Utskottets vidare behandling återremitterade, har ansett sig, för påskyndande af de till Utskottets handläggning hörande ärenders gång, böra, oberoende deraf att, på sätt nämndt är, vissa hithörande frågor ännu icke blifvit af samtlige Riks-Stånden definitift afgjorde, i afseende å de delar, der sådant afgörande egt rum, härmed afgifva förslag till sammanjemkning af de Riks-ståndens beslut, hvarvid skiljaktighet förefinnes, samt till de propositioner, hvaröfver, för den händelse sammanjemkning i ett eller flera fall ej annorlunda kan vinnas, omröstning lärer böra i Förstärkt Utskott anställas; och får Utskottet derjemte anmäla, att Utskottets förslag i öfrige här nedan samt i berörde särskilda utlåtande, i anledning af återremisser, ej omförmälde delar blifvit af samtlige Riks-stånden godkände.

Hvad särskildt beträffar de af Utskottet föreslagna tullvärden, så hafva dessa i allmänhet blifvit af samtliga Riks-stånden fastställda, och de skiljaktigheter, som förefinnas, hafva, med få undantag, varit beroende af vidtagne förändringar i rubrikernes indelning och redaktion för vissa artiklar. Då emellertid dessa värden endast utgöra en beräkningsgrund för tolag och vissa andra allmänna afgifter, och sålunda icke äro att hänföra till bevillning, hafva de skiljaktiga besluten härom icke bordt i sammanhang med tullsatserne i omröstnings-förslagen intagas, och det slutliga afgörandet af dessa frågor torde icke heller lämpligen kunna företagas förr än Tull-taxans rubriker och redaktion i dithörande delar blifvit af Rikets Ständer bestämde; med afseende hvarå Utskottet ansett sig böra hemställa,

att med redogörelsen för de skiljaktiga besluten i afseende på tullvärden, och afgifvandet af de yttranden i anledning häraf, som från Utskottets sida kunna föranledas, må anstå intill dess Tull-taxans öfrige härmed samband egande bestämmelser blifvit slutligen afgjorda.

De grunder, enligt hvilka Utskottet, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad i sådant afseende vid föregående riksdagar blifvit iakttaget, ansett sammanjemkning af de skiljaktiga besluten rörande speciela tullbestämmelser böra föreslås, eller i de fall, der dessa sammanjemknings-förslag icke blifva antagna, propositioner till omröstning uppgöras, äro följande:

a) i afseende på inbjudningarne:

att, då tre Stånd varit om ett beslut ense, Utskottet inbjudit det fjerde, att, med frånträdande af dess skiljaktiga mening, instämma i de öfriga Ståndens beslut;

att, om två Stånd i någon fråga bifallit Utskottets förslag, men de två andra fattat derifrån afvikande, sinsemellan öfverensstämmande eller skiljaktiga beslut, Utskottet inbjudit dessa två sistnämnde Stånd att med de förra sig förena; och

att, om tre Stånd fattat, från Utskottets förslag och sinsemellan skiljaktige, beslut, eller af dessa tre Stånd två varit ense om samma beslut, Utskottet inbjudit de sålunda skiljaktige Stånden, att instämma med det fjerde Ståndet, som godkänt Utskottets förslag; samt

b) i afseende på omröstningarne:

att, såvida förslagen till sammanjemkning icke antagas, omröstningar böra ega rum i alla de fall, der Stånden stannat i olika beslut om in- eller utförsels-afgifternas belopp eller om taxe-rubrikernas indelning och lydelse, så vida tull-bevillningens belopp deraf ansetts beroende.

Till lättnad vid öfversigten af de olika besluten har derjemte blifvit iakttaget, att Utskottets förslag, der detsamma bordt i omröstningen ingå, alltid blifvit intaget i Ja-propositionen och dervid omförmäldt, huruvida tre, två eller ett Stånd i enlighet dermed beslutat.

Vid nu följande redogörelse för de särskilda artiklar, i afseende hvarå Stånden fattat skiljaktiga beslut, har den ordning blifvit iakttagen, hvartill tull-taxans uppställning föranleder, utom i några fall, der Utskottet ansett vissa artiklars inbördes sammanhang och följdriktigheten af tullafgifternas bestämmande för samma artiklar göra afvikelse från denna ordning nödig. Dessa undantag äro, att art. *Lin* och *Ull* blifvit framflyttade framför art. *Garn*, likasom art. *Talg* och *Stearin* framför art. *Ljus*, att art. *Band* blifvit flyttad efter art. *Väfnader*, och art. *Sirap* efter art. *Socker*, samt att art. *Fartyg* förekommer vid slutet af Införsels-tariffen, sedan alla öfriga artiklar, hvilka på tullbestämmelsen deraf ega inflytande, blifvit afgjorde.

Införsels-tarifen.

Aska. I afseende på artikeln *Aska* hade Utskottet föreslagit, att så väl »rå, af träd eller andra vegetabilier,» som »pott-, vällad eller oraffinerad», derå införsels-tullen nu utgör 1 sk. lispundet, måtte förklaras vid införsel tullfri, samt tullen å »pott-, raffinerad och kalcinerad» nedsättas från 16 till 8 sk. lispundet, och har detta förslag blifvit af *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* i allo godkändt, hvaremot *Preste-*

Ståndet bibehållit gällande införsels-tull å rå aska och vällad eller oraffinerad pottaska, men bifallit den föreslagna nedsättningen för raffinerad pottaska, och *Bonde-Ståndet*, med bifall till Utskottets förslag om tullfrihet för rå aska och oraffinerad pottaska, ogillat förslaget om nedsättning af tullen å raffinerad pottaska och bibehållit den nu gällande tull derå.

Utskottet inbjuder *Preste-* och *Bonde-Stånden* att frånträda sina omförmälda skiljaktiga beslut, och föreslår, för annan händelse, följande omröstningar:

N:o 1.

Den, som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att »aska: rå, af träd eller andra vegetabilier», samt »aska: pott-, vällad eller oraffinerad», skola vid införsel vara tullfria, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles nu gällande införsels-tull af 1 sk. lispundet för dessa artiklar.

N:o 2.

Den som godkänner Utskottets af tre Stånd bifallna förslag, att införsels-tullen å »Aska: pott-, raffinerad och kalcinerad», skall nedsättas till 8 sk. per lispund, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles den för denna artikel nu gällande tull, 16 sk. lispundet.

Ridderskapet och Adeln, *Preste-* och *Bonde-Stånden* hafva bifallit Utskottets förslag att nedsätta införsels-tullen å »Blyertspennor; andra slag» (än timmermans) från 30 till 24 sk. skålpundet; hvaremot *Borgare-Ståndet* beslutat ytterligare nedsättning af denna tull till 16 sk. skålpundet. *Blyertspennor: andra slag.*

För det fall att *Borgare-Ståndet* icke skulle vilja, med frånträdande af detta sitt skiljaktiga beslut, förena sig med de öfriga Stånden, föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 3.

Den som vill att, på sätt Utskottet hemställt och tre Stånd beslutat, införsels-tullen å »Blyertspennor, andra slag» (än timmermans) bestämmes till 24 sk. skålpundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages denna tull till 16 sk. skålpundet.

Blår-, Hamp- och Lin-.

Med bifall till det af Utskottet härom gjorda förslag, hafva *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Borgare-Stånden* beslutat att, med bibehållande af införsels-tullen å Hampblår vid dess nuvarande belopp, 2 R:dr 24 sk. skeppundet och nedsättning i tullen å Linblår till samma belopp från nuvarande tullsats, 5 R:dr skeppundet, Hamp- och Linblår skola under en rubrik med förstnämnde tullsats i taxan sammanföras; hvaremot *Bonde-Ståndet*, med ogillande af Utskottets förslag i afseende på Linblår, beslutat att gällande införsels-tull härå skall oförändrad bibehållas.

Utskottet inbjuder *Bonde-Ståndet* att frånträda sitt skiljaktiga beslut härutinnan och förena sig med de öfriga Stånden, samt föreslår, för den händelse detta icke skulle bifallas, följande omröstning:

N:o 4.

Den som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag att införsels-tullen å Linblår skall nedsättas till 2 R:dr 24 sk. skeppundet, samt i följd deraf Hamp- och Linblår, såsom med samma tull belagde, under en rubrik i taxan sammanföras, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, komma nu gällande tull-taxas bestämmelser för artikeln Blår att utan förändring bibehållas.

Broderade arbeten.

Utskottet hade föreslagit, att »Broderade arbeten, andra slag» (än guld och silfver) skola draga tull lika med det tyg, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 20 procent för broderadt alngods, såsom gardintyger, klädningstyger, m. m., samt 50 proc. för fullfärdiga broderade persedlar eller delar deraf, såsom kragar, slöjor, manchetter, färdiggjorda eller i våder tillklippta klädningar, m. m. *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva i allo godkänt detta förslag, men *Ridderskapet och Adeln* har, med bifall till förslaget i öfrigt, beslutat att den för fullfärdiga broderade persedlar eller delar deraf föreslagna afgift af 50 procent utöfver den för tyget, hvarå broderiet är anbragt, bestämda tull, skall höjas till 100 procent.

Såvida *Ridderskapet och Adeln* icke skulle vilja frånträda detta sitt särskilda beslut, får Utskottet föreslå följande omröstning:

N:o 5.

Den som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, »Broderade arbeten, andra slag», (än guld- och silfver-), »fullfärdiga broderade persedlar eller delar deraf, såsom kragar, slöjor, manchetter, färdiggjorda eller i våder tillklippta klädningar m. m.», skola draga tull lika med det tyg, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 50 procent, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, komma fullfärdiga broderade persedlar, eller delar deraf, att draga tull lika med tyget, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 100 procent.

Beträffande art. »Böcker på Svenska tryckte», nu belagde med införsels-tull af 20 R:dr för 100 R:drs värde, hade Utskottet föreslagit att, med utbyte af vigt- mot värde-förtullning, tullsatsen derå skulle bestämmas för »oinbundne eller häftade», till 4 sk. skålp:t, och för »inbundna» till 6 sk. skålp., hvilket förslag af *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* blifvit bifallet, men af *Ridderskapet och Adeln* i så måtto ogilladt, att Ståndet, med uteslutande af indelningen i »oinbundna eller häftade» och »inbundna», å Böcker, på Svenska tryckta, bestämt införsels-tullen till 6 sk. skålp:t. *Böcker, på Svenska tryckte.*

Utskottet inbjuder *Ridderskapet och Adeln* att, med frånträdande af denna skiljaktiga mening, instämma i de öfriga Ståndens beslut; och hemställer i annat fall om godkännande af följande voterings-proposition:

N:o 6.

Den som bifaller Utskottets, af tre Stånd godkända, förslag, att »Böcker, på Svenska tryckta», må indelas i »oinbundna eller häftade» med 4 sk. och »inbundna» med 6 sk. införsels-tull per skålp. röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes införsels-tullen å rubriken: »Böcker, på Svenska tryckta», till 6 sk. skålpundet.

För artikeln Corinther, derå, i enlighet med Utskottets förslag, *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* bibehållit nu gällande införsels-tull af 2 sk. 8 rst. skålp:t, har *Ridderskapet och Adeln* beslutat nedsättning af denna tull till 1 sk. skålp:t; med anledning hvaraf och derest icke *Ridderskapet och Adeln* skulle vilja frånträda detta sitt från de öfrige Ståndens skiljaktiga beslut, Utskottet föreslår följande omröstning: *Corinther.*

N:o 7.

Den som bifaller att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, införsels-tullen å Corinther bibehålles vid dess nuvarande belopp 2 sk. 8 rst. skålpundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, nedsättes denna tull till 1 sk. skålpundet.

I afseende på artikeln Fisk hade Utskottet föreslagit att införsels-tullen å alla under denna hufvud-rubrik i Tull-taxan upptagne slag, med undantag af Anjovis, Sardeller och Thonfisk, måtte nedsättas ungefärligen till hälften af nu stadgade belopp, eller till följande afgifter: *Fisk.*

Saltad eller inlagd:

Kabiljo, Långor och Torsk	1 tunna	R:dr	1:	6. —
Lax	»	»	1:	16. —
Sill	»	»	—	16. —

Strömming	1 tunna	R:dr	— 16. —
all annan	»	»	1: — —
Torr eller rökt:			
Gråsidor eller Sej	1 *Lll.*	»	— 6. —
Lax och Ål	1 »	»	— 30. —
Långor och Torsk, med derunder inbegripne Rotscher, samt Klipp-, Stock- och Platt- eller Bredfisk	1 »	»	— 8. —
andra slag	1 »	»	— 12. —

Detta förslag har af *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* blifvit i allo bifallet.

Preste-Ståndet deremot har, med afslag å Utskottets förslag, för alla, under rubriken Fisk upptagne, slag bibehållit nu gällande införsels-tull.

Bonde-Ståndet åter har, med bifall till Utskottets förslag endast i afseende på »Fisk, torr eller rökt»: »Långor och Torsk m. m.» samt »andra slag», bibehållit gällande tull för »saltad eller inlagd»: »Kabiljo, Långor och Torsk», »Lax» och »all annan», samt för »torr eller rökt»: »Lax och Ål»; hvaremot Ståndet för »salt eller inlagd»: »Sill» och »Strömming», samt för »torr eller rökt»: »Gråsidor eller Sej» stadgat tullfrihet vid införsel.

Utskottet inbjuder *Preste-* och *Bonde-Stånden* att, med frånträdande af sina omförmälde dels sinsemellan öfverensstämmande dels vidt skiljde beslut, förena sig med de båda öfriga Stånden om bifall till Utskottets förslag; och föreslår Utskottet, för den händelse denna inbjudning i sin helhet eller till vissa delar af någotdera Ståndet ej skulle antagas, följande omröstningar:

N:o 8.

Saltad eller inlagd: Kabiljo, Långor och Torsk

Den som bifaller Utskottets af två Stånd gillade förslag att införsels-tullen å »Fisk, saltad eller inlagd»: »Kabiljo, Långor och Torsk», skall bestämmas till 1 R:dr 6 sk. tunnan, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles å denna artikel nu stadgade tull, 2 R:dr 12 sk. tunnan.

N:o 9.

Lax.

Den som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och två Stånd beslutat, införsels-tullen å »Fisk, saltad eller inlagd»: »Lax», bestämmes till 1 R:dr 16 sk. tunnan, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer denna tull fortfarande att utgå med 2 R:dr 32 sk. per tunna.

Sill.

a) om kontra-proposition:

N:o 10.

Den som till kontra-proposition i hufvud-voteringen rörande artikeln »Fisk, saltad eller inlagd: Sill», antager Preste-Ståndets beslut, att införsels-tullen härå skall förblifva 30 sk. per tunna, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Bondeståndets beslut, att Sill skall vara vid införsel tullfri.

b) i hufvudsaken:

N:o 11.

Den som, i öfverensstämmelse med Utskottets af två Stånd godkända förslag, vill att införsels-tullen å »Fisk, saltad eller inlagd: Sill», skall bestämmas till 16 sk. tunnan, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:sta alternat.) Preste-Ståndets beslut.

(2:dra alternat.) Bonde-Ståndets beslut.

a) om kontra-proposition: *Strömming.*

N:o 12.

Den som vill att till kontra-proposition i hufvud-voteringen rörande artikeln »Fisk, saltad eller inlagd: Strömming» antages Preste-Ståndets beslut att gällande införsels-tull, 30 sk. per tunna, fortfarande skall bibehållas, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Bonde-Ståndets beslut att denna artikel skall vid införsel vara tullfri.

b) i hufvudsaken:

N:o 13.

Den som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och två Stånd beslutat, införsels-tullen å »Fisk, saltad eller inlagd: Strömming», bestämmes till 16 sk. tunnan, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:a alternat.) Preste-Ståndets beslut.

(2:a alternat.) Bonde-Ståndets beslut.

N:o 14.

Den som bifaller Utskottets af två Stånd godkända förslag, att införsels-tullen å »Fisk, saltad eller inlagd»: »all annan» skall utgöra 1 R:dr tunnan, röstar *all annan.*

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer nu gällande tullsats 1 R:dr 42 sk. tunnan att bibehållas.

a) om kontra-propositionen: *torr eller rökt: Gråsidor och Sej.*

N:o 15.

Den som i hufvudsakliga voteringen rörande »Fisk, torr eller rökt: Gråsidor och Sej» till kontra-proposition antager Preste-Ståndets beslut att införsels-tullen härå skall bibehållas vid dess nu varande belopp, 10 sk. *Lfl.*, röstar

Ja;
Den det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, antages till kontra-proposition Bonde-Ståndets beslut att denna artikel skall vid införsel vara fri från tull.

b) i hufvudsaken:

N:o 16.

Den som gillar Utskottets af två Stånd bifallna förslag, att införsels-tullen å »Fisk, torr eller rökt: Gråsidor eller Sej», skall nedsättas till 6 sk. *Ltl*, röstar
Ja;
Den det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, antages
(1:a alternat.) Preste-Ståndets beslut.
(2:a alternat.) Bonde-Ståndets beslut.

N:o 17.

Lax och Ål. Den som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och i öfverensstämmelse med två Stånds beslut, införsels-tullen å »Fisk, torr eller rökt: Lax och Ål», skall utgöra 30 sk. *Ltl.*, röstar
Ja;
Den det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, bestämmes denna tull fortfarande till 1 R:dr 12 sk. *Ltl.*

N:o 18.

Långor m. m. Den som anser att, i likhet med hvad Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, införsels-tullen å »Fisk, torr eller rökt: Långor och Torsk, med derunder inbegripne Rotscher samt Klipp-, Stock- och Platt- eller Bredfisk», bör nedsättas till 8 sk. *Ltl.*, röstar
Ja;
Den det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, bibehålles denna tull vid nuvarande belopp, 16 sk. per *Ltl.*

N:o 19.

andra slag. Den som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag att införsels-tullen å »Fisk, torr eller rökt: andra slag» må nedsättas till 12 sk. *Ltl.* röstar
Ja;
Den det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, bibehålles för denna artikel nu gällande införsels-tull 20 sk. *Ltl.*

Flaskfoder. *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva bifallit Utskottets förslag att Flaskfoder skola förtullas lika med det ämne, arbetadt, hvaraf de bestå, men *Ridderskapet*
och

och Adeln har härvid beslutat den förändring, att nämnde artikel skall förtullas lika med det ämne, arbetadt, hvaraf den »hufvudsakligen» består.

Enär nämnda tillägg, ehuru utgörande ett förtydligande af den utaf Utskottet föreslagna redaktion, likväl icke är af beskaffenhet att bevillningens belopp kan anses deraf beroende, då den dermed afsedda föreskrift i allt fall lärer vid Tull-taxans tillämpning komma att iakttagas, torde Utskottets förslag, såsom af tre Stånd bifallet, böra utgöra Rikets Ständers beslut.

Utskottets förslag att nedsätta införsels-tullen å Fläsk från 36 sk. till 18 sk. Lisp. hafva *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Borgare-Stånden* antagit, men af *Bonde-Ståndet* har denna tull blifvit bestämd till 24 sk. Lisp:det. *Fläsk.*

Derest icke *Bonde-Ståndet* skulle vilja frånträda detta sitt skiljaktiga beslut, föranledes följande omröstning:

N:o 20.

Den, som, i öfverensstämmelse med Utskottets af tre Stånd gillade förslag, bestämmer införsels-tullen å Fläsk till 18 sk. Lisp:det, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer denna tull att utgå med 24 sk. Lisp:det.

Ridderskapet och Adeln, *Preste-* och *Bonde-Stånden* hafva, i enlighet med Utskottets förslag, beslutat bibehålla införsels-tullen å Fosfor oförändrad vid nuvarande belopp 8 sk. per skålp., men *Borgare-Ståndet* har nedsatt tullen å denna artikel till 4 sk. skålp:det. *Fosfor.*

Derest *Borgare-Ståndet* vidblifver denna sin skiljaktiga mening och icke vill i de öfriga Ståndens beslut sig förena, måste följande omröstning anställas:

N:o 21.

Den, som vill, att, jemlikt Utskottets förslag och tre Stånds beslut, införsels-tullen å Fosfor bibehålles vid 8 sk. skålp., röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, nedsättes denna tull till 4 sk. skålp:det.

Vid artikeln Färger och Färgningsämnen hade Utskottet, i enlighet med Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition i ämnet, föreslagit att »Jordfärger, ej specificerade» skulle *Färger.*

åsättas införsels-tull af 2 rst. och »andra slag, ej specificerade» af 2 sk. per skålpund. Detta förslag har blifvit af *Ridderskapet och Adeln*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* godkändt, men *Preste-Ståndet* har beslutat, att alla slag ej specificerade färger och färgningsämnen skola, på sätt nu eger rum, sammanföras i en rubrik, »andra slag, ej specificerade», derå tullen blifvit bestämd till 2 sk. skålp:det.

För den händelse att *Preste-Ståndet* icke skulle vilja, med frånträdande af sitt beslut, instämma i de öfriga Ståndens, föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 22.

Den, som vill, att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, rubriken: »Jordfärger, ej specificerade», skall under Färger och Färgningsämnen i taxan särskildt intagas med införsels-tull af 2 rst. skålp:det, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer nämnde rubrik icke att i taxan införas, utan detta slags färger, såsom hittills, att hänföras till »andra slag, ej specificerade.»

Färgträd. Utskottets förslag att från införsels-tull befria »Färgträd, helt eller oraspadt, alla slag, samt andra till färgning användbara, oberedda växter och växtdelar, i taxan ej specificerade», har blifvit af *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Borgare-Stånden* bifallet, hvaremot *Bonde-Ståndet* för denna artikel bibehållit gällande tullsats, 1 R:dr för 100 R:drs värde.

Utskottet inbjuder *Bonde-Ståndet* att frånträda detta sitt skiljaktiga beslut och förena sig med de öfrige Stånden; och föreslår, derest detta icke skulle bifallas, följande omröstning:

N:o 23.

Den, som bifaller Utskottets, af tre Stånd godkända förslag om tullfrihet vid införsel af »Färgträd, helt och oraspadt, alla slag, samt andra till färgning användbara, oberedda växter och växtdelar, ej specificerade», röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles för denna artikel nu gällande införsels-tull af 1 R:dr för 100 R:drs värde.

Beträffande artikeln Lin hade Utskottet hemställt att, med upphäfvande af den för segelduks-tillverkningens behof medgifna tull-nedsättning, efter af Kommerse-kollegium erhållet särskildt tillstånd, införsels-tullen å lin skulle bestämmas till 12 sk. för »ohäckladt» och 24 sk. för »häckladt» per lispund. Detta förslag hafva *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* bifallit. De båda öfriga Stånden åter hafva, med bifall till förslaget om upphörande af den särskilda tull-lindringen, bestämt tullen å lin, *Bor-*

gare-Ståndet till 8 sk. för »ohäckladt» och 16 sk. för »häckladt,» och *Bonde-Ståndet* till 28 sk. för »ohäckladt» och 1 R:dr för »häckladt,» allt per lispund.

Utskottet inbjuder *Borgare-* och *Bonde-Stånden* att frånträda sine sålunda skiljaktige beslut och förena sig om Utskottets af de båda öfrige Stånden gillade förslag; och föreslår, så vida detta icke bifalles, till omröstning följande propositioner:

a) om kontra-proposition:

N:o 24.

Den, som till kontra-proposition i hufvudsakliga voteringen rörande artikeln Lin antager det af Borgare-Ståndet fattade beslut, att införsels-tullen härå skall utgöra för »ohäckladt» 8 sk. och för »häckladt» 16 sk. lispundet, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Bonde-Ståndets beslut att fastställa denna tull till 28 sk. för »ohäckladt» och 1 R:dr för »häckladt» lispundet.

b) i hufvudsaken:

N:o 25.

Den, som vill, att, i enlighet med Utskottets hemställan och två Stånds beslut, införsels-tullen å Lin skall bestämmas för »ohäckladt» till 12 sk. och för »häckladt» till 24 sk. lispundet, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:a Alternat.) Borgare-Ståndets beslut.

(2:a Alternat.) Bonde-Ståndets beslut.

Utskottets förslag att belägga alla slag Ull med en gemensam införsels-afgift af 2 sk. skålpundet har blifvit af *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* bifallet, hvaremot *Borgare-Ståndets* beslut för denna artikel innefattar att ull, alla slag, skall vid införsel vara tullfri. *Ull.*

Så vida icke *Borgare-Ståndet* vill frånträda detta sitt skiljaktiga beslut, föranledes följande omröstning:

N:o 26.

Den, som vill, att, i enlighet med Utskottets förslag och tre Stånds beslut, Ull, alla slag, belägges med en införsels-tull af 2 sk. skålpundet, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer denna artikel att vid införsel vara tullfri.

Garn, Bomulls-, ofärgadt. För »Garn: bomulls-, enkelt eller dubbleradt, i härfvor eller å bobiner, ofärgadt,» har *Bonde-Ståndet* nedsatt införsels-tullen till 3 från 4 sk. skålpundet, hvilken sistnämnde nu gällande tullsats blifvit i Utskottets af de *tre öfriga Stånden* i denna del godkända förslag bibehållen.

Utskottet inbjuder *Bonde-Ståndet* att i förevarande afseende förena sig med de öfrige Stånden och föreslår, derest detta icke skulle bifallas, följande omröstning:

N:o 27.

Den, som vill, att, i enlighet med Utskottets förslag och tre Stånds beslut, införsels-tullen å »Garn: bomulls-, enkelt eller dubbleradt, i härfvor eller å bobiner, ofärgadt,» bibehålles vid nu stadgade belopp, 4 sk. skålpundet, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, nedsättes denna tull till 3 sk. skålpundet.

Ull-. För »Garn: Ull-, alla slag,» hade Utskottet föreslagit en införsels-tull af 8 sk. skålpundet för »ofärgadt, otvinnadt och odubbleradt,» och 10 sk. skålpundet för »färgadt, tvinnadt eller dubbleradt;» och har detta förslag blifvit af *Ridderskapet och Adeln, Preste-* och *Bonde-Stånden* bifallet, men *Borgare-Ståndet* har bestämt denna tull till 6 sk. för ofärgadt, m. m. och 8 sk. för färgadt m. m. per skålpund.

Såvida icke *Borgare-Ståndet* vill frånträda detta sitt beslut och instämma i de öfriga Ståndens, måste följande omröstning anställas:

N:o 28.

Den, som vill, att, på sätt Utskottet föreslagit och Tre Stånd beslutat, införsels-tullen å Ullgarn, alla slag, bestämmes till 8 sk. för »ofärgadt, otvinnadt och odubbleradt» och till 10 sk. för »färgadt, tvinnadt eller dubbleradt» per skålpund, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages denna tull till 6 sk. för »ofärgadt, otvinnadt och odubbleradt,» och till 8 sk. för »färgadt, tvinnadt eller dubbleradt» per skålpund.

Linne-. I afseende på Garn: Linne-, innefattade Utskottets förslag nedsättning af införsels-tullen härå till 12 sk. för »ofärgadt» och 18 sk. för »färgadt,» per skålpund, hvilket förslag af *Ridderskapet och Adeln, Preste-* och *Borgare-Stånden* blifvit gilladt, hvaremot *Bonde-Ståndet* för denna artikel bibehållit gällande tull-bestämmelser, 24 sk. skålpundet för det ofärgade garnet och 36 sk. skålpundet för det färgade.

Derest icke *Bonde-Ståndet* skulle vilja, med frånträdande af detta sitt skiljaktiga beslut, förena sig med de öfrige Stånden om godkännande af Utskottets förslag i denna del, får Utskottet föreslå följande omröstning:

N:o 29.

Den, som bifaller Utskottets af Tre Stånd godkända förslag, att införsels-tullen å Linnegarn nedsättes för ofärgadt till 12 sk. och för färgadt till 18 sk. skålpundet, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehållas för denna artikel nu gällande införsels-afgifter.

Beträffande artikeln Glas: Buteljer, Bunkar, Burkar och Flaskor (karafiner och pressade eller slipade flaskor härunder ej inbegripne) innefattade Utskottets förslag följande indelning och tullsatser: *Glas: Buteljer m. m.*

till och med ⅓ kanna	100 st.	—	32 sk.
deröfver till och med ½ kanna . .	100 st.	1 R:dr	36 sk.
af större rymd	100 st.	3 „	24 sk.

och har detta förslag blifvit af *Ridderskapet och Adeln*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* bifallet, hvaremot *Preste-Ståndet*, med ogillande deraf, antagit följande bestämmelser för ifrågavarande artikel:

till och med 6 jumfrurs rymd . .	100 st.	—	32 sk.
från 6 till och med 11 jumfrurs rymd	100 st.	1 R:dr	32 sk.
af större rymd	100 st.	2 „	24 sk.

Utskottet inbjuder *Preste-Ståndet* att frånträda detta sitt från de öfriga Stånden skiljaktiga beslut, och föreslår, för annat fall, följande omröstning:

N:o 30.

Den, som vill, att, i öfverensstämmelse med Utskottets af Tre Stånd godkända förslag, för artikeln Glas: Buteljer, Bunkar, Burkar och Flaskor, antages följande indelning och införsels-afgifter:

till och med ⅓ kanna	100 st.	—	32 sk.
deröfver till och med ½ kanna . .	100 st.	1 R:dr	36 sk.
af större rymd	100 st.	3 „	24 sk.

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages för nämnde artikel följande indelning och tull-satser:

till och med 6 jumfrurs rymd . .	100 st.	—	32 sk.
från 6 till och med 11 jumfrurs rymd	100 st.	1 R:dr	32 sk.
af större rymd	100 st.	2 „	24 sk.

För Fensterglas hafva *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* antagit den af Utskottet föreslagna införsels-tull, 1 sk. 6 rst., per skålpund; hvaremot *Preste-* och *Bonde-Stånden* bibehållit gällande taxas bestämmelse, 40 sk. per lispund. *Fenster-.*

Utskottet inbjuder *Preste-* och *Bonde-Stånden* att förena sig med de båda öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag. För annan händelse föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 31.

Den, som gillar Utskottets af två Stånd bifallna förslag att bestämma införsels-tullen å Fensterglas, alla slag, till 1 sk. 6 rst. skålpundet, röstar
Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, bibehålles denna tull vid dess nuvarande belopp, 40 sk. lispundet.

Patent-. Vidare hade Utskottet föreslagit, att under hufvudrubriken Glas i Taxan upptaga artikeln Patentglas och Glas-takpannor med införsels-tull af 1 sk. 6 rst. skålpundet, och hafva *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Borgare-Stånden* bifallit detta förslag. *Bonde-Ståndet* har, med godkännande af förslaget i öfrigt, förhöjt den föreslagna tull-afgiften till 2 sk. pr skålpund.

Såvida icke *Bonde-Ståndet* skulle i sistnämnde afseende vilja frånträda sitt skiljaktiga beslut, föranledes följande votering:

N:o 32.

Den, som bifaller Utskottets af tre Stånd gillade förslag att patentglas och glas-takpannor skola beläggas med införsels-tull af 1 sk. 6 rst. skålpundet, röstar
Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, bestämmes denna tull till 2 sk. skålpundet.

Gutta-percha. Ej specificerade arbeten af Gutta Percha äro i gällande Taxa belagde med införsels-tull af 12 sk. *M.*:det, dervid Utskottet icke hade föreslagit någon förändring. *Ridderskapet* och *Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* hafva äfven låtit härvid bero, men *Borgare-Ståndet* har nedsatt denna tull till 6 sk. *M.*:det.

Så vida *Borgare-Ståndet* vidblifver detta sitt särskilda beslut, lärer följande omröstning böra anställas:

N:o 33.

Den, som, i öfverensstämmelse med Utskottets förslag och tre Stånds beslut, anser att gällande införsels-tull, 12 sk. *M.*:det, bör bibehållas för arbeten af Gutta Percha, i Taxan ej specificerade, röstar
Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, kommer denna tull att nedsättas till 6 sk. *M.*:det.

Beträffande artikeln Hudar och Skinn, ej hänförliga till Pelsverk, oberedda, innehöll Utskottets förslag följande bestämmelser: *Hudar.*

torra osaltade	1 *U.*	1 sk.	10 rst.	införsels-tull
» saltade	1 *U.*	1 sk.	—	d:o
våtsaltade och andra slag	1 *U.*	—	8 rst.	d:o

och har detta förslag endast af *Bonde-Ståndet* blifvit i sin helhet godkändt.

Ridderskapet och Adeln har för denna artikel antagit följande indelning och tullsatser:

torra	1 *U.*	1 sk.	10 rst.	införsels-tull
våtsaltade	1 *U.*	—	8 rst.	d:o
andra slag	1 *U.*	1 sk.	—	d:o

Preste-Ståndet har, med bifall till Utskottets förslag i öfrigt, förhöjt införselstullen å »torra saltade» till 1 sk. 6 rst. *U.*:det, och *Borgare-Ståndet*, äfvenledes med bifall till öfriga delar af förslaget, bestämt införsels-afgiften för »torra osaltade» till 1 sk. 4 rst. *U.*:det.

Enär sålunda samtlige Riks-Stånden i denna fråga fattat till en del stridiga beslut och de olika slagen icke, i anseende till den af Ridderskapet och Adeln beslutade förändring i den af Utskottet föreslagna indelning, torde kunna vid omröstningen särskiljas, har Utskottet ansett artikeln i sin helhet böra i omröstnings-propositionen intagas; och får i sådant afseende, såvida icke *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Borgare-Stånden* skulle vilja förena sig med Bonde-Ståndet om godkännande af Utskottets förslag i sin helhet, föreslå följande omröstningar:

a) om kontra-propositionen:

N:o 34.

Den, som vill, att till kontra-proposition i hufvudsakliga voteringen om införselstullen å Hudar och Skinn, ej hänförliga till Pelsverk, oberedda, antages följande af Ridderskapet och Adeln beslutade tullbestämmelser:

torra	1 *U.*	1 sk.	10 rst.	införsels-tull
våtsaltade	1 *U.*	—	8 rst.	d:o
andra slag	1 *U.*	1 sk.	—	d:o

röstar Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer särskild omröstning att anställas, huruvida Preste- eller Borgare-Ståndets beslut i frågan skall utgöra kontra-proposition.

N:o 35.

Den, som till kontra-proposition i hufvudsakliga voteringen, angående artikeln Hudar och Skinn, ej hänförliga till Pelsverk, oberedda, antager följande af Preste-Ståndet beslutade tullbestämmelser:

torra, osaltade	1 *U.*	1 sk.	10 rst.	införsels-tull
» saltade	1 *U.*	1 sk.	6 rst.	d:o
våtsaltade och andra slag	1 *U.*	—	8 rst.	d:o

röstar Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition följande af Borgare-Ståndet beslutade bestämmelser:

torra, osaltade . . . . 1 *ℓ.* 1 sk. 4 rst. införsels-tull
» saltade . . . . 1 *ℓ.* 1 sk. — d:o
våtsaltade och andra slag 1 *ℓ.* — 8 rst. d:o

b) i hufvudsaken:

N:o 36.

Den, som godkänner Utskottets af ett Stånd bifallna förslag, att för artikeln Hudar och Skinn, ej hänförliga till Pelsverk, oberedda, antaga följande tullbestämmelser:

torra, osaltade . . . . 1 *ℓ.* 1 sk. 10 rst. införsels-tull
» saltade . . . . 1 *ℓ.* 1 sk. — d:o
våtsaltade och andra slag 1 *ℓ.* — 8 rst. d:o

röstar Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, antages
(1:a Alternativet) Ridderskapet och Adelns beslut.
(2:a Alternativet) Preste-Ståndets beslut.
(3:e Alternativet) Borgare-Ståndets beslut.

Instrumenter: Fältskärs-, Mathematiske m. m.

Utskottet hade föreslagit, att »Instrumenter: Fältskärs-, Mathematiska, Optiska, Fysiska och Navigations-, med eller utan fodral: cirklar, passare, cirkelbestick, glasögon och lorgnetter» skulle införtullas efter 24 sk. per *ℓ.* *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva godkänt detta förslag, men *Ridderskapet och Adeln* har, med bifall till förslaget i afseende på glasögon och lorgnetter, beslutat, att cirklar, passare och cirkelbestick skola förtullas lika med det ämne, arbetadt, hvaraf de hufvudsakligen bestå.

Med hemställan att *Ridderskapet och Adeln* ville frånträda sistnämnde beslut och instämma i de öfrige Ståndens godkännande af Utskottets förslag, föreslår Utskottet, för annan händelse, följande omröstning:

N:o 37.

Den, som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att införsels-tullen å »Instrumenter: Fältskärs-, Mathematiska, Fysiska och Navigations-, med eller utan fodral: Cirklar, Passare och Cirkelbestick» skall bestämmas till 24 sk. *ℓ.*:det, röstar Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, komma Cirklar, Passare och Cirkelbestick att förtullas lika med det ämne, arbetadt, hvaraf de hufvudsakligen bestå.

Musikaliska: tillbehör.

Enligt gällande Taxa skola särskildt inkommande tillbehör till Musikaliska Instrumenter förtullas efter 15 procent af värdet, och hade Utskottet, i afseende å denna bestämmelse, icke föreslagit någon förändring. *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva ock bibehållit detta stadgande oförändradt, hvaremot *Ridderskapet och Adeln* beslutat, att särskildt inkommande delar eller tillbehör, ej specificerade, af Musikaliska Instrumenter, skola förtullas lika med det ämne, arbetadt, hvaraf de hufvudsakligen bestå.

Så vida *Ridderskapet och Adeln* icke skulle vilja frånträda detta sitt särskilda beslut, lärer följande omröstning böra anställas: N:o 38.

N:o 38.

Den, som vill, att, i enlighet med Utskottets förslag och tre Stånds beslut, särskildt inkommande tillbehör af Musikaliska Instrumenter skola fortfarande förtullas efter 15 procent af värdet, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, skola särskildt inkommande delar eller tillbehör, ej specificerade, af Musikaliska Instrumenter förtullas lika med det ämne, arbetadt, hvaraf de hufvudsakligen bestå.

De delar af Utskottets förslag, rörande införsels-tullen å art. Jern, dervid Stånden stannat i olika beslut, utgöra följande: *Jern.*

»Jern: gjutet, Tack- och Barlast,» derå Utskottet föreslagit att, med upphäfvande af nu stadgade införsels-förbud, en tullafgift af 1 R:dr per Sk*ll.* stap. vigt skulle åsättas. *Ridderskapet och Adeln* samt *Bonde-Ståndet* hafva i allo godkänt detta förslag. *Preste-Ståndet* har för sin del beslutat förbudets bibehållande, men såsom eventuel införsels-tull för annan händelse gillat den af Utskottet föreslagna tullsats, hvilken åter af *Borgare-Ståndet*, jemte förbudets borttagande, blifvit nedsatt till 32 sk. Sk*ll*:det.

»Jern: smidt eller valsadt, Ankare.» Härå hade Utskottet föreslagit nedsättning af införsels-tullen från nu gällande belopp 5 R:dr till 3 R:dr 16 sk. Sk*ll.*:det st. v., hvilket förslag af tre Stånd blifvit bifallet, men af *Ridderskapet och Adeln*, som bibehållit gällande tullsats, ogilladt.

»Jern: smidt eller valsadt, Draggar, Armbultar, Hammare, Roderjern, Skeppsknän och Smedjestäd.» Utskottets förslag att bestämma införsels-tullen härå till 5 R:dr per Sk*ll.* st. v. har blifvit af *Preste-* och *Bonde-Stånden* i allo godkändt. *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* åter hafva ansett Skeppsknän böra särskildt specificeras och åsättas en lägre tull, hvilken af Ridderskapet och Adeln blifvit bestämd till 3 R:dr 16 sk. och af Borgare-Ståndet till 2 R:dr 24 sk. Sk*ll.*:det.

»Jern: smidt eller valsadt, Stång-, Platt-, $\frac{3}{8}$ tum tjockt och deröfver, under 12 tums bredd och öfver $\frac{5}{8}$ tums fyrkant.» I afseende å denna artikel hade Utskottet föreslagit att upphäfva derå gällande införsels-förbud och åsätta införsels-tull af 2 R:dr 24 sk. Sk*ll.* st. v. *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* hafva, med bifall till förslaget om förbudets upphörande, förhöjt den föreslagna tullen, det förra Ståndet till 3 R:dr 16 sk. och det sednare till 3 R:dr 24 sk. Sk*ll.*:det st. v. De båda öfriga Stånden hafva i allo bifallit Utskottets förslag.

»Jern: smidt eller valsadt, Smältstycken.» *Ridderskapet och Adeln* har bestämt införsels-tullen härå till 2 R:dr Sk*ll.*:det st. v.; de öfrige Stånden deremot gillat Utskottets förslag om denna tulls fastställande till 1 R:dr 24 sk.

»Jern: smidt eller valsadt, Band- och Platt-, under $\frac{3}{8}$ tums tjocklek, Bult-, Galler- samt Sänksmide, rundt eller kantigt, Knip- och fyrkant af $\frac{5}{8}$ tum och derunder, Skär- och Klipp-jern.» Enligt Utskottets förslag skulle, med upphörande af införsels-förbudet, tullen härå utgå med 2 R:dr 24 sk. Sk*ll.* st. v. Detta förslag hafva *Borgare-* och *Bonde-Stånden* godkänt, hvaremot *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet*,

med borttagande af förbudet, bestämt införsels-tullen, Ridderskapet och Adeln till 3 R:dr 16 sk. och Preste-Ståndet till 3 R:dr 24 sk. Sk*ll*.:det.

»Jern: smidt eller valsadt, Plåtar, oförtente.» Utskottets förslag härom innefattade att, med upphäfvande af införsels-förbudet för vissa slag häraf, »$\frac{1}{8}$ tum tjocka och deröfver,» skulle beläggas med 3 R:dr 16 sk. och »under $\frac{1}{8}$ tum tjocka» med 4 R:dr införsels-tull per Sk*ll*. st. v. *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* hafva beslutat att alla slag oförtente Jernplåtar skola åsättas införsels-tull af 5 R:dr per Sk*ll*. st. v., *Borgare-* och *Bonde-Stånden* deremot bifallit Utskottets förslag.

Hvad nu först beträffar införsels-förbudet för Tack- och Barlast-Jern, hvilket *Ridderskapet och Adeln*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* beslutat, i enlighet med Utskottets förslag, skola upphöra, men *Preste-Ståndet* deremot bibehållit, så lärer, enär frågan om in- eller utförsels-förbud för en vara är af ekonomisk beskaffenhet, hvad tre Stånd derom sammanstämmande beslutat, böra, på sätt ock vid föregående Riksdagar iakttagits, anses utgöra Rikets Ständers beslut, och sålunda ifrågavarande införsels-förbud

skola upphöra;

till följd hvaraf äfven såsom *Preste-Ståndets* beslut i ämnet torde få anses den af Ståndet bestämda eventuela tullsats, 1 R:dr Sk*ll*.:det.

För sammanjemkning af de stridiga besluten får Utskottet inbjuda

Ridderskapet och Adeln att, i afseende på »Jern: smidt eller valsadt,» »Ankare,» »Skeppsknän,» »Stång- m. m.,» »Smältstycken,» »Band- och Platt- m. m.» samt »Plåtar, oförtente»;

Preste-Ståndet att, i afseende på »Jern: smidt eller valsadt,» »Stång- m. m.,» »Band- och Platt- m. m.,» samt »Plåtar, oförtente»; och

Borgare-Ståndet att, i afseende på »Jern: gjutet,» »Tack- och Barlast-» samt »smidt eller valsadt,» »Skeppsknän,»

frånträda sine skiljaktiga beslut och instämma med de Stånd, som i förenämnde afseenden bifallit Utskottets förslag.

I den mån desse inbjudningar icke antagas, föreslår Utskottet följande omröstningar, dervid Utskottet ansett frågan om införsels-tullen å Jern: smidt eller valsadt, Stång- m. m. samt Band- och Platt- m. m., hvilken af samtlige Riks-Stånden blifvit bestämd till för båda artiklarne lika belopp, lämpligen kunna i ett sammanhang afgöras.

N:o 39.

Gjutet: Tack- och Barlast.

Den, som vill, att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, införsels-tullen å »Jern: gjutet, Tack- och Barlast» skall bestämmas till 1 R:dr per Sk*ll*. st. v., röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer denna tull att utgå med 32 sk. per Sk*ll*. st. v.

N:o 40.

Smidt eller valsadt: Ankare.

Den, som godkänner Utskottets, af 3 Stånd bifallna, förslag att bestämma införsels-tullen å »Jern: smidt eller valsadt: Ankare», till 3 R:dr 16 sk. skeppundet st. v., röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, fastställes denna tullsats till 5 R:dr per Sk*ll*. st. v.

a) om kontraproposition: *Skeppsknän.*

N:o 41.

Den som till kontra-proposition i hufvudsakliga omröstningen rörande införselstullen å »Jern: smidt eller valsadt, Skeppsknän», antager Ridderskapet och Adelns beslut att denna tull skall nedsättas till 3 R:dr 16 sk. skeppundet st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Borgare-Ståndets beslut att nedsätta denna tull till 2 R:dr 24 sk. skeppundet st. v.

b) i hufvudsaken:

N:o 42.

Den som godkänner Utskottets af 2 Stånd bifallna förslag att införsels-tullen å »Jern: smidt eller valsadt, Skeppsknän» skall, i likhet med den för »Draggar, Armbultar, Hammare, Roderjern och Smedjestäd» bestämda, utgöra 5 R:dr skeppundet st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej.

Vinner Nej, antages

(1:sta alternat.) Ridderskapet och Adelns beslut.

(2:dra alternat.) Borgare-Ståndets beslut.

a) om kontra-proposition: *Stång-, m. m. och Band-, m. m.*

N:o 43.

Den som till kontra-proposition i hufvudsakliga voteringen angående införselstullen å »Jern: smidt eller valsadt, Stång-, Platt-, $\frac{3}{8}$ tum tjockt och deröfver, under 12 tums bredd och öfver $\frac{5}{8}$ tums fyrkant», samt å »Band- och Platt-, under $\frac{3}{8}$ tums tjocklek, Bult- och Galler- samt Sänksmide, rundt eller kantigt knip- och fyrkant af $\frac{5}{8}$ tum och derunder, Skär- och Klippjern», antager Ridderskapet och Adelns beslut att denna tull skall bestämmas till 3 R:dr 16 sk. per skeppund st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Preste-Ståndets beslut, att införselstullen å nämnde artiklar skall utgöra 3 R:dr 24 sk. skeppundet.

b) i hufvudsaken:

N:o 44.

Den som bifaller Utskottets, af 2 Stånd godkända, förslag, att införsels-tullen å »Jern: smidt eller valsadt», så väl »Stång-, Platt-, $\frac{3}{8}$ tum tjockt och deröfver, under 12 tums bredd och öfver $\frac{5}{8}$ tums fyrkant» som »Band- och Platt-, under $\frac{3}{8}$ tums tjocklek,

Bult- och Galler- samt Sänksmide, rundt eller kantigt, knip- och fyrkant, af $\frac{3}{8}$ tum och derunder, Skär- och Klippjern» skall utgå med 2 R:dr 24 sk. skepp. st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:sta alternat.) Ridderskapet och Adelns beslut.

(2:dra alternat.) Preste-ståndets beslut.

N:o 45.

Smältstycken. Den som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och 3 Stånd beslutat, införsels-tullen å »Jern: smidt eller valsadt, Smältstycken,» bestämmes till 1 R:dr 24 sk. per skepp. st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull till 2 R:dr skepp. st. v.

N:o 46.

Plåtar. Den som godkänner Utskottets af 2 Stånd gillade förslag, att art. »Jern: smidt eller valsadt, Plåtar, oförtente», skall indelas uti »$\frac{1}{8}$ tum tjocka och deröfver» och »under $\frac{1}{8}$ tum tjocka», med införsels-tull å förra slaget af 3 R:dr 16 sk. och å det sednare af 4 R:dr pr skepp. st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer införsels-tullen för alla slag oförtente plåtar att bestämmas till 5 R:dr skepp. st. v.

Jäst. *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* hafva, i enlighet med Utskottets förslag, bibehållit gällande införsels-tull, 1 sk. skålp. för komprimerad jäst, hvaremot *Borgare-Ståndet* beslutat att denna artikel skall vid införsel vara tullfri.

Derest *Borgare-Ståndet* vidblifver detta skiljaktiga beslut, föranledes följande omröstning:

N:o 47.

Den som, i enlighet med Utskottets förslag och 3 Stånds beslut, för art. »Jäst komprimerad», bibehåller gällande införsels-tull, 1 sk. skålp., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer komprimerad jäst att vid införsel vara tullfri.

Kläder. Utskottets förslag att Kläder, gång-, ej specificerade, skola förtullas med 50 procents förhöjning i den tull, som är bestämd för tyget, hvaraf persedeln hufvudsak-

ligen består, har blifvit af *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* godkändt, hvaremot *Ridderskapet och Adeln* förhöjt denna tull till 75 procent.

Så vida *Ridderskapet och Adeln* icke vill frånträda detta sitt skiljaktiga beslut och förena sig med de öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag, lärer följande omröstning böra anställas:

N:o 48.

Den som bifaller Utskottets, af tre Stånd antagna, förslag, att Kläder: gång-, ej specificerade, skola vid införsel förtullas med 50 procents förhöjning i den tull, som är bestämd för tyget, hvaraf persedeln hufvudsakligen består, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer denna tull att utgå med 75 procents förhöjning i den tull, som är bestämd för tyget, hvaraf persedeln hufvudsakligen består.

Kopparstick, Estamper och Lithografier, oinfattade, äro nu upptagne i den särskilda förteckningen å varor, som äro vid införsel tullfria. Utskottet hade tillstyrkt, att en införsels-tull af 5 sk. skålp. skulle åsättas dessa artiklar, och att härifrån endast måtte undantagas och fortfarande njuta tullfrihet sådana Kopparstick, Estamper och Lithografier, som tillhöra tryckta verk. *Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva godkänt detta förslag, men de båda öfriga Stånden vidblifvit gällande tullbestämmelser. *Kopparstick, m. m.*

Derest *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* icke skulle vilja, med frånträdande af detta sitt beslut, instämma i de båda öfriga Ståndens, föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 49.

Den som bifaller Utskottets, af två Stånd godkända förslag, att Kopparstick, Estamper och Lithografier, oinfattade, åsättas införsels-tull af 5 sk. skålp., med undantag endast för sådana artiklar af nämnde slag, som tillhöra tryckta verk, hvilka artiklar skola vara tullfria, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, komma alla oinfattade Kopparstick, Estamper och Lithografier att fortfarande åtnjuta tullfrihet.

Utskottet hade föreslagit att, vid tillåten införsel af Spelkort, den anmärkning skulle i Tull-taxan intagas, att »Korten böra, efter skedd tullbehandling, af Packhus-inspektion eller Tullkammare aflemnas till vederbörande myndighet, som åligger att ombesörja Bevillnings-afstämpling, innan korten till egaren utlemnas.» *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva godkänt detta förslag, men *Ridderskapet och Adeln* har för ett dylikt stadgande antagit följande redaktion: »med vilkor att korten vid införseln, lika med inhemska, undergå bevillnings-stämpling mot erläggande af stämpel-afgift.» *Kort.*

Enär Ridderskapet och Adelns beslut endast i reglementariskt afseende skiljer sig från Utskottets förslag, torde samma förslag, då det vunnit de öfrige tre Ståndens bifall,

böra utgöra Rikets Ständers beslut.

Kreatur. *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* hafva i allo bifallit Utskottets, i afseende på art. Kreatur afgifna, förslag, att, med bibehållande af gällande införsels-tull för »Hästar, utom Hingstar» 10 R:dr stycket, å öfrige slagen nedsätta afgifterna till omkring fjerdedelen af deras nuvarande belopp, eller för »Oxar» till 2 R:dr, »Kor och Ungboskap» 1 R:dr, »Kalfvar» 24 sk., »Svin, utom Fargaltar,» 24 sk. och »andra Fyrfotade» till 16 sk., allt per stycke. *Borgare-Ståndet* har, med bifall till förslaget i öfrigt, nedsatt införsels-tullen å »Hästar, utom Hingstar» till 3 R:dr 16 sk. stycket; hvaremot *Bonde-Ståndet* bifallit förslaget om bibehållande af gällande tull å Hästar, men för öfriga slagen bestämt införsels-tullen till 4 R:dr för »Oxar», 2 R:dr för »Kor och Ungboskap», 1 R:dr 6 sk. för »Kalfvar», 1 R:dr för »Svin, utom Fargaltar» och 36 sk. för »andra Fyrfotade», per stycke.

Utskottet inbjuder *Borgare-Ståndet* i afseende på Hästar och *Bonde-Ståndet* i afseende på öfrige slag Kreatur att frånträda sine skiljaktige meningar och instämma med de öfrige Stånden. För annan händelse föreslår Utskottet följande omröstningar, dervid öfrige slag Kreatur, utom Hästar, ansetts lämpligen kunna i en proposition sammanföras:

N:o 50.

Hästar. Den som godkänner Utskottets af tre Stånd bifallna förslag, att bibehålla gällande införsels-tull för »Hästar, utom Hingstar,» 10 R:dr stycket, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, fastställes denna tull till 3 R:dr 16 sk. stycket.

N:o 51.

Öfrige slag. Den som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, införsels-tullen bestämmes å Oxar till 2 R:dr, å Kor och Ungboskap till 1 R:dr, å Kalfvar till 24 sk., å Svin, utom Fargaltar, till 24 sk. och å andra fyrfotade kreatur till 16 sk. per stycke, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes införsels-afgiften för Oxar till 4 R:dr, för Kor och Ungboskap till 2 R:dr, för Kalfvar till 1 R:dr 6 sk., för Svin, utom Fargaltar, till 1 R:dr, och för andra fyrfotade kreatur till 36 sk. stycket.

Kött.

I enlighet med Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition i ämnet, hade Utskottet föreslagit, att art. Kött skulle indelas i »saltadt» med 8 sk. och »alla andra slag» med 20 sk. införsels-tull per lispund, hvilket förslag blifvit af *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* bifallet; *Borgare-Ståndet* har beslutat att införsels-tullen å alla slag Kött skall utgå med 4 sk. lispundet; hvaremot *Bonde-Ståndet* för denna artikel bibehållit följande nu gällande tull-bestämmelser: »färskt,» 20 sk. lispundet, »saltadt» 4 R:dr tunnan och »torkadt eller rökt» 32 sk. lispundet.

Utskottet hemställer, att *Borgare-* och *Bonde-Stånden* ville frånträda sine sinsemellan vidt skiljaktiga meningar och förena sig med de båda öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag. För annat fall föreslår Utskottet följande omröstningar:

a) Om kontra-proposition:

N:o 52.

Den som till kontra-proposition i hufvudsakliga voteringen rörande art. Kött antager Borgare-Ståndets beslut, att alla slag deraf skola åsättas införsels-tull af 4 sk. lispundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Bonde-Ståndets beslut, att gällande Tull-taxas bestämmelser för denna artikel skola fortfarande bibehållas.

b) I hufvudsaken:

N:o 53.

Den som bifaller Utskottets, af två Stånd godkända, förslag, att införsels-tullen å Kött skall bestämmas för »saltadt» till 8 sk. och för »alla andra slag» till 20 sk. lispundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:a Alternat.) Borgare-Ståndets beslut.

(2:a Alternat.) Bonde-Ståndets beslut.

Talg.

Utskottets förslag att bibehålla införsels-tullen å Talg vid dess nuvarande belopp 24 sk. lispundet, har blifvit af *Ridderskapet och Adeln* samt *Bonde-Ståndet* godkändt, hvaremot *Preste-Ståndet* beslutat nedsättning af denna tull till 16 sk. och *Borgare-Ståndet* till 12 sk. lispundet.

För den händelse *Preste-* och *Borgare-Stånden* icke skulle vilja frånträda dessa sina skiljaktiga beslut, föreslår Utskottet följande omröstningar:

a) Om kontra-proposition:

N:o 54.

Den, som till kontra-proposition i hufvudsakliga omröstningen rörande införsels-tullen å Talg, antager Preste-Ståndets beslut att bestämma denna tull till 16 sk. lispundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Borgare-Ståndets beslut att fastställa denna tull till 12 sk. lispundet.

b) I hufvudsaken:

N:o 55.

Den som godkänner Utskottets, af två Stånd bifallna, förslag att bibehålla införsels-tullen å Talg vid dess nuvarande belopp, 24 sk. lispundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages:

(1:a Alternat.) Preste-Ståndets beslut.

(2:a Alternat.) Borgare-Ståndets beslut.

Stearin. Intetdera Riks-Ståndet har gillat Utskottets förslag att bibehålla gällande införsels-tull för Stearin, 5 sk. skålpundet. *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* hafva nedsatt denna tull till 4 och de *båda öfriga Stånden* till 3 sk. skålpundet.

Utskottet inbjuder *Borgare-* och *Bonde-Stånden* att instämma i de båda förstnämnde Ståndens beslut, såsom mest närmande sig till hvad Utskottet föreslagit; och hemställer, i annat fall, om godkännande af följande voterings-proposition:

N:o 56.

Den som vill att, i öfverensstämmelse med två Stånds beslut, införsels-tullen å Stearin fastställes till 4 sk. skålpundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull till 3 sk. skålpundet.

Ljus. I afseende på art. Ljus, innefattade Utskottets förslag ingen annan förändring i gällande Taxa, än att införsels-tullen å Talgljus skulle nedsättas från 6 till 4 sk. skålpundet. Inom Riks-Stånden hafva, med hufvudsakligt ogillande häraf, följande beslut fattats: *Ridderskapet och Adeln* har bestämt införsels-tullen å Talgljus till 3 sk. och å Stearin- och Margarin-ljus till 6 sk. skålpundet, men för öfrige slag ljus bibehållit gällande tull-satser; *Preste-Ståndet* har för ifrågavarande artikel antagit följande tull-afgifter:

afgifter: Talg- 2 sk., Stearin- och Margarin- 4 sk., Vax-, hvita och Spermaceti- 12 sk., andra slag 9 sk., allt per skålpund; *Borgare-Ståndet* har nedsatt tull-afgifterna sålunda: för Talg- 3 sk., Stearin- och Margarin- 5 sk., Vax- gula 8 sk., Vax- hvita och Spermaceti- 10 sk., samt andra slag 10 sk. skålpundet; *Bonde-Ståndet* har bestämt tullen å Talg- till 3 sk. och å Stearin- och Margarin- till 5 sk. samt för öfriga slag Ljus bibehållit gällande afgifter.

För sammanjemkning af dessa stridiga beslut inbjuder Utskottet a) i afseende på Talgljus, *Preste-Ståndet* att instämma i de tre öfriga Ståndens beslut att bestämma tullen härå till 3 sk. skålpundet; b) beträffande Stearin- och Margarin-ljus, *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* att frånträda sina sinsemellan skiljaktiga beslut och förena sig med de båda öfriga Stånden om en tull-afgift för denna artikel af 5 sk. skålpundet; samt c) i afseende på öfriga slag Ljus, *Preste-* och *Borgare-Stånden* att frånträda sina skiljaktiga meningar och förena sig med de båda öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag, att bibehålla tullen härå oförändrad.

I den mån dessa inbjudningar icke antagas, föreslår Utskottet följande omröstningar:

N:o 57.

Den som, i öfverensstämmelse med tre Stånds beslut, antager införsels-tullen å Talgljus till 3 sk. skålpundet, röstar *Talg-,*

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages denna tull till 2 sk. skålpundet.

a) om kontra-proposition: *Stearin-,*

N:o 58.

Den som i hufvudsakliga omröstningen, rörande Stearin- och Margarin-ljus, till kontra-proposition antager Ridderskapet och Adelns beslut att bestämma införsels-tullen härå till 6 sk. *Ul.*, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Preste-Ståndets beslut att fastställa denna tull till 4 sk. *Ul.*

b) i hufvudsaken:

N:o 59.

Den som vill, att, i enlighet med två Stånds beslut, införsels-tullen å Stearin- och Margarin-ljus skall utgå med 5 sk. *Ul.*, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:a Alternat.) Ridderskapet och Adelns beslut.

(2:a Alternat.) Preste-Ståndets beslut.

Öfriga slag.

a) om kontra-propositionen:

N:o 60.

Den som vill, att till kontra-proposition i hufvudsakliga omröstningen, angående införsels-tullen å öfriga slag Ljus (än Talg- samt Stearin- och Margarin-), antages Preste-Ståndets beslut att bestämma denna tull sålunda:

Vax-, hvita och spermaceti 1 *tl.* 12 sk.
andra slag . . . . . 1 *tl.* 9 sk.

röstar Ja;
Den det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, antages tilll kontra-proposition Borgare-Ståndets beslut i afseende på dessa slag ljus, innefattande följande bestämmelser:

Vax-, gula . . . . . 1 *tl.* 8 sk. införsels-tull.
hvita och spermaceti . 1 *tl.* 10 sk. d:o.
andra slag . . . . . 1 *tl.* 10 sk. d:o.

b) i hufvudsaken:

N:o 61.

Den som bifaller Utskottets af två Stånd godkända förslag, att bibehålla gällande införsels-tull för »Ljus: Vax-, gula,» 16 sk., »Vax-, hvita och spermaceti-» 20 sk., samt »andra slag,» 20 sk., allt per *tl.*, röstar
Ja;
Den det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, antages
(1:a Alternat.) Preste-Ståndets beslut.
(2:a Alternat.) Borgare-Ståndets beslut.

Oljor.

I afseende på art. Oljor, feta, hade Utskottet föreslagit, att »Bom-, Hamp-, Palm- och Spermaceti-Oljor» skulle sammanföras under en rubrik med 6 rst. införsels-tull per *tl.*, och att införsels-tullen å »andra till Apotheksvaror ej hänförliga, eller eljest ej specificerade slag» feta oljor måtte nedsättas från 1 sk. 4 rst. till 1 sk. *tl.*:det. Detta förslag har i sin helhet endast af *Bonde-Ståndet* blifvit godkändt. *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* hafva, med bifall till förslaget i öfrigt, beslutat, att Kokosnöt-olja skall införas i den förstnämnda rubriken och sålunda draga 6 rst. införsels-tull. *Preste-Ståndet* har för »andra till Apotheksvaror ej hänförliga, eller eljest ej specificerade slag,» bibehållit gällande tullsats, 1 sk. 4 rst. *tl.*:det, men i öfrigt bifallit förslaget.

Så vida *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* vidblifva sina beslut i afseende på Kokosnöt-olja, och *Preste-Ståndet* icke vill förena sig med de öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag till nedsättning i införsels-tullen å ej specificerade och till Apotheksvaror icke hänförliga feta oljor, föreslår Utskottet följande omröstningar:

N:o 62.

Den som vill, att, i enlighet med Utskottets af två Stånd gillade förslag, Kokosnöt-olja icke skall särskildt specificeras, utan inbegripas under rubriken: »Andra till Apotheksvaror ej hänförliga, eller eljest icke specificerade slag,» feta oljor, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer Kokosnöt-olja att särskildt specificeras bland de slag feta oljor, som äro åsatte 6 rst. införsels-tull *U.*:det.

N:o 63.

Den som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att införsels-tullen å »Andra till Apotheksvaror ej hänförliga, eller eljest icke specificerade slag» feta oljor skall nedsättas till 1 sk. *U.*:det, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles härå gällande införsels-tull, 1 sk. 4 rst. *U.*:det.

Ost.

För art. Ost, alla slag, hade Utskottet föreslagit nedsättning i tullafgiften från nu gällande belopp 1 R:dr 12 sk. till 1 R:dr lispundet. *Preste-* och *Bonde-Stånden* hafva bifallit detta förslag, men *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* hafva beslutat ytterligare nedsättning af denna tull till 30 sk. lispundet.

Utskottet hemställer att *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* ville, med frånträdande af sina beslut härutinnan, förena sig med de båda öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag, och föreslår, för annat fall, följande omröstning:

N:o 64.

Den som bifaller Utskottets af två Stånd godkända förslag, att införsels-tullen å Ost, alla slag, skall utgöra 1 R:dr lispundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull till 30 sk. lispundet.

Plommon m. m.

Ridderskapet och Adeln har nedsatt införsels-tullen å Plommon och Sviskon från nuvarande belopp 1 sk. 6 rst. till 1 sk. per *U.*, hvaremot de *öfriga Stånden*, i likhet med hvad Utskottet föreslagit, för dessa artiklar bibehållit gällande tullafgift.

Utskottet inbjuder *Ridderskapet och Adeln* att frånträda sitt nämnda, skiljaktiga beslut. För annan händelse lärer följande omröstning böra anställas:

N:o 65.

Den som vill, att, i öfverensstämmelse med Utskottets förslag och tre Stånds beslut, gällande tullafgift, 1 sk. 6 rst. *M.*:det, bibehålles för art. Plommon och Sviskon, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, nedsättes denna tull till 1 sk. *M.*:det.

Salpeter. I afseende på art. Salpeter, raffinerad och oraffinerad, hade Utskottet föreslagit att, med upphäfvande af gällande införsels-förbud, bestämma införsels-tullen härå till 1 R:dr lispundet, och hafva *Borgare-* och *Bonde-Stånden* detta förslag godkänt, hvaremot *Ridderskapet och Adeln* äfvensom *Preste-Ståndet* bestämt afgiften vid förbudets borttagande till 2 R:dr lispundet.

Utskottet inbjuder *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet*, att biträda de båda öfriga Ståndens beslut att godkänna Utskottets förslag, och föreslår, för annat fall, följande omröstning:

N:o 66.

Den som vill, att, i öfverensstämmelse med Utskottets af två Stånd gillade förslag, införsels-tullen å oraffinerad och raffinerad Salpeter bestämmes till 1 R:dr lispundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, fastställes denna tull till 2 R:dr lispundet.

Chilisk. Utskottet hade vidare hemställt, att gällande tullbestämmelse för Chilisk Salpeter eller Salpetersyradt Natron måtte bibehållas, innefattande denna bestämmelse att nämnde artikel får för skedvattens- och andra fabrikers behof, efter pröfning och tillstånd af Kommerse-kollegium, införas mot tull af 6 sk. lispundet. *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva i enlighet härmed beslutat; *Ridderskapet och Adeln* åter har ansett ifrågavarande artikel böra, utan någon föregående pröfning af Kommerse-kollegium, få införas mot en till 3 sk. per lispund nedsatt tull, dock endast till städerna Stockholm, Götheborg och Malmö.

Ehuru sistnämnde stadgande, såsom varande af reglementarisk beskaffenhet, icke egentligen kan anses inverka på bevillningen, torde detta stadgande likväl, enär det blifvit antaget såsom vilkor för den lägre tullsatsen, böra i sammanhang dermed i voterings-propositionen inflyta; och föreslår Utskottet sålunda, derest icke *Ridderskapet och Adeln* skulle vilja nämnde skiljaktiga beslut frånträda, följande omröstning:

N:o 67.

Den som vill, att, i enlighet med Utskottets af tre Stånd godkända förslag, gällande tullbestämmelse att Chilisk Salpeter eller Salpetersyradt Natron får för skedvat-

tens- och andra fabrikers behof, efter pröfning och tillstånd af Kommerse-kollegium, införas mot tull af 6 sk. lispundet, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages Ridderskapet och Adelns beslut, att Chilisk Salpeter eller Salpetersyradt Natron må, utan föregående pröfning af Kommerse-kollegium, införas mot en till 3 sk. per lispund nedsatt tull, dock endast till städerna Stockholm, Göteborg och Malmö.

Utskottet har tillstyrkt att, med bibehållande i öfrigt af Tull-taxans bestämmelser för art. Salt, införsels-tullen å Koksalt skulle bestämmas till 18 sk. tunnan, samt den särskilda, för fabrikstillverkning af Soda, efter af Kommerse-kollegium lemnadt tillstånd, medgifna tullfrihet deraf upphöra. *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* hafva i allo bifallit detta förslag. *Preste-Ståndet* har, med ogillande af Utskottets förslag i afseende på Koksalt, för denna artikel bibehållit gällande Tull-taxas bestämmelser oförändrade; hvaremot *Bonde-Ståndet* beslutat att så väl Kok- som Bergsalt skall vid införsel vara tullfritt. *Salt.*

Utskottet inbjuder *Bonde-Ståndet*, i afseende på Bergsalt, och *Preste-* samt *Bonde-Stånden*, i afseende på Koksalt, att frånträda sina skiljaktiga beslut och förena sig med de öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag; och föreslår, för annat fall, följande omröstningar:

N:o 68.

Den som vill, att, i enlighet med Utskottets af tre Stånd godkända förslag, gällande införsels-tull å Bergsalt, 12 sk. tunnan, skall bibehållas, röstar *Berg-.*

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer Bergsalt att vid införsel vara tullfritt.

a) om kontra-proposition: *Kok-.*

N:o 69.

Den som till kontra-proposition i hufvudsakliga omröstningen angående art. Koksalt, antager Preste-Ståndets beslut att, på sätt gällande Tull-taxa stadgar, införsels-tullen härå skall utgöra 36 sk. tunnan, samt att Koksalt för fabrikstillverkning af Soda, efter särskild anmälan hos Kommerse-kollegium och af detsamma lemnadt tillstånd, må tullfritt införas, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Bonde-Ståndets beslut, att Koksalt skall vid införsel vara tullfritt.

b) i hufvudsaken:

N:o 70.

Den som bifaller Utskottets af två Stånd godkända förslag, att införsels-tullen å Koksalt skall bestämmas till 18 sk. tunnan, och det särskilda tillståndet att, för fabrikstillverkning af Soda, med Kommerse-kollegii tillstånd, tullfritt införa Koksalt, upphöra, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:a Alternat.) Preste-Ståndets beslut.

(2:a Alternat.) Bonde-Ståndets beslut.

Silke, färgadt. *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* hafva bifallit Utskottets förslag om nedsättning af införsels-tullen å färgadt Silke från 2 R:dr till 1 R:dr 16 sk. skålp:t, hvaremot *Borgare-Ståndet* ytterligare nedsatt denna tull till 1 R:dr skålp.

Derest icke *Borgare-Ståndet* skulle vilja frånträda detta sitt skiljaktiga beslut, föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 71.

Den som godkänner Utskottets af tre Stånd bifallna förslag, att införsels-tullen å färgadt Silke skall utgöra 1 R:dr 16 sk. skålp:t, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull till 1 R:dr skålp.

Smör. För art. Smör hade Utskottet föreslagit nedsättning i införsels-tullen från dess nuvarande belopp, 1 R:dr 16 sk., till 1 R:dr lisp:t. Detta förslag hafva *Preste-* och *Bonde-Stånden* godkänt, hvaremot *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* ytterligare nedsatt denna tull till 32 sk. lisp.

Utskottet hemställer att *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* ville förena sig med de båda öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag, och föreslår för annan händelse följande omröstning:

N:o 72.

Den som vill att införsels-tullen å Smör, på sätt Utskottet föreslagit och två Stånd beslutat, bestämmes till 1 R:dr lisp:t, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, fastställes denna tull till 32 sk. lisp:t.

Å Socker: krossadt Lump-, Havana-, Terres- samt andra till sockerhalten lika slag hafva *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* bestämt införsels-tullen till 4 sk. skålp:t; hvaremot *Ridderskapet och Adeln*, i enlighet med Utskottets förslag, fastställt denna tull till dess nu gällande belopp 5 sk. skålp:t. *Socker, krossadt Lump m. m.*

Utskottet inbjuder *Ridderskapet och Adeln* att instämma i de öfriga Ståndens förenämnde beslut och föreslår, för den händelse denna inbjudning icke skulle antagas, följande omröstning:

N:o 73.

Den som vill att, jemlikt Utskottets af ett Stånd godkända förslag, införselstullen å »Socker: krossadt Lump-, Havana-, Terres- samt andra till sockerhalten lika slag», bibehålles vid dess nuvarande belopp, 5 sk. skålp:t, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull, i enlighet med tre Stånds beslut, till 4 sk. skålp.

Införsels-tullen å Socker: Topp-, Kandi- och Kak-, har af *Ridderskapet och Adeln*, i enlighet med Utskottets hemställan, blifvit bestämd till dess nu gällande belopp, 5 sk. skålp., hvaremot de öfriga Stånden nedsatt denna tull, *Preste-Ståndet* till 4 sk. 6 rst. och *Borgare-* samt *Bonde-Stånden* till 4 sk. skålp. *Topp-.*

Utskottet hemställer att *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* ville frånträda sina sinsemellan skiljaktiga beslut och, lika med Ridderskapet och Adeln, godkänna Utskottets förslag. För annat fall föreslår Utskottet följande omröstningar:

a) om kontra-proposition:

N:o 74.

Den som till kontra-proposition i hufvudsakliga omröstningen angående införselstullen å »Socker: Topp-, Kandi- och Kak-», antager Preste-Ståndets beslut att bestämma denna tull till 4 sk. 6 rst. skålp:t, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Borgare- och Bonde-Ståndens beslut att fastställa denna tull till 4 sk. skålp:t.

b) i hufvudsaken:

N:o 75.

Den som bifaller Utskottets af ett Stånd godkända förslag, att gällande införselstull å Socker: Topp-, Kandi- och Kak-, 5 sk. skålp:t, fortfarande skall bibehållas, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:a alternat.) Preste-Ståndets beslut.

(2:dra alternat.) Borgare- och Bonde-Ståndens beslut.

Sirop. Utskottets förslag att bibehålla införsels-tullen å Sirop, alla slag, vid dess nuvarande belopp, 3 sk. skålp., har blifvit endast af *Ridderskapet och Adeln* bifallet, hvaremot *de öfriga tre Stånden* beslutat nedsättning af denna tull till 2 sk. skålp:det.

Vid sådant förhållande anser Utskottet sig böra inbjuda *Ridderskapet och Adeln* att instämma i de öfriga Ståndens beslut, och föreslår, derest detta icke skulle bifallas, följande omröstning:

N:o 76.

Den som bifaller Utskottets af ett Stånd godkända förslag, att införsels-tullen å »Sirop: alla slag,» bibehålles vid nuvarande belopp, 3 sk. skålp., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull, i enlighet med tre Stånds beslut, till 2 sk. skålp:det.

Spanmål. Gällande Tull-taxa stadgar för följande slag af Spanmål, omalen, införsels-tull af 36 sk. för Bohvete, 24 sk. för Hafra, 36 sk. för Korn och Malt, 1 R:dr 24 sk. för Linser, 1 R:dr för Råg, 42 sk. för Vicker och 1 R:dr för Ärter, allt per tunna. Utskottet hade hemställt, att någon förändring häri icke måtte vidtagas, och hafva *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* härtill lemnat bifall, hvaremot *Borgare-Ståndet* nedsatt tullen å dessa slag spanmål till halfva beloppet.

Så vida *Borgare-Ståndet* icke vill frånträda detta sitt skiljaktiga beslut och förena sig med de öfriga Stånden, föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 77.

Den som vill, att, på sätt Utskottet tillstyrkt och tre Stånd beslutat, införsels-tullen å alla slag omalen spanmål bibehålles vid nuvarande belopp, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, nedsättes denna tull för följande slag deraf sålunda: Bohvete 18 sk., Hafra 12 sk., Korn och Malt 18 sk., Linser 36 sk., Råg 24 sk., Vicker 21 sk. och Ärter 24 sk., allt per tunna.

Såpa. För artikeln Såpa hade Utskottet föreslagit nedsättning i införsels-tullen från 36 sk. till 24 sk. lisp., hvilket förslag blifvit af *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* godkändt, hvaremot *Borgare-Ståndet* ytterligare nedsatt denna tull till 18 sk. skålp.

Så vida icke *Borgare-Ståndet* vill frånträda detta sitt skiljaktiga beslut, måste följande omröstning anställas:

N:o 78.

N:o 78.

Den, som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att bestämma införsels-tullen å Såpa till 24 sk. lisp., röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer denna tull att utgå med 18 sk. lispundet.

Gällande Tull-taxa innefattar för art. Tegel följande bestämmelser: Eldfast 6 R:dr, Klinker 4 R:dr, Mursten 5 R:dr och Taksten 10 R:dr införsels-tull för 1,000 stycken. Någon förändring härvid hade icke af Utskottet blifvit föreslagen, och har icke heller af *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* blifvit vidtagen, hvaremot *Borgare-Ståndet* nedsatt nämnde införsels-afgifter för Eldfast, Klinker och Mursten till 2 R:dr samt för Taksten till 4 R:dr per 1,000 stycken. *Tegel.*

Så vida *Borgare-Ståndet* icke skulle vilja frånträda detta sitt beslut, får Utskottet föreslå följande omröstning:

N:o 79.

Den, som vill att, i enlighet med Utskottets af tre Stånd bifallna förslag, gällande tullbestämmelser fortfarande bibehållas för art. Tegel, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes införsels-tullen å Tegel: »Eldfast», »Klinker» och »Mursten» till 2 R:dr samt å »Taksten» till 4 R:dr per 1,000 stycken.

Uti nu gällande införsels-tull för artikeln Tjära, 1 R:dr 16 sk. tunnan, hade någon förändring icke blifvit af Utskottet föreslagen. *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* hafva äfven för denna artikel bibehållit gällande bestämmelse, hvaremot *Borgare-Ståndet* beslutat, att Tjära skall vid införsel vara tullfri. *Tjära.*

För den händelse *Borgare-Ståndet* icke vill frånträda detta sitt skiljaktiga beslut, lärer följande omröstning böra anställas:

N:o 80.

Den, som vill, att, jemlikt Utskottets af tre Stånd godkända förslag, nuvarande införsels-tull å Tjära, 1 R:dr 16 sk. tunnan, bibehålles, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer Tjära att vid införsel vara tullfri.

Tråd: Jern- och Stål-

Utskottet hade föreslagit, att införsels-tullen å Jern- och Ståltråd, ej specificerad, skulle nedsättas från 6 sk. till 4 sk. 6 rst. skålp:t st. v.; samt att för tillverkning af sådana arbeten, hvartill utländsk jern- eller ståltråd erfordras, efter pröfning af behofvet och med särskildt tillstånd af Kommerse-kollegium, samma tull skulle bestämmas till 2 sk. skålp. st. v., i stället för derå nu stadgade 10 procent af värdet. *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* hafva härtill lemnat bifall, men *Borgare-Ståndet* har, med uteslutande af sistnämnde bestämmelse, för jern- och ståltråd, ej specificerad, antagit införsels-tullen i allmänhet till 2 sk. per skålp. st. v.

Så vida *Borgare-Ståndet* icke skulle vilja frånträda detta sitt särskilda beslut, föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 81.

Den, som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att bestämma införsels-tullen å jern- och ståltråd, ej specificerad, till 4 sk. 6 rst. skålp. st. v., samt, för tillverkning af sådana arbeten, hvartill utländsk jern- eller ståltråd erfordras, efter pröfning af behofvet och med särskildt tillstånd af Kommerse-kollegium, till 2 sk. skålp:det st. v., röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes införsels-tullen i allmänhet för jern- och ståltråd, ej specificerad, till 2 sk. skålp:det st. v.

Linne-

Vidare hade Utskottet hemställt, att införsels-tullen å Linnetråd, alla slag, skulle bestämmas till 24 sk. skålp:det, hvilket förslag blifvit af *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Borgare-Stånden* godkändt, men ogilladt af *Bonde-Ståndet*, som för blekt och färgad linnetråd förhöjt denna tull till 32 sk. skålp:det.

Utskottet inbjuder *Bonde-Ståndet* att, med frånträdande af detta sitt skiljaktiga beslut, förena sig med de öfriga Stånden samt bifalla Utskottets förslag, och hemställer, i annat fall, om godkännande af följande voterings-proposition.

N:o 82.

Den, som vill, att införsels-tullen å linnetråd, alla slag, skall, i enlighet med Utskottets af tre Stånd godkända förslag, bestämmas till 24 sk. skålp:det, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antagas för linnetråd följande bestämmelser:

Oblekt	1 skålp.	24 sk.	införsels-tull.
Blekt eller färgad	1 »	32 »	d:o.

Trävaror: Ved.

Ridderskapet och Adeln, *Preste-* och *Borgare-Stånden* hafva bifallit Utskottets förslag om tullfrihet vid införsel för alla slag Ved. *Bonde-Ståndet* åter har å denna artikel stadgat införsels-tull till hälften af nu utgående belopp, eller för »Björk» 12 sk., »Ek och Bok» 18 sk. och »andra slag» 8 sk. per famn.

Utskottet hemställer att *Bonde-Ståndet* ville, med frånträdande af sitt skiljaktiga beslut härom, i likhet med de öfriga Stånden godkänna Utskottets förslag. Derest detta icke skulle bifallas, föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 83.

Den, som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, Ved, alla slag, skall vid införsel vara tullfri, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer införsels-tullen å Ved att bestämmas för »Björk» till 12 sk., »Bok och Ek» till 18 sk. och »andra slag» till 8 sk. famnen.

I afseende på de delar af Utskottets förslag, rörande artikeln Väfnader, som icke blifvit af samtlige Riks-Stånden bifallne, innefatta Ståndens beslut följande skiljaktigheter: *Väfnader.*

»Helsiden-: alngods: Felb och Peluche.» Utskottets förslag upptog införsels-tullen härå till 1 R:dr 24 sk. skålp. *Borgare-Ståndet* har bestämt denna tull till 1 R:dr, men de tre öfriga Stånden godkänt förslaget.

»Helsiden-: alngods: Flor, Gaze, Tyll, alla slag.» Införsels-tullen härå, af Utskottet föreslagen och af tre Stånd fastställd till 5 R:dr skålp:det, har af *Bonde-Ståndet* blifhafvit bestämd till 4 R:dr.

»Helsiden-: alngods: andra slag.» *Ridderskapet och Adeln* har gillat Utskottets förslag att bestämma införsels-afgiften härå till 5 R:dr skålp., men de tre öfriga Stånden hafva beslutat nedsättning häraf till 4 R:dr.

»Helsiden-: Shawlar, Shawletter och andra dukar, äfvensom genom façonering till förkläden utmärkta tyger». *Borgare-Ståndet* har bestämt tullen härå till 5 R:dr skålp:det, med de öfriga Stånden hafva gillat Utskottets förslag att antaga denna tull till 6 R:dr.

»Halfsiden-: alngods: Felb och Peluche.» Införsels-tullen härå, af Utskottet föreslagen till 1 R:dr 24 sk. skålp:det, har af *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* blifvit antagen till 1 R:dr. De båda öfriga Stånden hafva bifallit Utskottets förslag.

»Bomulls-: alngods: andra slag, ej specificerade, färgade.» Införsels-tullen härå, af Utskottet föreslagen till 28 sk. skålp:det, har af *Bonde-Ståndet* blifvit fastställd till 32 sk. De tre öfriga Stånden hafva godkänt Utskottets förslag.

»Bomulls-: alngods: andra slag, ej specificerade, tryckte eller pressade.» *Ridderskapet och Adeln* har bestämt införsels-tullen härå till 1 R:dr och *Bonde-Ståndet* till 36 sk. skålp:det. Utskottets af de båda öfriga Stånden gillade förslag upptog denna tull till 32 sk. skålp:det.

»Bomulls-: Shawlar, Shawletter och andra dukar, äfvensom genom façonering till förkläden utmärkte tyger.» Införsels-tullen å denna artikel har af *Ridderskapet och Adeln* blifvit antagen till 1 R:dr skålp:det, hvaremot de tre öfriga Stånden bifallit Utskottets förslag, att bestämma densamma till 36 sk. skålp:det.

För sammanjemkning af dessa olika beslut får Utskottet härigenom inbjuda:

Ridderskapet och Adeln att, i afseende på »Helsiden-alngods, andra slag», med frånträdande af sitt omförmälde beslut, förena sig med de öfriga Stånden att bestämma införsels-tullen bärå till 4 R:dr skålp:det; samt

Ridderskapet och Adeln att, beträffande »Halfsiden-alngods: Felb och Peluche», »Bomulls-alngods: andra slag, ej specificerade, tryckte eller pressade», samt »Bomulls-Shawlar, Shawletter och andra dukar, äfvensom genom façonering till förkläden utmärkta tyger»; äfvensom

Borgare-Ståndet att, i afseende på »Helsiden-alngods: Felb och Peluche», »Helsiden-Shawlar, Shawletter och andra dukar, äfvensom genom façonering till förkläden utmärkta tyger» samt »Halfsiden-alngods: Felb och Peluche»; och

Bonde-Ståndet att, i afseende på »Helsiden-alngods: Flor, Gaze, Tyll, alla slag», »Bomulls-alngods: andra slag, ej specificerade, färgade» och »tryckta eller pressade», instämma med de stånd, som i dessa delar godkänt Utskottets ofvan omförmälda förslag.

I den mån dessa inbjudningar icke bifallas, föreslår Utskottet följande omröstningar:

N:o 84.

Helsiden-Felb. Den, som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att införsels-tullen å »Väfnader: Helsiden-alngods: Felb och Peluche», skall bestämmas till 1 R:dr 24 sk. skålp:det, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, fastställes denna tull till 1 R:dr skålp:det.

N:o 85.

Flor. Den, som godkänner Utskottets af tre Stånd bifallna föreslag, att införsels-tullen å »Väfnader: Helsiden-alngods: Flor, Gaze, Tyll, alla slag», skall utgå med 5 R:dr skålp:det, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull till 4 R:dr skålp:det.

N:o 86.

andra slag. Den, som vill att, i öfverensstämmelse med Utskottets af ett Stånd bifallna förslag, införsels-tullen å »Väfnader: Helsiden-alngods: andra slag», skall bestämmas till 5 R:dr skålp:det, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer denna tull, jemlikt tre Stånds beslut, att fastställas till 4 R:dr skålp:det.

N:o 87.

Shawlar. Den, som anser att införsels-tullen å »Väfnader: Helsiden-: Shawlar, Shawletter och andra dukar, äfvensom genom façonering till förkläden utmärkta tyger», skall, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, bestämmas till 6 R:dr skålp:det, röstar

Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, antages denna tull till 5 R:dr skålp:det

N:o 88.

Den, som, i likhet med hvad Utskottet föreslagit och två Stånd bifallit, för »Väfnader: Halfsiden-alngods: Felb och Peluche», antager införsels-tullen till 1 R:dr 24 sk. skålp:det, röstar *Halfsiden-Felb.*

Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, bestämmes denna tull till 1 R:dr skålp:det.

N:o 89.

Den, som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, införsels-tullen å »Väfnader: Bomulls-alngods: andra slag, ej specificerade, färgade», skall utgå med 28 sk. skålp:det, röstar *Bomulls-färgade.*

Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, bestämmes denna tull till 32 sk. skålp:det.

a) om kontra-proposition: *tryckta eller pressade.*

N:o 90.

Den, som till kontra-proposition i hufvudsakliga voteringen, rörande införsels-tullen å »Väfnader: Bomulls-alngods: andra slag, ej specificerade, tryckta eller pressade», antager Ridderskapet och Adelns beslut, att denna tull skall utgöra 1 R:dr skålp:det, röstar

Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, antages till kontra-proposition Bonde-Ståndets beslut, att bestämma denna tull till 36 sk. skålp:det.

b) i hufvudsaken:

N:o 91.

Den, som godkänner Utkottets af två Stånd bifallna förslag, att införsels-tullen å »Väfnader: Bomulls-alngods: andra slag, ej specificerade, tryckte eller pressade», skall fastställas till 32 sk. skålp:det, röstar

Ja;
Den, det ej vill, röstar Nej;
Vinner Nej, antages
(1:a alternat.) Ridderskapet och Adelns beslut.
(2:a alternat.) Bonde-Ståndets beslut.

N:o 92.

Shawlar. Den, som vill att, på sätt Utskottets af tre Stånd godkända förslag innefattar, införsels-tullen å »Väfnader: Bomulls-: Shawlar, Shawletter och andra dukar, äfvensom genom façonering till förkläden utmärkta tyger», skall utgå med 36 sk. skålp:det, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull till 1 R:dr skålp:det.

Band: siden- Utskottets förslag, att bestämma införsels-tullen å Band: Siden- till 5 R:dr skålp:t, har blifvit af *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden* bifallet, hvaremot *Borgare-Ståndet* nedsatt denna tull till 4 R:dr.

Så vida icke *Borgare-Ståndet* skulle vilja frånträda detta sitt skiljaktiga beslut, föranledes följande omröstning:

N:o 93.

Den, som, i enlighet med Utskottets af tre Stånd godkända förslag, vill att införsels-tullen å Band: Siden-, skall utgöra 5 R:dr skålp:det, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull till 4 R:dr skålp:det.

Ångmachiner Ångpannor. Utskottets förslag, att bestämma införsels-tullen å Ångmachiner och Ångpannor till 5 procent af värdet, har blifvit af *Borgare-* och *Bonde-Stånden* godkändt, men ogilladt af *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet*, hvilka Stånd antagit denna tull till 10 procent af värdet.

Utskottet inbjuder *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* att, med frånträdande af sina beslut i förevarande afseende, förena sig med de båda öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag, och föreslår för annan händelse omröstning, hvarvid Utskottet ansett båda dessa artiklar lämpligen böra i en proposition sammanföras, sålunda:

N:o 94.

Den, som vill att, jemlikt Utskottets af två Stånd godkända förslag, införsels-tullen å Ångmachiner och Ångpannor bestämmes till 5 R:dr för 100 R:drs värde, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages denna tull till 10 R:dr för 100 R:drs värde.

Utskottets Taxe-förslag innefattade, att »Fartyg och Båtar, utländska med tillbehör» skulle indelas i »Seglande» med 5 R:dr och »Ångfartyg», med 10 R:dr införsels-tull för hvarje 100 R:dr af köpesumman, hvilket förslag blifvit endast af *Bonde-Ståndet* i allo godkändt. De öfrige Stånden hafva för nämnde rubrik antagit följande indelningar och tullsatser: *Fartyg.*

Ridderskapet och Adeln:

af trä, utan Ångmachin	5 R:dr
» med Ångmachin	10 »
af jern	10 »

Preste-Ståndet:

Seglande af trä	5 R:dr
» af jern	10 »
Ångfartyg	10 » och

Borgare-Ståndet:

Seglande	5 R:dr
Ångfartyg	5 »
Båtar, andra slag	5 R:dr,

allt för hvarje 100 R:dr af inköps-summan.

Då sålunda i denna fråga samtliga Riks-Stånden fattat stridiga beslut, ehuru de af Ridderskapet och Adeln samt Preste-Ståndet antagne bestämmelser endast i afseende på redaktionen skilja sig, har Utskottet ansett sig böra inbjuda *Ridderskapet och Adeln, Preste-* och *Borgare-Stånden* att förena sig med Bonde-Ståndet om godkännande af Utskottets förslag. För annan händelse föreslår Utskottet följande omröstningar, dervid de för artikeln antagne redaktionerne torde böra i sin helhet i voterings-propositionerna intagas:

a) om kontra-propositionen:

N:o 95.

Den, som till kontra-proposition i hufvudsakliga omröstningen, angående artikeln Fartyg och Båtar, derå antager följande af Ridderskapet och Adeln beslutade redaktion och tullsatser:

Fartyg och Båtar, utländska, med tillbehör:

af trä, utan Ångmachin	för hvarje 100 R:dr af inköpssumman.	5 R:dr
» med Ångmachin		10 »
af jern		10 »

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer särskild omröstning att anställas, antingen Preste-Ståndets eller Borgare-Ståndets beslut i frågan skall antagas till kontra-proposition.

N:o 96.

Den, som vill att till kontra-proposition i hufvudsakliga omröstningen, angående artikeln Fartyg och Båtar, antages följande af Preste-Ståndet beslutade redaktion och tullsatser:

Fartyg och Båtar, utländska, med tillbehör:

Seglande, af trä . .	för hvarje	5 R:dr
af jern . .	100 R:dr af	10 »
Ångfartyg	inköpssumman.	10 »

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antagas till kontra-proposition följande af Borgare-Ståndet för samma artikel beslutade bestämmelser:

Seglande	för hvarje	5 R:dr
Ångfartyg	100 R:dr af	5 »
Båtar, andra slag .	inköpssumman.	5 »

införsels-tull.

b) i hufvudsaken:

N:o 97.

Den, som bifaller Utskottets af ett Stånd godkända förslag, att rubriken Fartyg och Båtar, utländska, med tillbehör, skall indelas i »Seglande» med 5 R:dr och »Ångfartyg» med 10 R:dr införsels-tull för hvarje 100 R:dr af inköpssumman, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:sta alternat.) Ridderskapet och Adelns beslut.

(2:dra alternat.) Preste-Ståndets beslut.

(3:dje alternat.) Borgare-Ståndets beslut.

Vidare hade Utskottet föreslagit, att utländska fartyg, med tillbehör, seglande, bygde i och inköpte från länder, hvarest införsels-tull å Svenska fartyg ej erlägges, skola vid införsel härstädes vara frie från tull. Detta förslag har af *Ridderskapet och Adeln* blifvit afslaget, men de öfrige tre Stånden hafva detsamma bifallit.

Så vida *Ridderskapet och Adeln* icke skulle vilja frånträda detta sitt beslut och förena sig med de öfriga Stånden om antagandet af Utskottets förslag, lärer följande omröstning böra anställas:

N:o 98.

Den, som vill, att, i enlighet med Utskottets af tre Stånd bifallna förslag, »Fartyg, utländske, med tillbehör, seglande, bygde i och inköpte från länder, hvarest införsels-tull å Svenska fartyg ej erlägges», skola vid införsel vara tullfria, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages icke detta förslag.

Utförsels-

Utförsels-Tarifen.

Utskottets förslag, att nu stadgade utförsels-tull för Ekbark, 16 sk. tunnan, skulle upphöra och denna artikel vid utförsel vara tullfri, har af *Ridderskapet och Adeln*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* blifvit bifallet, hvaremot *Preste-Ståndet* vidblifvit gällande bestämmelse. *Bark.*

Så vida icke *Preste-Ståndet* vill frånträda detta sitt särskilda beslut och förena sig med de öfriga Stånden, föranledes följande omröstning:

N:o 99.

Den som vill att, i enlighet med Utskottets förslag och tre Stånds beslut, Ekbark skall vid utförsel vara tullfri, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles för denna artikel gällande utförsels-tull, 16 sk. tunnan.

För »Ben, andra slag, än Elfen- och Hvalfisk-: oarbetade, krossade samt förmalde eller s. k. Benmjöl», hade Utskottet äfven föreslagit tullfrihet vid utförsel. Detta förslag hafva *Borgare-* och *Bonde-Stånden* bifallit, men *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet*, med vidblifvande af gällande utförsels-tull, 3 sk. lisp., ogillat. *Ben.*

Utskottet inbjuder *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* att instämma med de båda öfriga Stånden i godkännandet af Utskottets förslag, och föreslår för annan händelse följande omröstning:

N:o 100.

Den som bifaller Utskottets af två Stånd godkända förslag, att »Ben, andra slag än Elfen- och Hvalfisk-: oarbetade, krossade samt förmalde eller s. k. Benmjöl», skola vid utförsel vara tullfria, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles för denna artikel gällande utförsels-tull, 3 sk. lispundet.

Utskottets förslag i afseende på Utförsels-tullen för art. Jern: gjutet, innefattade att, med upphäfvande af nu stadgade utförsels-förbud för »Tack- och Barlast-», »Kanoner, Stycken, Nickhakar och Mörsare, ostämplade och oborrade», samt »Hällar öfver 1½ tums tjocklek samt Lod och Lödjor öfver ett skeppunds vigt stycket», dessa artiklar, äfvensom »Hällar af 1½ tums tjocklek och derunder till och med 1 tum, Lod och Lödjor till vigter af 1 skeppunds vigt och derunder till ¼ skepp.», derå utförsels-tullen nu är bestämd till 2 R:dr skepp:t st. v., skulle åsättas utförsels-tull af 1 R:dr per skepp. st. v., samt att utförsels-tullen å »söndersågade Kanoner och Mörsare, samt kasserade Kulor och Bomber» skulle bestämmas till 24 sk. skepp. st. v. *Jern.*

Endast *Bonde-Ståndet* har i allo godkänt detta förslag; *Ridderskapet och Adeln* har med bifall till förslaget rörande »söndersågade Kanoner etc.» bestämt utförsels-tullen för öfrige förenämnde artiklar till 1 R:dr 24 sk. pr skepp. st. v., och *Preste-Ståndet*, som äfven bifallit förslaget rörande »kasserade Kanoner &c.,» har, med bibehållande af utförsel-förbudet för Tack- och Barlast-Jern, såsom eventuel tullsats derå antagit Utskottets förslag af 1 R:dr skeppundet st. v., hvilken utförsels-tull äfven blifvit af Ståndet bifallen för »Kanoner, Stycken m. m.,» men för Hällar, Lod och Lödjor af ofvannämnde slag förhöjd till 2 R:dr. *Borgare-Ståndet* har, med bifall till förslaget i öfrigt, beslutat att »kasserade Kanoner och Mörsare, söndersågade, samt Bomber och Kulor» skola vid utförsel vara tullfria.

Vidare hade Utskottet tillstyrkt att stadgade utförsels-tull skulle bibehållas för Jern: smidt eller valsadt: »Stång-, Platt-, $\frac{3}{8}$ tum tjockt och deröfver, under 12 tums bredd och öfver $\frac{5}{8}$ tums fyrkant,» samt »Smältstycken,» utgörande denna tull för Stångjern 4 sk. och för Smältstycken, »omvällde» 6 sk. och »andra slag» 12 sk. skeppundet st. v.

Preste- och *Bonde-Stånden* hafva i enlighet härmed beslutat, *Ridderskapet och Adeln* åter har stadgat tullfrihet vid utförsel af »Jern, smidt eller valsadt,» och följaktligen för så väl Stångjern som Smältstycken. *Borgare-Ståndet* har, med bifall till förslaget i afseende på Smältstycken, för Stångjern bestämt tullfrihet.

För sammanjemkning af dessa stridiga beslut, får Utskottet, med åberopande, hvad beträffar utförsels-förbudet för Tack- och Barlast-Jern, af dess yttrande i fråga om införsels-förbudet för samma artikel, inbjuda

Ridderskapet och Adeln att i afseende på »Tack- och Barlast-Jern,» »Kanoner, Stycken, &c., ostämplade och oborrade,» »Hällar, Lod och Lödjor.» samt smidt eller valsadt Jern: »Stångjern» och »Smältstycken»

Preste-Ståndet att i afseende på »Hällar, Lod och Lödjor» och

Borgare-Ståndet att i afseende på »kasserade Kanoner m. m.» samt Stångjern,

frånträda sina skiljaktiga beslut och instämma med de Stånd, som godkänt Utskottets förslag; och föreslår Utskottet, i den mån dessa inbjudningar icke antagas, följande omröstningar:

N:o 101.

Gjutet: Tack-. Den som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att utförsels-tullen å Jern: gjutet: Tack- och Barlast-, skall bestämmas till 1 R:dr per skeppund st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, fastställes denna tull till 1 R:dr 24 sk. skeppundet st. v.

N:o 102.

Kanoner m. m. Den som vill att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, utförsels-tullen å Jern, gjutet: »Kanoner, stycken, Nickhakar och Mörsare, ostämplade och oborrade,» skall utgå med 1 R:dr skeppundet st. v., röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bestämmes denna tull till 1 R:dr 24 sk.

a) om kontra-proposition: *Hällar, Lod m. m.*

N:o 103.

Den som till kontra-proposition i hufvudsakliga voteringen om utförsels-tullen å art. Jern: gjutet: Hällar af 1 tums tjocklek och deröfver, Lod och Lödjor öfver ¼ skeppunds vigt stycket, antager Ridderskapet och Adelns beslut, att bestämma denna tull till 1 R:dr 24 sk. skeppundet st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Preste-Ståndets beslut att denna tull skall utgå med 2 R:dr.

b) i hufvudsaken:

N:o 104.

Den som vill att, i enlighet med Utskottets af två Stånd gillade förslag, utförsels-tullen å Hällar af 1 tums tjocklek och deröfver, Lod och Lödjor öfver ¼ skeppunds vigt stycket, bestämmes till 1 R:dr skeppundet st. v., röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antages

(1:a Alternat.) Ridderskapet och Adelns beslut.

(2:a Alternat.) Preste-Ståndets beslut.

N:o 105.

Den som godkänner Utskottets af tre Stånd bifallna förslag att utförsels-tullen å »Jern, gjutet: Söndersågade Kanoner och Mörsare, samt kasserade Bomber och Kulor,» skall bestämmas till 24 sk. skeppundet st. v., röstar *Kasserade Kanoner.*

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer nämnde artikel att vid utförsel vara tullfri.

N:o 106.

Den som, i öfverensstämmelse med Utskottets af två Stånd gillade förslag, vill att gällande utförsels-tull, 4 sk. skeppundet st. v., bibehålles för Jern: smidt eller valsadt, »Stång-, Platt-, ⅜ tum tjockt och deröfver, under 12 tums bredd och öfver ⅝ tum fyrkant,» röstar *Smidt, Stång-.*

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer nämnde artikel att vid utförsel vara tullfri.

N:o 107.

Smältstycken. Den som bifaller att, jemlikt Utskottets af tre Stånd godkända förslag, nu stadgade utförsels-tull af 6 sk. för omvällde och 12 sk. för andra slag Smältstycken skeppundet st. v. fortfarande bibehålles, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, blifva Smältstycken vid utförsel tullfria.

Jernskrot. I enlighet med Utskottets hemställan, hafva *Preste-*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* beslutat nedsättning af utförsels-tullen å Jernskrot, gjutet, smidt eller valsadt, från 2 R:dr till 24 sk. per skeppund st. v. *Ridderskapet och Adeln* åter har för denna artikel antagit följande redaktion och tull-satser: Jernskrot: »gjutet» 1 R:dr 24 sk., »smidt eller valsadt, äfvensom afhuggna Stångjernsändar,» 24 sk. per skeppund st. v.

Såvida *Ridderskapet och Adeln* vidblifver detta beslut, lärer följande omröstning böra anställas:

N:o 108.

Den som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att åsätta »Jernskrot, gjutet, smidt eller valsadt,» utförsels-tull af 24 sk. per skeppund st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, antagas för denna artikel följande bestämmelser:

Jernskrot: gjutet	1 Skepp:d st. v.	1 R:dr	24 sk.	
smidt eller valsadt, äfvensom afhuggna Stångjernsändar	„	„ —	„	24 sk.

utförsels-tull.

Kol. Utskottets förslag, att Trädkol skola vid utförsel vara tullfria, har blifvit af *Ridderskapet och Adeln*, *Borgare-* och *Bonde-Stånden* bifallet, hvaremot *Preste-Ståndet* bibehållit nu stadgade utförsels-tull, 40 sk. per läst.

Derest *Preste-Ståndet* icke skulle vilja förena sig med de öfriga Stånden om godkännande af Utskottets förslag, föreslår Utskottet omröstning sålunda:

N:o 109.

Den som gillar Utskottets af tre Stånd bifallna förslag, att Trädkol skola vid utförsel vara tullfria, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, kommer nu stadgade utförsels-tull å Trädkol, 40 sk. per läst, att fortfarande bibehållas.

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet i sådant afseende föreslagit, hafva *Borgare-* och *Bonde-Stånden* beslutat att Lumpor skola vid utförsel vara tullfria. *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* hafva deremot för denna artikel bibehållit nu stadgade utförsels-tull, 12 sk. lispundet. *Lumpor.*

Såvida *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* icke skulle vilja förena sig med de båda öfriga Stånden om bifall till Utskottets förslag, lärer följande omröstning böra anställas:

N:o 110.

Den, som bifaller Utskottets af två Stånd godkända förslag, att Lumpor skola vid utförsel vara tullfria, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles gällande utförsels-tull å Lumpor, 12 sk. lispundet.

Utskottet hade tillstyrkt att Rikets Ständer måtte, med bibehållande för sin del af nu stadgade utförsels-förbud för »Malm, rå och osmält, i Införsels-tarifen eller den dervid fogade särskilda Varu-förteckning, ej specificerad,» derå såsom eventuel utförsels-tull antaga 1 R:dr 16 sk. per skeppund st. v., och hafva *Preste-* och *Bonde-Stånden* detta förslag bifallit. *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* hafva deremot beslutat förbudets upphörande och åsättande af utförsels-tull, hvilken af det förstnämnda Ståndet blifvit fastställd till 1 R:dr 16 sk. och af Borgare-Ståndet till 1 R:dr per skeppund st. v. *Malm.*

Då sålunda, i fråga om upphörande af detta utförsels-förbud, två Stånd stannat emot två, lärer, på grund af frågans ekonomiska beskaffenhet och i likhet med hvad i sådant afseende tillförene iakttagits, böra förblifva vid hvad förut stadgadt är, och

> utförsels-förbudet för »Malm, rå och osmält, i Införsels-tarifen eller den dervid fogade särskilda Varu-förteckning ej specificerad,» sålunda komma att qvarstå.

Beträffande den eventuela tullsats, hvilken, på sätt Kongl. Maj:t i Dess Nådiga Proposition rörande tull-bevillningen äskat och i likhet med hvad i sådant afseende vid föregående Riksdagar iakttagits, bör för nu ifrågavarande artikel bestämmas, för den händelse Kongl. Maj:t skulle finna skäl att utförsels-förbudet upphäfva, så och under antagande att *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* såsom eventuel tull-afgift vidblifva den bestämmelse samma båda Stånd vid förbudets upphäfvande stadgat, hemställer Utskottet att *Borgare-Ståndet* ville, med frånträdande af sitt skiljaktiga beslut att bestämma ifrågavarande tull till 1 R:dr skeppundet st. v., förena sig med de öfriga Stånden om godkännande af den utaf Utskottet föreslagna tullsats 1 R:dr 16 sk. per skeppund st. v.

Derest denna inbjudning icke skulle antagas, föreslår Utskottet följande omröstning:

N:o 111.

Den som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att bestämma eventuela utförsels-tullen å »Malm, rå och osmält, i Införsels-tarifen eller dervid fogade särskilda Varu-förteckning ej specificerad,» till 1 R:dr 16 sk. per skeppund st. v., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, fastställes denna tull till 1 R:dr.

Spillning. *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva bifallit Utskottets förslag om tullfrihet vid utförsel af Spillning, Affall och Spån, ej specificerade. *Preste-Ståndet* åter har beslutat bibehållandet af gällande utförsels-tull, 10 R:dr för 100 R:drs värde.

Utskottet inbjuder *Preste-Ståndet* att frånträda detta sitt särskilda beslut, och föreslår, för annan händelse, följande omröstning:

N:o 112.

Den som vill, att, i öfverensstämmelse med Utskottets, af tre Stånd bifallna, förslag, tullfrihet skall vid utförsel medgifvas för Spillning, Affall och Spån, ej specificerade, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehålles härå gällande utförsels-tull 10 R:dr för 100 R:drs värde.

Trädvaror. Utskottet hade hemställt att tullfrihet vid utförsel måtte medgifvas för de i gällande Utförsels-tarif under rubriken Trädvaror upptagne artiklarne »Bandstakar», »Bräder och Plankor, sågade, af Ek och Ask», »Enträd och Enstafrar», »Gevärsstocks-ämnen», »Handspaks-ämnen», »Läckter, huggne eller täljde» och »sågade» samt »Stäfver: lagg- och botten-». *Ridderskapet och Adeln, Borgare-* och *Bonde-Stånden* hafva härtill lemnat bifall, men *Preste-Ståndet* har för dessa artiklar bibehållit nu stadgade utförsels-tull, nemligen för

Bandstakar	100 st.	—	1 sk.
Bräder och Plankor, sågade, af Ek och Ask	100 R:dr värde		10 R:dr.
Enträd och Enstafrar	100 st.	—	12 sk.
Gevärsstocks-ämnen	1 dussin	—	12 —
Handspaks-ämnen	d:o	—	4 —
Läckter, huggne eller täljde	1 tolft	—	10 —
sågade	d:o	—	2 —

Stäfver: lagg och botten:
af t. o. m. 34 verktums längd å de förra och 22 verktums längd å de sednare:
af ek . . . . . 120 st. — 3 sk.
af bok, furu eller gran . . . . . d:o — 1 —
öfver 34 t. o. m. 42 verktums längd å de förra och 27 verktums längd å de sednare:
af ek . . . . . 120 st. — 8 sk.
af bok, furu eller gran . . . . . d:o — 1 sk. 6 rst.
derutöfver
af ek . . . . . d:o — 24 sk.
af bok, furu eller gran . . . . . d:o — 12 —
hvarförutan *Preste-Ståndet* beslutat att Bräder och Plankor af furu och gran, som nu äro tullfria, skola beläggas med utförsels-tull af 2 sk. per tolft för »under $1\frac{1}{2}$ tums tjocklek» och 6 sk. per tolft för »af $1\frac{1}{2}$ tums tjocklek och deröfver.»

Utskottet inbjuder *Preste-Ståndet* att frånträda dessa sina skiljaktiga beslut, och föreslår, för annan händelse, följande omröstningar, dervid samtliga de med tull nu belagda artiklar, för hvilka Utskottet tillstyrkt tullfrihet, ansetts lämpligen böra i en proposition sammanföras.

N:o 113.

Bandstakar m. m.

Den som vill, att, på sätt Utskottet föreslagit och tre Stånd beslutat, de i Utförsels-tarifen af gällande Tulltaxa under rubriken »Trävaror» förekommande artiklarne »Bandstakar», »Bräder och Plankor, sågade af Ek och Ask», »Enträd och Enstafrar», »Gevärsstocks-ämnen», »Handspaks-ämnen», »Läckter, huggne eller täljde», och »sågade» samt »Stäfver, lagg- och botten-,» skola vid utförsel vara tullfria, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, bibehållas för dessa artiklar de i gällande Tulltaxa nu stadgade utförsels-afgifter.

N:o 114.

Bräder och Plankor af furu och gran.

Den som bifaller att, i enlighet med Utskottets förslag och tre Stånds beslut, Bräder och Plankor af furu och gran skola vid utförsel fortfarande vara tullfria, röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar Nej;

Vinner Nej, komma Bräder och Plankor af furu och gran att beläggas med utförsels-tull af 2 sk. per tolft för »under $1\frac{1}{2}$ tums tjocklek» och af 6 sk. per tolft för »af $1\frac{1}{2}$ tums tjocklek och deröfver.»

Bonde-Ståndet har särskildt beslutat, att i Utförsels-Tariffen under art. Trädvaror: »Virke, oarbetadt, sågadt eller tillhugget: Alm, Ask, Björk, Ek och andra ej specificerade sådana trädslag, som vexa inom landet,» skall tilläggas orden »med undantag af Plankor och Bräder, sågade, af Ek och Ask.»

Då likväl, äfven utan nämnde tillägg, sågade Bräder och Plankor af Ek och Ask lika litet, som öfriga slag Bräder och Plankor, lära vid Tulltaxans tillämpning kunna tullbehandlas såsom Virke, och sålunda tullbevillningens belopp icke är af samma tillägg beroende, torde beslutet härom

böra förfalla, och Utskottets af de tre öfriga Stånden godkända förslag, att i förevarande afseende bibehålla gällande Tulltaxebestämmelse oförändrad, få såsom Rikets Ständers beslut anses.

---

12 § Tulltaxe-underrättelserna. Slutligen hafva, i afseende på den af Utskottet, i sammanhang med 12 § Tulltaxe-underrättelserna, föreslagna underdåniga skrifvelse, *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* beslutat, att de häri förekommande ord »ifrågavarande förmåner» skola utbytas mot orden »Creditupplags-, Nederlags- och inrikes Transito-rätt»; och får Utskottet hemställa,

att *Preste-* och *Bonde-Stånden* måtte, med frånträdande af sina redan fattade beslut om godkännande af den utaf Utskottet föreslagna redaktion, antaga den omförmälda förändring häri, som af Ridderskapet och Adeln samt Borgare-Ståndet blifvit beslutad.

Stockholm den 30 Juni 1854.

STOCKHOLM, tryckt hos ISAAC MARCUS, 1854.

N:o 17.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 15 Juli 1854, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af gjorda anmärkningar vid Betänkandet N:o 10, angående Stämplade Pappers-afgiften.

Enligt från samtliga Riks-Stånden erhållna protokolls-utdrag, hvilka den 21 sistlidne Juni i fullständigt skick kommit Bevillnings-Utskottet tillhanda, har Utskottet inhemtat, att dess Betänkande, angående stämplade pappers-afgiften, med åtföljande förslag till författning i ämnet, vid inom Riks-stånden skedd föredragning, blifvit i nedannämnde delar till Utskottets förnyade behandling återremitteradt; och får Utskottet öfver de gjorda anmärkningarne nu afgifva utlåtande.

§. 4.

Inom Högv. Preste-Ståndet har blifvit anmärkt, att författningen icke innehölle bestämd föreskrift i afseende å karteringen af sådane ansökningar, som till Pastors-Embeten och Skol-Styrelser ingifvas. Då nämnde myndigheter icke blifvit hänförde till någon af de i 4 §. mom. 1 intagne sex afdelningar, har häraf den slutföljd ansetts kunna dragas, att dylika ansökningar skulle vara från stämpladt papper befriade; men enär ibland undantagen i 7 §. finnas omnämnde endast ansökningar till lärare-beställningar vid Folkskolorna på landet, der de icke äro med annan tjenst förenade, har ett förtydligande af författningens mening i afseende å karteringen af öfriga till ifrågavarande myndigheter ställda ansökningar, såsom till Klockare-, Orgelnist- och Kyrkvaktare-beställningar, ansetts af nöden; i sammanhang hvarmed yrkats, att befrielse från stämpladt papper borde medgifvas jemväl för ansökningar till Folkskole-lärareplatser i städerne; och har på grund häraf återremiss egt rum.

Då uti 3 §. 2 mom. det allmänna stadgande förefinnes, att skrifter och handlingar, som till Rätter, Embetsverk eller andra offentliga myndigheter ingifvas och insändas, der företes eller uppvisas, skola med de i nästföljande mom. stadgade undantag antingen skrifvas på eller beläggas med stämpladt papper, torde något allmänt undantag icke kunna antagas ega rum för ansökningar, ställda till Pastors-Embeten och Skolstyrelser. Ehuru dessa myndigheter icke äro upptagne under någon af afdel-

ningarne i 4 §. äro de dock att närmast hänföra till de i 1:sta afdelningen uppräknade myndigheter, och då dessutom karte-beloppen för handlingar, som ingifvas till de i 1:sta och 2:dra afdelningarne upptagne auktoriteter, äro enahanda, samt någon villrådighet derom att Pastors-Embeten och Skolstyrelser åtminstone icke kunna jemföras med de till högre afdelningar hänförliga myndigheter ej lärer uppstå, finner Utskottet

den af endast ett Stånd beslutade återremissen icke böra föranleda till någon förändring uti det anmärkta hänseendet.

Beträffande åter den yrkade befrielsen från stämpladt papper för ansökningar till Folkskole-lärarebeställningar i städerna, så och då dessa beställningar, jemförelsevis med dylika på landet, i allmänhet äro med bättre löneförmåner förenade, finner Utskottet

ej skäl att till ifrågavarande yrkande tillstyrka bifall.

Det af Utskottet i afseende å kartering af fastebref framställda förslag, enligt hvilket endast fastebref å *förvärfvad* egendom skulle förses med stämpladt papper till fjerdedelen af hvad för köpe- och bytesbref är stadgadt, har af Ridderskapet och Adeln samt Preste-Ståndet blifvit godkändt, men af Borgare- och Bonde-stånden återremitteradt. De anmärkningar, som inom Borgare-Ståndet föranledt återremissen, innehålla, att förslaget icke uttrycker hvad som med förvärfvad egendom bör förstås, eller huruvida sådan, som genom testamente erhållits, jemväl skall till nämnde kathegori hänföras, samt att föreskrift saknas i afseende å den kartering, som af fastebref å ärfd egendom bör ega rum; och har på grund häraf och då testamenterad egendom, som vore underkastad så väl bouppteckning- och testaments-kartering, som bevillningsafgift, ansetts med mera skäl än ärfd böra åtnjuta lindring i karteringen, då fastebref derå meddelades, blifvit yrkadt dels den förändring i redaktionen af Utskottets förslag, att orden: »*Fastebref å förvärfvad egendom*» måtte utbytas mot orden: »*Fastebref å genom köp, skifte eller gåfva förvärfvad egendom*», samt derjemte uttryckligt stadgande införas angående den eftergift i karteringen, som i fråga om fastebref å ärfd eller testamenterad egendom rätteligen borde ega rum, dels ock att nu gällande författning i denna punkt måtte förblifva oförändrad. — Inom Bonde-Ståndet åter har, på sätt den i ämnet hållna diskussion utvisar, Utskottets förslag hufvudsakligen vunnit understöd, men ett förtydligande ansetts nödigt för bestämmande af den kartering, som för fastebref å ärfd egendom skulle ifrågakomma.

Då Utskottets förslag åsyftat att för fastebref å ärfd egendom bereda befrielse från stämpladt papper, men en dylik förmån för fastebref å egendom, som genom testamente förvärfvats, icke synes med större skäl än för den, som erhållits genom köp, skifte eller gåfva, kunna medgifvas, har Utskottet, med anledning af hvad yrkadt blifvit, ansett sig endast böra föreslå det förtydligande,

att uti 7 §. bland handlingar, som äro från stämpladt papper befriade, införas: »*Fastebref å ärfd egendom*».

§. 6.

Borgare-Ståndet har återremitterat 6 §. af författnings-förslaget, på framställdt yrkande att det i 1 mom. föreslagna uttryck »*befordringar till högre lön*» måtte, enär dermed vanligen förstodes befordran till högre grad, emot ett lämpligare uttryck utbytas. Ridderskapet och Adeln åter har beslutat, att i stället för orden »befordringar till» skulle införas orden »*tillträde af*»; — hvaremot Preste- och Bonde-Stånden godkänt Utskottets förslag.

För att åstadkomma den af Ridderskapet och Adeln samt Borgare-Ståndet afsedda förbättrade redaktion af ifrågavarande stadgande, hemställer Utskottet,

att 6 §. 1 mom. må erhålla följande förändrade lydelse:

»Fullmakter, Konstitutorialer, Protokolls-utdrag m. m. — — — böra förses med stämpladt papper, *då lön på stat förut icke innehafts, till fem procent af det erhållna lönebeloppet, men vid befordringar till tjenst med högre lön eller vid tillträde af löneförhöjning vid innehafvande tjenst, endast af skillnaden emellan den förra lönen och den som erhålles.* Åtföljes tjensten af extra ordinarie inkomst — — — stadgadt är.

Utskottets hemställan, att en af *H. E. Herr Grefve Löwenhjelm* väckt motion om befrielse från stämpladt papper för honorifika bevis af Kongl. Naj:ts Nåd måtte lemnas utan afseende, har af Preste-Ståndet blifvit återremitterad; men enär de 3:ne öfriga Riks-Stånden godkänt Utskottets berörde yttrande, anser Utskottet

sig böra detsamma vidblifva.

Från Preste-Ståndet har jemväl återremiss egt rum af det i 6 §. förekommande stadgande om kartering af fullmakter för folkskole-lärare, för hvilka fullmakter yrkats dels befrielse från stämpladt papper, dels ock att beloppet deraf måtte bestämmas till 8 sk.; och har såsom skäl härför blifvit yttradt, att folkskole-lärare-beställningarne i allmänhet vore åtföljda af obetydliga löneförmåner; att det dryga belopp af stämpladt papper, som för dylika fullmakter är stadgadt, vållat den praxis, att desamma icke utfärdats; att då ansökningar till ifrågavarande beställningar i visst fall vore befriade från stämpladt papper samt folkskole-stadgan innehåller, att fullmakterne skola *utan lösen* utgifvas, deraf syntes böra vara en följd, att stämpladt papper icke heller skulle för dem ifrågakomma.

Utskottet har, på grund af hvad sålunda blifvit anfördt och yrkadt, ansett sig skola hemställa,

att ur nu befintliga stadgande i 6 §., om kartering af fullmagter för ringare skolbetjente m. fl. »folkskole-lärare» må uteslutas och fullmakter för dem upptagas i 7 §., bland de handlingar, som äro från stämpladt papper befriade.

§. 7.

Inom Borgare-Ståndet har blifvit yrkadt, att enahanda befrielse från stämpladt papper, som nu är medgifven akademier och gymnasier, måtte jemväl tillkomma folkskolor.

Då, enligt redan i 7 §. befintliga stadganden, ansökningar och aktioner rörande skolor i allmänhet äro från stämpladt papper befriade, samt dessa stadganden tvifvelsutan ega tillämplighet på folkskolor,

lärer något särskildt stadgande i afseende på afgifts-frihet för dessa skolor icke vara erforderligt.

Det af Utskottet afgifna yttrande i anledning af en utaf Herr Hesselgren väckt motion om befrielse för handtverks-, fabriks- och handels-föreningar från stämpladt papper vid rättegångar, har från sistnämnda Stånd blifvit återremitteradt; men då de öfriga Stånden godkänt berörde yttrande, finner Utskottet

ej skäl att detsamma frånträda.

§. 8.

I afseende å fördels- och undantags-kontrakter, hvilka Utskottet ansett böra åsättas stämpladt papper i ett för allt till 24 sk., har Ridderskapet och Adeln gillat Utskottets berörde förslag, Preste-Ståndet deremot nedsatt afgiften till 12 sk. och Borgare-Ståndet återremitterat frågan om kartans belopp, på grund af framställda yrkanden om nedsättning af detsamma till 16 eller 12 sk.; hvaremot Bonde-Ståndet bibehållit hvad gällande författning i detta ämne stadgar.

Då emedlertid 3:ne Riks-stånd godkänt Utskottets förslag, att de ifrågavarande handlingarna skola till visst belopp karteras, samt detta belopp redan blifvit af ett Stånd definitivt bestämdt till 12 sk., hvilken afgift inom ett annat Stånd vunnit understöd, har Utskottet, som tillika inhemtat att karte-afgiften för ifrågavarande handlingar efter nu gällande grund för beräkningen i allmänhet icke öfverstiger nämnda belopp, trott sig böra, med frånträdande af sitt förut gjorda förslag, hemställa,

att stämpladt papper till fördels- och undantags-kontrakter må bestämmas till 12 sk.

Från Borgare-Ståndet har återremiss vid 8 §. jemväl egt rum, med anledning af en utaf *Herr Stolpe* gjord framställning, att, som stadgandena i nämnda §. om stämpladt papper, i stället för den fordna en per mille-afgiften, samt rusthålls-afgifterne till Wadstena Krigsmanshus- och Amiralitets Krigsmans-kassorna för expeditionshafvande föranledde ett särdeles stort och onödigt besvär genom de många kartelappar, som måste påläggas köpebref och särskildt kontrolleras, en förändring i beräkningssättet för dessa afgifter vore af behofvet påkallad och lämpligen kunde beredas antingen derigenom, att ifrågavarande afgifter inbegrepos i den summa, som skall läggas till grund för karteringen af köpebref, hvarför i sådant fall ny tarif borde upprättas, eller ock att kartan beräknades efter vissa stadier i afgifternes belopp, såsom t. ex. för hvarje fulla 25 R:dr.

Med anledning häraf anser Utskottet sig böra erinra, att, enär de ifrågavarande afgifterna utgå efter olika beräkningsgrunder, så väl i förhållande till hvarandra, som till de för köpebref gällande, ett sammanförande af berörde afgifter i en gemensam tarif icke låter sig verkställa utan en rubbning af dessa beräkningsgrunder samt minskning eller förhöjning å ena eller andra sidan i afgifternes belopp. Då tarifen för köpebref innefattar det allmänna stadgandet, synes det dessutom mindre lämpligt, att uti detta stadgande inblanda sådane, som blott hafva afseende å speciela fall, såsom förhållandet är med en-per-mille- och rusthålls-afgifterne; på dessa skäl och enär 3 Stånd bibehållit de särskilda stadgandena, ehuru med skiljaktighet i fråga om vissa afgifters belopp, anser Utskottet sig

icke kunna tillstyrka något afseende å berörde af Herr Stolpe gjorda framställning.

Stockholm den 14 Juli 1854.

N:o 18.

N:o 18.

Ank. till Exp.-Utsk. den 15 Juli 1854, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af gjorda anmärkningar vid Betänkandet N:o 12, angående stämpling af spelkort och afgiften derför.

Vällofl. Borgare-Ståndet, som, lika med öfriga Riks-stånden, godkänt det af Utskottet framställda förslag, att kortstämpel-afgiften måtte förhöjas med 4 sk. för hvarje lek och denna förhöjning tillgodokomma Stockholms allmänna Barnhus, har deremot, på grund af gjorda anmärkningar emot det af Utskottet föreslagna förändrade sätt för sjelfva kortstämplingen, återremitterat hvad Betänkandet härom innehåller; men som de tre öfriga Riks-stånden godkänt Betänkandet jemväl i denna del, hvilken endast innefattar reglementariska stadganden, de der genom 3 Stånds sammanstämmande beslut måste anses vara af Rikets Ständer antagna, har Utskottet funnit

omförmälda af Borgare-Ståndet beslutade återremiss icke påkalla vidare utlåtande.

Stockholm den 14 Juli 1854.

STOCKHOLM, tryckt hos ISAAC MARCUS, 1854.

N:o 19.

Ank. till Exp.-Utsk. den 27 Juli 1854, kl. 2 e. m.

Rikets Höglofliga Ständers Bevillnings-Utskotts Utlåtande, i anledning af gjorda anmärkningar vid Betänkandet N:o 13, angående Städernes salu-accis.

Nämnda Betänkande med dertill hörande tarif har utaf Ridderskapet och Adeln samt Preste- och Bonde-Stånden blifvit godkändt, hvaremot inom Borgare-Ståndet anmärkts dels af Herr *Rinman,* att tarifen vore uppgjord efter städernes gamla, i stället för nya klassifikation, dels ock af Herr *Malmborg,* att staden Carlskrona, som uti berörde tarif finnes upptagen till en salu-accis-ersättning af 400 R:dr, blifvit, efter det Utskottets Betänkande afgifvits, derifrån befriad; hvarförutan af Herr *Nordvall* yrkats, att staden Linköping, hvarest fri försäljning af kött och bröd vore landmannen medgifven, måtte erhålla nedsättning af accis-beloppet till likhet med den lägst beskattade af 3:dje klassens städer; och har på grund häraf Betänkandet, jemte den dervid fogade tarif, blifvit till Utskottet återremitteradt.

I anledning häraf får Utskottet, hvad beträffar ofvanberörde, af Herr Nordvall framställda, yrkande, upplysa, att den olikhet i afgifts-beloppen, som förefinnes emellan särskilda städer inom samma klass, icke, på sätt Herr Nordvall förmenat, grundar sig på den olikhet i eftergifter, som för den fria försäljningen af kött, bröd och dricka i dessa städer eger rum. Genom Kongl. Kungörelsen den 22 December 1832 är nemligen, i öfverensstämmelse med Rikets Ständers beslut, stadgadt, att de städer, uti hvilka försäljnings-friheten blifvit medgifven endast för en eller annan af ifrågavarande förnödenhets-artiklar, fortfarande, och intilldess densamma blifvit utsträckt till alla tre, borde utgöra den, genom Kongl. Kungörelsen den 30 November 1810, vid då beslutad indragning af land-tullarne, för dessa städer bestämda salu-accis-ersättning; och har, på grund häraf, Utskottet, för hvilket det uppgifna förhållandet med Linköping icke varit obekant, ansett sig

sakna anledning att någon nedsättning i salu-accis-ersättnings-beloppet för nämnde stad tillstyrka.

Vidkommande de i öfrigt gjorda anmärkningarne, så och då Utskottet inhemtat, att Carlskrona, under den 18 April innevarande år, erhållit befrielse från salu-accis-af-

giften, samt upplyst blifvit, att enahanda befrielse redan den 19 Januari 1838 blifvit medgifven jemväl för Landskrona, ehuru sistnämnde stad vid föregående Riksdagar blifvit uti tarifen uppförd för ett belopp af 85 R:dr, har Utskottet

skolat, med rättelse i berörde hänseenden, härhos öfverlemna förnyad tarif till fördelning af salu-accis-ersättningen, uti hvilken tarif städerne blifvit upptagne efter deras den 11 April 1853 nådigst fastställda nya klassifikation och nummerordning;

hvarjemte och enär, enligt hvad berörde tarif utvisar, sammanlagda beloppet af städernes salu-accis numera uppgår till icke mera än 855 R:dr, samt under tiden till nästa Riksdag torde komma att ytterligare minskas, Utskottet hemställer,

att, vid Stats-regleringen, en summa af endast 500 R:dr må på ifrågavarande inkomsttitel beräknas.

Stockholm den 21 Juli 1854.

Tarif

till fördelning af Salu-accis-ersättningen utaf Städerne

	R:dr.		R:dr.		R:dr.
Stockholm	—	Transport	530	Transport	805
Götheborg	—	Sundsvall	—	Strengnäs	—
				Thorshälla	—
Första Klassen.		*Fjerde Klassen.*		Enköping	—
Norrköping	300	Warberg	20	Sigtuna	—
Gefle	—	Arboga	—	Öregrund	—
Malmö	—	Christinehamn	40	Södertelje	—
		Köping	—	Norrtelje	25
Andra Klassen.		Wexiö	—	Lindesberg	—
Carlskrona	—	Söderköping	25	Ulricehamn	—
Upsala	—	Hudiksvall	—	Hjo	—
Calmar	—	Mariestad	20	Sköfde	—
Wisby	—	Sala	—	Mariefred	—
Westerås	—	Wadstena	30	Fahlköping	—
		Hedemora	—	Alingsås	—
Tredje Klassen.		Söderhamn	15	Laholm	—
Westervik	—	Umeå	—	Trosa	—
Uddevalla	—	Piteå	—	Östhammar	—
Landskrona	—	Luleå	—	Säther	—
Nyköping	—	Eskilstuna	—	Åmål	10
Fahlun	—	Lidköping	50	Skanör och Falsterbo	—
Christianstad	90	Eksjö	—	Falkenberg	—
Carlshamn	—	Sölvitsborg	—	Kongsbacka	15
Ystad	—			Cimbritshamn	—
Örebro	—	*Femte Klassen.*		Strömstad	—
Jönköping	—	Marstrand	20	Grenna	—
Linköping	100	Skara	—	Waxholm	—
Lund	—	Skenninge	25	Östersund	—
Carlstad	—	Nora	—	Haparanda	—
Borås	20	Askersund	—	Skellefteå	—
Halmstad	20	Philipstad	25	Borgholm	—
Helsingborg	—	Wimmerby	—	Summa B:ko R:dr	855
Hernösand	—	Kongelf	—		
Wenersborg	—	Engelholm	5		
Transport	530	Transport	805		

N:o 20.

Ank. till Exp.-Utsk. den 27 Juli 1854, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af återremiss af Betänkandet N:o 14, angående Post-bevillningen.

Sedan Bevillnings-Utskottet, uti dess Betänkande N:o 14, angående Post-bevillningen, afgifvit utlåtande i anledning af så väl Kongl. Maj:ts, under den 21 sistlidne Mars till Rikets Ständer aflåtna, Nådiga Proposition om införande af ett förändradt portosystem för inrikes brefvexlingen, som en utaf Herr *L. A. Pettersson* i enahanda syftning väckt motion, samt deruti yttrat den åsigt, att ett likformigt porto, icke öfverstigande 4 sk., obestridligen skulle ega företräde framför det af Kongl. Maj:t föreslagna s. k. rayons-porto, men att, då införandet af ett dylikt medelporto komme att medföra en så betydlig minskning i Postverkets inkomster, att desamma icke skulle medgifva allemnande till Statsverket af det årliga bidrag deraf hittills utgått, och hvilket Utskottet ansåge Statsverket under närvarande förhållanden icke kunna undvara, någon förändring af Postväsendet i omförmälde rigtning icke borde ega rum, innan sig visat, att Statsverkets tillgångar medgåfve uppoffrandet af berörde bidrag; på grund hvaraf Utskottet hemställt, att nu gällande posttaxor måtte vid innevarande Riksdag bibehållas oförändrade; så har, enligt Utskottet tillhandakomna protokolls-utdrag, berörde Betänkande, vid, inom Riks-Stånden skedd, föredragning, blifvit af Bonde-Ståndet godkändt, men af Ridderskapet och Adeln samt Preste-Ståndet återremitteradt; hvaremot Borgare-Ståndet, med ogillande af Utskottets hemställan, fattat beslut i öfverensstämmelse med det förslag, Herr Grefve Björnstjerna, C. M., uti sin vid Utskottets Betänkande fogade reservation framställt.

De yttranden, som föranledt återremissen, hafva hos Ridderskapet och Adeln innefattat yrkanden dels om bifall till Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition, dels ock om antagande af det uti ofvan omförmälda reservation föreslagna medelporto af 4 sk., hvaremot inom Preste-Ståndet de ledamöter, som ansett en förändring af Postväsendet böra ega rum, hufvudsakligen understödt sistberörde förslag.

Till förmån för de af Kongl. Maj:t föreslagna 2:ne rayons-porton, har blifvit anfördt: att, då för närvarande funnes 11 särskilda portosatser, en nedsättning deraf till 2 måste innefatta en högst betydlig förenkling; att dessa 2:ne porton, bestämda, det lägre till 4 sk. för afstånd af högst 20 mil, och det högre till 6 sk. för alla andra

afstånd, komme att medföra förhöjning endast för det obetydliga antal bref, för hvilka för närvarande erläggas 2 och 3 sk., men deremot nedsättning för dem, som nu betala 5, 7, 8 sk. och derutöfver; samt att, genom antagande af dessa 2:ne portosatser, någon betydligare minskning i post-intraderne icke vore att befara.

För införande af ett enda medelporto har man åter åberopat de i Grefve Björnstjernas reservation anförda skäl, samt vidare, bland annat, erinrat, att, då medelkostnaden för ett bref härstädes för närvarande utgör $5\frac{1}{7}$ skillingar, blefve den minskning i inkomst, som genom ett medelporto af 4 sk. under de första åren skulle uppkomma, mindre betydlig och innefattade dessutom en motsvarig skattelindring för allmänheten. Den beräkning öfver minskningen i inkomst, som utgjort ledning för Utskottets yttrande i frågan, vore grundad på förhållanderne år 1851; men sedan dess hade den inrikes brefvexlingen lemnat betydligt större behållning. Endast från år 1852 till 1853 hade denna inkomst stigit med 30,000 R:dr, samt beräknades innevarande år uppgå till omkring 70,000 R:dr mera än för år 1851, hvarförutan inkomsterne af den utrikes brefvexlingen jemnförelsevis ännu betydligare ökats. Då brefvexlingen öfver Danmark och Preussen år 1851 lemnat en bruttoinkomst af 143,892 R:dr, hade nemligen samma brefvexling 1852 gifvit en intägt af 190,000 R:dr. Enligt en i General-Post-Styrelsens Kammar-kontor upprättad kalkyl, som uti Grefve Björnstjernas reservation äfven finnes omförmäld, visade sig att ett 4 sk. medelporto för innevarande år skulle hafva lemnat ett öfverskott af 127,000 R:dr, hvilket skulle blifva fullt tillräckligt så väl till bestridande af de med reformens införande förenade kostnader, hvilka likväl till större delen skulle genom ökad brefvexling blifva betäckte, som äfven till ett årligt bidrag till Statsverket af 50,000 R:dr. Men den financiela sidan af frågan vore icke den mest vigtiga. Reformen egde en allmän, internationel betydelse. Hela Europa hade tillegnat sig den, och öfverallt, der man öfvergångsvis antagit flere rayons-porton, hade man redan öfvergått eller vore på väg till medelportot. Äfven utan afseende å dessa förhållanden vore reformen här af stor betydelse, emedan derförutan postanstalterna icke kunde så förenklas och mångfaldigas, att landsbygdens befolkning komme i åtnjutande af den beqvämlighet, postanstalterne nu förnämligast tillskynda städernes innevånare. Reformen vore ock ytterst vigtig, såsom enda medlet att bereda Postverket disposition af postmedlen, hvarigenom postföringen kunde gifvas både större hastighet och den säkerhet till lif och egendom, som mer och mer under nuvarande postföringssätt äfventyras.

Utskottet erkände redan i sitt förra Betänkande de öfvervägande fördelarne af ett 4 sk. medelporto med frimärken; och det vår endast farhågan, att Staten icke kunde undvara det hittills af postmedlen påräknade bidrag, som afhöll Utskottet att understödja denna reform. I följd af Borgare-Ståndets beslut samt Ridderskapet och Adelns samt Preste-Ståndets genom återremissen uttryckta mening, måste Utskottet antaga, att nämnde farhåga icke delas af Rikets Ständer. Vid sådant förhållande, och på de skäl i öfrigt, som för antagandet af nämnde medelporto blifvit anförda, finner Utskottet sig ock böra hemställa,

1:o att, vid inrikes brefvexlingen, ett medelporto för bref, som befordras emellan de orter, der postanstalter finnas, må, utan afseende på afståndet, bestämmas till 4 sk. banko för hvarje lod, till och med en vigt af 8 lod, samt att för bref, hvars vigt öfverskjuter sistnämnde lodtal, må tillgodonjutas portomoderation, i enlighet med Kongl. Förordningen den 13 Oktober 1785.

Begagnandet af s. k. frimärken, i stället för kontant liqvid af porto-afgiften, utgör en så väsendlig del af post-reformen, att äfven i länder, der denna reform inskränkt sig till rayons-porton, frimärken för dessas erläggande blifvit införde. Härige-

nom vinner Post-verket den enkelhet vid uppbörden af post-medlen och kontrollen derå, som utgör vilkor för skyndsamhet vid post-expeditionerne, och hvarförutan det icke heller blefve möjligt att, utan synnerliga kostnader, mångfalldiga brefemottagningsställena, hvilket dock i vårt land är af behofvet särdeles påkalladt. Det är således af stor vigt att i sammanhang med antagandet af ett medel-porto icke blott medgifva, utan ock genom positiva åtgärder söka framkalla begagnandet af dessa frimärken. Emot de fördelar, som medel-portot bereder korrespondenten, må anspråket att han medelst frimärke skall erlägga porto-afgiften väl icke kunna anses öfverdrifvet; men då ett ovilkorligt stadgande härom, åtminstone till en början och intilldess allmänheten hunnit vänja sig vid förändringen, möjligen skulle medföra tillfälliga olägenheter och hinder, har Utskottet ansett det böra lemnas korrespondenten öppet att vid post-expeditionerne äfven kontant erlägga porto-afgiften. På det att ett sådant medgifvande af undantag från regeln dock icke må fördröja ett allmännare bruk af frimärken, hvilket tvifvelsutan blefve händelsen, derest någon särskild afgift vid den kontanta liqviden icke stadgades, har det synts Utskottet angeläget, att, på sätt i andra länder jemväl blifvit för sådant fall föreskrifvet, stadga en dylik särskild afgift. Denna afgift, i England bestämd till ett helt och i Danmark till ett halft enkelt porto för hvarje bref, har Utskottet ansett sig böra upptaga till endast $\frac{1}{4}$:dels-porto, eller 1 sk., som skulle tillfalla Postförvaltaren, såsom ersättning för hans besvär att, i korrespondentens ställe, å brefvet anbringa frimärke. Utskottet föreslår alltså:

2:o att, vid inlemnandet af bref å Post-kontor eller Post-expedition, till porto-afgiftens erläggande skola begagnas s. k. frimärken, hvilka böra vara brefven åsatte; men att det likväl må på brefafsändaren ankomma att portot med penningar betala; hvarvid han dock tillika skall erlägga en särskild afgift af en skilling för hvarje bref, hvilken afgift tillfaller Post-förvaltaren.

Hvad åter angår de bref, som nedläggas i särskilda breflådor, hvilka, efter General-Post-Styrelsens föranstaltande, skulle flerestädes anbringas, så medgifver icke beskaffenheten af dessa brefemottagnings-ställen kontant liqvid af bref-porton, utan måste antingen detta porto erlägges genom frimärken, eller ock frankerings-frihet medgifvas. Att ovilkorligen påbjuda det förra skulle tvifvelsutan i ganska väsendlig mån försvåra anlitandet af dessa breflådor, då icke blott saknad tillgång på frimärken, utan äfven ovisshet om brefvens verkliga vigt ej sällan torde inträffa. Deremot har den hittills för bref, som afsändas med Diligenser och ångbåtar, under en lång följd af år medgifna frankerings-frihet betydligt underlättat korrespondensen, utan att, så vidt Utskottet kunnat erfara, någon klagan öfver missbruk af denna frankerings-frihet försports. Något giltigt skäl att befara missbruk af samma frankeringsfrihet, utsträckt äfven till öfriga, utom post-expeditionerne anordnade brefemottagnings-ställen, synes icke heller nu förefinnas; men det lider deremot intet tvifvel att korrespondensen skulle på sådant sätt beredas ganska väsendtlig lättnad. Då det icke heller torde vara rättvist eller lända till Post-verkets verkliga fördel att, för ofrankerade bref, stadga högre lösen, än som motsvarar det å hvarje bref belöpande porto, tillstyrker Utskottet vidare det beslut:

3:o att bref, som inläggas i de breflådor, hvilka, efter General-Post-Styrelsens föranstaltande, anbringas vid Post-anstalter, äfvensom å andra ställen der Posterne färdas förbi, samt i Diligenser och Ångbåtar, böra vara försedde med frimärken, motsvarande portot efter brefvets vigt; skolande adressaten i annat fall erlägga portot, såvida han vill brefvet emottaga.

I öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition, hemställer Utskottet,

4:o att frimärken skola, på sätt General-Post-Styrelsen derom förordnar, från Post-verket utlemnas; äfvensom att 2 procent af hvad genom dylika märkens försäljning inflyter, må användas till ersättning dels till de personer, åt hvilka nämnde försäljning kan varda uppdragen, dels åt den eller dem vid Post-verket, som få vidkännas besväret med och ansvaret för frimärkenas emottagande, vårdande och redovisande: samt

5:o att Post-kartorna skola upptaga endast antalet af afgående orekommenderade bref, men icke adressaternes namn, såvida icke detta sednare särskildt äskas af bref-afsändarne, som då derföre böra erlägga en särskild afgift, hvars belopp må af Kongl. Maj:t bestämmas.

Af de skäl, som uti Herr Grefve Björnstjernas förut åberopade reservation finnas anförde, anser Utskottet

6:o s. k. lösbref och lokalbref böra emot hittills stadgad afgift befordras samt denna afgift fortfarande tillkomma Post-förvaltarne; börande likväl dylika bref, för att genom Post-verket fortskaffas, i vigt icke få öfverstiga, lösbref 8 lod samt lokal-bref 4 lod;

hvarjemte, beträffande det i 8:de punkten af Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition föreslagna stadgande i afseende å brefs kringbärande genom brefdragare, Utskottet

7:o anser någon förändring af nu gällande föreskrifter i berörda hänseende icke erfordras.

Då, på grund af hvad Utskottet här ofvan i 1:sta punkten föreslagit, något bidrag till Stats-verket icke torde kunna för den närmaste framtiden af Post-medlen påräknas, får Utskottet hemställa,

8:o att blifvande öfverskott å Post-verkets inkomster måtte tills vidare af Kongl. Maj:t få disponeras till Post-anstalternas utvidgande och förbättrande samt Post-föringens ordnande på ett ändamålsenligare och efter tidens fordringar mera lämpadt, samt för Postförare mindre betungande sätt, än det närvarande, äfvensom till den ersättning åt Post-förvaltare för förlorade inkomster af lösväskor, Post-räkningar m. m., som skäligen kan anses böra dem tillkomma;

och har Utskottet, beträffande slutligen tidpunkten ifrån och med hvilken nu föreslagna förändrade stadganden skulle tillämpas, ansett

9:o denna tidpunkt böra, på sätt Kongl. Maj:t föreslagit, bestämmas till den 1 Juli nästkommande år, men nu gällande Post-taxor till nämnde dag bibehållas oförändrade.

Stockholm den 27 Juli 1854.

Herr Komminister *Beckman* har anmält sin reservation:

dels emot upphäfvande af den hittills för bref under 8 lods vigt medgifna portomoderation eller remedium af ¼:dels lod,

dels emot föreslagna särskilda afgiften af 1 sk. för hvarje bref, då porto-afgiften kontant erlägges; och

dels emot uteslutande från Post-kartorna af adressaternes namn å orekommenderade bref.

STOCKHOLM, tryckt hos ISAAC MARCUS, 1854.

N:o 21.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 31 Juli 1854, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af gjorda anmärkningar emot Betänkandet N:o 4, angående grunderna för den blifvande allmänna Bevillningen, samt föreskrifterna för deras tillämpning.

Då Riks-ståndden, vid behandlingen af Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 4, angående grunderna för den blifvande allmänna bevillningen, samt föreskrifterna för deras tillämpning, jemte tillhörande förslag till Bevillnings-stadga, på grund af gjorda anmärkningar, återremitterat åtskilliga delar deraf, tillhör det Utskottet, jemlikt 71 § Regeringsformen och 31 § Riksdags-ordningen, att sig yttra öfver berörde anmärkningar innan Utskottet afgifver förslag till ej mindre sammanjemkning af de skiljaktiga beslut i frågan, som redan blifvit eller vidare blifva inom Riks-ståndden definitivt fattade, än äfven till voterings-propositioner i de punkter, der omröstning i Förstärkt Utskott kan komma att ega rum.

Sedan de inom Riks-ståndden i de återremitterade delarne afgifna yttranden den 1 innevarande månad kommit Utskottet så fullständigt tillhanda, att hinder ej mötte för frågans handläggning, har Utskottet tagit ofvanomförmälda anmärkningar i öfvervägande; och vill Utskottet nu upptaga desamma till besvarande i den ordning, hvartill Utskottets förut afgifna betänkande och förslag föranleda.

Yttrandet angående personliga skydds-afgiften, sid. 4.

Utskottets yttrande i anledning af väckta motioner om personliga skydds-afgiftens upphörande, antingen helt och hållet, eller åtminstone såsom stats-inkomst, har blifvit återremitteradt af vällofl. *Borgare-ståndet*, hvarest flere ledamöter uttalat den åsigt, att Utskottet bordt i ett sammanhang yttra sig om afgiftens bibehållande och om dess användande, emedan det vore troligt, att en och annan vore benägen att bibehålla nämnde afgift, om den bestämdes att komma kommunerna tillgodo, men i motsatt fall önskade få densamma borttagen. Hr *Brodin* har åter anfört, att Betänkandet angående allmänna Bevillningen bordt innehålla bestämdt utlåtande, huruvida personliga skydds-afgiften skulle i Bevillnings-förordningen fortfarande bibehållas såsom bevillningsgrund, eller ej, hvarefter, ifall sednare alternativet antoges, tiden vore inne att besluta, om en motsvarande afgift skulle utgå till andra än statens behof; och slutligen har hr *Henschen*, med åberopande af de i hans motion för ifrågavarande afgifts borttagande anförde skäl, dem han ansåg vida öfverväga det, hvarpå Utskottet grundat sitt afstyrkande, eller att personliga skydds-afgiften numera ej kan vara särdeles kännbar, yrkat, att denna afgift i ingen händelse måtte vidare komma att till staten utgå.

Utskottet är fortfarande af den tanke, att obetydligheten af det belopp, hvarmed personliga skydds-afgiften af hvarje skattskyldig numera utgår, är tillräckligt skäl för samma afgifts bibehållande; och då Utskottet i det återremitterade yttrandet, såsom Utskottet förmodar, tillräckligen tydligt uttryckt den åsigt, att personliga skydds-afgiften bör, såsom hittills, utgå till staten, såvida ej Rikets Ständer, vid pröfning af det särskilda utlåtande, som kommer att i ämnet afgifvas, skulle besluta, att samma afgift skall användas för kommunala behof, så torde Utskottet äfven hafva gifvit frågan behörig form; hvadan, och då Utskottets yttrande dessutom blifvit af tre Stånd godkändt, Utskottet finner de emot detsamma framställda anmärkningar

icke föranleda till något förändradt Utlåtande från Utskottets sida.

Yttrandet om bevillningen af Embets- och Tjenstemäns samt Betjentes löner m. m., sid. 6.

Det Utlåtande, hvari Utskottet afstyrkt bifall till framställda förslag om upphäfvande af eller nedsättning uti bevillningen af embets- och tjenstemäns samt betjentes löner, har blifvit återremitteradt ej mindre af *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-ståndet*, hvilka förordat bifall till hr *Schwans* motion om ned-

sättning af denna bevillning till en tredjedel af hvad nu är stadgadt, dervid dock hr grefve *af Ugglas*, inom förstnämnde Stånd, erinrat, att, om en sådan nedsättning skulle komma i fråga, bevillningen då måtte, med borttagande af den i 2 § i Bevillnings-förordningen uppställda tarif, sättas till en procent af alla löner; än äfven af *Borgare-ståndet*, der en del ledamöter likaledes önskat obetingadt bifall till hr *Schwans* motion, men andra deremot förordat ifrågavarande skatte-lindring endast i förening med en allmän nedsättning i bevillningen, samt bestämmandet af en lika bevillnings-procent, för såväl embete och tjenst, som rörelse och näring, äfvensom fast egendom, hvilken förändring i afseende å bevillningens belopp och fördelning de funno sig föranlåtne att påyrka, emedan å ena sidan stats-verkets närvarande tillstånd, jemte de på andra skatte-titlar vid detta riksmöte ökade stats-inkomsterna, kräfde en minskning i allmänna bevillgen, och å den andra, bestämmandet af en lika bevillnings-procent för alla ingalunda skulle medföra en högre beskattning å embets- och tjenstemän, i jemförelse med andra skattskyldiga, enär bevillnings-procentens nedsättning för dessa sednare otvifvelaktigt skulle åstadkomma sannare taxerings-uppgifter och en med verkliga förhållandena mera öfverensstämmande taxering. Härförutan har hr *Wallenberg*, jemte det han instämt med dem, som äskat bifall till hr *Schwans* motion, förnyat sitt förslag om särskildt bestämmelse i afseende å embets- och tjenstemäns bevillning, för den händelse att landet skulle råka i krig, i hvilket hänseende hr *Björck* åter ansett lämpligare, att såsom krigsgärd bestämma en särskild bevillning att utgå efter samma grunder, som den allmänna.

Utskottet, som redan uttalat sin åsigt om rättvisan och billigheten af den utaf hr *Schwan* föreslagna lindring i embets- och tjenstemäns samt betjentes löne-bevillning, har funnit hinder för en sådan lindring möta endast från betänkligheten, att under nuvarande förhållanden göra någon hufvudsaklig ändring uti den hittills gällande fördelning af bevillningen mellan de särskilda medborgareklasserna, eller åstadkomma någon känbarare minskning uti statens skatte-tillgångar. Då emellertid denna, af Utskottet hysta, betänklighet skäligen bör vika för den inom tre Riks-stånd uttalade önskan om nedsättning af ifrågavarande bevillning, så finner Utskottet sig uppmanadt, att, med fränträdande af sitt förra utlåtande, och i öfverensstämmelse med den åsigt, som inom nämnde Riks-stånd företrädesvis gjort sig gällande, hemställa,

att bevillningen af embets- och tjenstemäns samt betjentes löner m. m. måtte, såsom hr Schwan i sin motion föreslagit, nedsättas till en tredjedel af hvad derför nu är stadgadt; samt att, i följd deraf, 2 § 1 mom. i Bevillnings-förordningen må, efter orden: »andra sådana lägenheter erlägga», erhålla följande förändrade lydelse, nemligen:

„Af alla löner, som

öfverstiga	200	till och med	300	r:dr b:ko	en afgift af	32 sk. b:ko.
„	300	„	400	„	„	1: — „
„	400	„	500	„	„	1: 32 „
„	500	„	600	„	„	2: 16 „
„	600	„	700	„	„	3: 16 „
„	700	„	800	„	„	4: 16 „
„	800	„	900	„	„	5: 32 „
„	900	„	1,000	„	„	7: — „
„	1,000	„	1,100	„	„	8: 32 „
„	1,100	„	1,200	„	„	10: 32 „

samt af alla löner derutöfver, *En* för hundrade; kommande den lön o. s. v.»

Beträffande åter de af hrr *Wallenberg* och *Björck* föreslagna särskilda bestämmelser om förevarande bevillnings utgörande under krigstid, så enär, ifall krig skulle utbryta, de då församlade eller omedelbart derefter, enligt grund-lagens föreskrift, sammanträdande Rikets Ständer ej lära underlåta, att utfinna lämpligt sätt för krigs-gärdernas utgörande,

torde ett stadgande derom nu vara obehöfligt.

Yttrandet om bevillningen å rörelse och näring, samt fast egendom, sid. 8.

Utskottets hemställan, att de af flere motionärer framställde yrkanden om nedsättning i bevillning för rörelse och näring ifrån 5 till 3 procent, samt för fast egendom ifrån 2 till 1 på hvarje tusen icke måtte vinna Rikets Ständers bifall, har blifvit återremitterad af *Preste-* och *Borgare-ståndenn*, hufvudsakligen af följande, under diskussionerne i ämnet anförda skäl, nemligen: inom Preste-ståndet, dels att, då ståndet redan återremitterat frågan om bevillningen å embets- och tjenstemäns löner, konseqvensen fordrade ett lika förfarande i afseende å denna punkt, dels att stadgandet om ett så öfverdrifvet skatte-bidrag, som 5 procent af årets inkomst, vore hufvudsakliga orsaken dertill, att uppgifterna till taxerings-kommittéerne om inkomsternas belopp hittills varit mindre sannings-enliga, och att nämnde kommittéer icke vidtagit tillbörliga åtgärder för åstadkommande af rättelse i detta afseende; och inom Borgareståndet, såsom härofvan, vid fråga om bevillning å embets- och tjenstemäns löner, redan blifvit omförmäldt, att stats-verket för närvarande ej vore i behof af så hög bevillning, som hittills, samt att genom nedsättning i bevillnings-procenten, särdeles om denna procent bestämdes lika för alla skattskyldiga, undanröjdes hufvudsakliga anledningen till osanna inkomst-uppgifter och origtig taxering; hvarjemte två ståndsmedlemmar sökt fästa uppmärksamheten

derpå, att närings-idkarne i allmänhet väl behöfde lindring i sina utskylder, synnerligast som de på sednare tiden utfärdade friare tull- och närings-författningar för dem ej obetydligt minskat tillfällena att vinna utkomst.

Då Utskottet härofvan, i öfverensstämmelse med tre Stånds uttalade önskan, föreslagit en betydlig nedsättning i bevillningen för embets- och tjenstemän, och deraf rättvisligen följer, att, såsom med två Stånds återremiss varit afsedt, äfven öfriga medborgare-klasser måste beredas en lindring i skattebördorne, så får Utskottet, med frångående af sitt förut afgifna utlåtande i ämnet, föreslå,

att bevillningen för handel, fabriker, handtverk o. s. v., eller rörelse och näring i allmänhet, vare sig i städerne eller på landet, måtte bestämmas till *Tre* för hundra af årliga inkomsten, der nu bevillning af fem för hundra eger rum; — att den bevillning af fast egendom, på landet och i städerna, som nu utgår med Två r:dr för hvarje Ett-tusen, för framtiden måtte bestämmas till *Tre* r:dr för hvarje *Två-tusen fem-hundra;* samt att, i följd häraf, på alla de ställen i bevillnings-förordningen, der afgifts-bestämmelserne Fem för Hundra och Två för hvarje Ett-tusen förekomma, i deras ställe måtte införas: *Tre för Hundra, och Tre för hvarje Två-tusen Fem-hundra.*

Yttrandet, angående minimi-afgifter m. m., sid. 9.

På begäran af två ledamöter, hvilka ansett obilligt att taga skatt af personer, som ej hafva större inkomst än 200 r:dr, eller dermed belägga fast egendom, hvars värde ej öfverstiger 500 r:dr, har vällofl. *Borgare-ståndet* återremitterat Utskottets afstyrkande yttrande öfver väckta förslag, angående ej mindre upphäfvandet af de i Bevillnings-förordningen förekommande minimi-afgifts-bestämmelser, än äfven införandet uti nämnde förordning af stadganden derom, att inkomster, som ej öfverstiga 200 r:dr, eller fast egendom, hvars värde ej öfvergår 500 r:dr, skulle vara frie från bevillning.

Som likväl det anförda skälet för ifrågakomne befrielse från bevillning redan är vordet af Utskottet vederlagdt i det häröfver afgifna och af 3 Stånd godkända yttrandet, saknar Utskottet anledning

att vidare utveckla och än mindre att frångå samma yttrande.

§ 2.

2:dje mom. i denna §, och Utskottets afgifna yttrande i anledning af

hr friherre *af Schmidts* motion om ett tillägg till detsamma, hafva blifvit återremitterade af vällofl. *Borgare-ståndet*, på yrkande af hr *Björck*, som funnit det orättvist, att en embets- eller tjensteman, som af någon anledning, hvilken som helst, åtnjuter tjenstledighet, och derigenom går miste om en del af sin lön, ändock nödgas erlägga bevillning för hela lönen, samt hr *Rinman*, som fordrat återremiss af Utskottets betänkande i förevarande del, enär Ståndet förut återremitterat detsamma i hvad det angick bevillningen af tjenstemäns löner.

Då hr Björcks anmärkning, såvidt Utskottet kan finna, icke står i något samband med hr friherre af Schmidts motion, som afsåg att få närmare bestämdt, huruvida, i vissa fall, antingen den för embets- och tjenstemäns löner stadgade allmänna afgifts-procent, eller den i 1 mom. uppställda tariff skulle tillämpas, samt det från Borgare-ståndet ankomna diskussions-protokoll i öfrigt icke upptager någon anmärkning emot Utskottets, öfver nämnde motion afgifna utlåtande, så finner Utskottet

Borgare-ståndets återremiss af samma utlåtande, hvilket blifvit af de öfriga Riks-stånden godkändt, icke föranleda till någon ändring deruti.

Och enär hr Björcks omförmälda anmärkning afser bestämmelsen i 3 §, men denna § ej blifvit af något Riks-stånd återremitterad, så

lärer samma anmärkning icke påkalla vidare yttrande.

§§ 4 och 6, samt 145 §, 5 mom.

Inom högvördiga *Preste-ståndet* har hr prosten *Melén*, med instämmande uti hr *Prytz'* reservation, påyrkat, att den i 4 § stadgade bevillning å hushyror och värdet af fria husrum i städerne, äfvensom inqvarterings-penningar måtte upphäfvas, enär dessa förmåner borde med lika skäl vara befriade från bevillning, som fria husrum på landet; i sammanhang hvarmed hr prosten ock velat vinna rättelse af den motsägelse, han förmenade ega rum mellan, å ena sidan, beskattningen å nyssberörde förmåner i städerne, samt, å den andra, dels stadgandet i 6 § om bevillning af boställen på landet, hvarigenom boställshusen derstädes tycktes helt och hållet undgå beskattning, och dels bestämmelsen i 145 § 5 mom. derom att »boställshus» vore fria från bevillning; och hafva förenämnde §§ och moment, i följd af dessa anmärkningar, blifvit till Utskottet återremitterade.

Föreställningen, att boställshus på landet äro frie från all bevillning, är dock icke grundad, utan hvilar på ett förbiseende af stadgandet i 68 §, att, vid uppskattning af fast egendom (och således äfven boställen) å landet, jem-

väl åbyggnaden skall tagas i beräkning; och till följd deraf förfaller det andragna skälet för borttagandet af bevillningen å hushyror och värdet af fria husrum i städerna, samt inqvarterings-penningar. Hvad åter angår den förmenta motsägelsen mellan 4 § och 145 §, 5 mom., så synas dessa ställen i Bevillnings-förordningen tvärtom förutsätta hvarandra, i det att boställshus på det sednare stället förklaras frie från fastighets-bevillning, såsom varande redan förut enligt 4 § beskattade.

På grund häraf, och då Utskottets från nu gällande Bevillnings-förordning hemtade förslag uti ifrågavarande delar är af tre Stånd godkändt, finner Utskottet

icke skäl att uti samma förslag göra någon förändring.

§ 8.

Vällofliga *Borgare-ståndet* har återremitterat denna §, på yrkande af hr *Henschen*, hvilken, då det föreföll honom icke vara så lätt att bestämma hvad som förstodes med orden »verkliga arbetare», hemställt, att 2:dra punkten måtte utgå.

Utskottet kan deremot icke finna nämnde ord på något sätt svårtydiga; hvadan, och då Utskottets förslag i denna del är af tre Stånd gilladt, Utskottet anser

hr Henschens anmärkning icke böra vinna afseende.

§ 9.

Inom vällofliga *Borgare-ståndet* har blifvit yrkadt, att minimi-bestämmelserna enligt denna § måtte sättas lika för alla städer, enär en fattig handlande eller näringsidkare i en större stad icke vore i bättre omständigheter, än den, som vore bosatt i en mindre.

Då emedlertid tillfällena till arbete och förtjenst i betydlig mån rätta sig efter hvarje orts folkmängd och rörelse, eller samma omständigheter, hvarpå städernas klassifikation är grundad, synas bestämmelserna om olika minimiafgifter för Stockholm och Götheborg, samt städernas fem klasser hafva skäl för sig; och enär dessutom de olägenheter, som någongång deraf möjligen kunde härflyta, äro undanröjda genom taxerings-männens rätt att bestämma afgiften äfven under minimi-beloppen, anser Utskottet

sig böra förblifva vid sitt, i likhet med nu gällande Bevillnings-förordning afgifna och af tre Stånd godkända förslag.

§§ 9, 10, 27 och 28.

Dessa §§, hvilka blifvit återremitterade i sammanhang med frågan om

nedsättning i bevillningen af rörelse och näring, anser Utskottet icke behöfva till följd af den utaf Utskottet här ofvan föreslagna nedsättning i berörde bevillning från 5 till 3 procent, undergå annan förändring i afseende å deri förekommande afgiftsbestämmelser, än att,

med iakttagande deraf att, der bestämmelserna 5 för hundra eller 5 procent förekomma, siffran 5 utbytes mot 3, nedanstående två rubriker i 10 § 3 mom. erhålla följande lydelse:

»*Doktorer, medicinæ,* eller *Läkare,* för inkomst af praktik utom tjensten, *två* procent, dock ej under . . b:ko r:dr 5»; och

»*Veterinär-läkare,* för inkomst af praktik utom tjensten, *två* procent, dock ej under . . . . . b:ko r:dr 2.»

§ 10.

Vid denna § har i *Borgare-ståndet* vidare framställts följande anmärkningar:

att det af Utskottet föreslagna förändrade stadgandet angående aktörer, aktriser m. fl., hvilket syntes gå ut på att skattlägga den mest tillfälliga af alla inkomster, och den sämst lottade samhällsklass, icke borde godkännas;

att det af Utskottet vid rubriken »kommissionärer» gjorda utbyte af orden »som icke äro borgare» emot »ehvad de äro borgare eller ej» vore olämpligt, enär det vore det riktigaste och vid tillämpningen enklaste, att en borgare, som tillika är kommissionär, på en gång taxeras för all sin inkomst och derför ålägges afgift efter den stadgade bevillnings-procenten; hvaremot Utskottets förslag skulle leda till många förvecklingar;

att afseende borde fästas å hrr *Hjertas, Rosenblads* och *Hesselgrens* motioner om *Gesällers* befriande från bevillning, helst som gesäller icke äro annat än vanliga arbetare, hvilka äro från bevillning frie;

att *Sjömän* borde från bevillning fritagas; samt

att den i 2 mom. stadgade afgift för *Utländningar,* som resa omkring i landet och, för egen räkning eller såsom utskickade för andra, utbjuda eller sluta handel om utländska varor, måtte helt och hållet upphäfvas.

Hvad först angår frågan om aktörers m. fl. i samma rubrik uppräknade personers, äfvensom gesällers och sjömäns befriande från bevillning, så, enär det är billigt, att hvarje samhällsmedlem i mån af sina inkomster bidrager

till

till statsbehofvens fyllande, samt författningen dessutom i afseende å de förstnämnde lemnar taxerings-männen öppet att, efter förekommande omständigheter, sänka afgifts-beloppen huru lågt som helst, hemställer Utskottet

att vid dess af tre Stånd godkända förslag i dessa delar måtte förblifva.

Beträffande vidare det förändrade stadgandet angående kommissionärer, så tror Utskottet den föreslagna förändringen vara nödig, för att en mängd personer, hvilka väl äro borgare, men hufvudsakligen i egenskap af kommissionärer hemta betydliga inkomster, må kunna träffas af en rättmätig beskattning; och då stadgandet, sådant det blifvit af Utskottet föreslaget, svårligen bör kunna leda till förvecklingar vid tillämpningen, och detsamma dessutom är af tre Stånd godkändt, får Utskottet,

vidhålla sitt förslag äfven i denna del.

Hvad slutligen vidkommer yrkandet om upphäfvande af den för utländningar, som resa omkring i landet, för att utbjuda eller sluta handel om utländska varor, stadgade bevillning, så är den afgift, hvilken desse personer skola erlägga för hvarje månad, de sig här i riket uppehålla, i Utskottets tanke, både lämplig och af rättvisa mot den inhemske, bevillning underkastade, handlanden påkallad; till följd hvaraf, och då Utskottets från nu gällande Bevillnings-förordning hemtade förslag härutinnan jemväl är af tre Stånd bifallet, Utskottet

icke kan understödja ofvanbemälda, inom endast ett Riksstånd framställda, yrkande.

§§ 10 och 27.

Högvördiga *Preste-ståndet* har återremitterat de delar af dessa §§, hvilka angå bevillning af krögare m. fl. personer, som ega rättighet att i minut försälja spirituösa drycker, och hvilka delar ansetts böra lemnas oafgjorda, till dess Rikets Ständer fattat beslut öfver Särskilda Utskottets förväntade förslag till lagbestämmelser, angående bränvins försäljning, samt vilkoren och afgifterna derför.

Denna återremiss, hvilken ej är grundad på någon anmärkning emot Utskottets förslag i förevarande afseende, kan icke föranleda till annat yttrande från Utskottets sida, än ett tillkännagifvande,

att nämnde förslag blifvit af de öfriga tre Ståndden godkändt.

§§ 10, 27 och 28.

Dessa §§, jemte Utskottets afstyrkande hemställan, i anledning af väckta

motioner om borttagande ur de två sednare af de derstädes förekommande orden: »såvida den till fem procent af inkomsten beräknade bevillningen icke uppgår till högre belopp», hafva blifvit återremitterade af *Ridderskapet och Adeln*, på det att Utskottet måtte åt inledningen till förevarande tre §§ gifva en så bestämd och tydlig lydelse, att olika tolkningar deraf icke må kunna uppstå; och hafva äfven *Preste-* och *Borgare-stånden* i enahanda syftning återremitterat §§:ne, men lemnat Utskottets berörde hemställan utan anmärkning.

Under diskussionerna i frågan har blifvit upplyst, att ej mindre hos Taxerings- och Pröfnings-kommittéerne, än äfven inom Kongl. Kammar-rätten motsatta åsigter sökt göra sig gällande, angående rätta tolkningen af ofvan citerade ord, nemligen: den ena att, när en persons inkomst är kunnig, den allmänna bestämmelsen om bevillning efter fem procent deraf skall tillämpas, så att afgifter efter de i §§:ne uppställda klasser endast då skulle komma att ega rum, när den skattskyldiges inkomst vore för taxerings-männen okänd; den andra åter att bevillningen bör bestämmas efter de stadgade klasserna för alla i §§:ne uppräknade personer, såvida deras inkomster icke vore så betydliga, att fem procent deraf uppginge till högre belopp, än den högsta för deras klass utsatta afgift, i hvilket fall fem-procent-beräkningen först finge tillämpas.

Emot den förra af dessa åsigter, hvilken skall vara den af pluraliteten inom Kongl. Kammar-rätten antagna, har anmärkts, att densamma ledde till en obilligt hög beskattning å personer med små inkomster; och till stöd åter derför, att den sednare åsigten vore den i författningen afsedda, har inom Preste-ståndet herr kontrakts-prosten *Kullman* åberopat slut-meningen af 25 § i nu gällande Bevillnings-förordning, som lyder sålunda: »Då något verk, inrättning eller rörelse, för hvilka per-mille-afgift icke är stadgad, befinnes afkasta större inkomst, än som motsvarar här ofvan stadgade högsta klasser, bör afgiften för hela inkomsten bestämmas till fem för hundradet.»

Sedan det numera, enligt hvad här ofvan blifvit omförmäldt, är satt utom allt tvifvel, att stridiga meningar gjort sig gällande angående rätta tydningen af inlednings-orden till ifrågavarande §§, tror äfven Utskottet någon ändring af ordalagen, hvarigenom sådana stridiga åsigter kunna förebyggas, böra vidtagas. Och som Utskottet anser, såväl billigheten, som öfverensstämmelsen med hvad redan finnes i 25 § stadgadt, tala för den åsigt, att bevillningens beräkning efter den allmänt fastställda bevillnings-procenten då först bör vidtaga, när denna beräkning gifver ett skatte-belopp, som öfverstiger de högsta klass-afgifterne, får Utskottet, som vidhåller sitt af tre Stånd godkända yttrande om olämpligheten att, utan vidare åtgärd, ur Författningen borttaga de här ofvan först citerade ord, föreslå,

att början af 10, 27 och 28 §§:ne måtte, med iakttagande

äfven af den föreslagna nedsättningen i bevillnings-procenten från 5 till 3, erhålla denna förändrade lydelse:

»För följande (till städerna hörande), (på landet boende), (vid bruk, bergverk och öfriga inrättningar antagne) personer skall afgiften, såvida den icke, beräknad efter tre procent af inkomsten, uppgår till högre belopp, än de här nedan utsatta högsta klass-afgifter, i hvilket fall nämnde procent-beräkning skall iakttagas, bestämmas sålunda:»

§ 16.

Denna § har blifvit återremitterad dels från högvördiga *Preste-ståndet*, på yrkande af herr kontrakts-prosten *Kullman*, som anfört, att, ifall Utskottets förslag vid 35 § om bevillningens beräkning för aktie-bolag, efter årliga *behållningen*, i stället för utdelningen, blefve gällande, och dessa bolag sålunda komme att beskattas efter enahanda grunder, som egare af ångfartyg, orden: »som ej eges af aktie-bolag», borde, såsom ledande till missförstånd, uteslutas; men att, för den händelse åter, att den hittills gällande bestämmelsen om aktie-bolags beskattning efter *utdelningen* blefve bibehållen, ofvannämnde ord borde utbytas emot: »ehvad de egas af aktie-bolag eller ej», enär ett ångfartyg, som eges af sådant bolag, väl icke borde annorlunda beskattas, än andra ångfartyg; dels ock från vällofl. *Borgare-ståndet*, till följd af ett anförande af herr *Henschen*, hvilket dock ej kommit Utskottet tillhanda.

Som likväl, ifall aktie-bolag hädanefter, enligt Utskottets förslag, komme att beskattas för hela den årliga behållningen, de af herr kontrakts-prosten Kullman anmärkta orden i denna § omöjligen kunna medföra någon olägenhet, samt, för den händelse åter att Rikets Ständer skulle besluta att bibehålla beskattningen å nämnde bolag vid hvad nu derom är gällande, aktie-bolag väl böra beskattas efter enahanda grund, ehvad de hemta sin inkomst från ångfartyg eller annan rörelse, får Utskottet, med erinran att den föreslagna procent-nedsättningen från 5 till 3 äfven vid förevarande § bör iakttagas, hemställa,

att något afseende ej måtte fästas å herr kontrakts-prosten Kullmans ofvanberörde framställningar.

§§ 24 och 25.

Dessa §§ jemte Utskottets dervid afgifna yttrande i anledning af herr kontrakts-prosten Kullmans motion om införande af en särskild rubrik för *Kalkstensbrott*, der kalksten brytes till afsalu, äro återremitterade från *Borgare-ståndet* i den syftning, att afseende måtte fästas å bemälde motion.

Då emellertid Utskottets afstyrkande utlåtande i denna fråga blifvit af

tre Stånd godkändt, har Utskottet, såväl deri, som i hvad förut härom blifvit anfördt, grundad anledning

att samma utlåtande vidhålla.

§ 25.

Vällofliga *Borgare-ståndet* har återremitterat denna § ej blott för att derutti måtte vidtagas de förändringar, som kunna blifva en följd af den föreslagna nedsättningen i bevillnings-procenten för rörelse och näring, utan jemväl i anledning af ett inom Ståndet framställdt yrkande af herr *Falhem*, att den uti förevarande § för fjerde-parts-egare i Fahlu grufvor stadgade bevillning måtte upphäfvas.

Då herr Falhem i sammanhang med detta yrkande tillika fordrat, att bergsmännen vid Stora Kopparberget måtte uttryckligen fritagas från att, såsom hittills skett, i denna egenskap erlägga bevillning enligt 2:dra art., äfvensom att, i följd deraf, de stadganden, som afse bergsmännens deltagande i Fahlu stads taxerings-kommitté, måtte ur författningen borttagas, torde det icke vara olämpligt, att Utskottet nu på en gång till besvarande upptager allt hvad herr Falhem sålunda framställt.

Det förstnämnda yrkandet tyckes herr Falhem, så vidt af hans skriftliga anförande och dervid fogade handlingar kan inhemtas, grunda dels derpå, att bergslagen, utom det att den nödgas utgifva den å koppar-tillverkningen lagda grundskatt, äfven erlägger bevillning för Avesta kopparverk, hvilket för förädlingen af Fahlu koppar bestämda verk lärer till bevillning uppskattas i likhet med andra bruk, enligt 73 §, dels ock på den omständigheten, att den i 25 § afsedda fjerde-parts-egarnes behållning å Fahlu grufvor, eller den s. k. fjerdeparts-revenuen, icke vore en genom malm-försäljning anskaffad behållen inkomst eller samlad fond till utdelning, utan endast utgjorde skillnaden mellan malmens vid de s. k. malm-lottningarne åsatta värde och brytnings-kostnaden, hvadan berörde revenue, hvilken hade sin grund i det från äldre tider tillbaka bibehållna sättet för malmens fördelning mellan fjerdeparts-egarne, icke skulle finnas till, om grufvorna drefvos i sambruk, eller, såsom t. ex. Åtvidabergs grufva, tillhörde en enda person.

I afseende åter å den bergsmännen, enligt 2 art. påförda bevillning, har herr Falhem antydt, såväl att denna bevillning, som uppkom genom bergslagens förening med Fahlu stad, hvarunder bergsmännen taxerades såsom borgare, bordt med föreningens upphörande år 1769 försvinna, som ock att den, äfven enligt nu gällande Bevillnings-förordning, ej rätteligen kunde bergsmännen påföras, då ingen § i samma förordning dertill föranledde, om nemligen

tillbörligt afseende fästades derpå, att bergsmännen, efter skiljsmessan från staden, alls icke kunde betraktas såsom borgare derstädes.

Såvidt Utskottet kan finna, är vinsten af grufve-brytningen vid Fahlu grufvor ingalunda beskattad genom den af Avesta koppar-verk utgående bevillning, enär, vid tillverkningens värdering i och för denna bevillnings bestämmande, bland annat de använda rå-ämnenas, och således äfven rå-kopparens värde, bör afräknas. Då det vidare icke kan förnekas, att skillnaden mellan brytnings-kostnaderna och malmens värde utgör en verklig behållen inkomst för fjerde-parts-egarne, samt Bevillnings-förordningen uttryckligen fritager de verk, hvaraf denna inkomst hemtas, från särskild bevillning, så synes skäl icke vara för handen att, såsom herr Falhem yrkat, borttaga den fjerde-parts-delegare i Fahlu grufvor uti denna § ålagda bevillning. Utskottet får derföre, såväl af nu anförda skäl, som äfven i betraktande deraf, dels att Stora Kopparbergs bergslag vid innevarande riks-möte redan beredts tillfälle till en skatte-lindring genom Rikets Ständers bifall till Kongl. Maj:ts Nådiga proposition om nedsättning i koppar-räntan å tillverkningarne vid Kopparberget, dels att tre Stånd godkänt Utskottets förslag, så vidt det rörer bibehållande af bevillning å Fahlu grufvor, hemställa,

att herr Falhems nyssberörde yrkande må lemnas utan afseende.

Beträffande sedan frågan om bergsmännens vid Stora Kopparberget befrielse från bevillning enligt 2 art., så förefinnes icke något skäl, hvarföre desse skulle fritagas från skyldigheten att, i likhet med andra medborgare, skatta för den inkomst de åtnjuta; hvadan Utskottet får

afstyrka bifall äfven till det härom hos endast ett Riks-stånd väckta yrkandet.

Hvad vidare angår den, i sammanhang med sistnämnda yrkande gjorda hemställan, att de stadganden, som afse bergsmännens deltagande uti Fahlu stads Taxerings-kommitté, måtte ur författningen borttagas, så får Utskottet tillkännagifva,

att frågan om nämnde Taxerings-kommittés sammansättning, såsom varande af reglementarisk beskaffenhet, redan är, genom tre Stånds bifall till Utskottets förslag i denna del, afgjord.

Slutligen har Utskottet ansett de i denna § förekommande afgifts-bestämmelser böra nedsättas i lika förhållande med den föreslagna nedsättningen i bevillnings-procenten för rörelse och näring i allmänhet, eller från 5 till 3; och

har Utskottet, till följd häraf, åt §:n gifvit den förändrade lydelse, bifogade förslag utvisar,

hvilket torde af Rikets Ständer godkännas.

§ 27.

Denna § har blifvit återremitterad:

af *Preste-* och *Borgare-ståndenn*, för att i 1 mom. deraf måtte, i öfverensstämmelse med herr prosten Gahnes reservation och af der anförda skäl, införas en ny rubrik, så lydande: »Auktionister, se Kommissionärer»;

af *Bonde-ståndet*, i en alldeles motsatt syftning, eller att efter rubrikerna: »Advokater och Sakförare», samt »Kommissionärer», måtte göras den anmärkning, att auktions-förrättare på landet ej finge under dessa kathegorier hänföras; samt vidare af

Borgare-ståndet, till följd af derstädes framställda yrkanden, dels att bestämmelsen derom, att gårdfari-handlande, vid resor till utrikes ort (med undantag af Norge), skola för hvarje person erlägga en afgift af 30 r:dr b:ko, måtte borttagas; dels att bevillningen å lotsar och lots-drängar på landet måtte antingen helt och hållet upphäfvas, eller, om det ej kunde ske, åtminstone nedsättas till hälften mot hvad nu är stadgadt.

Utskottet kan icke dela den inom Bonde-ståndet uttalade åsigt, att auktions-förrättare på landet skulle i denna egenskap obetingadt vara befriade från bevillning, helst många af dem hafva ganska betydliga inkomster; men då, såsom i den åberopade reservationen upplyses, den på många ställen vidtagna åtgärden att beskatta auktions-förrättare, såsom inbegripna under benämningen kommissionärer, numera blifvit äfven af högsta domare-magten gillad, anser Utskottet,

som får afstyrka bifall till Bonde-ståndets ofvannämnde förslag, det å andra sidan icke vara behöfligt, att för auktionsförrättare i §:n införa en särskild rubrik.

Då vidare den för gårdfari-handlande, som resa utom landet, stadgade afgift torde vara en behöflig motvigt mot dessa personers befarade benägenhet att bidraga till oloflig införsel af främmande varor, samt Utskottets, i öfverensstämmelse med föregående Bevillnings-förordningar, afgifna förslag i anmärkta delen är af tre Stånd godkändt, får Utskottet

samma förslag vidblifva;

Och som den för lotsar och lots-drängar i lägsta klassen bestämda bevillning endast utgör 24 sk., samt taxeringsmännen hafva sig rättighet tillerkänd att sätta bevillningen än lägre, anser Utskottet

sig böra vidhålla sitt äfven i detta afseende af tre Stånd gillade förslag.

§ 28.

Denna § är återremitterad af högv. *Preste-ståndet*, på framställning derom af herr prosten *C. D. Arosenius*, som förmenat, att den i §:n förekommande rubriken: *Disponenter, Grufve-*, vore för inskränkt, enär äfven vid bruks-egendomar disponenter ofta vore af egarne antagne; hvadan herr prosten ock föreslagit, att ordet »*Grufve*» måtte utgå.

Då emellertid de vid bruken antagne disponenter öfverhufvud endast till benämningen skilja sig från inspektorer derstädes, för hvilka i 27 § en vida högre beskattning är stadgad, än den som är bestämd för grufve-disponenter, har Utskottet

ingen anledning att frånträda sitt i denna del afgifna och af tre Stånd gillade förslag.

§ 35.

1 mom. af denna § har blifvit återremitteradt af vällofl. *Borgare-ståndet*, hvarest herr *Wallenberg* föreslagit ett så lydande tillägg till berörde moment: »Å hvad som afsättes till reserv-fond må ingen bevillning debiteras, förr än reserv-fonden fördelas mellan aktie-egarne.»

Utskottets förslag, att uti 2 mom. af förevarande §, äfvensom i 146 §, 1 mom. ordet »utdelningen» måtte utbytas mot *årliga behållningen*, hvilket förslag *Ridderskapet och Adeln* afslagit, har blifvit återremitteradt af *Borgare-ståndet*, der flere talare ansett obilligt, att med årlig bevillning belägga aktie-bolags och andra inrättningars, till betäckande af möjliga förluster afsatta, reserv-fonder, af hvilka staten först då kunde med skäl fordra skatt, när de utdelades mellan aktie-egarne; hvarförutan herr *Rinman* erinrat, att, vid beskattningen af aktie-bolag, skillnad borde göras mellan sådana bolag, som till aktie-egarne utdela ej blott vinsten för året, utan äfven en del af kapitalet, och sådana, hvilkas utdelningar endast ske af vinsten, medan kapitalet alltid qvarstår oförminskadt, så att taxerings-männen måtte ega rättighet att göra afdrag för lidna förluster, och sålunda beskatta endast den vinst, som verkligen är behållen.

Utskottets hemställan, att herrar Wijks och Wallenbergs förslag derom, att de i 2 mom. omnämnda inrättningar icke måtte beläggas med bevillning, så länge utdelningen ej öfverstiger 5 procent af grund-kapitalet, har likaledes blifvit af *Borgare-ståndet* återremitterad, i den syftning, att berörde förslag borde bifallas.

Utskottets tillstyrkande af bifall till herr friherre Tersmedens motion om Jern-kontorets befriande från den för detsamma i 4 mom. af denna § hittills

stadgade bevillning har, jemte Utskottets förslag till stadgande om denna befrielse i 145 §, blifvit återremitteradt af hederv. *Bonde-ståndet*, hvarest somliga ledamöter hållit före, att, då Jern-kontoret icke kunde göra anspråk på befrielse från bevillning för större del af dess vinst-medel, än som användas till allmännyttiga ändamål, detsamma borde för den öfriga delen beskattas i likhet med andra bolag, enligt 2 mom.; men andra åter förklarat sig icke alls vilja medgifva någon ändring uti den för Jern-kontoret hittills stadgade bevillning.

I afseende å frågan om upphäfvande af den bevillning af 3,000 r:dr b:ko, som för närvarande från Jern-kontoret utgår, har väl *Ridderskapet och Adeln*, i likhet med *Preste-* och *Borgare-stånden*, bifallit Utskottets ofvanberörda tillstyrkande; men Ridderskapet och Adeln har återremitterat Utskottets förslag till lydelse af 4 mom. i 145 §, till följd af inom Ståndet yttrade stridiga åsigter om vidden af den befrielse från bevillning, som borde komma nämnde Kontor till godo. En del ledamöter hafva nemligen ansett, att Jern-kontoret borde helt och hållet fritagas från all bevillning, och derföre påyrkat, att de af Utskottet i berörda moment efter »Jern-kontoret» tillagda orden: »så länge dess vinstmedel användas till allmän-nyttiga ändamål» måtte borttagas, såsom varande ej blott onödiga, då ändamålet vore vunnet, genom att blott ordet: »Jern-kontoret» funnes i momentet utsatt, utan jemväl missledande, enär de kunde gifva anledning till den tolkning, att Jern-kontoret, för att få njuta den medgifna befrielsen till godo, måste visa, att det till allmän-nyttiga ändamål använder *alla* sina vinst-medel; hvaremot andra ledamöter, som förfäktade den åsigt, att Jern-kontoret borde få tillgodonjuta befrielse från bevillning endast för så mycket, som verkligen användes till allmän-nyttiga ändamål, och att det öfriga af dess vinst-medel borde beskattas enligt 35 §, 2 mom., velat åt 145 § 4 mom. gifva följande lydelse: »Jern-kontoret, *så vidt* dess vinst-medel användas till allmännyttiga ändamål.»

Hvad nu först angår frågan om bevillnings utgörande, för de i 2 mom. omförmälda aktie-bolag, jemte öfriga verk och inrättningar, af »årliga behållningen» i stället för, såsom hittills skett, af »utdelningen», så anser Utskottet sig böra erinra, att då utdelningen kan både öfver- och understiga den verkliga vinsten af en rörelse, men denna vinst, hvilken bör ligga till grund för beskattningen, deremot rättast uttryckes med orden årlig behållning, Utskottet af sådan anledning och för att bereda rättvisa uti ifrågavarande hänseende, framställt förslaget, hvilket ock vunnit två Stånds bifall, hvadan Utskottet

anser sig böra vidblifva samma förslag.

Då vidare det af herr Wallenberg föreslagna tillägg till 1 mom. om befrielse från bevillning af enskilda bankers reserv-fonder komme att stå i uppenbar

bar strid såväl mot hvad momentet förut innehåller derom, att bevillningen af bemälde banker skall beräknas af den årliga behållningen, som äfven mot Utskottets nyssnämnde förslag, att behållningen skulle läggas till grund för beräkningen af den utaf bolag i allmänhet utgående bevillning, så hemställer Utskottet,

att ifrågakomne, inom endast ett Riks-stånd föreslagna, tillägg, ej måtte antagas.

Beträffande sedermera herrar *Wijks* och *Wallenbergs* förslag om befrielse för aktie-bolag m. fl. inrättningar från bevillning för så stor del af deras utdelning, som ej öfverstiger fem procent, så får Utskottet, med åberopande af dess i denna fråga förut anförde skäl, och under tillkännagifvande, att Utskottets afstyrkande hemställan blifvit af tre Stånd bifallen,

samma hemställan förnya.

Hvad slutligen vidkommer frågan om Jern-kontorets befriande från bevillning, så anser Utskottet till en början de i herr friherre Tersmedens motion anförda skäl och tre Ständs bifall utgöra tillräcklig anledning för Utskottet att, emot hedervärda Bonde-ståndets återremiss,

fortfarande tillstyrka, att den för Jern-kontoret i 35 § 4 mom. nu stadgade bevillning, 3,000 r:dr banko, må upphöra.

Men Utskottet har med sitt förslag afsett ej blott denna befrielse, utan äfven att Jern-kontoret för framtiden skulle vara fritaget från *all* bevillning, hvilket Utskottet trott sig kunna så mycket heldre föreslå, som bemälde kontor använder vida större belopp, än hvartill en bevillning å dess samtlige vinstmedel skulle uppgå, för ändamål, hvilkas uppnående staten, om Jern-kontoret upphörde med sin omvårdnad, icke kunde undgå att sjelf bekosta. I öfverensstämmelse härmed har Utskottet ock affattat sitt förslag till 4 mom. i 145 §, dervid Utskottet med tillägget »så länge dess vinstmedel användas till allmännyttiga ändamål» velat antyda anledningen till den medgifna befrielsen och med detsamma påpeka, att denna befrielse icke borde tillgodonjutas längre än kontoret fortfar med sin allmän-nyttiga verksamhet.

Utskottet är fortfarande öfvertygadt, så väl att den ovilkorliga befrielse, Utskottet velat i 145 § 4 mom. meddela, är af rättvisa påkallad, som ock att ordalydelsen af det föreslagna stadgandet är ändamålsenlig och ingalunda ledande till den för Jern-kontoret menliga tolkning, man hos Ridderskapet och Adeln befarat; och som denna öfvertygelse jemväl vinner stöd af Preste- och

Borgare-ståndens bifall, så får Utskottet, i enlighet med sitt förra förslag, hemställa,

dels att Jern-kontoret må helt och hållet fritagas från bevillning; dels att Utskottets förut afgifna förslag till stadgande derom i 145 § 4 mom. må godkännas.

§ 39.

Det af Utskottet afgifna förslag till förändring af denna §, har blifvit af *Borgare-* och *Bonde-stånden* obetingadt bifallet. *Ridderskapet och Adeln* har godkänt Utskottets förslag i hufvudsak, eller att mantals- och skattskrifningar på landet hädanefter skola förrättas socknevis, men för sin del åt 2 mom. i § gifvit följande, från den af Utskottet föreslagna, afvikande lydelse: «Mantals- och skattskrifning förrättas inom hvarje stad eller socken; dock må flera socknar förena sig om gemensam mantals- och skattskrifning.« Slutligen har *Preste-ståndet* återremitterat Utskottets förslag, till följd af framställda yrkanden dels derom, att samma förslag måtte helt och hållet ogillas, såsom onödigt och ledande till ökadt besvär för de embetsmän, som skola vara vid mantals- och skattskrifningarne tillstädes, dels ock derom, att, med antagande af hvarje socken såsom särskild mantals- och skattskrifnings-krets, det antingen måtte få bero på Konungens Befallningshafvande, att föreskrifva flera socknars sammanförande till gemensamt mantals- och skattskrifnings-distrikt, der sådant utan olägenhet kunde ske, eller ock uppdragas rättighet åt häradsskrifvaren, att föreslå gemensam mantals- och skattskrifning för flera, inom visst afstånd från förrättnings-stället belägna socknar.

Enär ej blott Borgare- och Bonde-stånden, utan äfven Ridderskapet och Adeln godkänt Utskottets förslag såväl derutinnan, att, på landet, socknarne hädanefter skola utgöra särskilda mantals- och skattskrifnings-kretsar, som äfven i det afseendet, att det endast må bero på socknarne sjelfva, att ingå förening med andra om gemensam mantals- och skattskrifning, så lämnar frågan i bägge dessa hänseenden, hvilken endast är af reglementarisk natur,

vara genom tre Stånds beslut afgjord.

Hvad åter angår redaktionen af 2 mom., deröfver Preste-ståndet sig icke yttrat, så får Utskottet

vidhålla sitt afgifna förslag dertill.

§ 42.

Utskottets förslag vid denna § om skyldighet för egare af fartyg, att till mantals- och skattskrifning uppgifva den person, som är antagen att föra,

detsamma, har blifvit af hedervärda *Bonde-ståndet* återremitteradt. Men som nämnde förslag, hvilket endast är af reglementarisk beskaffenhet, redan blifvit af de öfriga tre Riks-stånden godkändt, lärer den gjorda återremissen

icke kunna föranleda till någon åtgärd.

§§ 44, 89, 92 och 93.

Såväl Utskottets förslag, i anledning af herr professor Agardhs motion, om utbyte i 44 § af orden «Akademiska Jurisdiktionen» mot «Akademiens privilegier,» som äfven nämnde §, jemte §§ 92 och 93, hafva blifvit till Utskottet återremitterade af samtlige Riks-stånden, i ändamål att, med undanrödjande af nämnde förslag, få de för universiteterna i Upsala och Lund bestämda särskilda mantals- och skattskrifningar samt taxeringar upphäfda, och dessa förrättningar i stället sammanslagna med mantals- och skattskrifningarne samt taxeringarne i berörde universitets-städer.

Under diskussionerna inom Stånden har anförts, att den utaf Utskottet föreslagna förändring vore olämplig, enär privilegier ingalunda gåfve någon rättighet till särskilda mantals-skrifningar och taxeringar, hvilket bäst visade sig deraf, att andra korporationer, än universiteterna, hvilka hade särskilda privilegier, ändock ej åtnjöto en sådan rättighet. Denna vore för universiteterna att söka endast uti den särskilda akademiska jurisdiktionen; och då bemälda jurisdiktion, till följd af Kongl. Förordningen den 2 April 1852, nu mera upphört, så borde ifrågakomne förrättningar blifva gemensamma för universiteterna och de städer, hvaruti de äro förlagda, och det så mycket hellre, som en sådan förändring vore förmånlig åtminstone för universitetet i Upsala, hvilket af de särskilda taxeringarne hade endast olägenheter, hvaribland den, att ensamt för deras skuld nödgas aflöna en särskild tjensteman, akademie-bokhållaren.

På grund häraf har föreslagits, att §§:ne 44, 92 och 93 måtte ur bevillnings-förordningen utgå; men att, såsom någon ersättning för den rättighet, universiteterna hittills innehaft, dem måtte uti 89 §, hvilken för sådant ändamål äfven blifvit återremitterad, tilläggas rätt att i universitets-städernas taxerings-kommittéer representeras af ett större antal ledamöter, än hittills, i hvilket afseende herr professor *Carlsen* hos högvördiga Preste-ståndet föreslagit, att antalet af de i 2 mom. af sagde § för akademie-staten bestämda ledamöter måtte förhöjas från två till fyra.

Inom nyssnämnde Stånd har åter herr professor *Agardh*, med hvilken herr professor *Bring* och herr prosten *Qviding* instämt, motsatt sig den sålunda föreslagna förändringen, hvilken, i hans tanke, vore menlig för akademie-staten i Lund, som, till följd af densamma, hädanefter skulle komma att få bära dub-

belt så höga fattigvårds-afgifter emot dem, de tillförene utgjort; hvarföre herr professoren hemställt, att, i fall akademiska skattskrifningen skulle upphäfvas, garantier måtte lemnas för att akademiens tjenstemän ej blefve öfver höfvan betungade med fattig-utskylder, samt för sådant ändamål föreslagit: *"att det må åt Kongl. Maj:t blifva öfverlemnadt, att, oberoende af nu gällande föreskrift i fattig-förordningen, bestämma efter hvilken grund fattig-skatten bör utgöras af tjenstemännen och öfriga kommunens ledamöter, i händelse de ej godvilligt på sockenstämma derom kunde komma öfverens."*

Slutligen har inom vällofl. Borgare-ståndet, herr *Billström* föreslagit, att, om här ofvan omförmälda förändring ej lyckades vinna bifall, utan 44 §, komme att qvarstå, i densamma måtte göras den ändring, i stället för den af Utskottet föreslagna, att de i nu gällande bevillnings-förordning förekommande orden: «och dem, som under akademiska jurisdiktionen lyda» uteslötos.

Frågan om, huru fattigvårds-afgifterna skola fördelas mellan akademistatens medlemmar och de öfriga innevånarne i universitets-städerna, hörer ej till Bevillnings-Utskottets handläggning, och synes icke heller böra utöfva något inflytande på regleringen af mantals- och skattskrifningarne, samt bevillnings-taxeringarne inom nämnde städer. Utskottet får derföre, oberoende af denna fråga, på grund af de upplysningar, som nu mera vunnits, frånträda sitt förut afgifna förslag, och, i öfverensstämmelse med de hos Riks-stånden gjorda framställningar, vördsamt hemställa,

att, med upphäfvande af hittills varande särskilda mantals- och skattskrifningar, äfvensom taxeringar för universiteterna i Upsala och Lund, 44, 92 och 93 §§ måtte ur bevillnings-förordningen borttagas, samt att i stället akademistatens ledamöter i nämnde städers taxerings-kommittéer måtte, uti 2 mom. af 89 §, bestämmas till dubbelt antal mot hittills, eller *fyra*.

Den rubbning i de efterföljande §§:nas nummerföljd, som förorsakas genom borttagandet af ofvanberörde §§, torde böra på det sätt afhjelpas,

att 45 § i Utskottets förslag erhåller numret 44, att §§:na derefter fortgå i oafbruten nummerföljd till och med § 91, som sålunda blir den 90:de, samt att, sedan vidare § 94 erhållit numret 91, §§:na åter fortgå i nummer-följd till och med § 152, hvilken följaktligen blifver den 149:de.

§ 62.

Högvördiga *Preste-ståndet* har återremitterat denna §, i anledning af

herr kontrakts-prosten *Kullmans* förslag till en sådan ändring i densamma, att husbonde skulle vara förpligtad, att till Taxerings-kommittéen uppgifva »de personers löne-förmåner, som öfverstiga 200 r:dr b:ko, för hvilkas bevillning han ansvarar.» Men som förevarande §, hvilken innehåller blott reglementariska föreskrifter, är af de öfriga tre Stånden godkänd, har Utskottet endast att

detta förhållande anmäla.

§ 65.

Högv. *Preste-ståndet* har återremitterat äfven denna §, jemte Utskottets dervid afgifna yttrande, på det att afseende måtte lästas å herr doktor Nordlanders motion om skyldighet för publika verk att hafva de upplysningar, som enligt samma § skola till Taxerings-kommittéerna lemnas, *behörigen utredde;* och hafva under diskussionen flera förslag framställts om lämpligaste sättet att uppnå det af motionären åsyftade ändamål.

Då emellertid äfven 65 § endast innehåller reglementariska bestämmelser, samt blifvit af de öfriga tre Stånden godkänd, så lärer

icke heller förevarande återremiss föranleda till någon åtgärd.

§ 68.

Denna § har blifvit återremitterad af *Ridderskapet och Adeln*, på yrkande dels af herr *Hjärne*, som äskat bifall till Ola Månssons motion om tillsättande inom hvarje län af en kommitté, hvars åliggande skulle vara, att taxera all inom länet befintlig jord till dess verkliga värde; dels af herr *von Hartmansdorff*, hvilken, för att i en framtid få fastighets-bevillningen riktigare fördelad än hittills, föreslagit, att samtlige hemmanen i hvarje särskildt län skulle af en gemensamt för hela landet för sådant ändamål i Stockholm nedsatt kommitté, efter deras olika naturer uppskattas efter medium af de tio sednaste årens försäljnings-priser inom länet, och att, sedan, på sådant sätt, summan af sammanlagda fastighets-värdena inom riket blifvit funnen, denna borde delas med medium af fastighets-bevillningen under de sednaste tio åren, hvarigenom utröntes, huru stort afgifts-belopp komme på hvarje 100 r:dr af fastighets-värdet; och komme minimum af hvarje läns fastighets-bevillning att på detta sätt bestämmas; dels ock af herr *von Kock*, som hemställt, att, i fall procenten för fastighets-bevillningen skäligen nedsattes, men icke i annan händelse, uti 68 § måtte, efter orden: »tillvägabringa en rättvis», införas orden: *»och på det verkliga i orten gångbara värdet grundad.»*

Då såväl Ola Månssons motion, som 68 § afse endast reglementariska ämnen, samt Utskottets yttrande i anledning af den förra och förslag till den sednare blifvit af de tre öfriga Riks-stånden godkände, lärer den från Ridder-

skapet och Adeln gjorda återremissen, på grund af herrar Hjärnes och von Kocks framställningar

ej föranleda till någon åtgärd.

Hvad sedan angår herr von Hartmansdorffs förslag, så, enär förhållandet mellan hemmantalen och hemmanens naturer, å ena, och hemmanens försäljningspriser, å andra sidan, är högst olika ej blott vid jemförelse mellan skiljda delar af landet, utan ofta äfven på samma ort, kan ett, på det af herr von Hartmansdorff föreslagna sätt uträknadt medium af hemmans-värdena för hela riket, hvilket i afseende å större delen af hemmanen, eller dem, som under de sednaste tio åren icke gått till salu, ej komme att motsvara hemmanens verkliga, utan endast uttryckte deras efter naturer och hemmantal jemförda värden, icke rättvisligen läggas till grund för fastighets-bevillningens fördelning på de särskilda länen. På grund häraf får Utskottet

afstyrka bifall till berörde, inom endast ett Riks-stånd framställda förslag.

§§ 71 och 108.

Utskottets förslag till lydelse af 71 §, hvilket är vordet afslaget af *Ridderskapet och Adeln*, som ansett denna § böra bibehålla dess nuvarande lydelse, har blifvit återremitteradt af *Borgare-ståndet*, dels på framställning af herr *Stolpe*, om vidtagande af någon ändring i förra delen af §:n, hvilken med dess nuvarande ordställning, i hans tanke, skulle kunna gifva anledning till en sådan tolkning, att åbyggnadernas beskaffenhet ej skulle utöfva något inflytande på landt-egendomars taxerings-värde; dels ock på det att brandförsäkrings-värdet, långt ifrån att, såsom Utskottet föreslagit, utgöra det belopp, hvartill de i sednare delen af §:n omförmälda hus minst skola uppskattas, alls icke måtte tagas i beräkning vid taxeringen af berörde hus.

108 §:n har blifvit återremitterad af *Ridderskapet och Adeln*, för att, i stället för nuvarande stadgande att, i afseende å brandförsäkrade byggnader, minimum af taxerings-värdet skall blifva det, hvartill hus eller byggnad blifvit uti allmänna inhemska brandstods-bolag till försäkring antagne, i densamma måtte införas ur 71 §, sådan denna lyder i nu gällande Bevillningsförordning, att brandförsäkrings-värdet endast bör ländа till hufvudsaklig ledning; — samt af *Borgare-ståndet* dels i den syftning, att brandförsäkringsvärdet hädanefter ej måtte antagas till minimum för beskattningen af fastigheter i städerna, hvilken borde bestämmas endast efter fastigheternas beskaffenhet och afkastning; dels ock för att få utredt och bestämdt, hvad som förstås med de i 108 § omförmälda »*hus* å lägenheter och lust-ställen på städernas grund», till

skillnad från de i 109 § nämnde, «å den till städerna hörande jord varande *byggnader.*»

Utskottet anser 71 och 108 §§:ne stå i så nära sammanhang med hvarandra, att de vid dem gjorda anmärkningar böra på en gång upptagas till besvarande; och hvad då först beträffar frågan derom, att brandförsäkrings-värdet icke skulle, såsom hittills, utgöra minimum för uppskattningen af hus och byggnader i städerna, så, enär detta värde, hvilket i de flesta fall är afpassadt efter det verkliga, utgör en särdeles lämplig måttstock för dessa byggnaders uppskattande, samt någon fara ej gerna kan vara förhanden, att byggnader, genom att upptagas till brandförsäkrings-värdet, skulle blifva oskäligt taxerade, anser sig Utskottet

böra vidhålla sitt från nu gällande Bevillnings-förordning hemtade och af två Stånd godkända förslag i denna del.

Och emedan, såsom Utskottet i sitt förra betänkande yttrade, de i sednare delen af 71 § omförmälda hus i allt äro jemförlige med hus och åbyggnader i städerna, så kan Utskottet

icke heller härutinnan frångå sitt af två Stånd godkända förslag.

Angående vidare herr Stolpes framställning om ändring i förra delen af 71 §, så, enär denna del blifvit godkänd ej blott af Preste- och Bonde-ståndet, utan äfven af Ridderskapet och Adeln, som gjort anmärkning endast mot §:ns sednare del, lärer

ifrågakomne, af reglementarisk natur varande, fråga böra anses såsom afgjord.

Hvad slutligen vidkommer den hos Borgare-ståndet framställda begäran om närmare bestämning af rätta meningen med de i början af 108 § förekommande orden: »hus å lägenheter och lust-ställen på städernas grund», så hafva Preste- och Bonde-stånden godkänt hela 108 §, samt Ridderskapet och Adeln lemnat densamma i nu omförmälda del utan anmärkning; och lärer således icke heller nämnde begäran, hvilken endast afser en redaktions-förändring uti ett reglementariskt ämne, emot tre Stånds sammanstämmande beslut,

föranleda till någon åtgärd.

§§ 73, 74, 75 och 76.

Ridderskapet och Adeln har återremitterat alla dessa §§, *Preste-ståndet,* den första af dem, samt *Borgare-ståndet* 73 och 74 §§. Såsom skäl till dessa återremisser har anförts: dels hos samtliga nyssnämnda Stånden, att Be-

villnings-Utskottet borde afgifva något utlåtande öfver Kongl. Maj:ts framställning i Dess Nådiga proposition, angående Statsverkets tillstånd och behof, derom att en lindring uti beskattningen å stångjerns-smidet och jern-manufaktur-verken borde beredas genom förminskning i den denna närings-gren för närvarande ålagda bevillning, och att derföre, vid pröfningen af grunderna för sådan bevillning, dessa måtte bestämmas på ett sätt, som för närings-idkarne blefve mindre betungande än det närvarande; dels hos Ridderskapet och Adeln samt Preste-ståndet, att frågan om berörde lindring i brukens och bergverkens bevillning borde hållas öppen, till dess Rikets Ständer fattat definitivt beslut öfver det af Stats-Utskottet, uti dess Utlåtande N:o 64, litt. C., i anledning af väckta frågor om förändring uti beskattningen å tackjerns-tillverkningen och stångjerns-smidet, framställda förslag, att hammar-skatten och den afgift, som vid vissa verk i stället för hammar-skatten utgår, må från och med år 1855 nedsättas till hälften af hvad de nu utgöra; dels ock hos Ridderskapet och Adeln samt Borgare-ståndet, att de nu i Bevillnings-förordningen bestämda grunder för bruks-handteringens beskattning, hvilka vore oriktiga ej mindre derigenom, att ortens hammarskatts-pris, och ej det gångbara priset, skall läggas till grund för brukens uppskattning, än äfven genom bestämmelsen om ett minimum, hvilket ett bruks behållning aldrig får anses understiga, måtte upphäfvas, och nämnde beskattning ställas i likhet med hvad som eger rum för andra näringar.

Jern-handteringen har på sednare tider, och äfven vid sistlidne riksdag fått tillgodonjuta flera skatte-nedsättningar, hvarigenom dess allmänna börder blifvit i betydlig grad lättade; och då, genom antagandet af den utaf Utskottet här ofvan föreslagna nedsättning i afgifts-procenten för rörelse och näring samt fast egendom, ytterligare lindring skulle jern-handteringen beredas, anser Utskottet

det icke vara skäl att, såsom Kongl. Maj:t uti dess Nådiga proposition föreslagit och hos Ridderskapet och Adeln samt Borgare-ståndet blifvit äskadt, genom ändring uti de för stångjerns-smidets och jern-manufakturverkens bevillning stadgade grunder, än vidare åstadkomma nedsättning uti denna bevillning.

§§ 88, 89, 92 och 119.

Ridderskapet och Adeln har återremitterat Utskottets vid dessa §§, sid. 23, afgifna yttranden och förslag, till följe af framställda yrkanden derom, att Utskottet skulle till förnyad pröfning företaga herr Flachs motion, att antalet af ledamöter uti städernas Taxerings-kommittéer måtte för framtiden bestämmas lika af hvarje i nämnde §§ uppräknadt Riks-stånd, äfvensom af ofrälse ståndspersoner,

ner, eller embets- och tjenstemän, samt tillse, huruvida ej något afseende å samma motion borde fästas.

Då emellertid Utskottets berörde yttranden och förslag, hvilka afse endast reglementariska ämnen, blifvit af de tre öfriga Riks-stånden godkända, så lärer

Ridderskapet och Adelns återremiss i denna del icke föranleda till någon åtgärd.

§ 91.

Denna § har blifvit återremitterad af *Ridderskapet och Adeln*, för att densamma, då gymnasierna numera skulle på de flesta ställen blifvit sammanslagna med skolorna till ett gemensamt, så kalladt fullständigt elementar-läroverk, måtte erhålla en efter detta nya förhållande lämpad redaktion; samt från *Borgare-ståndet* i ändamål att det i §:n förekommande stadgande må utsträckas till alla städer, i hvilka elementar-läroverk finnas.

Som likväl förevarande § blifvit af två Stånd godkänd, och de äskade förändringarne icke synas vara af behofvet påkallade, får Utskottet

vidhålla sitt förslag till lydelse af 91 §.

§ 104.

Utskottets, i anledning af herr Lundhs motion, framställda förslag om införande i denna § af ett stadgande derom, att handtverkare, som utan mästerskaps eller burskaps förvärfvande, erhållit tillstånd att såsom försörjningsmodel åstadkomma handtverkeri-arbeten, skall till taxerings-kommittéen uppgifva sin handtering och den inkomst han deraf njuter, har blifvit återremitteradt af *Borgare-ståndet*, som ansett herr Lundhs motion böra ogillas.

Ifrågavarande §, hvilken är af helt och hållet reglementarisk beskaffenhet, är emellertid godkänd af de tre öfriga Riks-stånden; och lärer följaktligen Borgare-ståndets återremiss

icke kunna föranleda till någon åtgärd.

§§ 116 och 125.

Utskottets, under dessa §§ afgifna, yttrande i anledning af herr Flachs motion derom, att Utskottet måtte förelägga Rikets Ständer förslag till betryggande kontroller emot osannfärdiga taxerings-uppgifter, har blifvit återremitteradt af *Ridderskapet och Adeln*, för att Utskottet måtte ånyo taga denna vigtiga fråga i öfvervägande. Men som Utskottets berörda yttrande, i före-

varande ämne af reglementarisk beskaffenhet, är vordet af de tre öfriga Riksständen bifallet, så har Utskottet endast

att detta förhållande anmäla.

§ 137.

Borgare-ståndet har återremitterat denna §, emedan dess lydelse vore beroende på utgången af frågan om gesällers befriande från bevillning. Men då 137 §, hvilken är af reglementariskt innehåll, blifvit af de tre öfrige Riks-ständen godkänd, så får Utskottet

detta förhållande tillkännagifva.

§ 145.

Vid denna § har Utskottet emottagit återremisser i följande afseenden, nemligen:

a) från *Ridderskapet och Adeln*, med förslag derom, att *Författare-arfvoden* måtte upptagas såsom från bevillning befriade.

Då det likväl icke förefinnes något skäl, hvarför den inkomst, som hemtas från författare-verksamhet skulle vara från bevillning fri, medan den inkomst, som vinnes genom annat intellektuelt arbete, nödgas bära en sådan, hemställer Utskottet,

att ifrågakomne förslag må lemnas utan afseende.

b) från *Ridderskapet och Adeln* samt *Bonde-ståndet*, till följd af framställningar derom att, då den s. k. begrafnings-hjelpen numera skulle upphört, det icke vidare måtte uti Bevillnings-förordningen stadgas, att det afdrag, som, då embets- och tjensteman tillträder lön, innehålles under namn af begrafnings-hjelp, skall vara fritaget från bevillning. Derförutan har, hos Ridderskapet och Adeln, blifvit anmärkt, att i författningen borde uttryckligen nämnas, att begrafnings-hjelpen, då den utfaller till sterbhus efter i tjensten aflidne tjenstemän, vore från bevillning fri.

Efter hvad Utskottet inhemtat, eger det förhållande inom åtskilliga tjenstemanna-korpser ännu rum, att begrafnings-hjelp vid tjensternas tillträdande aftjenas; hvarföre

stadgandet om frihet från bevillning för sådan begrafnings-hjelp ock torde böra i författningen qvarstå.

Och hvad angår det förslag, att begrafnings-hjelpen uttryckligen skulle i Bevillnings-förordningen nämnas såsom fri från bevillning, äfven då den, efter tjenstemannens död, utfaller till hans sterbhus-delegare, så synes det lig-

ga i sakens natur, utan något särskildt stadgande derom, att denna begrafnings-hjelp så mycket mindre kan beläggas med bevillning, som den i sjelfva verket icke är annat än en del af tjenstemannens qvarlåtenskap, samt redan var fritagen derifrån, då den intjenades och utgjorde en del af hans lön för året; och som, så vidt Utskottet har sig bekant, något försök aldrig blifvit gjordt, att belägga den efter en tjenstemans död till hans sterbhus utfallande begrafnings-hjelp med bevillning, torde det ifrågasatta stadgandet äfven af detta skäl vara obehöfligt; hvadan Utskottet hemställer,

att det, inom endast ett Riks-stånd härom framställda, förslag icke måtte föranleda till någon åtgärd;

samt c) från *Borgare-ståndet*, till följd af anmärkning derom, att, i fall gesäller blefve befriade från bevillning, den af Utskottet, i anledning af herr Lundhs motion i 2 mom. vidtagna redaktions-förändring, vore obehöflig.

Denna redaktions-förändring har blifvit afslagen af Ridderskapet och Adeln, som ansett 2 mom. böra bibehålla dess nu varande lydelse; men om bevillningen för gesäller, såsom Utskottet föreslagit, kommer att fortfara, torde den gjorda, och af två stånd godkända, redaktions-förändringen vara af behofvet påkallad, hvadan Utskottet

vidhåller sitt derom afgifna förslag.

Stockholm den 28 Juli 1854.

Förslag
till lydelse af 25 § i Bevillnings-förordningen.

Öfriga verk och inrättningar, som till beskaffenhet, rörelse och inkomst äro skiljaktige från de förra, utgöra bevillning efter följande grunder:

Ask-Calciner-bruk, i tre klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	12:	— —
Andra dito	„ „	7:	16.—
Tredje dito	„ „	3:	— —

De som endast förrätta raffinering, äro från bevillning frie.

Fahlu Grufvor: Fjerdeparts-delegare deri betala *tre* procent af förra årets behållning, hvilken afgift innehålles vid årliga utdelningar och af Bergslagen godtgöres, hvaremot de verk, af hvilka denna inkomst utgår, icke skola med särskild afgift efter denna artikel beläggas, eller till värde upptagas.

Grufvor och Grufve-lotter, utur hvilka malm, af hvad art som helst, till afsalu brytes, taxeras till *två och en half* procent af den behållna inkomst, de anses gifva.

Kimröks-bruk, i två klasser:

Första klassen	B:ko	R:dr	5: — —
Andra dito	»	»	2: 24. —

Klinge- och Bajonetts-smiden, i två klasser:

Första klassen	B:ko	R:dr	15: — —
Andra dito	»	»	10: — —

Silfver-verk erlägga bevillning med *tre* procent af förra årets behållning, hvilken afgift af verkets disponent, vid årliga utdelningen, innehålles och till vederbörande uppbördsman aflemnas, på lika sätt och med lika vilkor, som förut om Fahlu grufvor stadgadt finnes.

Skeppsbyggeri-inrättningar, i sex klasser:

Första klassen	B:ko	R:dr	60: — —
Andra dito	»	»	40: — —
Tredje dito	»	»	30: — —
Fjerde dito	»	»	20: — —
Femte dito	»	»	10: — —
Sjette dito	»	»	6: — —

Skeppsbyggerier, som icke ega 200 r:drs inkomst, äro frie från bevillning.

Sten- samt Lerkärls-fabriker, i tre klasser:

Första klassen	B:ko	R:dr	6: — —
Andra dito	»	»	3: — —
Tredje dito	»	»	2: — —

Då något verk, inrättning eller rörelse, för hvilka per-mille-afgift icke är stadgad, befinnes afkasta större inkomst, än som motsvarar här ofvan stadgade högsta klasser, bör afgiften för hela inkomsten bestämmas till *tre* för hundradet.

Reservationer:

1:o Herr grefve *Björnstjerna, C. M.*, reserverade sig emot Utskottets förslag att nedsätta bevillningen å såväl embets- och tjenstemäns, samt betjentes löner m. m., som äfven näring och rörelse, samt fast egendom; emedan han ansåg närvarande tidpunkt ej vara lämplig för dessa nedsättningar.

2:o af herr komminister *Beckman:* »Sedan, med anledning af återremisser ifrån de höglofliga Stånden af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 4, Utskottet nu uti de fleste delar åter upptagit det förslag till allmän bevillning, enligt Bevillnings-stadgans 2:dra artikel för lön, egendom och rörelse m. m., hvilket dess Bevillnings-afdelning första gången tillät sig framgifva, och således, i anledning af återremissen ifrån trenne höglofliga Stånd, nedsatt bevillningen för embets- och tjenstemän m. fl., och till följe deraf, samt med stöd af tvänne hög-respektive Riks-stånd föreslagit enahanda åtgärd i afseende på bevillningen för handel, fabriker, handtverk och fastighet m. m., skulle reservanten kunna synas vara på väg att vinna något mera än det, som var föremålet för hans vördsamma motion, hvilken dock åsyftade en af Stats-verkets tillstånd betingad, för alla skattskyldige proportionerlig lindring, utan minsta rubbning af Bevillnings-grunderne, ja, att vinna det mål, hvartill han efter sin ringa förmåga vid tvänne riksmöten sträfvat, eller en stark allmän sänkning af bevillnings-procenten, för att under skärpta kontroller, så vidt ske kunde, framlocka, om icke mera sanningsenliga taxerings-uppgifter, dock mera allvarliga åtgärder inom Taxerings- och Pröfnings-kommittéerne, och således bereda en nu saknad rättvisa uti bevillnings-bidraget ifrån de olika väl lottade samhällsklasserne. Ehuru han för sin ringa del icke helt och hållet gillar de, utan noggranna undersökningar och beräkningar, samt om han så vågar uttrycka sig, endast på slump föreslagne, skatte-lindringarne, förmenar han dock, att antagne grundsatser hade bordt på alla skattskyldige följdriktigt tillämpas, hvilket dock icke har egt rum, emedan Utskottet uti återremisserne dertill ansett sig hafva saknat anledning.

Derest Rikets höglofliga Ständer gilla nedsättningen ifrån 5 till 3 procent för all borgerlig rörelse, äfvensom för fastighet, så borde rättvisligen derutaf följa, att alla minimi-afgifter uti § 9 af Bevillnings-stadgan, så ock icke blott minimi-afgifterne, utan äfven alla klass-tarifer uti §§ 10, 24, 25, 27 och 28, och i synnerhet alla för olika skattskyldige uti samma §§ bestämda belopp, som icke påkalla taxerings- utan endast debiterings-åtgärd, blifva i enlighet med denna nedsättning noga beräknade. Om icke så sker, så skulle, genom fastställd procent-nedsättning, lindring uti bevillningen beredas för alla

skattskyldige, utom för dem, som befinna sig uti de svagaste vilkor, en åtgärd, som väl ingalunda låter försvara sig. Och om, såsom man uti Utskottet har invändt, denna orättvisa kan afhjelpas genom den uti §§ 12 och 29 medgifna rättighet att påföra bevillning under minimi-afgifterne, hvilket dock, mödosamt för kommittéerna, tillskyndar den skattskyldige så väl besvär som förödmjukelse, så kan obilligheten ingalunda häfvas i afseende på den talrika befolkning, som, bärande bestämdt skatte-belopp, endast är föremål för debitering. I sammanhang härmed synes proportionerlig lindring uti bevillnings-procenten rättvisligen äfven böra tillkomma alla föremål för bevillning enligt stadgans 35 och 36 §§, och således enskilda banker, aktie-bolag m. fl.

Reservanten har förmenat, att Utskottet, med anledning af den återremiss, som skett ifrån vällofliga Borgare-ståndet, och äfven utan densamma, endast såsom nödvändig tillämpning af den sänkta bevillnings-procent, hvilken det nu funnit sig föranlåtet att antaga, hade kunnat tillåta sig underställa de högloflige Ståndens pröfning ett fullständigt utfördt förslag uti denna syftning; och då det så icke har kommit att ske, finner sig reservanten för sin ringa del förbunden, att vördsammast fästa högbemälde Riks-stånds uppmärksamhet på ämnet, samt får, för den händelse att nedsättningen af omförmälde bevillnings-procent gillas, lika vördsamt hemställa, huruvida det icke skulle pröfvas rättvist att besluta,

det en beräkning, svarande emot nedsättningen ifrån 5 till 3 procent, skall i allmänna Bevillningen tillämpas på alla uti §§ 9, 10, 24, 25, 27, 28, 35 och 36 utsatte minimi-afgifter, äfvensom både på alla der utförde tarifer, och på alla med bevillning träffade så väl enskilda personer, som bolag, inrättningar och stiftelser, dock så, att när nedsättningen icke kan utfalla uti jemnt mindre riksdaler-bråk, i stället för 2 r:dr, 1 r:dr 24 sk. och 1 r:dr utföres 1 r:dr 16 sk., 1 r:dr samt 32 sk., och att den i sådane fall blifver minst en tredjedel ($\frac{1}{3}$), men icke öfver två femtedelar ($\frac{2}{3}$) af det nu stadgade beloppet.«

3:o af herr doktor *Sandberg:* "Då Bevillnings-Utskottet fråträdt flere af de åsigter, som innehållas uti Betänkandet N:o 4 och nu ingår till Ständerna med ett i många väsendtliga punkter helt olika bevillnings-förslag, får jag dervid reservationsvis göra åtskilliga anmärkningar.

1:o Enär trenne Riks-stånd lemnat frågan om *personliga skydds-afgiften* oafgjord och det fjerde återremitterat, så synes mig Utskottet saknat skäl att nu förklara dess mening vara att den skulle qvarstå såsom bevillnings-grund. Om minskning i bevillningen kan medgifvas, bör den väl i främsta rummet

ske med den afgift, som drabbar *lika* alla medborgare-klasser, och således till sitt hufvudsakligaste belopp utgöres af de talrikaste, som äro arbets-klasserna. Anser man åter densamma så ringa, att den, utan att kännas tryckande, äfven kan erläggas af dessa, då de icke äro utfattiga, så bör den användas till uppfostran och undervisning för de barn, hvilkas föräldrar icke förmå att derom sjelfve draga försorg. Samhället har inga farligare fiender än lösdrifveriet, sedeslösheten och lättjan med den deraf följande fattigdomen. Det bästa skydd emot dessa fiender är *att uppfostra de fattigas barn till nyttiga samfundsmedlemmar*, och skydds-afgiften kan icke bättre användas än till detta ändamål.

2:o För min del kan jag icke instämma uti deras åsigt, som anse det otillbörligt att embets- och tjenstemän erlägga bevillning af sin lön, eller, såsom man uttrycker sig: "att staten med ena handen återtager en del af det den gifvit med den andra". Lönen förekommer mig såsom embetsmannens inkomst, den han med sitt arbete förvärfvar. Om jag använder mina själs- och kropps-krafter i statens, i kyrkans och skolans eller i en enskild mans tjenst, eller sjelfständigt för egen räkning i handel och näringar m. m., så blir ju i alla dessa fall hvad jag förvärfvar en produkt af mitt arbete eller en inkomst, hvaraf jag är pligtig att utgöra min andel uti bidragen till samhällets bestånd och förkofran. Och det skulle sannerligen icke göra något angenämt intryck på andra samhällsklasser, om högre tjenstemän, t. ex. en president, en general, en minister, en biskop med 4, 5 ända till 10,000 r:drs lön och derutöfver, vore för sina inkomster skattefri, under det gesällen, gerningsmannen, handsågaren m. fl. måste betala åsminstone 2 r:dr i bevillning. Hufvudfrågan är alltså, huruvida Stats-verkets tillgångar och behof äro sådana, att en nedsättning i allmänna bevillningen kan medgifvas, och i sådant fall bör denna nedsättning komma alla samhällsklasser till godo.

Nu framhölls det uti Bevillnings-Utskottet, med särdeles eftertryck, att den financiela ställningen i vårt land aldrig varit så lysande, som den nu är och att vi i detta afseende äro lyckligare än alla andra länder. Vi hafva, sades det, millioner samlade i banko-vinst och millioner hopade i Riksgälds-kontoret såsom öfverskotts-medel. Återremisserna från Ridderskapet och Adeln samt från Preste- och Borgare-stånden syntes ock antyda något sådant, emedan man endast på en sådan förutsättning kunde grunda en allmännare önskan om bevillningens nedsättning. Från Stats-Utskottet, der en närmare kännedom om statens behof förefinnes, och der äfven nedsättning i flere grundskatter blifvit föreslagen, voro åtskilliga ledamöter närvarande och deltogo såsom valde suppleanter uti den votering, hvarigenom med 27 röster mot 15, embets- och tjenstemäns löne-bevillning nedsattes med ej mindre än $\frac{2}{3}$ eller från 3 till 1 procent. Jag deltog icke deruti, emedan jag icke delar öfvertygelsen om landets lyckliga penninge-ställning, och dessutom hyser den särskilda mening att, om staten kan

umbära något af den hittills utgående bevillningen, bör den i första rummet afstå den personliga skydds-afgiften, hvilken, om den, såsom förut nämndt är, användes till fattiga barns uppfostran, skulle tillskynda samhället en vida större båtnad än den nu föreslagna nedsättningen.

Emellertid, sedan embets- och tjenstemäns lönebevillning blifvit så betydligen förminskad, blef deraf en nödvändig följd att bevillningen af handel och rörelse samt af fastigheter måste nedsättas åtminstone från 5 till 3 procent, och *om* någon utväg kunnat påfinnas att rigtigt och sanningsenligt uppskatta den rörliga förmögenhets-inkomsten, så hade nedsättningen här kanske bordt vara större, för att blifva jemlik den förra, emedan olikheten i bevillnings-procent alltid skall anses både såsom en anledning och en ursäkt för industri-idkares och fastighets-egares mindre noggranna uppgifter, då t. ex. en handtverkare med 66 r:dr 32 sk. uti uppgifven inkomst betalar lika mycket som en tjensteman med 500 r:dr i lön.

Men när sålunda en nedsättning blifvit tillvägabragdt uti bevillningen för embetsmännen, för större handlande och fabrikanter samt för fastighets-egare, så qvarstå ännu uti Bevillnings-förordningen åtskilliga *minimi-tarifer* och *bestämda afgifter* oförändrade, hvilka också böra i samma mån nedsättas, om rättvisa skall iakttagas; och detta är så mycket nödvändigare, som dessa minimi-tarifer och bestämda afgifter i allmänhet drabba de mindre bemedlade folkklasserne. Om rättelse härutinnan icke tillvägabringas, så uppkommer derigenom det förhållande, att t. ex. en tjensteman med 200 r:dr betalar 32 sk.; men gesäller, de som idka handtverk såsom försörjningsmedel, och flera deras vederlikar erlägga 3 gånger så mycket, eller 2 R:dr — o. s. v., och det kommer att synas som om de förmögne och bättre lottade samhällsklasserne, hvilka här hafva representanter, ville minska sina egna bördor, men icke medgifva någon lindring för de öfriga. Det heter visserligen uti 11 och 12 samt 29 §§ att taxerings-männen ega bestämma Bevillnings-afgifter både emellan de föreslagna klasserna och äfven lägre än det föreslagna minimi-beloppet, men tariferne synas mig i alla fall blifva missledande, om de qvarstå oförändrade. De böra, efter mitt förmenande, ställas i förhållande till nedsättningen för de förmögnare, och minskas i samma proportion.

Hvad åter angår de *bestämda Bevillnings-afgifterne*, som förekomma uti 10 § 2 mom. och i 27 § 2 mom. m. m., så blifva de icke föremål för taxerings-männens pröfning, utan bero endast af en debiterings-åtgärd. Dessa afgifter komma alltså ovilkorligen att utdebiteras och, om möjligt är, uttagas till deras nuvarande fulla belopp, så vida icke rättelse och ändring blifver införd uti Bevillnings-förordningen.

I af-

I afseende på tariferna har en rättelse blifvit tillvägabragdt och de föreslagna afgiftsbeloppen blifvit i tillbörlig proportion minskade endast för de verk och inrättningar, som omförmälas uti 25 §:n, men icke i de öfrige. Det är denna rättelse, som efter min öfvertygelse bör genomföras uti alla paragrafer, der den kan komma i fråga, och fördenskull vågar jag vördsamt föreslå,

att alla minimi-tarifer minskas med $\frac{2}{3}$, och alla bestämda afgifter minskas med $\frac{2}{3}$, eller åtminstone med $\frac{2}{3}$ af deras uti nu gällande Bevillnings-förordning utsatte belopp.

Likväl förekommer mig, vid den föreslagna nedsättningen uti embetsmännens och särdeles uti industri-idkarnes bevillnings-procent, en ytterligare betänklighet, i händelse stora statsbehof skulle uppkomma, som erfordra betydligare sammanskott af landets innevånare; ty då kan man befara, att dessa ökade afgifter skola komma att med en *större tyngd* öfvergå på fastigheter och jordegendomar, särdeles de mindre, hvilkas värde både lättare och säkrare kan uppskattas än den rörliga förmögenheten hos handlande och näringsidkare m. fl. Jag vet väl att talet om en *progressiv beskattning* anses för en vådlig kommunism. I afseende på åtskilliga lägre tjenstemäns löne-bevillning har den likväl icke hittills ansetts vådlig, och man kan med skäl fråga: månne den medborgare, som har 10,000 eller 20,000 r:dr i behållen inkomst, icke med mindre kännbar afsaknad kan erlägga 5 procent i bevillning, än den som har 500 eller 1,000 r:dr kan betala 1 procent? Och månne detta icke förtjente att tagas i öfvervägande, i den händelse utomordentliga samhällsbehof skulle erfordra ytterligare bidrag, vare sig såsom neutralitets-gärd eller krigs-gärd, eller till andra högst vigtiga ändamål? De skäl man deremot kan anföra äro mig icke obekanta; men med den stora öfvervigt, som bildningen och förmögenheten ega uti vår representation, är det ingen fara att man går för långt på denna väg.

En annan omständighet synes mig hafva bordt tydligare framhållas uti Bevillnings-förordningen. Man är ju ense derom, att uppskattningen af jordegendom bör vara, så mycket möjligt är, rättvis och stå i förhållande till värdet af andra dermed jemförliga hemman. Nu är det en bekant sak, att frälse-jorden eger så mycket större värde, som den är mindre belastad med grundskatt, än jord-egendom af annan natur. Häraf skulle alltså följa, att, af 2 eljest lika goda hemman, det ena frälse och det andra skatte, borde frälse-hemmanet taxeras till en bevillning så mycket högre än skatte-hemmanet, som skatte-hemmanets grundskatter äro större än frälse-hemmanets. Detta vore, emellan olika slags jord, en skattejemkning, som står i full öfverensstämmelse med hela Bevillnings-förordningens både bokstaf och anda, och skulle göra alla andra försök i denna rigtning öfverflödiga. — Men denna fråga är väl också en af de många, som

måste *remitteras till framtiden*, ehuru det icke torde vara ur vägen att fästa uppmärksamhet äfven på en *sådan* tillämpning af denna rättvisans och billighetens grundsats, som utan tvifvel anses böra genomgå alla Bevillnings-förordningar.»

4:o af herrar prostar *Gahne* och *Lindberg* samt herr kontrakts-prosten *Wåhlander:* »Af Utskottets förslag, att nedsätta bevillnings-procenten för rörelse och näring från fem till tre, hade bordt blifva en gifven följd, att Utskottet, såsom i afseende å fast egendom ock skett vid 25 §, föreslagit en motsvarande nedsättning af alla uti §§ 9, 10, 27 och 28 förekommande afgiftsbestämmelser, synnerligast dem, som äro till visst belopp utsatta, emedan, i annat fall, den afsedda skattelindringen endast skulle komma de förmögnare till godo, men gå förlorad för dem, som i första rummet deraf äro i behof, eller de mindre bemedlade. Då emellertid en sådan nedsättning icke blifvit vidtagen, få vi deremot oss reservera, och till Rikets Ständer vördsamt hemställa, att sistnämnde §§ måtte, med iakttagande jemväl af de utaf Utskottet föreslagna ändringar deri, erhålla följande lydelse, nemligen:

§ 9.

Efter denna artikel må, utom i de fall 12 § omförmäler, bevillning icke under nedanstående belopp påföras följande personer, nemligen:

I Stockholm och Götheborg.

Grosshandlare, mäklare, skepps-klarerare och apothekare	B:ko R:dr	18:	— —
Andre handlande	»	12:	— —
Egare af skeppsvarf, fabriker och manufakturier . . .	»	9:	— —
Handtverkare, med dem jemförlige manufakturister och andre, här icke särskildt uppräknade, borgare . .	»	6:	— —
Skeppsredare, för hvarje egande läst	»	—	5. —

I första Klassens Städer.

Handlande, mäklare, skepps-klarerare och apothekare	B:ko R:dr	12:	— —
Egare af skeppsvarf, fabriker och manufakturier . . .	»	9:	— —
Handtverkare, med dem jemförlige manufakturister och andre, här icke särskildt uppräknade, borgare . . .	»	6:	— —
Skepps-redare, för hvarje egande läst	»	—	5. —

I andra Klassens Städer.

Handlande, mäklare, skepps-klarerare och apothekare	B:ko R:dr	10:	— —
Egare af skeppsvarf, fabriker och manufakturier . . .	»	8:	— —

Handtverkare, med dem jemförlige manufakturister och andre, här icke särskildt uppräknade, borgare .	B:ko R:dr	5: —	—
Skepps-redare, för hvarje egande läst	»	—	4. —

I tredje Klassens Städer.

Handlande, mäklare, skepps-klarerare och apothekare .	B:ko R:dr	9: —	—
Egare af skeppsvarf, fabriker och manufakturier . .	»	7: —	—
Handtverkare, med dem jemförlige manufakturister och andre, här icke särskildt uppräknade, borgare .	»	4: —	—
Skepps-redare, för hvarje egande läst	»	—	4. —

I fjerde Klassens Städer.

Handlande, mäklare, skepps-klarerare och apothekare .	B:ko R:dr	8: —	—
Egare af skeppsvarf, fabriker och manufakturier . .	»	6: —	—
Handtverkare, med dem jemförlige manufakturister och andre, här icke särskildt uppräknade, borgare .	»	2: 32.	—
Skepps-redare, för hvarje egande läst	»	—	3. —

I femte Klassens Städer.

Handlande, mäklare, skepps-klarerare och apothekare .	B:ko R:dr	6: —	—
Egare af skeppsvarf, fabriker och manufakturier . .	»	5: —	—
Handtverkare, med dem jemförlige manufakturister och andre, här icke särskildt uppräknade, borgare .	»	2: 32.	—
Skepps-redare, för hvarje egande läst	»	—	3. —
Och alla andra fartyg, däckade eller odäckade, af fem svåra lästers drägtighet och derutöfver, tillhörige köpingar, lastageplatser, fiskare, som idka fraktfart, eller landtmän, för hvarje läst	»	—	3. —

Då skepps-redare uppgifvit och blifvit taxerad för behållen inkomst utaf sitt skepps-rederi, utöfver hvad den här intagna läste-afgiften utgör, erlägge han ej den särskildt stadgade läste-afgiften.

Ega flere del uti skepp, påföres hela bevillnings-afgiften hufvud- eller korrespondent-redaren.

Intilldess uppmätning af fartyg hunnit verkställas, böra sådane, som äro ouppmätte, af taxerings-männen anses till den drägtighet, i lästetal beräknad, som, efter egarens uppgift, jemförd med de upplysningar, hvilka derjemte kunna erhållas, kan bestämmas.

Om uppgift öfver egande fartyg, se § 64.

§ 10.

1:o. För följande, till städerne hörande, personer skall afgiften, såvida den icke, beräknad efter tre procent af inkomsten, uppgår till högre belopp, än de här nedan utsatta högsta klass-afgifter, i hvilket fall nämnde procent-beräkning skall iakttagas, bestämmas sålunda:

Advokater och sakförare, i sex klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	60: — —
Andra d:o	»	45: — —
Tredje d:o	»	30: — —
Fjerde d:o	»	18: — —
Femte d:o	»	12: — —
Sjette d:o	»	6: — —

Aktörer och Aktriser, Musikanter, Sångare, Sångerskor, Dansmästare m. fl., som tillhöra de Kongl. spektaklernas stat, taxeras, då de njuta inkomst af information, i fyra klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	15: — —
Andra d:o	»	9: — —
Tredje d:o	»	5: — —
Fjerde d:o	»	3: — —

och för löneförmånerne särskildt, efter förut stadgad grund.

Aktörer och Aktriser, Musikanter, Sångare, Sångerskor, Dansmästare m. fl. andra än de här förut omförmälde, taxeras, ehvad de tillhöra spektakel-trupper, eller eljest genom utöfvande af sin konst åtnjuta inkomst, i fyra klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	15: — —
Andra d:o	»	9: — —
Tredje d:o	»	5: — —
Fjerde d:o	»	3: — —

Artister, i sju klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	30: — —
Andra d:o	»	21: — —
Tredje d:o	»	15: — —
Fjerde d:o	»	9: — —
Femte d:o	»	6: — —
Sjette d:o	»	3: — —
Sjunde d:o	»	1: 16. —

och för löne-förmånerne särskildt, efter förut stadgad grund.

Biljard-egare, för hvarje Biljard, der så kallade parti-penningar betalas, i tre klasser:

I Stockholm och Götheborg:

Första klassen	B:ko R:dr	90: — —
Andra d:o	»	60: — —
Tredje d:o	»	40: — —

I öfriga Städerna:

Första klassen	B:ko R:dr	60: — —
Andra d:o	»	45: — —
Tredje d:o	»	30: — —

Biljarder på inrättade sällskap och klubbar, samt vid helsobrunnar, se mom. 2.

Bokhållare, vid bruk, manufakturier och boktryckerier, se handels-expediter.

Byggmästare, Skepps-, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	25: — —
Andra d:o	»	18: — —
Tredje d:o	»	12: — —
Fjerde d:o	»	9: — —
Femte d:o	»	6: — —

öfrige byggmästare, lika med handtverkare, § 9.

Cassörer, vid bruk, manufakturier och boktryckerier, se handels-expediter.

Chirurger, med praktik samt badare och de, som hålla rakstugor, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	18: — —
Andra d:o	»	12: — —
Tredje d:o	»	6: — —
Fjerde d:o	»	3: — —
Femte d:o	»	2: — —

Commissions-kontors föreståndare och *Commissionärer*, ehvad de äro borgare eller ej } se handels-expediter.

Direktörer, Theater-, vid andra än Konungens spektakler, erlägga årligen minst . . . . . B:ko R:dr 15: — —

Entreprenörer, Renhållnings-, och *Lyktändnings-*, i fyra klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	12: — —
Andra d:o	»	6: — —

Tredje d:o	B:ko R:dr	3:	— —
Fjerde d:o	»	1:	16. —

Faktorer, vid städernas bruk, manufakturier och boktryckerier, se handels-expediter.

Fiskare, ehvad de äro borgare eller ej, i nio klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	12:	— —
Andra d:o	»	9:	— —
Tredje d:o	»	7:	— —
Fjerde d:o	»	6:	— —
Femte d:o	»	5:	— —
Sjette d:o	»	3:	— —
Sjunde d:o	»	1:	24. —
Åttonde d:o	»	—	36. —
Nionde d:o	»	—	24. —

Försäljerskor, så kallade brödjungfrur, samt alla öfriga personer af qvinnkönet, som förestå försäljning i bodar eller på näringsställen för andras räkning, i fyra klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	6:	— —
Andra d:o	»	5:	— —
Tredje d:o	»	3:	— —
Fjerde d:o	»	1:	16: —

Gästgifvare, lika som på landet, § 27.

Handels-Expediter, *föreståndare* för kommissions-kontor och *Kommissionärer*, ehvad de äro borgare eller ej, *Kassörer*, *Bokhållare* och *Betjente* samt *Inspektorer* och *Faktorer*, med flere, vid bruk, manufakturier och boktryckerier, jemte *Provisorer i Stockholm* och *Götheborg* samt *första klassens städer*, i åtta klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	30:	— —
Andra d:o	»	15:	— —
Tredje d:o	»	10:	— —
Fjerde d:o	»	7:	— —
Femte d:o	»	5:	— —
Sjette d:o	»	4:	— —
Sjunde d:o	»	2:	32. —
Åttonde d:o	»	2:	— —

I de öfriga Städerna, i sex klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	9: — —
Andra d:o	»	6: — —
Tredje d:o	»	4: — —
Fjerde d:o	»	3: — —
Femte d:o	»	2: — —
Sjette d:o	»	1: 16. —

Och skall den, som antingen efter taxerings-kommittéens kännedom sig med kommissions-rörelse befattar, eller ock sjelf uppgifver sig vilja blifva för så beskaffad rörelse beskattad, ovilkorligen taxeras såsom kommissionär, utan att taxerings-kommittéen må ega ingå i pröfning, om den skattskyldige är till kommissions-rörelses idkande berättigad.

Handtverkare, vid Hofvet och de Kongl. spektaklerne, så ock Kronans vid amiralitetet, artilleriet och fortifikationen m. fl. stater, betala efter deras lönevilkor, dock ej under . . . . . B:ko R:dr 1: 16. —

Och skola de bland desse handtverkare, hvilka drifva särskild rörelse, dessutom taxeras lika med borgare, se § 9.

Handtverkare, hvilka, utan mästerskaps eller burskaps förvärfvande, erhållit tillstånd att såsom försörjningsmedel åstadkomma handtverkeri-arbeten, erlägga minst . . . . . B:ko R:dr 1: 16. —

Inspektorer, vid bruk, manufakturier och boktryckerier, lika med handelsexpediter.

Kaffeskänkar och *Kaffehusidkerskor*, se krögare.

Klädmäklare och *Klädmäklerskor*, som hålla bodar, i sex klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	30: — —
Andra d:o	»	25: — —
Tredje d:o	»	18: — —
Fjerde d:o	»	12: — —
Femte d:o	»	6: — —
Sjette d:o	»	3: — —

Krögare, *Krögerskor*, samt de som hålla *kaffehus*, *likörkammare*, *spisqvarter*, *värdshus* och *restauration eller näring å ångfartyg*, äfvensom *Traktörer* och *Källarmästare*, som icke äro borgare, oberäknad bevillning för bränvins-minutering, då den tillåtes,

i Stockholm och Götheborg minst	B:ko R:dr	9: — —
i öfriga städer minst	»	6: — —

Som detta är en afgift, hvilken icke får afkortas, så åligger det den, som meddelar tillståndsbref, att genom antagande af borgen försäkra kronan om afgiftens utgörande. En sådan säkerhet bör årligen förnyas, vid påföljd af tillståndets förlust. De redan antagne näringshållare af denna klass, vare sig borgare eller andre, åligger enahanda skyldighet i afseende på borgens ställande och dess årliga förnyande, så vida de vilja rättigheten bibehålla.

Alla krögare och krögerskor, spisqvarters- och värdshushållare samt traktörer och källarmästare, som icke äro borgare, hvilka hafva en bättre och förmånligare rörelse, än de minst taxerade krögare, skola taxeras till Tre för hundrade af den inkomst, de anses hafva af hela rörelsen. Denna afgift erlägges äfven af hvar och en annan, som, med behörigt tillstånd, i minut försäljer bränvin; och taxeras sådane personer särskildt, oansedt de utgöra bevillning för borgerlig rörelse.

Kypare, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	7:	— —
Andra d:o	»	5:	— —
Tredje d:o	»	2:	32. —
Fjerde d:o	»	2:	— —
Femte d:o	»	1:	16. —

Källarmästare, se krögare.

Lotsar och *Lotsdrängar*, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	2:	32. —
Andra d:o	»	1:	16. —
Tredje d:o	»	—	32. —
Fjerde d:o	»	—	24. —
Femte d:o	»	—	16. —

Månglerskor, af alla slag, i nio klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	30:	— —
Andra d:o	»	25:	— —
Tredje d:o	»	18:	— —
Fjerde d:o	»	12:	— —
Femte d:o	»	7:	— —
Sjette d:o	»	5:	— —
Sjunde d:o	»	4:	— —
Åttonde d:o	»	2:	32. —
Nionde d:o	»	1:	16. —

Mästare,

Mästare, vid sockerbruk, manufakturier och fabriker, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	15:	— —
Andra d:o	»	9:	— —
Tredje d:o	»	6:	— —
Fjerde d:o	»	4:	— —
Femte d:o	»	2:	32. —

Mästersvänner och *Gesäller* vid dito, i två klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	2:	32. —
Andra d:o	»	1:	16. —

Parmmätare, i sex klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	25:	— —
Andra d:o	»	18:	— —
Tredje d:o	»	12:	— —
Fjerde d:o	»	7:	— —
Femte d:o	»	4:	— —
Sjette d:o	»	2:	— —

Provisorer, se handels-expediter.

Skeppare, *Skut-* och *Båt-*, som icke äro borgare, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	12:	— —
Andra d:o	»	7:	— —
Tredje d:o	»	5:	— —
Fjerde d:o	»	3:	— —
Femte d:o	»	1:	24. —

Ega flere del i skuta eller båt, påföres förenämnde afgift den, som förer skutan eller båten.

Coopværdie-skeppare, m. fl. Se mom. 3.

Spisqvarters-, *Värdshus-*, och dylika näringshållare, se krögare.

Anm. För den spisqvarters- eller värdshus-rörelse, som idkas under uppsigt af kommunen, mot förbindelse, att hvarken vin- eller sprit-drycker dervid tillhandahållas, eger bevillning efter denna artikel ej rum.

Språkmästare, oberäknad lön på stat, taxeras med afseende på deras inkomst af information, dock ej under . . . . . B:ko R:dr 1: 16. —

Styrmän, i två klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	2:	32. —
Andra d:o	»	1:	16. —

Öfrige sjömän. Se mom. 2.

Tobaksplanterare, lika med trädgårdsmästare.

Traktörer, se krögare.

Trädgårdsmästare, som ej äro borgare, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	9:	— —
Andra d:o	»	6:	— —
Tredje d:o	»	3:	— —
Fjerde d:o	»	2:	— —
Femte d:o	»	1:	— —

Åkare, som ej äro borgare:

I Stockholm och Götheborg, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	12:	— —
Andra d:o	»	9:	— —
Tredje d:o	»	6:	— —
Fjerde d:o	»	3:	— —
Femte d:o	»	2:	— —

I öfrige Städerne i fyra klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	6:	— —
Andra d:o	»	4:	— —
Tredje d:o	»	2:	32. —
Fjerde d:o	»	1:	16. —

2:o *Nedannämnde personer i städerne erlägga afgift till följande bestämda belopp nemligen:*

Betjenter, Hofmästare, Jägare, Kammartjenare, Kuskar, Lakejer och Taffeltäckare i lagstadd tjenst, samt alle andre manspersoner, som till uppassning nyttjas, med undantag af minderårige gossar:

För en eller två, hvardera	B:ko R:dr	1:	16. —
» den tredje	»	2:	32. —

För den fjerde . . . . . B:ko R:dr 4: — —
» den femte . . . . . » 5: — —
» den sjette, och hvar och en derutöfver . . » 10: — —

All sådan betjening i ett hushåll skall sammanräknas, så att för hustru eller minderåriga barn någon särskild betjening ej må uppgifvas och den förhöjda afgiften derigenom minskas.

Hofmästare och *Kammartjenare* betala dessutom den här nedanföre stadgade afgift.

Biljard-egare:

För biljarder på inrättade sällskap och klubbar:
i Ftockholm och Götheborg . . . . . B:ko R:dr 30: — —
i de öfriga städerne . . . . . » 20: — —
För biljarder vid helsobrunnar och som endast begagnas under brunns-terminerne . . . » 15: — —

Men då inkomsten deraf tillfaller brunns-kassan eller de fattige, betalas icke någon bevillning.

Andrè Biljarder, se mom. 1.

Boktryckeri-konstförvandter, ... B:ko R:dr 1: 16. —

Brädvräkare, ... » 1: 16. —

Concert-gifvare, in- eller utländske, erlägga förskottsvis för hvarje koncert:
i Stockholm . . . . . B:ko R:dr 2: — —
samt i alla öfriga städer och orter . . . . » 1: — —

Gesäller . . . . . » 1: 16. —

Guvernanter och informations-fruntimmer i privata hus . . . . . » 1: — —

Fruntimmer, som hemma hos sig hålla pensions-inrättningar eller skolor, betala, i sådan egenskap ingen afgift efter denna artikel.

Hampvräkare, ... B:ko R:dr 1: 16. —

Hofmästare hos private . . . . . » 6: — —

Hushållerskor, ... » 1: — —

Huspredikanter, som i vederbörlig ordning dertill blifvit kallade . . . . . » 20: — —

Hyrlakejer, ... » 2: 32. —

Harfrisörer, som icke äro borgare . . . . . B:ko R:dr 1: 16. —

Hästhandlare, eller sådane, hvilka, såsom yrke, sälja och byta hästar, erlägga, utan åtskillnad på hufvudman eller följeslagare på resor, hvarje person, som sig med sådan handtering befattar . » 15: — —

Och skall, med vederbörande uppbördsmans qvittens, styrkas, att bevillnings-afgiften för löpande året blifvit riktigt erlagd eller säkerhet derför ställd, innan Konungens befallningshafvande eller vederbörande magistrat meddelar dem pass, hvilket pass bör uttryckeligen innehålla, att de till en sådan handel äro berättigade.

Jernbärare, vid stång- och tackjernsvågar . . . B:ko R:dr — 32. —

Kammarjungfrur, lika med betjenter.

Kammartjenare, ... » 3: — —

Kockar hos private . . . . . » 6: — —

Skepps-kockar, se sjömän.

Konstberidare, *Lindansare*, eller andre kringresande in- eller utländske personer, som, med särskildt tillstånd, gifva representationer af mekaniska konster m. m., eller sådane som kringföra och visa fremmande djur o. s. v, erlägga för hvarje representationsdag:

i Stockholm . . . . . B:ko R:dr 2: 32. —

samt i alla öfriga städer och orter . . . . . » 1: 16. —

åliggande det alla förenämnde, att, innan de från staden eller orten afresa eller pass dem meddelas, med bevis af kronans uppbördsman styrka, att representations-afgiften blifvit erlagd; och skall qvitto derå, jemte betyg, att bevillningen för löpande året blifvit gulden, eller säkerhet derför ställd, ovilkorligen företes å den ort, dit de sig begifva, innan någon representation der får uppföras.

Afreser sådan person från orten, utan att hafva denna bevillning för hvarje representations-dag erlagt, ansvarar derför den, som pass till resan meddelat eller för resans fortsättande detsamma åtecknat.

Linvräkare . . . . . B:ko R:dr 1: 16. —

Mätare . . . . . » 1: 16. —

Packare och Packhuskarlar . . . . . » 1: 16. —

Sjömän:

Under-styrmän och konstaplar samt matroser och

timmermän m. fl. . . . . B:ko R:dr 1: — —
Kockar och jungmän . . . . . „ — 32. —

Styrmän, se mom. 1.

Syjungfrur, hos nipperhandlare, hattstofferare, bundtmakare, skräddare och andre handtverkare, erlägga hälften mot gesäller, eller B:ko Rdr — 32. —

Timmer- och *Mur-Gesäller*, lika med gesäller.

Tjära-vräkare . . . . . „ 1: 16. —

Utländningar, (deruti ej inbegripne norrmän för norrska produkter) som resa omkring i landet och, för egen räkning eller såsom utskickade för andra, utbjuda eller sluta handel om utländska varor, skola vid ankomsten, med uppgifvande af tiden, huru länge de vilja i riket sig uppehålla, till vederbörande uppbördsman för krono-bevillningen i gränsorten erlägga 75 r:dr b:ko för tiden till och med tre månader, samt för hvarje månad derutöfver ytterligare 25 r:dr. Förr än hvad sålunda är föreskrifvet, blifvit fullgjordt, derom bevis bör af uppbördsmannen å medhafvande passet meddelas, må pass för resans fortsättande inom landet eller för återresa ur riket icke kunna utfärdas; skolande sådan utländning, innan han eger i någon stad inom riket utbjuda eller sluta handel om utländska varor, jemväl åligga, att i Stockholm, hos handels-kollegium, och i öfrige städerne hos magistraterne, styrka sig hafva den stadgade afgiften betalt, och tillika uppgifva den tid, han vill i staden sig uppehålla. Den utländning, som, utan att hafva sådant fullgjort, eller den stadgade afgiften behörigen erlagt, beträdes med att utbjuda eller sluta handel om utländska varor, skall, jemte afgiftens erläggande, böta 300 r:dr b:ko, hvaraf hälften tillfaller åklagaren, och hälften fattigkassan i den stad eller socken, der förseelsen egt rum. För öfrigt iakttages hvad allmänna lagen i 5 och 7 kap. handelsbalken och särskilda författningar, i afseende på dylik handel, stadga.

Utländningar, som i städerne drifva handel och rörelse, se mom. 3.

Vindragare . . . . . B:ko R:dr 1: 16. —
Vågkarlar . . . . . „ 1: 16. —

3:o *För följande personer i städerne utgår afgiften åter efter nedanstående särskilda grunder nemligen:*

Auktionsbetjente, lika med städernes betjente, § 2.

Bokhandlare, lika med handlande, § 9.

Boktryckare, lika med manufakturister, § 9.

Doktorer, medicinæ-, eller läkare, för inkomst af praktik utom tjensten, två procent, dock ej under . . . . . B:ko R:dr 5: — —

Fruntimmer, som idka klädsöm, med en eller flera medhjelperskor, erlägga hälften emot handtverkare, § 9, och deras medhjelperskor hälften emot gesäller, enligt nästföregående mom.

Hyrkuskar, lika med handtverkare, § 9.

Informatorer hos enskilde, lika med tjenstemän, § 2.

Inköpare för de kongl. hofven, jemföras med handlande, § 9.

Licentiater, medicinæ, med praktik utom tjensten, se doktorer.

Läkare, se doktorer.

Mjölnare, se qvarnar, § 30.

Modekrämare och *Modekrämerskor*, af alla slag, lika med handlande, § 9.

Nipperhandlare och *Nipperhandlerskor*, lika med handlande, § 9.

Skeppare, coopværdie, äfvensom *Sjökaptener* med burskap, och *Befälhafvare å ångfartyg*, med tillämpning af föreskriften uti 46 § 3 mom., lika med handtverkare i den stad, dit fartyget hörer, § 9.

Skut- och *Båtskeppare*, se mom. 1.

Skol-lärare, som antingen hafva egna skolor eller biträda vid sådane inrättningar, lika med tjenstemän, § 2.

Spanmålshandlande, som icke äro borgare, taxeras efter deras rörelse, lika med städernas öfrige handlande, § 9.

Stadstjenare eller *Polisbetjente*, se städernes betjente, § 2.

Tidningsskrifvare, hvarunder förstås, så väl förläggare, som redaktörer och deras biträden, taxeras till bevillning efter tre procent af den inkomst de njuta.

Timmer- och *Brädhandlande*, se handlande, § 9.

Utländningar, som i städerne drifva handel och rörelse, anses i mån deraf till alldeles lika afgift med handlande i samma städer.

Veterinär-läkare, för inkomst af praktik utom tjensten, två procent, dock ej under . . . . . B:ko R:dr 1: 16. —

§ 27.

1:o. För följande på landet boende personer skall afgiften, så vida den icke, beräknad efter tre procent af inkomsten, uppgår till högre belopp,

än de här nedan utsatta högsta klass-afgifter, i hvilket fall nämnde procentberäkning skall iakttagas, bestämmas sålunda:

Advokater och *Sakförare* } , lika med dem i städerne, § 10.
Artister }

Byggmästare, Läns- eller *Härads-*, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	12: — —
Andra d:o	»	9: — —
Tredje d:o	»	6: — —
Fjerde d:o	»	5: — —
Femte d:o	»	3: — —

Socken-byggmästare, se Gerningsmän, mom. 2.

Kommissionärer, lika med dem i städerne, § 10.

Färjemän, som hafva egna båtar, lika med skut- och båtskeppare, § 10.

Glas- och *Porcellains-Försäljare*, i två klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	6: — —
Andra d:o	»	3: — —

Gårdfari-handlande, äfvensom sådane borgare ifrån städerne Borås och Ulricehamn, som idka gård-farihandel, i sex klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	18: — —
Andra d:o	»	15: — —
Tredje d:o	»	12: — —
Fjerde d:o	»	9: — —
Femte d:o	»	6: — —
Sjette d:o	»	3: — —

Hvarförutan de, som ega att sjelfve eller genom ombud idka berörde handel, skola, vid resor till utrikes ort, (med undantag af Norrige) för hvarje person erlägga en bestämd afgift af 30 r:dr b:ko. Denna afgift skall uppbäras af Lands-sekreteraren, då pass meddelas, och i behörig ordning redovisas, enligt den kontroll, som af vederbörande embetsverk kommer att bestämmas.

Gästgifverier på landet utgöra bevillning efter värdet, lika med öfrige hemman och lägenheter, men taxeras för näring och rörelse efter belägenheten, utom bränvinsminuterings-afgift, i åtta klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	18: — —
Andra d:o	»	12: — —
Tredje d:o	»	9: — —
Fjerde d:o	»	6: — —

Femte	d:o	B:ko R:dr	3: — —
Sjette	d:o	»	2: — —
Sjunde	d:o	»	1: 16. —
Åttonde	d:o	»	1: — —

På de ställen, der gästgifveriet emellan flere är fördeladt, delas äfven ofvanstående afgifter emellan dem alla, efter den andel, de i gästgifveriet ega. De gästgifvaregårdar, som icke hafva någon förtjenst af sin gästgifveri-rörelse, och hvarest bränvin icke i minut försäljes, ega taxerings-männen, om de så finna skäligt, att befria från all afgift för näring och rörelse.

Handelsbetjenter, lika med dem i andra städer, än Stockholm och Götheborg samt dem af första klassen, se § 10.

Inspektorer, *Frälse-* och *Gårds-*, samt *Kassörer*, *Bokhållare*, *Fogdar*, *Faktorer* och *Skrifvare*, i privat tjenst på landet, taxeras efter betydenheten af den egendom, de förestå, eller af den befattning och lön, de hafva, i åtta klasser:

Första klassen		B:ko R:dr	25: — —
Andra	d:o	»	18: — —
Tredje	d:o	»	12: — —
Fjerde	d:o	»	9: — —
Femte	d:o	»	6: 32. —
Sjette	d:o	»	4: — —
Sjunde	d:o	»	2: — —
Åttonde	d:o	»	1: 16. —

Den, som vid annans egendom eller landtbruk har närmaste tillsynen eller styrelsen sig anförtrodd, taxeras efter personens kända verkliga tjenstgöring, utan hinder af annorledes skedd uppgift, såsom rättare, då egendomen består af två till fyra mantal, och derutöfver såsom fogde eller inspektor.

All annan betjening af man- eller qvinnokön hos enskilde anses efter beskaffenheten och deras göromål, utan hinder af den benämning, som de i uppgiften erhållit.

Skulle likväl någon af statens embets- och tjenstemän tillika hafva inkomst för befattning med enskild mans egendom, bör denna inkomst, vid bevillningens beräknande, icke sammanslås med den ordinarie eller extra ordinarie lön, han af staten erhåller, utan skall han då för sin privata tjenst, efter här uppgifna grund, särskildt taxeras.

Kamererare

Kamererare och *Sekreterare, Frälse*, i fyra klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	25:	— —
Andra d:o	»	18:	— —
Tredje d:o	»	12:	— —
Fjerde d:o	»	9:	— —

Krögare, Krögerskor, m. fl., se Krögare m. fl. i städerne, § 10.

Lotsar och *Lotsdrängar*, lika med dem i städerne, § 10.

Lumpsamlare, i tre klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	2:	— —
Andra d:o	»	1:	16. —
Tredje d:o	»	—	32. —

Skut- och *Båtskeppare*, lika med dem i städerne, § 10.

Skärkarlar, Strandsittare eller *Fiskare*, utan jordbruk, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	3:	— —
Andra d:o	»	2:	— —
Tredje d:o	»	—	32. —
Fjerde d:o	»	—	16. —
Femte d:o	»	—	4. —

Smides-försäljare, bosatte och stadigt vistande på viss ort, i två klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	6:	— —
Andra d:o	»	3:	— —

Andre, af Bruksegare till handelsresor med jernsmiden antagne och vederbörligen förpassade personer, i två klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	12:	— —
Andra d:o	»	6:	— —

Desse sistnämnde skola derjemte, till säkerhet för afgiftens erläggande, iakttaga hvad rörande hästhandlare är föreskrifvet.

Trädgårdsmästare, lika med dem i städerne, § 10.

2:o. Nedannämnde personer på landet erlägga afgift till följande bestämda belopp, nemligen:

Betjenter, Jägare, Kuskar, Lakejer och *Taffeltäckare* m. fl., lika med dem i städerne, § 10.

Biljard-egare, för Biljarder vid helsobrunnar, se § 10.

Gerningsmän eller *Socken-handtverkare* af hvad handtverk som helst, samt *Handsågare, Stampare* och *Socken-byggmästare:*

med öfver tre mantalsskrifne arbetare				B:ko R:dr	3: —
med tre	»	»		»	2: —
med två	»	»		»	1: 16.
med en eller ingen		»		»	— 32.

Hvarje Gerningsman eller Socken-handtverkare skall dessutom, i stället för de fordna gernings-örena, i bevillning erlägga B:ko R:dr — 16 sk.

Gesäller
Gouvernanter, lika med dem i städerne, § 10.

Gårdshandtverkare . . . . . B:ko R:dr — 16 sk.

Hofmästare,
Hushållerskor,
Huspredikanter,
Hästhandlare,
Kammarjungfrur och
Kammartjenare,
Kockar,
Linvräkare,
lika med dem i städerne, § 10.

Rättare och *Ladufogdar* vid landt-egendomar . . . B:ko R:dr 1: — —
Se anmärkningen för inspektorer, frälse, mom. 1.

Salpetersjudare:

Kronans, frie från afgift efter denna artikel,
Private . . . . . B:ko R:dr 1: 16. —

Sjömän; lika med dem i städerne, § 10.

Spelmän, Härads- och *Sockne-* . . . . . » 1: 16. —

Utländningar, se § 10, mom. 2.

3:o. *För följande personer på landet utgår afgiften åter efter nedanstående särskilda grunder, nemligen:*

Informatorer hos enskilde, lika med tjenstemän, § 2.

Läkare, lika med dem i städerne, § 10.

Skeppsredare och *Fartygs-egare,* å hvad ort och ställe som helst, taxeras lika med dem i städerne, § 9, samt för alla däckade eller odäckade fartyg af minst fem svåra lästers drägt och deröfver, à 3 sk. b:ko pr läst.

Skollärare, som antingen hafva egna skolor eller biträda vid sådane inrättningar, lika med tjenstemän, se § 2.

Spanmålshandlande samt *Timmer-* och *Brädhandlande* taxeras efter deras rörelse, lika med städernes handlande.

Veterinär-läkare, lika med dem i städerne, § 10.

§ 28.

1:o. För följande, vid bruk, bergverk och öfriga inrättningar antagne, personer skall afgiften, så vida den icke, beräknad efter tre procent af inkomsten, uppgår till högre belopp, än de här nedan utsatta högsta klass-afgifter, i hvilket fall nämnde procent-beräkning skall iakttagas, bestämmas sålunda:

Byggmästare, *Skepps-*, lika med dem i städerne.

Bälgmakare och *Gårmakare*, i två klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	6:	— —
Andra d:o	»	3:	— —

Chirurger, i två klasser:

Första klassen	»	4:	— —
Andra d:o	»	2:	— —

Disponenter, *Grufve-*, som af Grufve-egare äro antagne och för deras räkning drifva Grufve-arbetet:

Med 50 arbetare och deröfver	B:ko R:dr	12:	— —
» 30 till och med 49	»	7:	— —
» 20 » 29	»	5:	— —
» 10 » 19	»	2:	32. —
» mindre än 10	»	1:	16. —

Fogdar, *Grufve-*, i tre klasser:

Vid större Grufvor:

Första klassen	B:ko R:dr	12:	— —
Andra d:o	»	9:	— —
Tredje d:o	»	6:	— —

Vid mindre Grufvor:

Första klassen	B:ko R:dr	4:	— —
Andra d:o	»	2:	32. —
Tredje d:o	»	1:	16. —

Glasblåsare, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	5:	—
Andra d:o	»	4:	—
Tredje d:o	»	2:	32. —
Fjerde d:o	»	2:	— —
Femte d:o	»	1:	16. —

Inspectorer, Factorer, Casseurer, Bokhållare och *Skrifvare*, lika med dem i 27 §.

Masmästare, Byggmästare och *Hammarsmeds-mästare*, med flere andra arbetsföreståndare vid Bruk och Bergverk, i tre klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	3:	— —
Andra d:o	»	2:	— —
Tredje d:o	»	1:	16. —

Mjölnare, se Qvarnar.

Mästare vid Fabriker och öfriga Inrättningar, i fem klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	5:	— —
Andra d:o	»	4:	— —
Tredje d:o	»	2:	32. —
Fjerde d:o	»	2:	— —
Femte d:o	»	1:	16. —

Predikanter, Bruks-, i två klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	3:	— —
Andra d:o	»	1:	16. —

Uppsyningsmän, vid Grufvor, i tre klasser:

Första klassen	B:ko R:dr	2:	— —
Andra d:o	»	1:	16. —
Tredje d:o	»	—	32. —

2:o. *Nedanstående erlägga afgift till bestämda belopp, nemligen:*

Gesäller vid fabriker och öfrige inrättningar, lika med gesäller i städerna, § 10.

Mästersvenner . . . . . B:ko R:dr 1: — —

5:o af riksdags-fullmäktigen *Nils Larsson* från Jemtlands län:

Emot Utskottets nu fattade beslut att, i motsats till den mening, som vid

vid frågans föregående behandling inom Utskottet var rådande, tillstyrka en nedsättning af två tredjedelar uti den tarif- och procent-bestämmelse, som skola läggas till grund för stadgandet af den utaf embets- och tjenstemäns löner och pensioner utgående bevillning, får jag härmed reservera mig.

De återremisser, som föranledt nämnde tillstyrkande, äro hufvudsakligen grundade på herr *Schwans* uti Utskottets betänkande N:o 4 — pag. 5, 6 — omförmälde, i ämnet väckta motion; och det torde derföre tillåtas mig att till granskning upptaga de skäl, hvilka motionären framlagt såsom stöd för sitt yrkande. Dessa äro: att bevillningen å embets- och tjenstemäns löner och pensioner vore både obillig och principvidrig, emedan den innefattade ett återgäldande till staten af de medel, staten sjelf anslagit till embets- och tjenstemäns aflöning och pensionering, hvilken återbetalning tillika vore förenad med en utgift å statens sida för uppbörden och kontrollen derå, som minskade statens inkomst, utan att gagna tjenstemännen, då det för dem vore lika, om ej mera fördelaktigt, derest staten *direkte* gjorde detta afdrag genom förminskning af lönerne, hvilka dock ingalunda vore för höga, så att de påkallade en sådan förminskning, i synnerhet om de alltjemnt stegrade lefnadskostnaderne toges i betraktande, etc.

Att det skall ligga någon obillighet uti att embets- och tjenstemän, i likhet med andra medborgare-klasser, erlägga bevillning af sina inkomster, synes mig ingalunda vara ådagalagdt genom den anmärkta, förmenta principvidrigheten eller oegentligheten deruti att staten, genom denna bevillning, återtager en del af hvad staten sjelf utgifvit; ty för det första eger ett sådant förhållande icke *i allmänhet* rum, enär en stor mängd embets- och tjenstemän, nemligen hela den talrika ecklesiastik-staten, äfvensom städernes magistrater, samt öfrige tjenstemän och betjente, icke aflönas af staten, utan af kommunerna, hvarförutan landsfiskalernes inkomster helt och hållet och många andra tjenstemäns till en stor del utgöras af sportler, som icke heller utgå från Statsverket; och för det andra kan det icke förnekas att en lön eller annan inkomst måste ega alldeles samma värde och således äfven tillskynda emottagaren samma fördelar antingen den erhålles från statens kassor eller från enskildes, antingen den förtjenas på det ena eller andra sättet, med intellektuelt arbete eller materielt, med pennan eller med plogen. Då häraf synes mig klart följa, att riktigheten af den grundsats, som, i afseende på bevillningen, för lång tid tillbaka varit antagen och hittills i allmänhet följd, att all inkomst bör i förhållande till beloppet, så vidt möjligt är, lika beskattas, icke lärer kunna bestridas, så anser jag den föreslagna nedsättningen icke vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, enär en lika lindring icke kan beredas alla öfriga medborgareklasser, för hvilka en sådan säkerligen vore af lika stort, om ej större behof

påkallad, men hvilka nu i stället, om Utskottets förslag blifver Rikets Ständers beslut, möjligen komma att drabbas af en förhöjd bevillning, hvilket måste blifva följden i händelse Stats-verkets behof icke skulle kunna tillåta någon minskning i de totalbelopp, hvartill allmänna bevillningen för närvarande uppgår.

Hvad angår de omständigheterna att embets- och tjenstemännen måste göra en vida kostsammare uppfostran än andra medborgare och att deres löner icke vore för höga om de alltjemt stegrade lefnadskostnaderna togos i betraktande, så och emedan det icke tillhör Bevillnings-Utskottet att ingå i någon slags pröfning derom, huruvida staten gifver sina tjenstemän sådana löne-inkomster, som kunna anses motsvara tjenstemännens lefnadskostnader samt de kunskapsmått, hvarpå staten hos dem gör anspråk, eller att på grund af en sådan pröfning föreslå löneförbättringar i en eller annan form, anser jag icke heller dessa skäl kunna på något sätt rättfärdiga den tillstyrkta rubbningen i bevillnings-grunderna; och vågar jag derföre vördsammast hemställa, *det Rikets Höglofliga Ständer måtte lemna den nu gällande bestämmelsen uti ifrågavarande afseende, oförändrad.*

Uti denna reservation instämde riksdags-fullmäktigen *E. M. Falk* från Skaraborgs län: och reserverade sig äfven öfrige Utskotts-ledamöter af Bondeståndet emot den af Utskottet föreslagna nedsättningen i embets- och tjenstemäns löne-bevillning, dervid riksdags-fullmäktigen *Anders Persson* från Örebro län förklarade, att han hade så mycket mera skäl att motsätta sig denna nedsättning, som, enligt hvad Utskottets Utlåtande utvisade, någon bevillningsnedsättning icke vore påtänkt för en mängd uti 10, 27 och 28 §§ omförmälda, mindre bemedlade samhälls-medlemmar.

6:o Riksdags-fullmäktigen *Anders Persson* reserverade sig äfven emot Utskottets beslut att föreslå nedsättning i bevillningen å rörelse och näring, samt fast egendom, dels derföre att Utskottet, tvärt emot hvad som vanligen iakttages, frångått sitt förut afgifna Utlåtande, ehuru detta vunnit stöd af två Stånds bifall, dels ock emedan, att dömma efter hvad såväl i de afgifna motionerna, som under diskussionerna i ämnet blifvit anfördt, meningen med den föreslagna nedsättningen i bevillnings-procenten icke vore att åstadkomma en motsvarande minskning af bevillnings-beloppet, enär man hoppades, att detta, till följd af, genom afgifts-procentens nedsättning framkallade, sannare taxeringsuppgifter, skulle blifva någorlunda oförändradt.

I denna reservation instämde riksdags-fullmäktige *Josef Holm* från Stockholms län, *Anders Jansson* från Westmanlands län, *Jonas Christoffersson* från Wermland, *L. G. Sandberg* från Westerbottens län, *A. G. Sandstedt* från Jönköpings län och *Olof Olsson* från Westmanlands län.

STOCKHOLM, f. d. Schultze's Boktryckeri 1854.

N:o 22.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 4 Aug. 1854, kl. 1 e. m.

Memorial, rörande några vid regleringen af Tull-taxan af Riks Ståndden ännu icke afgjorda frågor.

Efter det Utskottet erhållit del af de beslut, som vid föredragning af Utskottets Utlåtande N:o 18, i anledning af erhållen återremiss i vissa delar af Betänkandet N:o 3, angående Tull-bevillningen, af Ståndden blifvit fattade, får Utskottet härmed afgifva yttrande, rörande några i samband med de återremitterade delarne af nämnde Betänkande stående frågor, hvilka ännu icke blifvit af Ståndden slutligen behandlade.

Utskottets vid Betänkandet N:o 3 fogade Tulltaxe-förslag innefattade icke någon förändring i gällande tullbestämmelser för artiklarne: »metaller, sammansatta: messing: oarbetad, latun- och trådband inbegripne» och »metaller, sammansatta: alla andra slag: oarbetade.» Vid behandlingen af samma Betänkande inom Riks-Ståndden fastställdes ock af *Preste-* och *Bonde-Ståndden* nu gällande införsels-tull å båda dessa slag sammansatta metaller, 33 R:dr 16 sk. per skeppund stapelstads-vigt, hvaremot *Borgare-Ståndet* beslöt nedsättning af denna tull för båda slagen till 16 R:dr 32 sk. *Ridderskapet och Adeln* återremitterade frågan om tullbestämmelsen för oarbetad messing, men lemnade förslaget, i afseende på andra slag oarbetade sammansatta metaller, utan anmärkning.

Utskottets, i anledning af denna återremiss sedermera i Utlåtandet N:o 15

gjorda förslag, att införsels-tullen å oarbetad messing, latun- och trådband inbegripne, måtte nedsättas till 16 R:dr 32 sk. per skepp. stapelst.-vigt har af samtlige Riks-Stånden blifvit bifallet.

Vid sådant förhållande, och då likartade skäl för nedsättning i införsels-tullen, som gjort sig gällande för oarbetad messing, äfven förekomma i afseende på andra slag oarbetade sammansatta metaller, samt dessa båda artiklar, hvilka äro åsatte samma tullvärde, hittills ansetts äfven böra vara med lika tull belagde, har Utskottet funnit sig föranlåtet att, med fränträdande af sitt förslag i ämnet, hemställa

att *Ridderskapet och Adeln*, *Preste-* och *Bonde-Stånden*, hvilka samma förslag godkänt, ville, med ändring af sina beslut härutinnan, instämma i Borgare-Ståndets beslut att bestämma införsels-tullen å »metaller, sammansatta: alla andra slag: oarbetade,» till 16 R:dr 32 sk. skeppund. stapelstads-vigt;

och får Utskottet, derest ett eller flere Stånd härtill icke skulle lemna bifall, föreslå följande omröstning:

1:o.

Den, som vill att införsels-tullen å »metaller, sammansatta: alla andra slag, oarbetade,» bestämmes till 16 R:dr 32 sk. skeppund. stapelstads-vigt, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, bibehålles härå gällande införsels-tull, 33 R:dr 16 sk. per skeppund. stapelstads-vigt.

I afseende på införsels-tullen å art. vin, hvilken, i enlighet med Utskottets, i Betänkandet N:o 3 afgifna, förslag, blifvit af *Ridderskapet och Adeln* samt *Borgare-Ståndet* bestämd att utgå till nu gällande belopp, hafva *Preste-* och *Bonde-Stånden*, hvilka Stånd till Utskottet först återremitterat denna fråga, sedermera, i anledning af Utskottets i Utlåtandet N:o 15 afgifna yttrande, att

Utskottet ansåge sig böra vidblifva sitt i detta afseende framställda och af två Stånd godkända förslag, beslutat: *Preste-Ståndet* att uppskjuta bestämmandet af tullen å *vin*, intilldess tullbestämmelserna angående art. »Bränvin och Sprit» blifvit pröfvade och afgjorde, samt *Bonde-Ståndet*, att behandlingen af denna fråga bör anstå intilldess Rikets Ständers beslut i fråga om den blifvande bränvins-beskattningen blifvit fattadt; och har Utskottet, vid sådant förhållande, ansett sig endast böra desse Preste- och Bonde-Ståndens beslut till de öfrige Ståndens kännedom anmäla.

Gällande Tull-taxa bestämmer för »sparrar af furu och gran af mindre tjocklek än 8 tum midtpå,» en utförselstull af 6 sk. stycket, med den anmärkning, att »sparrar af furu och gran kunna utföras både liksidiga och platta,» och att »dimensionen af deras tjocklek bestämmes efter fjerdedelen af deras total-omfång midtpå, så att t. ex. en sparre, som på två motsatta sidor innehåller 10 tums tjocklek och på de öfriga endast 6 tums, kommer att vid tullklareringen behandlas lika med en, hvars alla sidor tvärtöfver innehålla hvardera 8 tum.»

Utskottet hade, i Betänkandet N:o 3, hemställt, att någon förändring i dessa bestämmelser icke måtte vidtagas, hvilket förslag blifvit af *Ridderskapet och Adeln* samt *Bonde-Ståndet* bifallet, hvaremot *Preste-Ståndet*, med ogillande deraf, beslutat att utförsels-tullen för sparrar af furu och gran skall bestämmas till 16 sk. stycket, med en så lydande anmärkning: »Alla tillhuggna eller sågade trävaror, som midtpå hafva mer än 3½ tums tjocklek, men mindre än 8 tums bredd, anses såsom sparrar.»

Sedan *Borgare-Ståndet*, som, med bifall till förslaget om bibehållande af nuvarande utförsels-tull för ifrågavarande artikel, återremitterat frågan i afseende på de i anmärkningen uti Tull-taxan intagna bestämmelser, sedermera vid föredragning af Utskottets Utlåtande N:o 15 godkändt förslaget äfven i denna del, får Utskottet, då sålunda tre Stånd äro ense om bibehållandet utan förändring af nu gällande tull-bestämmelser för sparrar af furu och gran, inbjuda *Preste-Ståndet* att, med frånträdande af sitt omförmälda skiljaktiga beslut, instämma med de öfriga Stånden, och föreslår Utskottet, derest detta icke skulle bifallas, följande omröstning:

2:o.

Den, som bifaller Utskottets, af tre Stånd godkända, förslag att oförändradt bibehålla gällande Tull-taxas bestämmelser i afseende på utförsels-tullen å sparrar af furu och gran af mindre tjocklek än 8 tum midtpå, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, bestämmes utförsels-tullen å sparrar af furu och gran af mindre tjocklek än 8 tum midtpå till 16 sk. stycket, med den anmärkning, att »Alla tillhuggna eller sågade trävaror, som midtpå hafva mer än 3¼ tums tjocklek, men mindre än 8 tums bredd, anses såsom sparrar.

Vid behandlingen af Utskottets Betänkande N:o 3 har *Ridderskapet och Adeln*, i afseende på 15 § Tull-taxe-underrättelserne, rörande tull-restitution vid sjöväga utförsel af vissa varor, ansett att till de i samma § af Utskottets förslag till Tull-taxe-underrättelser upptagne varor bör tilläggas: »1 stycke packväf af lin till minst 50 alnars längd, 24 sk.» och »1 skålpund ylleväfnad, 4 sk.»

Då emedlertid det af Utskottet i förevarande afseende afgifna förslag blifvit af tre Stånd godkändt, samt denna fråga icke är af bevillnings-natur, lärer Ridderskapet och Adelns ifrågavarande beslut

böra förfalla.

Med bifall till den af Utskottet föreslagna lydelse af samma § i Tull-taxe-underrättelserne, har *Bonde-Ståndet*, vid föredragning af Utskottets i anledning af återremiss af samma § i Utlåtandet N:o 15 afgifna yttrande, för sin del beslutat, att Rikets Ständer skola hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes i nåder vidtaga sådane åtgärder, att drawback-systemet måtte samtidigt i Sverige och Norrige upphöra; hvilket Bonde-Ståndets beslut, då något dermed likartadt ej är af de öfriga Stånden fattadt,

icke lärer kunna till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 Aug. 1854.

N:o 23.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 4 Aug. 1854, kl. 1 e. m.

Memorial, i anledning af Riks-Ståndens olika beslut, rörande stämplade pappers-afgiften.

Enligt Bevillnings-Utskottet tillhandakomna Protokolls-utdrag, hafva Riks-Stånden vid behandling ej mindre af Utskottets Betänkande N:o 10, angående stämplade pappers-afgiften, än äfven af det under N:o 17 af Utskottet afgifna utlåtande öfver anmärkningar, som mot vissa till Utskottet återremitterade delar af berörda Betänkande och dertill hörande förslag till författning i ämnet blifvit framställda, uti nedannämnde punkter stannat uti skiljaktiga beslut; med anledning hvaraf Utskottet, med anmälan att dess förslag i Betänkandet N:o 10, jemte de ändringar och tillägg, Utlåtandet N:o 17 innehåller, i öfrigt blifvit af samtliga Riks-Stånden godkändt, härmed får afgifva förslag såväl till de skiljaktiga beslutens sammanjemkning, som ock till de propositioner, enligt hvilka, i händelse sammanjemkning icke kan åvägabringas, omröstning i förstärkt Utskott bör ega rum.

§ 5.

Det af Utskottet framställda förslag om förändradt sätt för beräkning af stämpladt papper till Fullmakter, Konstitutorialer, Förordnanden m. m. å verkliga tjenster, äfvensom den, i öfverensstämmelse med detta förslag, förändrade lydelse af 5 och 6 §§ i författningen, har af samtliga Riks-Stånden blifvit god-

kändt, hvarvid likväl Ridderskapet och Adeln, efter det i 5 § förekommande nya stadgande: »Den, hvilken erhållit dylik beställning — — — redan erlagt lösen,» beslutat följande tillägg: »*För sådan tillökning i lön på Stat, som tillfaller löntagare utan transport eller befordran till annan tjenst, erlägges stämpladt papper efter enahanda grunder, som vid förflyttning till högre lön;*» men som berörde tillägg afser endast ett förtydligande af ifrågavarande stadgande,

lärer, vid Utskottets af 3 Stånd godkända, redaktion böra förblifva.

§ 8.

Ridderskapet och Adeln samt Borgare- och Bonde-Stånden hafva godkänt den redaktion af stadgandet rörande s. k. torp-kontrakters kartering, som af Utskottet blifvit föreslagen, hvaremot Preste-Ståndet utbytt det derstädes förekommande uttrycket: »värdet af de årliga prestationerne» emot orden: »*värdet af ett års prestationer*;» men då 3 Stånd godkänt Utskottets redaktion, lärer densamma

böra förblifva oförändrad.

Det af Utskottet i 4:de punkten 2:dra mom. af ofvanstående § föreslagna förändrade stadgande i afseende å kartering af sådane köpe-, bytes- och gåfvobref, som, förrän uppbud skett, å annor man transporteras eller öfverlåtas, enligt hvilket förslag förnyad kartering af dylika handlingar icke skulle ifrågakomma, då öfverlåtelsen eger rum inom den för lagfart föreskrifna tid, räknad ifrån första köpet, har af Preste-, Borgare- och Bonde-Stånden blifvit godkändt, hvaremot Ridderskapet och Adeln, med ogillande af detsamma, ansett nu gällande stadgande böra bibehållas. Till följd häraf och så vida Ridderskapet och Adeln icke skulle vilja frånträda sitt skiljaktiga beslut och förena sig med de öfriga Stånden, kommer omröstning att ega rum, för hvilket fall Utskottet föreslår följande proposition:

1:o.

Den, som bifaller Utskottets, af 3 Stånd godkända, förslag, att 2:dra mom. af 4:de punkten i 8 § må erhålla följande lydelse: »*Varder köpe-, bytes- eller gåfvo-bref, förr än uppbud skett, å annor man transporteradt eller öfver-*

låtet, belägges handlingen med ny karta, efter nyssberörde grund, för hvarje transport eller öfverlåtelse, så vida icke densamma eger rum inom den för lagfart föreskrifna tid, räknad ifrån första köpet, i hvilket fall förnyad kartering ej ifrågakommer,» röstar

Ja;

den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner nej, kommer, på sätt Ridderskapet och Adeln beslutat, berörde moment att bibehålla sin nuvarande lydelse: »*Varder köpe-, bytes- eller gåfvobref, förr än uppbud skett, å annor man transporteradt eller öfverlåtet, belägges handlingen med ny karta, efter nyssberörde grund, för hvarje transport eller öfverlåtelse.*»

Ett i 4 mom. af 8 § under rubriken köpebref förekommande uttryck »*per läst*» har af Ridderskapet och Adeln blifvit förändradt till »*för läst*»; men som de öfriga Stånden godkänt detsamma,

lärer dervid få förblifva.

Sedan, i anledning af, inom Bonde-Ståndet väckta, motioner om nedsättning i beloppet af den afgift, hvilken vid åbo-ombyten å kronoskatte- och kronorusthålls-hemman, i stället för den fordna »afträdes-afgiften» till Wadstena Krigsmanshus- och Amiralitets-krigsmans-kassorna, nu mera utgår i stämpladt papper, Utskottet i Betänkandet N:o 10 förmält sig icke kunna någon sådan nedsättning tillstyrka, så hafva Ridderskapet och Adeln samt Preste- och Borgare-Stånden gillat berörde yttrande, men Bonde-Ståndet för sin del beslutat nedsättning af ifrågavarande afgift från 1 procent till 1 per mille af köpe- eller transportsumman. För den händelse Bonde-Ståndet vidhåller sitt från de öfriga Riks-Ståndens skiljaktiga beslut, torde omröstning böra anställas enligt följande proposition:

2:o.

Den som anser, att, på sätt Utskottet föreslagit och 3 Stånd beslutat, den med 1 procent af köpe- eller transport-summan vid åbo-ombyten å kronoskatte- och krono-rusthåll, i stället för den fordna »afträdes-afgiften» till Wad-

stena Krigsmanshus- och Amiralitets-krigsmans-kassorna, nu mera i stämpladt papper utgående afgift bör till beloppet förblifva oförändrad, röstar

Ja;

den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, kommer denna afgift att, i enlighet med Bonde-Ståndets beslut, nedsättas från en procent till en per mille af köpe- eller transportsumman.

§ 10.

Ridderskapet och Adeln samt Preste-Ståndet hafva bifallit Utskottets hemställan, att stämpelafgiften för tidningar måtte vid dess nuvarande belopp oförändradt förblifva, hvaremot Borgare- och Bonde-Stånden beslutat nedsättning af denna afgift till det belopp, som för densamma intill sednaste Riksdag var bestämdt. Då två Stånd uti denna fråga sålunda stannat emot två, har Utskottet skolat inbjuda Borgare- och Bonde-Stånden att förena sig med Ridderskapet och Adeln samt Preste-Ståndet om Utskottets af sistnämnda två Stånd godkända förslag. Antages icke denna inbjudning, torde omröstning böra ega rum, enligt följande proposition:

3:o.

Den, som godkänner Utskottets, af två Stånd gillade, förslag, att stämpelafgiften för tidningar må oförändradt förblifva vid dess nuvarande belopp, nemligen för halft ark och derunder 2 rst.; från ett halft till och med ett helt ark $2\frac{1}{2}$ rst.; derutöfver till och med $1\frac{1}{2}$ ark 3 rst. o. s. v., röstar

Ja;

den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, kommer denna afgift att nedsättas till det belopp, hvartill densamma intill sednaste Riksdag var bestämd, eller för halft ark och derunder 1 rst.;

1 rst.; från ett halft till och med ett helt ark 1¼ rst., derutöfver till och med 1½ ark 1½ rst. o. s. v.

Vid sistlidne Riksdag, då stämpel-afgiften för tidningar fördubblades, ansågs denna afgift för andra periodiska skrifter böra bibehållas oförändrad, hvarföre i 10 § 3 mom. stadgades, att för sistnämnda skrifter skulle erläggas *half* stämpelafgift. Skulle nu, enligt Borgare- och Bonde-Ståndens beslut, stämpelafgiften för tidningar komma att nedsättas till hälften af nu stadgade beloppet, så torde det blifva nödigt att i stadgandet, angående stämpel-afgiften för andra periodiska skrifter införa den rättelse, att dessa skrifter skola erlägga lika afgift med tidningar, emedan i annat fall en icke afsedd nedsättning för andra periodiska skrifter uppkomme.

Utskottet hemställer således,

att, för den händelse att Borgare- och Bonde-Ståndens beslut angående stämpel-afgiften å tidningar varder Rikets Ständers, den ändring i 10 § 3 mom. måtte ega rum, att, i stället för orden »emot half stämpel-afgifts erläggande» må införas: *emot stämpel-afgifts erläggande.*

§ 11.

Det af Utskottet vid denna § gjorda förslag, att expeditionshafvande eller den tjensteman, som å tjenstens vägnar emottager skrifter och handlingar, må ega att för hvarje handling, hvars kartering af honom ombesörjes, beräkna sig till godo 2 sk., har af Bonde-Ståndet blifvit ogilladt, men af de 3:ne öfriga Stånden godkändt; och som detta förslag icke innefattar en fråga af bevillningsnatur, samt 3 Stånds mening följaktligen utgör Rikets Ständers beslut,

lärer dervid böra förblifva.

Stockholm den 4 Aug. 1854.

STOCKHOLM. TYPOGRAFISKA FÖRENINGENS BOKTRYCKERI, 1854.

N:o 24.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 11 Aug. 1854, kl. 12 m.

Memorial, angående bestämmandet af tull-värden å vissa artiklar i Tull-taxan.

Utskottet får härmed afgifva redogörelse, rörande Riks-ståndens vid behandlingen af Utskottets Betänkande N:o 3, angående tull-bevillningen, fattade skiljaktiga beslut i afseende på tull-värdet å vissa artiklar, samt derjemte meddela det yttrande, som, i anledning af dessa beslut, från Utskottets sida föranledes, äfvensom i sammanhang härmed framställa förslag till tull-värden å vissa artiklar, för hvilka tull-frihet vid utförsel af Utskottet blifvit föreslagen, men som genom Rikets Ständers i förstärkt Stats-utskott fattade beslut blifvit med utförsels-tull belagde, och sålunda äfven böra åsättas tull-värden.

De artiklar, rörande tull-värdet hvarå skiljaktiga beslut blifvit fattade, äro följande:

Böcker: på svenska tryckte. Ridderskapet och Adeln har, i sammanhang med beslut om åsättande af en lika införsels-tull å alla med tull belagda böcker, bestämt tull-värdet derå till 30 sk. skålpundet. De öfriga Stånden hafva godkänt Utskottets förslag om 20 sk. tull-värde å oinbundne och 30 sk. å inbundne böcker.

Fosfor: Borgare-ståndet har bestämt tull-värdet härå till 1 r:dr 16 sk. skålpundet, men de öfriga Stånden hafva godkänt det af Utskottet för denna artikel föreslagna tull-värde, 2 r:dr.

Glas: Buteljer, Bunkar, Burkar, Flaskor. I sammanhang med beslut om annan grund för tull-beräkningen, än den af Utskottet föreslagna, har Preste-ståndet å denna artikel åsatt följande tull-värden:

t. o. m. 6 jumfrurs rymd,	. . . . 100 st.	. . . . R:dr	5: — —
från 6 t. o. m. 11 jumfrurs rymd,	100 „	. . . . „	6: 32. —
af större rymd,	. . . . . 100 „	. . . . „	10: — —

hvaremot de öfrige Ståndden i allo godkänt Utskottets förslag till tullvärde-bestämmelser för denna artikel.

Hudar och Skinn: oberedda, torra, saltade. Ridderskapet och Adeln har, till följd af sitt rörande art. oberedda Hudar och Skinn i sin helhet fattade beslut, ansett nämnde rubrik med derå utsatt tull-värde böra utgå. De öfrige Ståndden hafva godkänt de af Utskottet för artikeln i sin helhet föreslagna tull-värden.

Jern: smidt eller valsadt, Ankare. Ridderskapet och Adeln har förhöjt till 50 r:dr skeppundet stap.-vigt det af Utskottet föreslagna tull-värde härå, 40 r:dr, hvaremot de öfrige Ståndden bifallit Utskottets förslag.

Jern: smidt eller valsadt, Skepps-knän. Utskottet hade härå föreslagit ett tull-värde af 50 r:dr skepp. stap.-vigt, hvilket blifvit af Ridderskapet och Adeln nedsatt till 33 r:dr 16 sk., men af de öfriga Ståndden bifallet.

Jern: smidt eller valsadt, Plåtar, oförtente. Härå har Ridderskapet och Adeln bestämt tull-värdet för alla slag till 30 r:dr skepp. stap.-vigt, hvaremot de öfrige Ståndden hafva gillat de af Utskottet åsatta tull-värden, 30 r:dr för »⅛:dels tum tjocka och deröfver,» och 25 r:dr för »under ⅛:dels tum tjocka.»

Ljus: stearin- och margarin-. Bonde-ståndet har härå bestämt tull-värdet till 28 sk. skålpundet, men de öfrige Ståndden antagit Utskottets förslag, som upptog detta värde till 32 sk.

Socker: topp-, kandi- och kak-. Bonde-ståndet har bestämt tull-värdet härå till 10 sk. skålpundet, men de öfriga Ståndden, i enlighet med Utskottets förslag, till 12 sk.

Då trenne Stånd sålunda sammanstämmande godkänt de tull-värden å samtlige ofvannämnde artiklar, hvilka af Utskottet blifvit föreslagna, och de beslut, som, rörande öfriga tull-bestämmelser för samma artiklar i Förstärkt Stats-utskott blifvit fattade, icke i något fall föranleda behof af förändring härutinnan, lärer, enär tull-värdet endast utgör en beräknings-grund för vissa afgifter, och icke är att hänföra till bevillning, det fjerde Ståndets skiljaktiga beslut i afseende å bestämmandet af dessa värden böra

förfalla, och Utskottets af tre stånd bifallna förslag i förevarande hänseenden utgöra Rikets Ständers beslut.

Hvad särskildt beträffar tull-värdet å fönsterglas, så hafva samtlige Ståndden bifallit Utskottets förslag att bestämma detsamma till 5 sk. skålpundet, men då genom omröstning i förstärkt Stats-Utskott blifvit beslutadt, att införsels-af-

giften af denna artikel skall, på sätt gällande tull-taxa stadgar, bestämmas till 40 sk. lispundet, lärer, i öfverensstämmelse härmed,

tull-värdet äfven böra beräknas per lispund till 2 r:dr 4 sk.

Genom Rikets Ständers i förstärkt Stats-Utskott fattade beslut hafva ä följande artiklar, för hvilka tullfrihet vid utförsel af Utskottet blifvit föreslagen, utförselstull fortfarande bibehållits, nemligen å:

Ben, oarbetade, Kol: träd-, Lumpor, Trävaror: Bandstakar, Enträd och Enstafrar, Gevärstocks-ämnen, Handspaks-ämnen, Läkter och Stäfver; och får Utskottet, då således äfven tullvärde för dessa artiklar bör bestämmas, i sådant afseende:

föreslå, att hittills gällande tullvärden derå må, i öfverensstämmelse med hvad Ridderskapet och Adeln ock särskildt för artiklarne oarbetade ben och lumpor beslutat, bibehållas; utgörande dessa värden för

Ben, oarbetade	1	lisp.	R:dr	— 12. —
Kol: träd-	1	läst	»	3: 16. —
Lumpor	1	lisp.	»	1: — —
Trävaror:				
Bandstakar	100	st.	R:dr	— 25. —
Enträd och Enstafrar .	100	»	»	1: 12. —
Gevärsstocks-ämnen . .	1	duss.	»	2: 24. —
Handspaks-ämnen . . .	1	»	«	— 40. —
Läkter, huggne eller täljde	1	tolft	»	— 40. —
» sågade	1	»	»	— 40. —
Stäfver: Lagg- och botten- af t. o. m. 34 verktums längd å de förra och 22 verktumslängd å de sednare:				
af Ek	120	st.	»	2: — —
af Bok, Furu eller Gran	120	»	»	— 24. —
deröfver till och med 42 verktums längd å de förra och 27 verktums längd å de sednare:				
af Ek	120	st.	R:dr	3: 16. —
af Bok, Furu eller Gran	120	»	»	— 32. —
derutöfver:				
af Ek	120	»	R:dr	10: — —
af Bok, Furu eller Gran	120	»	»	5: — —

Slutligen får Utskottet, med anledning af Preste-ståndets, af Rikets Ständer efter omröstning i förstärkt Stats-Utskott, antagna beslut, att *bräder och plankor af furu och gran* skola beläggas med utförsels-tull, hemställa, att de af Preste-ståndet

härå åsatte tull-värden, 3 r:dr för »under 1 ½ tums tjocklek» och 6 r:dr 32 sk. för »af 1 ½ tums tjocklek och deröfver» per tolft, äfven måtte af de öfrige Stånden godkännas.

Stockholm den 11 Augusti 1854.

STOCKHOLM, f. d. Schultze's Boktryckeri, 1854.

N:o 25.

Ank. till Exp.-Utsk. den 22 Aug. 1854, kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning af Vällofl. Borgare-Ståndets återremiss af 29 och 32 §§ uti det vid Betänkandet N:o 4 fogade förslag till Bevillnings-Stadga.

Vid pröfningen af det vid Utskottets Betänkande N:o 4, angående grunderna för den blifvande Allmänna Bevillningen samt föreskrifterna för deras tillämpning, fogade förslag till Bevillnings-Stadga, hade Vällofl. *Borgare-Ståndet* återremitterat, bland annat, dels 29 §, med anledning af ett yttrande af Herr *Ekenman*, att, då i förra delen af tredje momentet talades om klassfördelning, det vore af nöden att återremittera samma moment, emedan, i händelse klassfördelningen komme att försvinna, allt hvad derom i momentet förekomme blefve öfverflödigt; dels ock 32 §, till följd af erinran af Herr *Ekholm*, att, då med denna § inträffade samma förhållande som med flera föregående punkter, hvilka af Ståndet blifvit återremitterade, eller att bevillningen beräknades efter 5 procent af inkomsten, konseqvensen fordrade, att jemväl 32 § återremitterades.

Uti sitt Utlåtande N:o 21 underlät Utskottet att till särskildt besvarande upptaga nämnde återremisser af 29 och 32 §§, emedan, hvad den förra angår, hvarken hos Borgare-Ståndet eller hos de öfriga Riks-Stånden något yrkande förekommit om upphörande af de i 25, 27 och 28 §§ befintliga klassbestämmelser, på hvilka 29 § 3 mom. likväl endast har afseende, och hvad åter beträffar 32 §, densamma icke stadgar någon viss afgifts-procent, utan endast bestämmer de grunder, som vid uppskattningen böra följas, hvadan lydelsen af sistnämnde stadgande är oberoende af den bevillnings-procent, som må bestämmas.

Nu har emellertid Borgare-Ståndet, under behandlingen af Utskottets Utlåtande, uppmanat Utskottet att jemväl i nyssberörda hänseenden sig yttra; och får Utskottet vid sådant förhållande, och på de grunder som här ofvan blifvit antydda, anmäla sin åsigt,

att omförmälde återremisser icke böra föranleda till någon förändring uti de af Utskottet föreslagne 29 och 32 §§ af Bevillnings-Stadgan.

Stockholm den 22 Augusti 1854.

STOCKHOLM, tryckt hos ISAAC MARCUS, 1854.

№ 26.

Ank. till Exp.-Utsk. den 26 Aug. 1854, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om befrielse från tolag vid utförsel af Bräder och Plankor, sågade, af furu och gran.

Uti en, med stöd af 56 § Riksdags-Ordningen, inom Höglofl. Ridderskapet och Adeln väckt och till Utskottet remitterad motion har Herr Grefve *Gyldenstolpe, A. G.*, med anledning deraf att, till följd af Rikets Ständers genom omröstning i Förstärkt Stats-Utskott fattade beslut att Bräder och Plankor skola beläggas med utförselstull, tolag jemväl komme att, om ej annorlunda stadgades, vid utförsel af dessa effekter erläggas, anfört att, då ifrågavarande artiklar alltsedan år 1842 varit från alla slags afgifter vid utförsel befriade, det torde kunna antagas att det beslutade betungandet af trävaruhandeln egentligen afsåge att öka Statens inkomster, och att det väl också endast vore ur denna synpunkt, som detsamma kunde rimligen försvaras, hvaremot det icke torde finnas något giltigt skäl att genom en sådan åtgärd, på skogsegarens bekostnad, rikta några af Rikets stapelstäder; och har motionären på grund häraf föreslagit att i 22 § af underrättelserna till Tulltaxan måtte införas det stadgande att: *Bräder och Plankor, sågade af furu och gran, äro från tolag frie, äfven vid utförsel.*

Utskottet har tagit denna fråga i öfvervägande och får med anledning deraf anföra följande:

Utförseln af Bräder och Plankor af furu och gran, hvilken sistlidne år uppgick till 384,406 tolfter af under 1 ½ tums tjocklek och 510,765 tolfter af större tjocklek, verkställes hufvudsakligen från städerna Götheborg, Hernösand, Sundsvall, Piteå, Gefle, Stockholm, Kalmar och Westervik. Beräknad efter en procent af tullvärdet, som är den tolagsafgift, hvilken för utgående varor erlägges i Götheborg och Hernösand, de städer der den största exporten eger rum, äfvensom i flere af de öfrige stapelstäderna, och med antagande af de tullvärden å Bräder och Plankor, hvilka af Utskottet i dess Memorial N:o 24 blifvit föreslagne, eller 3 R:dr för "under 1½ tums tjocklek" och 6 R:dr 32 sk. för "af 1½ tums tjocklek och deröfver", skulle tolagen för dessa trävaror, vid samma export som sistlidne år, komma att uppgå till ett belopp af 46,916 R:dr B:ko, deraf i Götheborg 15,467 R:dr. I ofvannämnde utförsels-qvantiteter äro likväl icke inberäknade plankor och bräder af till och med 4 alnars längd och derunder, men då i Rikets Ständers beslut icke

blifvit intaget den i föregående tulltaxor, då in- eller utförsels-tull å bräder och plankor egde rum, gjorda bestämmelse, att 5 tolfter af till och med 1½ alns längd och 2 tolfter af större till och med 4 alnars längd vid förtullning skulle beräknas lika med 1 tolft, torde äfven tolagsafgiften för dessa s. k. brädstump eller stufningsbräder och plankor, beräknad efter det högre värdet, böra tilläggas. Utförseln af sistnämnde slag trävaror uppgick samma år, 1853, till 16,596 tolfter af under 1½ tums tjocklek och 156,956 tolfter af större tjocklek, hvilka, efter lika beräkning, skulle i tolag utgöra 10,962 Rdr, deraf ensamt i Götheborg ungefär hälften, och således hela tolags-afgiften i stapelstäderna för ifrågavarande slag trävaror uppgå till 57,878 Rdr B:ko.

På sätt i motionen blifvit anfördt, lärer väl med Rikets Ständers omförmälde beslut, att bräder och plankor af furu och gran, hvilka allt sedan år 1842 varit befriade från utförselstull och sedan år 1846 äfven från införselstull, skola ånyo beläggas med tull vid utförsel, uteslutande varit afsedt att derigenom bereda statsverket en inkomst af den på sednare åren alltmer tilltagande och för närvarande såsom vinstgifvande ansedda trävaru-rörelsen. Att derjemte ytterligare betunga denna rörelse, hvilken, om den ock för närvarande drifves med fördel, likväl är mer än de flesta andra underkastad en skiftande konjunktur, med en afgift till de stapelstäder, der utförsel sker, af ofvannämnde betydliga belopp, hvilket uppgår till mer än hälften af den inkomst Statsverket genom tullen skulle erhålla, anser Utskottet så mycket mindre lämpligt och billigt, som dessa varor, hvilka vanligen uppläggas under bar himmel, icke i någon mån öka de kostnader, till hvilkas betäckande tolagsafgiften i städerna ursprungligen varit afsedd; och då någon grundad rättighet för stapelstäderna att komma i åtnjutande af ifrågavarande tolagsinkomst icke heller lärer kunna förebäras, alldenstund stadgandet i 22 § Tulltaxe-underrättelserna, att tolagen för hvarje stad skall beräknas efter fastställd procent af tullvärdet, icke kan anses i vidsträcktare mån gällande, än att tillämpning deraf skall ega rum i allmänhet och i afseende på alla sådana varor, för hvilka Rikets Ständer icke finna skäl medgifva antingen fullkomlig frihet från tolag, eller nedsättning af det derå i allmänhet stadgade belopp, samt flera sådana undantag redan finnas i nämnde § af Tulltaxe-underrättelserna stadgade, har Utskottet, på de skäl som för ett sådant undantag i afseende å Bräder och Plankor af furu och gran förekomma, ansett sig böra hos Rikets Ständer vördsamt tillstyrka, att, på sätt motionären föreslagit,

> i 22 § af underrättelserna till Tulltaxan må, bland öfriga der förekommande undantags-bestämmelser i afseende på tolagsberäkningen, införas det stadgande att: *Bräder och Plankor, sågade, af furu och gran, äro fria från tolag, äfven vid utförsel.*

Stockholm den 22 Augusti 1854.

Reservation:

af Herr *J. G. Schwan:* "Att jag icke delat den mening, som inom Förstärkta Stats-Utskottet, emot tre Stånds beslut, gjort sig gällande i fråga om utförselstull å Bräder och Plankor, behöfver visserligen icke något bevis. Jag vågar vara förvissad att åtminstone icke i detta hänseende misskännas; och jag är derjemte öfvertygad, att den sägen, som man sökt göra trolig, att ett kortsynt intresse för

några städers drätsel skulle hafva medverkat till den i sanning oförmodade utgången af nämnde fråga, lika visst saknar all grund, som det är kändt att inom det Stånd, hvilket representerar städerna, icke en enda röst höjde sig för den slutligen segrande meningen.

Denna mening må nu ur statsekonomisk synpunkt vara så oklok och förkastlig, som något hugskott kan vara, — jag är icke den, som minst beklagar att en sådan villfarelse numera varit möjlig; — den må vidare genom det antagna stadgandets ordalydelse vittna om upphofsmännens bristande insigt, — och jag är icke heller den som hos upphofsmännen beundrar denna egenskap; så synes det mig dock obestridligt, att en oklok och förkastlig åtgärd icke kan eller bör förbättras genom en *orättvisa*. Men orättvist är det likväl emot städerna hvad motionären och Utskottet nu, till förmildrande af den stadgade utförselstullens följder, föreslagit.

Med den lyckligtvis mer och mer stigande upplysningen om fördelarne af ett liberalt tullsystem, bortfalla allt flera och flera tullsatser å råvaror och andra förnödenhets-artiklar; och med tacksamhet se städerna denna seger, som likväl beröfvar dem tolag af alla från tull befriade varor. Utan tvekan hafva ock städernas representanter vid innevarande riksdag understödt det jemväl antagna stadgandet, att tolagen icke i något fall må öfverstiga tull-afgiften. Kan det då, å andra sidan, vara rättvist och billigt, att äfven i de fall, der tull-afgift bibehålles eller åsättes, frånkänna städerna deras af ålder medgifna rätt till tolag? — visserligen icke.

Det särskilda skäl för en sådan åtgärd, som Utskottet trott sig finna deri, att ifrågavarande artikel vanligen upplägges under bar himmel, och icke i någon mån ökar de kostnader, till hvilkas betäckande tolags-afgiften är afsedd, kunde endast tillerkännas afseende i det fall, att tolags-afgifterna vore afpassade efter de kostnader, som upplaget af hvarje särskild artikel förorsakade städerna; men detta är icke förhållandet. Till undvikande af ett sådant minutiöst reglementerande, är tolagen bestämd till viss procent af varuvärdet eller tull-afgiften, utan hänseende till den större eller mindre kostnad, särskilda varors upplag må förorsaka.

För de allraflesta exportartiklar, såsom jordbrukets och förädlings-näringarnes produkter, hvilka nu åtnjuta tullfrihet, eger tolag följaktligen icke rum; och man må likväl icke förneka, att dessa varors upplag förorsaka städerna kostnader.

Hvad särskildt angår artikeln Plankor och Bräder, så bör dessutom här anmärkas, att intilldess denna artikel blef af en åtminstone deruti upplyst representation från in- och utförsels-tull befriad, erlades ock derför tolag. När man nu återgått i det ena hänseendet, så bjuder både *rättvisa* och *konseqvens* återgång jemväl i det andra. Jag hemställer således vördsamt att Rikets Ständer måtte ogilla Utskottets ifrågavarande utlåtande.“

Uti denna reservation hafva Herrar *C. G. Åsbrink, J. Malmborg, L. A. Peterson, S. Trägårdh, Fr. Leopold Nygren* och *S. Hagman* instämt.

Stockholm. Tryckt hos A. Cedergren. 1854.

№ 27.

Ank. till Exp.-Utsk. den 31 Aug. 1854, kl. 11 f. m.

Memorial, med sammanjemkning af Riks-Ståndens olika beslut, i anledning af det i utlåtandet № 20 framställda förslag, angående Postbevillningen.

Vid behandling inom Riks-Stånden af Utskottets, i anledning af återremiss af Betänkandet N:o 14, ang:de Postbevillningen, uti utlåtandet N:o 20 framställda förslag om införande af ett medel-porto vid inrikes brefvexlingen, äfvensom af åtskilliga andra, med detta ämne sammanhang egande, förändrade bestämmelser i afseende å postväsendet, har, enligt Utskottet tillhandakomna protokolls-utdrag af den 8, 9, 12 och 16 innevarande månad, berörde utlåtande i sin helhet blifvit af *Preste-* och *Borgare-Stånden* godkändt; hvaremot *Ridderskapet och Adeln* samt *Bonde-Ståndet,* med godkännande af Utskottets förslag i öfriga delar, fattat från de andra Riks-Stånden skiljaktiga beslut i nedannämnde hänseenden; och har Utskottet, med anledning deraf, skolat härmed afgifva förslag så väl till de stridiga beslutens sammanjemkning, som ock till de propositioner, hvaröfver, i händelse sammanjemkning annorlunda icke kan vinnas, omröstning i förstärkt Utskott bör ega rum.

Uti 1:sta punkten af ofvanberörde utlåtande har Utskottet hemställt, att vid inrikes brefvexlingen ett medelporto för bref, som befordras emellan de orter, der postanstalter finnas, måtte, utan afseende på afståndet, bestämmas till 4 sk. banko för hvarje lod till och med en vigt af 8 lod. Berörde hemställan har af samtliga Riks-Stånden blifvit godkänd, hvarvid likväl Bonde-Ståndet, i afseende å brefvigten beslutat den förändring, Komminister Beckman uti sin mot Utskottets förslag afgifna reservation ansett böra ega rum, eller att nemligen för bref af till och med 8 lods vigt remedium af $\frac{1}{4}$ lod må bestämmas, så att, på sätt för närvarande är stadgadt, för bref, som ej väga öfver $1\frac{1}{4}$ lod, porto erlägges endast för 1 lod, för bref inom $2\frac{1}{4}$ lod endast för 2 lod o. s. v. För den händelse Bonde-Ståndet icke skulle vilja fråträda sitt skiljaktiga beslut och förena sig med de öfriga Riks-Stånden om antagande af Utskottets förslag, torde omröstning böra anställas, och föreslår Utskottet derför följande proposition:

1:o.

Den, som godkänner Utskottets af 3 Stånd gillade förslag, att för inrikes bref det fastställda medelportot af 4 skill. beräknas för hvarje lod till och med en vigt af 8 lod, röstar

ja;

den, det ej vill, röstar

nej;

Vinner nej, kommer, i enlighet med Bonde-Ståndets beslut, för bref af till och med 8 lods vigt, remedium af $\frac{1}{4}$ lod öfver att beräknas, så att, på sätt för närvarande är stadgadt, för bref som ej väger öfver $1\frac{1}{4}$ lod, porto erlägges endast för 1 lod, för bref inom $2\frac{1}{4}$ lod endast för 2 lod, o. s. v.

Ridderskapet och Adeln samt Bonde-Ståndet hafva beslutat, att den af Utskottet, för befordrande af ett allmännare bruk af frimärken till porto-afgiftens erläggande, uti 2:dra punkten föreslagna särskilda afgift af 1 skill. för hvarje bref, derför vid Postkontor eller Postexpedition portot kontant betalas, icke skall ega rum. I anledning häraf får Utskottet inbjuda bemälda 2:ne Stånd att antaga Utskottets af de 2:ne öfriga Stånden gillade förslag, samt för den händelse denna inbjudning icke antages, föreslå följande omröstning:

2:o.

Den, som bifaller Utskottets, af 2:ne Riks-Stånd godkända, förslag, att, då vid inlemnande af bref å Postkontor eller Postexpedition, portot kontant erlägges, en särskild afgift af 1 skilling skall betalas för hvarje dylikt bref, samt denna afgift tillfalla postförvaltaren, röstar

ja;

den, det ej vill, röstar

nej;

Vinner nej, kommer, i öfverensstämmelse med Ridderskapet och Adelns samt Bonde-Ståndets beslut, någon särskild afgift i ofvanberörde fall icke att erläggas.

Ifrån Utskottets i 3:dje punkten gjorda hemställan, att för sådant bref, som inlägges uti de i denna punkt omförmälda breflådor, adressaten skall, derest brefvet icke är med behörigt frimärke försedt, erlägga portot, så vida han vill brefvet emottaga, har Ridderskapet och Adeln fattat i så måtto skiljaktigt beslut, att sednaste perioden uti berörde punkt erhållit följande lydelse: "*skolande, i händelse för ringa porto blifvit erlagdt, bristen af brefemottagaren godtgöras, så vida han vill brefvet utbekomma*"; men då denna skiljaktighet afser endast redaktionen af det reglementariska stadgandet samt de öfriga trenne Stånden godkänt Utskottets förslag,

lärer dervid böra förblifva.

Med afslag å Utskottets i 5:te punkten gjorda hemställan, att postkartorna skola upptaga endast antalet af afgående orekommenderade bref, men icke adressaternes namn, så vida icke detta sednare särskildt äskas af brefafsändarne, som då derför böra erlägga en särskild afgift, hvars belopp må af Kongl. Maj:t bestämmas, hafva Ridderskapet och Adeln samt Bonde-Ståndet beslutat, att nu gällande stadganden i afseende på postkartor må oförändrade bibehållas. Då två Stånd sålunda stannat emot två samt förevarande fråga är af ekonomisk natur,

lärer Utskottets berörde förslag hafva förfallit och i följd deraf gällande stadganden i afseende på postkartor förblifva oförändrade.

Uti 6:te punkten har Utskottet hemställt, bland annat, att s. k. lösbref måtte emot hittills stadgad afgift befordras samt denna afgift fortfarande tillkomma postförvaltaren; dock att dylika bref, för att genom Postverket fortskaffas, icke skulle

i vigt få öfverstiga 8 lod. Med godkännande af denna hemställan i öfrigt, har Ridderskapet och Adeln beslutat, att den föreslagna inskränkningen i brefvigten till 8 lod icke skall ega rum. Då emellertid de öfriga Riks-Stånden godkänt berörde inskränkning, samt 3 Stånds sammanstämmande mening uti denna fråga, såsom varande af ekonomisk beskaffenhet, utgör Rikets Ständers beslut,

lärer dervid böra förblifva.

Stockholm den 28 Augusti 1854.

Reservation:

af Herr Grefve *Gyldenstolpe, A. G.*

"Emot Utskottets förklarande, att frågan om afgifts erläggande för rättigheten att å Postkarta få orekommenderade bref införda förfallit, derföre att i sina beslut två Stånd stadnat emot två, får jag mig reservera.

Om fråga endast varit huruvida orekommenderade bref skulle fortfarande införas på postkartorna eller icke, så hade, då två Stånd härutinnan stadnat emot två, frågan derom varit förfallen. Sådant är dock icke förhållandet.

Kongl. Maj:t, som ansett Postkartorna öfver orekommenderade bref böra i allmänhet upphöra, hvilken åtgärd är på Kongl. Maj:t allena beroende, har föreslagit att hädanefter en afgift skulle erläggas, då i särskilda fall någon önskade att ett sådant bref blefve å postkartan infördt. Huru denna afgift skulle användas är väl icke omförmäldt, men då densamma icke blifvit för enskildt ändamål anvisad, kan man väl antaga att den är afsedd för något Statens behof. Ifrågavarande Kongl. Maj:ts förslag hafva två Stånd bifallit, två Stånd åter afslagit detsamma. Således hafva två Stånd beslutat, att då orekommenderade bref införas på postkartan skall afgift derföre erläggas; de två andra Stånden att ingen afgift skall erläggas. Här förefinnes ju alltså alldeles enahanda förhållande, som om två Stånd beslutat att tull skall utgöras, eller att porto skall erläggas, eller att en handling skall förses med stämpladt papper, men de två andra Stånden beslutat att sådant icke skall ega rum. För dessa fall hade troligen ingen påstått, att frågan var af ekonomisk natur och således förfallen, utan hade väl hvar och en ansett densamma vara en beskattningsfråga, som i Förstärkt Stats-Utskott borde afgöras. Så anser jag äfven att den förevarande, hvilken om hon bifalles, föranleder en beskattning, som förut icke funnits, bör behandlas, och det synes mig, att Utskottet så mycket snarare bordt sålunda förfara, som Utskottet, i fråga om en afgift till Postförvaltaren, då portot kontant erlägges, i hvilken fråga äfven två Stånd stadnat emot två, föreslagit omröstning i Förstärkt Stats-Utskott.

På grund häraf hemställer jag, att Rikets Ständer måtte förklara, att den ofvanomförmälda frågan bör i Förstärkt Stats-Utskott afgöras, enligt följande proposition:

Den, som bifaller Utskottets, af två Stånd gillade förslag, att postkartorna skola upptaga endast antalet af afgående orekommenderade bref, men icke adressaternes namn, så vida icke detta sednare särskildt äskas af brefafsändarne, som

då derför böra erlägga en särskild afgift, hvars belopp må af Kongl. Maj:t bestämmas, röstar

Ja;

den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, komma, på sätt Ridderskapet och Adeln samt Bonde-Ståndet beslutat, nu gällande stadganden i afseende på postkartor att bibehållas oförändrade."

Uti denna reservation hafva instämt: Herr Grefve *Taube, H. E.,* Herr Prosten *Lindberg,* Herr Prosten *Gahne* samt Herrar *J. G. Brodin, J. Malmborg, S. Hagman* och *O. Schenström.*

Stockholm. Tryckt hos A. Cedergren. 1854.

N:o 28.

Ank. till Exp.-Utsk. fd. 1 September 1854, kl. 5 e. m.

Memorial, i anledning af Riks-Ståndens olika beslut, angående grunderna för den blifvande Allmänna Bevillningen, samt föreskrifterna för deras tillämpning.

Då Riks-Stånden, vid pröfningen af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 4 angående grunderna för den blifvande Allmänna Bevillningen och föreskrifterna för deras tillämpning, samt Utlåtande N:o 21 öfver de vid nämnde Betänkande gjorda anmärkningar, uti åtskilliga delar stadnat i skiljaktiga beslut, så får nu Utskottet, under anmälan, att dess, vid Betänkandet N:o 4 fogade förslag till Bevillnings-stadga, med de ändringar deruti, som nyssberörde Utlåtande innehåller och, hvad 1:sta Art. om personliga skyddsafgiften angår, endast med det i Betänkandet uttalade förbehåll, blifvit uti alla här nedan icke omförmälda delar af Rikets Ständer godkändt, afgifva förslag till såväl de olika beslutens sammanjemkande, som de voterings-propositioner, hvarefter, i fall sammanjemkning icke kan tillvägabringas, omröstning lärer komma att ske i förstärkt Stats-Utskott.

Bevillningen af Embets- och Tjenstemäns samt Betjentes löner m. m.

Utskottets, i anledning af tre Stånds återremiss, uti Utlåtandet N:o 21 gjorda hemställan, att bevillningen af embets- och tjenstemäns, samt betjentes löner m. m. måtte nedsättas till en tredjedel af hvad derför nu är stadgadt, och

att 2 § 1 mom. i bevillnings-förordningen måtte erhålla en derefter lämpad, af Utskottet föreslagen lydelse, har blifvit bifallen af *Ridderskapet och Adeln*, samt *Preste- och Borgare-Stånden*, hvaremot *Bonde-Ståndet* afslagit samma hemställan, och vidblifvit sitt, vid pröfningen af Betänkandet N:o 4 fattade, beslut, att någon nedsättning uti ifrågakomne bevillning icke borde ega rum.

För den händelse, att Bonde-Ståndet icke skulle vilja frånträda detta sitt skiljaktiga beslut, får Utskottet för omröstning föreslå följande voterings-proposition:

1:o.

Den som bifaller Bevillnings-Utskottets af tre Stånd godkända hemställan, att bevillningen af Embets- och Tjenstemäns, samt Betjentes löner m. m. måtte nedsättas till en tredjedel af hvad derför nu är stadgadt, samt att, i följd deraf, 2 § 1 mom. i Bevillnings-förordningen må, efter orden: »andra sådana lägenheter, erlägga», erhålla följande förändrade lydelse:

»af alla löner, som

öfverstiga	200	till och med	300	R:dr	B:ko	en afgift af	-	32	sk.	B:ko.
»	300	»	400	»	»	»	1:	—		»
»	400	»	500	»	»	»	1:	32		»
»	500	»	600	»	»	»	2:	16		»
»	600	»	700	»	»	»	3:	16		»
»	700	»	800	»	»	»	4:	16		»
»	800	»	900	»	»	»	5:	32		»
»	900	»	1,000	»	»	»	7:	—		»
»	1,000	»	1,100	»	»	»	8:	32		»
»	1,100	»	1,200	»	»	»	10:	32		»

samt af alla löner derutöfver, En för hundrade; kommande den lön o. s. v.» — röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej*.

Vinner *Nej*,

kommer, såsom Bonde-Ståndet beslutat, någon nedsättning i embets- och tjenstemäns, samt betjentes lönebevillning icke att ega rum.

Bevillningen å rörelse och näring, samt fast egendom.

Sedan Utskottets, i Betänkandet N:o 4 afgifna, afstyrkande yttrande, i anledning af väckta motioner om nedsättning i bevillningen för rörelse och näring, samt fast egendom, blifvit återremitteradt af Preste- och Borgare-Stånden,

hade Utskottet i Utlåtandet N:o 21, till följd af den förordade nedsättningen i bevillningen å embets- och tjenstemäns samt betjentes löner, fråträdt sitt berörde yttrande, och i stället föreslagit, att bevillningen för handel, fabriker, handtverk o. s. v., eller rörelse och näring i allmänhet, vare sig i städerna eller på landet, måtte bestämmas till Tre för hundra af årliga inkomsten, der nu bevillning af Fem för hundra eger rum; och att den bevillning af fast egendom, på landet och i städerna, som nu utgår med Två R:dr för hvarje Ett Tusen, för framtiden måtte bestämmas till Tre R:dr för hvarje Tvåtusen femhundra.

Härjemte hade Utskottet, i afseende å de förändringar i bevillnings-förordningen, som borde blifva en följd af den sålunda föreslagna bevillningsnedsättningen, hemställt:

a) att på alla de ställen i Bevillnings-förordningen, der afgiftsbestämmelserna Fem för hundra och Två för hvarje Ett Tusen förekomma, i deras ställe måtte införas: Tre för hundra, och Tre för hvarje Två Tusen femhundra;

b) att §§ 9, 10, 27 och 28 icke borde undergå annan förändring i afseende å deri förekommande afgiftsbestämmelser, än att, med iakttagande af det under Litt. *a)* omförmälda utbyte af siffran 5 mot 3, afgiften för *Doctorer*, *Medicinæ* eller *Läkare*, äfvensom *Veterinär-läkare* bestämdes till två procent, samt minimi-afgiften för de förra nedsattes till hälften eller 5 R:dr; samt

c) att de i 25 § förekommande afgiftsbestämmelser borde nedsättas i lika förhållande med den föreslagna nedsättningen i bevillnings-procenten för rörelse och näring i allmänhet, eller från 5 till 3, i öfverensstämmelse med ett af Utskottet uppgjordt och vid Utlåtandet bifogadt förslag, till lydelse af nämnde §.

Vid pröfningen af hvad Utskottet sålunda föreslagit och hemställt, har *Preste-Ståndet* godkänt såväl Utskottets förslag om nedsättning i allmänhet af bevillningen å rörelse och näring samt fast egendom från 5 till 3 procent, som äfven Utskottets under Litt. *a)* och *c)* härofvan omförmälda hemställanden; men beträffande det under Litt. *b)* omnämnda yttrandet, så har Ståndet detsamma ogillat, och i stället antagit det förslag, Herr Komminister Beckman, uti sin vid Utlåtandet N:o 21 afgifna reservation, framställt, eller: »att en beräkning, svarande mot undsättningen ifrån 5 till 3 procent, skall i allmänna Bevillningen tillämpas på alla uti §§ 9, 10, 24, 25, 27, 28, 35 och 36 utsatte minimiafgifter, äfvensom både på alla der utförde tariffer, och på alla med bevillning träffade såväl enskilda personer, som bolag, inrättningar och stiftelser, dock så, att när nedsättningen icke kan utfalla till jemnt mindre riksdaler-bråk, i stället

för 2 R:dr, 1 R:dr 24 sk. och 1 R:dr, utföres 1 R:dr 16 sk., 1 R:dr samt 32 sk., och att den i sådane fall blifver minst en tredjedel ($\frac{1}{3}$), men icke öfver två femtedelar ($\frac{2}{5}$) af det nu stadgade beloppet."

Borgare-Ståndet har beslutat nedsättning af bevillningen å rörelse och näring samt fast egendom till hälften af hvad den nu utgör, och att, till följd deraf, alla uti §§ 9, 10, 25, 27 och 28 förekommande minimiafgifter skola nedsättas till hälften af deras nuvarande belopp; i sammanhang hvarmed Ståndet uppdragit åt Utskottet, att i förslaget till Bevillnings-förordning verkställa de siffer-rättelser, som öfverenstämma med nämnde beslut, så att afgifter å rörelse och näring samt fast egendom allestädes må upptagas till hälften af hvad de för det närvarande utgöra; Och slutligen har *Ridderskapet och Adeln* samt *Bonde-Ståndet*, med vidblifvande af sina vid pröfningen af Betänkandet N:o 4 fattade beslut, bibehållit den nuvarande bevillningen å rörelse och näring samt fast egendom oförändrad, endast med det undantag att Ridderskapet och Adeln bestämt, att bevillningen af de i Bevillnings-förordningens 35 §. 1. mom. omnämnda enskilde banker, hvilken nu utgår med fem procent af den årliga behållning, som icke öfverstiger sex för hundradet, men med femton procent af det belopp, hvartill behållningen för året derutöfver uppgår, skall utgå i likhet med bevillningen af andra, i 2 mom. omförmälde aktiebolag.

Enär äfven Preste-, Borgare- och Bonde-Stånden, genom antagande af Utskottets förslag, att stadgandet i 1. mom. af 35 § skall gälla endast om sådana enskilda banker, som ega sedelutgifningsrätt, beslutat, att öfriga enskilda banker, som icke hafva en sådan rätt, skola beskattas i likhet med aktie-bolag enligt 2. mom., så följer häraf, att samtliga Riks-Stånden måste anses hafva inbegripit sistnämnde banker i de allmänna besluten i afseende å bevillningen af rörelse och näring. Men hvad angår sedelutgifvande enskilda banker, så, enär de i afseende å dem fattade beslut afvika från besluten om bevillningen af rörelse och näring i öfrigt, vill Utskottet om dem göra särskild framställning under 35 §; och får Utskottet derföre här blott erinra, att dessa banker icke afses i de framställningar, Utskottet nu går att göra.

Då nu, enligt hvad ofvan är vordet omförmäldt, Preste-Ståndets beslut, i afseende å bevillningen af rörelse och näring, samt fast egendom i allmänhet, närmast öfverensstämmer med Utskottets förslag, så får Utskottet vördsamt inbjuda såväl Ridderskapet och Adeln, samt Bonde-Ståndet, som äfven Borgare-Ståndet att, med frånträdande af sina i förevarande fråga fattade skiljaktiga beslut, antaga Preste-Ståndets; men om denna inbjudning icke bifalles, och omröstning följaktligen kommer att ske, får Utskottet derför uppställa följande voterings-propositioner, nemligen:

a) för bestämmande af kontra-proposition:

2:o.

Den som vill, att till kontraproposition i hufvudvoteringen antages Ridderskapet och Adelns samt Bonde-Ståndets beslut, att nuvarande bevillningen å rörelse och näring, sedelutgifvande enskilde Banker derunder icke inbegripne, samt fast egendom, må bibehållas oförändrad, röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer att till kontraproposition antagas Borgare-Ståndets beslut, att nämnde bevillning skall nedsättas till hälften af hvad den nu utgör, samt att, till följd häraf, ej blott alla uti §§ 9, 10, 25, 27 och 28 i Bevillnings-Utskottets förslag till Bevillnings-stadga förekommande minimiafgifter skola nedsättas till hälften af deras nuvarande belopp, utan äfven afgifter å rörelse och näring samt fast egendom i öfrigt allestädes i nämnde förslag må upptagas till hälften af hvad de för det närvarande utgöra;

b) i hufvudsaken:

3:o.

Den som vill att, såsom Preste-Ståndet beslutat, bevillningen för handel, fabriker, handtverk o. s. v., eller rörelse och näring i allmänhet, vare sig i städerna eller på landet, sedelutgifvande enskilde Banker derunder icke inbegripne, må bestämmas till Tre för hundra af årliga inkomsten, der nu bevillning af fem för hundra eger rum; att den bevillning af fast egendom, på landet och i städerna, som nu utgår med Två R:dr för hvarje Ett Tusen, för framtiden må bestämmas till Tre R:dr för hvarje Två Tusen femhundra; samt till följd häraf, dels att på alla de ställen i Bevillnings-förordningen, der afgifts-bestämmelserna Fem för Hundra och Två för hvarje Ett Tusen förekomma, i deras ställe skall införas: Tre för Hundra, och Tre för hvarje Två Tusen femhundra, dels ock att en beräkning svarande emot nedsättningen ifrån 5 till 3 procent, skall i allmänna bevillningen tillämpas på alla uti §§ 9, 10, 24, 25, 27, 28, 35 och 36 utsatte minimiafgifter, äfvensom både på alla der utförde tariffer, och på alla med bevillning träffade, såväl enskilda personer, som bolag, inrättningar och stiftelser, dock så, att när nedsättningen icke kan utfalla uti jemnt mindre riksdaler-bråk, i stället för 2 R:dr, 1 R:dr 24 och 1 R:dr, utföres 1 R:dr 16 sk, 1 R:dr samt 32 sk, och att den i sådana fall blifver minst en tredjedel, men icke öfver två femtedelar af det nu stadgade beloppet — röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

antages (1:sta alternativet) Ridderskapets och Adelns samt Bonde-Ståndets beslut; (2:dra alternativet) Borgare-Ståndets beslut.

Hvad sedan angår införandet i bevillnings-stadgan af de siffer-rättelser och tilläfventyrs andre redaktions-förändringar, som blifva en följd af antagandet utaf Preste-Ståndets eller Borgare-Ståndets beslut, så

torde Utskottet, om någotdera af dessa beslut blifver Rikets Ständers, då få till Riks-Stånden inkomma med förslag till de ändringar i Bevillnings-stadgans lydelse, som af samma beslut påkallas.

§§ 10 och 27.

I förslaget till Bevillnings-stadga hade Utskottet under rubriken »Krögare, Krögerskor» o. s. v. i 10 §, och under rubriken »Gästgifverier» i 27 § endast antydt, att, utom bevillningen, äfven bränvinsminuterings-afgift skulle erläggas. Utskottets förslag i dessa delar har ock blifvit gilladt af Ridderskapet och Adeln, samt Borgare- och Bonde-Stånden; men deremot har *Preste-Ståndet* beslutat, att i Bevillnings-förordningen införa bestämmelser om de belopp, hvarmed berörde afgift skall utgöras, så att på det förra af ofvanomförmälda ställen i författningen skulle, efter orden: »oberäknad bevillning för bränvinsminutering, då den tillåtes» tilläggas: »*som utgår med minst 20, högst 100 R:dr*,» och på sednare stället efter orden: »utan bränvinsminuterings-afgift» tilläggas: »*som utgår med minst 6 högst 100 R:dr; men för Gästgifverier, hvilka anses endast såsom skjutsombytnings-ställen, med minst 3 R:dr; ankommande det på taxeringsmännen att denna afgift förhöja.*»

Då emellertid frågan om bränvinsminuterings-afgiftens belopp utgör föremål för annan, på Rikets Ständers pröfning beroende lagstiftning, än den Bevillnings-stadgan omfattar, så äro de af Preste-Ståndet beslutade tillägg i nämnde stadga att anse endast såsom förändringar i redaktionen; Och som denna, sådan den af Utskottet föreslagits, är vorden godkänd genom tre Stånds beslut, hvilka i dylika frågor utgöra Rikets Ständers, så

lärer dervid komma att förblifva.

§§ 10, 27 och 28.

Utskottets, i anledning af tre Stånds återremiss, i Utlåtandet N:o 21 framställda förslag till förändrad lydelse af inlednings-orden till dessa §§ har

blifvit af tre Stånd godkändt, dervid Ridderskapet och Adeln, samt Borgare-Ståndet dock erinrat om sina i afseende å bevillnings-procenten för rörelse och näring förut fattade beslut. Då emellertid nämnde förslag är vordet af *Bonde-Ståndet* ogilladt, lärer, såvida Bonde-Ståndet ej vill frångå sitt beslut och förena sig med de öfriga Stånden, omröstning böra verkställas enligt denna voterings-proposition:

4:o.

Den, som bifaller Bevillnings-Utskottets, af tre Stånd gillade förslag, att början af 10, 27 och 28 §§ erhålla denna förändrade lydelse:

»1:o För följande (till städerna hörande), (på landet boende), (vid bruk, bergverk och öfriga inrättningar antagne) personer skall afgiften, såvida den icke, beräknad till 00 procent (den procent, som enligt 3:dje voterings-propositionen varder bestämd) af inkomsten, uppgår till högre belopp, än de här nedan utsatta högsta klass-afgifter, i hvilket fall nämnde procent-beräkning skall iakttagas, bestämmas sålunda:», — röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer, enligt Bonde-Ståndets beslut, nu gällande Bevillnings-förordning att, i förevarande hänseende bibehållas oförändrad.

§ 27.

Utskottets afstyrkande yttrande i anledning af *Preste- och Borgare-Ståndens* återremiss af denna §, för införande i densamma af en särskild rubrik för auktions-förrättare, har blifvit gilladt af Ridderskapet och Adeln samt Bonde-Ståndet, men afslaget af förstnämnde två Stånd, hvilka beslutat, att i 1 mom. af §:n, skall införas en så lydande rubrik: »Auktionister, se Kommissionärer.» Till följe häraf, får Utskottet inbjuda Preste- och Borgare-Stånden, att förena sig med Ridderskapet och Adeln samt Bonde-Ståndet i bifall till Utskottets hemställan; men om denna inbjudning icke antages, får Utskottet för omröstning föreslå följande voterings-proposition:

5:o.

Den som, i öfverensstämmelse med Utskottets af två Stånd godkända hem-

ställan, anser, att någon särskild rubrik för Auktionister ej bör i 27 § intagas, röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer, såsom Preste- och Borgare-Stånden beslutat, i 1 mom. af nämnde § att införas rubriken: »*Auktionister, se Kommissionärer.*»

§ 29.

Det af Utskottet i slutet af 1 mom. af denna § gjorda tillägg i afseende å landtmän, som afyttra hus-slöjds-alster och landtmanna-produkter, är af tre Stånd godkändt; men som *Ridderskapet och Adeln* afslagit detsamma, lärer, såvida ej Ridderskapet och Adeln vill frångå sitt beslut, omröstning komma att ske enligt följande voterings-proposition:

6:o.

Den som anser, att i slutet af 29 § 1 mom. bör göras det af Bevillnings-Utskottet föreslagna och af tre Stånd gillade tillägg: »*såvida icke derigenom drifves verklig handelsrörelse, hvarom här förut stadgas,*» röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer, i enlighet med Ridderskapet och Adelns beslut, något sådant tillägg icke att göras.

§ 35, jemte § 145 mom. 4 och § 146.

Vidkommande 35 § 1 och 2 mom., hafva Preste-, Borgare- och Bonde-Stånden, oafsedt det inflytande de två förstnämnda Ståndens beslut, angående bevillningen af rörelse och näring i allmänhet, kunna utöfva på de i 1:sta momentet förekommande afgifts-bestämmelser, och hvarom här nedan skall särskildt nämnas, i enlighet med Utskottets förslag bestämt, att 1 mom. icke skall undergå annan förändring, än att efter orden »Enskilda Banker» skall tilläggas: »*som ega sedel-utgifnings-rätt,*» samt att uti 2 mom., och till följd deraf äfven uti 146 §, ordet »utdelningen» skall utbytas mot »årliga behållningen». *Ridder-*

skapet

skapet och Adeln har deremot, med ogillande af Utskottets i dessa två hänseenden framställda förslag, beslutat, att 1 och 2 mom. borde sammanföras till ett enda, hvilket skulle erhålla följande lydelse: »Bevillning utgöres vidare af Enskilda Banker, alla öfriga Actie-bolag, Associationer, Societeter, Verk, Hypotheks- och andra allmänna Inrättningar med 5 procent af årliga utdelningen;» samt att, till följd häraf, i 146 § i stället för det föreslagna uttrycket »årliga behållningen,» skulle införas: »årliga utdelningen.»

Af Riks-Ståndens nu omförmälda beslut följer, såsom Utskottet redan förut anmärkt, att samtlige Stånden äro derom ense, att de enskilda banker, som icke hafva sedel-utgifnings-rätt, skola beskattas i likhet med de i 2 mom. omförmälde aktie-bolag m. fl.; att således de stadganden, som blifva antagne i afseende å dessa aktie-bolags m. fl. bevillning, äfven skola gälla för nämnde banker; och slutligen att, hvad Rikets Ständers beslut angående bevillnings-afgifterna enligt ifrågakomne momenter af 35 § än måtte blifva, de särskilda bestämmelserna i 1 mom. i intet fall komma att afse andra än sådane enskilda banker, som hafva sedel-utgifnings-rätt.

Hvad nu angår bestämmelserna uti 1 momentet om afgifter af enskilda banker, som ega sedel-utgifnings-rätt, så har *Ridderskapet och Adeln*, såsom ofvan förmäles, beslutat, att bevillningen skall utgöras med *fem* procent af *årliga utdelningen; Preste-Ståndet* åter, i följd af dess beslut om nedsättning i bevillningen af rörelse och näring i allmänhet från 5 till 3: att den skall utgå med *tre* procent af den *årliga behållning*, som icke öfverstiger sex för hundradet, men med *nio* procent af det belopp, hvartill *behållningen* för året derutöfver uppgår, allt beräknadt efter hvad af tecknings-summan eller grundfonden blifvit kontant tillskjutet; *Borgare-Ståndet*, såsom en följd af dess beslut att afgifter å rörelse och näring allestädes skola upptagas till hälften af hvad de för det närvarande utgöra: att ifrågavarande bevillning skall utgå med *två och en half* procent af den *årliga behållning*, som icke öfverstiger sex för hundradet, men med *sju och en half* procent af det belopp, hvartill *behållningen* för året derutöfver uppgår, allt beräknadt efter hvad af tecknings-summan eller grundfonden blifvit kontant tillskjutet; samt *Bonde-Ståndet*, att denna bevillning skall bibehållas vid hvad nu gällande Bevillnings-förordning derom stadgar.

I likhet med hvad som egde rum i fråga om bestämmandet af bevillnings-afgifterna för rörelse och näring i allmänhet, får Utskottet äfven här vördsamt inbjuda Ridderskapet och Adeln, samt Borgare- och Bonde-Stånden, att, med frånträdande af sina skiljaktiga beslut, förena sig med Preste-Ståndet; men om

denna inbjudning icke antages, synes frågan böra afgöras genom omröstning i följande ordning, nemligen:

a) för bestämmande af kontra-proposition:

7:o.

Den, som anser, att till kontra-proposition i hufvud-voteringen bör antagas Ridderskapet och Adelns beslut, att bevillningen af enskilda banker, som ega sedel-utgifnings-rätt, skall utgå med fem procent af årliga utdelningen, röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer särskild omröstning att anställas, angående hvilketdera, Borgare- eller Bonde-Ståndets beslut bör i hufvud-voteringen blifva kontra-proposition, sålunda:

8:o.

Den, som anser, att till kontra-proposition i hufvud-voterigen bör antagas Borgare-Ståndets beslut, att bevillningen af enskilda banker, som ega sedel-utgifnings-rätt, skall utgå med två och en half procent af den årliga behållning, som icke öfverstiger sex för hundradet, men med sju och en half procent af det belopp, hvartill behållningen för året derutöfver uppgår, allt beräknadt efter hvad af tecknings-summan eller grundfonden blifvit kontant tillskjutet, röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

blifver Bonde-Ståndets beslut, att bevillningen af enskilda banker, som ega sedel-utgifnings-rätt, skall bibehållas vid hvad nu gällande Bevillnings-förordning derom stadgar, kontra-proposition i hufvud-voteringen.

b) i hufvudsaken:

9:o.

Den, som gillar Preste-Ståndets beslut, att bevillningen af enskilda banker, som ega sedel-utgifnings-rätt, skall utgå med tre procent af den årliga behållning, som icke öfverstiger sex för hundradet, men med nio procent af det belopp, hvartill behållningen för året derutöfver uppgår, allt beräknadt efter hvad

af tecknings-summan eller grundfonden blifvit kontant tillskjutet, — röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

antages (1:sta alternativet) Ridderskapet och Adelns beslut,
(2:dra alternativet) Borgare-Ståndets beslut,
(3:dje alternativet) Bonde-Ståndets beslut.

I afseende åter å 35 § 2 mom. qvarstår, sedan frågorna om bevillning å rörelse och näring i allmänhet, äfvensom angående sedel-utgifvande enskilde bankers bevillning blifvit afgjorde, endast den skiljaktighet emellan Riks-Stånden, att *Preste-, Borgare- och Bonde-Stånden*, i öfverensstämmelse med Utskottets förslag, till beräkningsgrund för bevillningen enligt nämnde moment antagit »*årliga behållningen,*» hvaremot *Ridderskapet och Adeln* beslutat, att »*årliga utdelningen*» skulle blifva beräkningsgrunden.

Derest Ridderskapet och Adeln icke vill frånträda detta sitt skiljaktiga beslut, torde omröstning böra anställas öfver följande voterings-proposition:

10:o.

Den, som bifaller Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att bevillningen af de i 35 § 2 mom. omförmälda Aktie-bolag, Associationer, Societeter, Verk, Hypotheks- och andra allmänna Inrättningar skall beräknas af »*årliga behållningen,*» och att följaktligen detta uttryck skall införas i stället för ordet »utdelningen» såväl i nämnde moment, som uti 146 §, — röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer nämnde bevillning, enligt Ridderskapet och Adelns beslut, att beräknas af »*årliga utdelningen,*» och detta uttryck följaktligen att på berörde ställen i Bevillnings-förordningen begagnas.

Utskottets hemställan, att den för Jern-kontoret i 35 § 4 mom. af nu gällande Bevillnings-förordning stadgade bevillning må upphöra, och att följaktligen nämnde moment måtte ur Bevillnings-förordningen utgå, är bifallen af tre Stånd, men afslagen af *Bonde-Ståndet*, som förklarat, att den nu gällande bevillningen borde bibehållas; och i afseende å Utskottets förslag till ett särskildt

moment i 145 § om Jern-kontorets befrielse från bevillning, hvilket *Preste-* och *Borgare-Stånden* godkändt, men *Bonde-Ståndet*, till följd af dess beslut i hufvudfrågan, ogillat, har *Ridderskapet och Adeln* beslutat den förändring i ordalydelsen, att, i stället för uttrycket »så länge,» borde införas ordet »*såvidt.*»

Då Preste- och Borgare-Stånden i förevarande fråga godkänt hvad Utskottet föreslagit, får Utskottet inbjuda Ridderskapet och Adeln samt Bonde-Ståndet, att, med frånträdande af sina särskilda meningar, förena sig med förstnämnde två Stånd; men om denna inbjudning ej antages, får Utskottet för omröstning föreslå följande voterings-propositioner, nemligen:

a) för bestämmande af kontra-proposition:

11:o.

Den, som anser, att till kontra-proposition i hufvud-voteringen bör antagas Ridderskapet och Adelns beslut, att den för Jern-kontoret i 35 § 4 mom. af nu gällande Bevillnings-förordning stadgade bevillning skall upphöra, och nämnde moment följaktligen ur Bevillnings-förordningen utgå, äfvensom att i 145 § skall intagas ett så lydande stadgande om bemälde kontors bevillnings-frihet: »Jern-kontoret, *såvidt* dess vinstmedel användas till allmän-nyttiga ändamål,» röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer att till kontra-proposition i hufvud-voteringen antagas Bonde-Ståndets beslut, att den nu gällande bevillningen för Jern-kontoret skall bibehållas, och att något stadgande om bevillnings-frihet för samma kontor ej skall i 145 § införas.

b) i hufvudsaken:

12:o.

Den, som gillar Utskottets af två Stånd godkända förslag, att den för Jern-kontoret i 35 § 4 mom. af nu gällande Bevillnings-förordning stadgade bevillning skall upphöra, och nämnde moment följaktligen ur Bevillnings-förordningen utgå, äfvensom att i 145 § skall intagas ett så lydande stadgande om bemälde kontors bevillnings-frihet: »Jern-kontoret, *så länge* dess vinstmedel användas till allmän-nyttiga ändamål,» röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

antages (1:sta alternativet) Ridderskapet och Adelns beslut,
(2:dra alternativet) Bonde-Ståndets beslut.

§§ 37 och 38.

Borgare- och Bonde-Stånden hafva godkänt Utskottets förslag, att bibehålla nu gällande stadganden i dessa §§, angående afgift för karakters-fullmakter, hvaremot *Ridderskapet och Adeln* samt *Preste-Ståndet* beslutat, att III Artikeln skall ur Bevillnings-förordningen helt och hållet utgå. — I anledning häraf får Utskottet inbjuda Ridderskapet och Adeln samt Preste-Ståndet, att förena sig med de andra två Stånden i bifall till Utskottets förslag; men om denna inbjudning icke antages, lärer omröstning böra ske enligt följande voteringsproposition:

13:o.

Den, som bifaller Bevillnings-Utskottets af två Stånd godkända förslag, att nu gällande stadganden i III Artikeln, eller 37 och 38 §§, angående afgift för karakters-fullmakter, skola bibehållas, röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer III Artikeln att ur Bevillnings-förordningen uteslutas, samt de följande Artiklarnes och §§:nas ordnings-nummer att derefter rättas.

§ 39.

Ridderskapet och Adeln har beslutat följande från Utskottets förslag afvikande lydelse af 2:dra mom. i denna §: »Mantals- och Skattskrifning förrättas inom hvarje stad eller socken; dock må flera socknar kunna förena sig om gemensam Mantals- och Skattskrifning». — Men som de öfriga tre Stånden numera godkänt den af Utskottet föreslagna redaktion af berörde moment, så lärer denna fråga, af reglementarisk beskaffenhet,

vara genom tre Stånds beslut afgjord.

§ 71.

Utskottets förslag till förändrad lydelse af denna §, hvarigenom bestämdes, att »de hus, hvilka på lustställen eller andra, dermed jemförliga, mindre lägen-

heter blifvit uppförde och deraf utgöra egentliga värdet, skola, om de äro brandförsäkrade, uppskattas minst till det värde, hvartill de blifvit uti allmänna inhemska Brandstods-bolag till försäkring antagna», är af tre Stånd godkändt; hvaremot *Ridderskapet och Adeln* beslutat, att brandförsäkringsvärdet bör, såsom hittills, lända till hufvudsaklig ledning vid uppskattningen af berörde hus, samt att 71 § följaktligen bör bibehålla sin nuvarande lydelse.

I fall Ridderskapet och Adeln icke vill frångå detta sitt skiljaktiga beslut, lärer, då afgörandet af denna fråga har inflytande på bevillnings-afgiftens belopp, omröstning komma att ega rum; och får Utskottet derför föreslå följande voteringsproposition:

14:o.

Den, som gillar Utskottets af tre Stånd godkända förslag, att »de hus, hvilka på lustställen eller andre, dermed jemförlige, mindre lägenheter blifvit uppförde och deraf utgöra egentliga värdet, skola, om de äro brandförsäkrade, uppskattas minst till det värde, hvartill de blifvit uti allmänna inhemska Brandstods-bolag till försäkring antagna,» — röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer, enligt Ridderskapet och Adelns beslut, brandförsäkringsvärdet att, vid uppskattningen af berörde hus, endast lända till hufvudsaklig ledning, samt 71 § i nu gällande Bevillnings-förordning att bibehållas oförändrad.

§ 72.

I slutet af denna § har *Ridderskapet och Adeln* gjort ett så lydande tillägg: »egande Kommitteerne att, så länge denna Stadga, enligt Rikets Ständers beslut och Regerings-Formen, länder till efterrättelse, årligen medelst höjning eller nedsättning jemka egendoms-värdet till närmaste möjliga inbördes likhet, dock alltid med noga iakttagande deraf, att den för hvarje län i tabellen fastställda minimi-summan icke understiges; och böra skälen till alla förändringar alltid i protokollet omständligt anföras».

Då emellertid 72 §, sådan den af Utskottet föreslagits, blifvit af de tre öfriga Ståndden godkänd, samt det af Ridderskapet och Adeln gjorda tillägg endast är att anse såsom ett förtydligande af redaktionen, i afseende hvarå tre Stånds beslut gälla såsom Rikets Ständers, så lärer

vid samma beslut komma att förblifva.

§ 122.

Preste-Ståndet har beslutat, att denna §, angående Taxeringsmäns ed, bör ur Bevillnings-stadgan uteslutas. Men som de öfriga tre Stånden godkänt Utskottets förslag till samma §,

lärer dervid böra förblifva.

§ 136.

Vid denna § hade Utskottet, i Betänkandet N:o 4, föreslagit, att Skeppsombudsmannen i Stockholm och Sjömanshusens föreståndare i de öfriga städerna skulle tilläggas en ersättning, för fullgjord debitering och uppbörd, af tre procent utaf det af dem redovisade belopp. Vid pröfningen af Betänkandet har *Ridderskapet och Adeln* beslutat, att denna ersättning skall utgå med *sex* procent af det redovisade beloppet; Men då de öfriga tre Stånden bifallit Utskottets förslag, lärer äfven denna fråga, hvilken icke är af bevillningsnatur,

böra anses vara genom tre Stånds beslut afgjord.

§ 145: 2 mom.

Utskottets förslag, att uti detta moment af nu gällande Bevillnings-förordning borttaga orden »utan arbeta för dagspenning eller efter särskild öfverenskommelse och beting,» och att framför ordet »arbetslön» införa orden: *»utan endast tillfällig»* har numera blifvit af tre Stånd godkändt; men då *Ridderskapet och Adeln* ogillat detsamma, och beslutat, att momentet bör bibehålla sin nuvarande lydelse, samt den föreslagna förändringen kan hafva inflytande på vissa personers skyldighet att erlägga bevillning, eller rättighet att vara derifrån befriade, lärer frågan böra afgöras genom omröstning enligt följande voterings-proposition:

15:o.

Den, som anser, att 145 § 2 mom. bör, i enlig et med Bevillnings-Utskottets af tre Stånd godkända förslag, erhålla denna förändrade lydelse: »Arbetsfolk, så å landet som i städerne, hvilka icke äro lagstadde och ej eller njuta ständig, utan endast tillfällig, arbetslön; lagstadde drängar o. s. v.,» — röstar *Ja;* den det ej vill, röstar *Nej;*

vinner *Nej*,

kommer berörde moment att, såsom Ridderskapet och Adeln beslutat, bibehålla dess nuvarande lydelse, eller: »Arbetsfolk, så å landet som i städerne, hvilka icke äro lagstadde och ej eller njuta ständig arbetslön, utan arbeta för dagspenning eller efter särskildt öfverenskommelse och beting; lagstadde drängar o. s. v.»

Stockholm den 31 Augusti 1854.

STOCKHOLM, TYPOGRAFISKA FÖRENINGENS BOKTRYCKERI. 1854.

N:o 29.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 21 Sept. 1854, kl. 12 m.

Memorial, i anledning af erhållen återremiss i vissa delar af Memorialet N:o 27.

Vid föredragning af Utskottets Memorial N:o 27, med sammanjemkning af Riks-Ståndens olika beslut i anledning af det i utlåtandet N:o 20 framställda förslag, angående Post-bevillningen, har Ridderskapet och Adeln, med antagande af den utaf Utskottet till nämnda Stånd samt Bonde-Ståndet uti 2:dra punkten gjorda inbjudning, i fråga om bestämmandet af en särskild afgift af en skilling för hvarje bref, derför vid Post-kontor eller Post-expedition portot kontant erlägges, på grund af gjorda anmärkningar återremitterat så väl den uti nämnda fråga förslagna voterings-proposition, som ock Utskottets yttrande i afseende på det i 5:te punkten af utlåtandet N:o 20 framställda förslag om upphörande af namn-kartorna öfver orekommenderade bref; men som dels Bonde-Ståndet vidblifvit sitt i afseende å andra punkten fattade beslut och antagit den föreslagna omröstningen, hvilken blifvit jemväl af Preste- och Borgare-Stånden gillad, dels ock sistnämnde 3:ne Stånd godkänt Utskottets yttrande, att det framställda förslaget om upphörande af namn-kartorna öfver orekommenderade bref förfallit, samt att, till följd deraf, gällande stadganden i afseende på post-kartor böra förblifva oförändrade, har Utskottet, vid sådant förhållande, funnit

omförmälde af Ridderskapet och Adeln beslutade återremiss icke kunna till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 September 1854.

STOCKHOLM, tryckt hos ISAAC MARCUS, 1854.

N:o 30.

Ank. till Exp.-Utsk. den 25 Oktober 1854, kl. 2 e. m.

Rikets Ständers Bevillnings-Utskotts Memorial, angående tull-lagstiftningen för artikeln Bränvin och Sprit.

Med bifall till Bevillnings-Utskottets hemställan uti Betänkandet N:o 3 hafva Rikets Ständer uppskjutit pröfningen af tullbestämmelserna, angående Bränvin och Sprit, intill dess beslut blifvit fattadt, rörande den inhemska bränvins-tillverkningen och skatten derå; och får Utskottet derföre nu, sedan sistnämnde fråga, så vidt densamma på tull-lagstiftningen kan ega inflytande, blifvit afgjord, härmed framlägga förslag till omförmälda tullbestämmelser.

I detta hänseende hafva till Utskottets behandling blifvit öfverlemnade följande i Betänkandet N:o 3, vid artikeln Vin, omförmälda motioner, nemligen från Vällofl. Borgare-Ståndet: af Herr *L. W. Henschen*, och från Hedervärda Bonde-Ståndet: af Riksdags-fullmäktige *Lars Magnus Knutsson* från Östergöthlands och *Olof Pehrsson* från Blekinge län, hvilka föreslagit, de två förstnämnde, att införsels-tullen å brända och destillerade spritdrycker måtte förhöjas i den mån, skatten på bränvins-tillverkningen blefve ökad, och *Olof Pehrsson*, att nämnde införsels-tull måtte bestämmas till minst 3 R:dr kannan; varande derjemte af Herr *Hjerta, L. J.*, uti hans hos Höglofl. Ridderskapet och Adeln väckta motion, angående förändrad tull-lagstiftning, ifrågasatt, att den nu till 8 sk. per kanna stadgade tull å fransk sprit för beredning af luktvatten, som efter pröfning af behofvet och med särskildt tillstånd af Kommerse-kollegium får införas, måtte förhöjas till 24 sk., dels i anseende till det missbruk, som bedrifves med

denna varas införskrifning, dels också i anledning af den föreslagna förhöjda beskattningen å svenskt bränvin.

Enligt nu gällande taxa är, med nyssnämnde undantag, tullen å alla till införsel lofgifna slag bränvin och sprit, från och med nästlidne års början, då de transatlantiska tull-lindringarne upphörde, bestämd till 28 sk. kannan, utan afseende å varornas större eller mindre styrka, samt tullvärdet antaget till 2 R:dr kannan. Utom holländsk geniever och fransk konjak äro alla slag bränvin och sprit af säd, potates eller andra jordfrukter, äfvensom af frukt, förbjudne till införsel.

Med de af Rikets Ständer vid innevarande riksdag hyllade tull-lagstiftnings-grundsatser, låta dessa införsels-förbud lika litet, som de flera andra, hvilka nu gällande taxa innehåller, förlika sig. De äro hvarken nödiga eller nyttiga. Olika tullbestämmelser för särskilda slag bränvin och sprit måste vid tillämpningen medföra olägenheter af ganska väsendtlig art; och med obetydliga tillsatser, som förändrade varans utseende och smak, skulle, om det i öfrigt lönade sig, de förbjudna bränvins-slagen inkomma under de lofgifnas namn. Åsättas deremot alla slagen en gemensam och i förhållande till den inhemska bränvins-skatten afpassad införsels-tull, så vinnes, hvad icke nog kan eftersträfvas, enkelhet oah säkerhet vid tullbehandlingen, utan att man behöfver befara, att en sådan gemensam tullsats skall lemna rum för betydlig, om ens någon införsel af de jemförelsevis billiga bränvinsslag, hvilka äro föremål för inhemsk tillverkning.

Mindre för att utestänga täflan med den inhemska bränvins-tillverkningen, än för beredande af stats-inkomst, har tullafgiften å spritdrycker redan hittills varit bestämd till så högt belopp, i förhållande till varuvärdet, som den från öfverdrifna tullafgifter alltid oskiljaktiga faran af oloflig införsel ansetts tillåta. Nu kräfver visserligen både den förhöjda bränvins tillverknings-skatten och det dermed främst afsedda ändamål — hämmandet af den omåttliga förbrukningen utaf spritdrycker förmedelst dessas fördyrande — att tullafgiften å utländska spritdrycker förhöjes utöfver hvad gällande taxa bestämmer; men för dessa kraf får den antydda faran af tullafgifters öfverdrift icke lemnas ur sigte. Det fördyrande af spritdrycker, som genom skatt å försäljningen deraf kan beredas, kommer att träffa de utländska, lika med de inhemska.

Vid sistlidne riksdag, derförinnan de till införsel tillåtna slagen bränvin och sprit voro indelade i: "af till och med 12 graders styrka" med 32 sk., och "deröfver" med 1 R:dr införsels-tull per kanna, hvarvid dock tull-lindringar ända till 33⅓ procent i vissa fall voro medgifna, frångicks denna på gradtalet grundade indelning, emedan densamma hade i

tillämpningen visat sig medföra flera uppgifna svårigheter. Det var ock naturligt, att då skilnaden i afgifter med ett visst gradtal på en gång utgjorde icke mindre än 50 procent, gränsen emellan det lägre och det högre gradtalet ofta skulle blifva omtvistad, och eftergifter i strid mot det bestämda stadgandet icke sällan ifrågakomma. Men om statsinkomsten på detta sätt minskades, så skulle den nu varande, utan åtskillnad för olika gradtal stadgade tullsatsen, leda till icke mindre förlust för statskassan derigenom, att införseln mer och mer komme att omfatta spritdrycker af de högsta gradtal, som ega vida högre värde än de svagare, i förhållande till qvantiteten för tullafgiftens beräknande. För att bringa tullafgiften i rättvist förhållande till varu-värdet, synes det alltså blifva nödvändigt, att åter taga gradtalet till grund för afgifts-bestämmelserna, likväl med iakttagande deraf, att dessa lämpas efter det med hvarje grad stigande varuvärdet. I Danmark har man i detta hänseende gått så långt, att hvarje ¼:dels grad utöfver ett visst minimum föranleder en stigande tullafgift. Detta kan dock icke annat än onödigt försvåra tullbehandlingen. Men att deremot, såsom Kongl. Maj:ts vid 1847—48 årens riksdag afgifna tulltaxeförslag innehöll, för hvarje full grad utöfver ett visst antal stadga en derefter lämpad förhöjning i tullafgiften, skulle icke allenast utan särdeles svårighet kunna efterlefvas, utan ock otvifvelaktigt erbjuda fullkomligt rättvis grund för beskattningen.

Med antagande af en införselstull af 30 sk. kannan för bränvin och sprit af till och med 10 graders styrka, hvarunder de här allmännast förbrukade utländska sprit-drycker, konjak, romm och arrack sällan inkomma, skulle, då hvarje öfverskjutande grad, efter hvad allmänt antaget är, ökar varuvärdet med 5 procent, en deremot svarande tillökning i afgiften uppgå till 1 sk. 6 rst.

Den förutsatta tullafgiften 30 sk. per kanna af 10 graders styrka, med tillägg af tolag samt handels- och sjöfarts-afgift, uppginge till mera än 35 sk. kannan. Nu är det vidare antaget, att vid spritdryckers utspädning qvantiteten ökas med nära 5 procent för hvarje minskad grad i styrka, så att 100 kannor 10-gradig sprit skulle gifva nära 120 kannor 6-gradig. Erfarenheten lärer dock, att den utspädda qvantiteten föga öfverstiger 118 kannor; men med antagande äfven af 120 kannor, eller en tillökning af 20 procent, skulle tullsatsen 30 sk. per kanna 10-gradig sprit, med omförmälda tillägg, utgörande 35 sk. för den 6-gradiga, uppgå till fullt 28 sk. kannan. Då nu bränvins tillverknings-skatten blifvit bestämd till 16 sk. för kanna 6-gradigt bränvin, men afgifterna å det utländska bränvin, som kunde införas, uppginge till minst 28 sk., så lärer det finnas uppenbart, att den omförmälda tullsatsen af 30 sk. per kanna af till och

med 10 graders styrka och 1 sk. 6 rst. tillökning för hvarje öfverskjutande grad, fullkomligt betryggar mot all farhåga för införsel af sådane bränvinsslag, som här tillverkas.

Att utöfver nämnde belopp förhöja införselstullen, hvilken för t. ex. 22 graders Arrack, som nu drager 28 sk. tull, komme att uppgå till 1 R:dr kannan (afgifterna till Handels- och Sjöfarts-fonden, tolag m. m. oberäknade), vore, efter Utskottets öfvertygelse, ingalunda väl betänkt; och Utskottet, som angående införseln af fransk sprit för luktvattens-beredningen, vill här nedan särskildt sig yttra, tillstyrker således

att, med upphäfvande af nu stadgadt förbud mot införsel af vissa slag bränvin och sprit, för denna artikel må antagas följande redaktion och tullafgifter:

Bränvin och sprit, alla slag:

af till och med 10 graders styrka, 1 kanna 30 sk. inf.-tull; *för hvarje öfverskjutande full grad ökas införselstullen med 1 sk. 6 rst.*

Å bränvin och sprit, alla slag, torde det nu stadgade tullvärdet 2 R:dr kannan

böra bibehållas oförändradt.

Hvad angår nu gällande undantags-stadgande af 8 sk. införsels-tull per kanna å fransk sprit, som för luktvattens-beredning får med Kommersekollegii tillstånd införas, så bör Utskottet erinra, att denna undantags-förmån, i flera äldre tulltaxor medgifven, vid 1847—48 årens riksdag upphäfdes, under förutsättning, att den förbättrade inhemska sprit-tillverkningen gjorde undantaget obehöfligt; men att vid sistlidne riksdag åter upplystes, att den inhemska sprit-tillverkningen icke till beskaffenhet motsvarade luktvattens-beredningens behof, emedan det aromatiska ämne, som den franska, af vindrufvan tillverkade spriten innehölle, och hvarförutan luktvatten, jemförligt med det bättre utländska, icke kunde beredas, helt och hållet saknades hos den svenska, ur potates eller säd frambringade spriten; hvarföre Rikets Ständer ånyo i tulltaxan införde nämnde undantags stadgande.

Efter hvad Utskottet inhemtat, har införseln af fransk sprit mot den sålunda nedsatta tullen under åren 1852 och 1853 i medeltal uppgått till 2,810 kannor. Detta belopp gifver icke skälig anledning att antaga,

det undantagsförmånen blifvit i någon märklig mån missbrukad, helst då man tager i betraktande, att luktvattens-beredning blifvit en till flera delar af landet utbredd näring. Det jemförelsevis höga priset å den franska spriten aflagsnar ock faran af det antydda missbruket, om sådant ock kunde antagas någon gång ega rum. För att icke betaga den inhemska luktvattenberedningen tillfälle att fortfarande förse sig med det behöfliga råämnet, utan alltför hög tullafgift, men ändock bringa denna afgift i någorlunda jemförligt förhållande med den skatt, som å bränvins-tillverkningen blifvit bestämd, hemställer Utskottet,

att Fransk sprit, för beredning af luktvatten, må få införas efter pröfning af behofvet och med särskildt tillstånd af Kommerse-kollegium, emot 16 sk. tull per kanna.

Slutligen har Herr Henschen i sin omförmälda motion anfört, att i den händelse, såsom han hade anledning frukta, Danmark fortfarande komme att utgifva export-premier (Drawback) för bränvin, som derifrån utfördes, sådane premier för utförsel af Svenskt bränvin äfven här måtte lemnas; dock önskade motionären, som högeligen ogillade ett dylikt sätt att skada en annan nations moralitet, att Rikets Ständer heldre måtte hos Kongl. Maj:t göra framställning om åtgärder, för att få slut på ett sådant tyst, men okristligt krig.

Så vidt Utskottet kunnat erfara, äro hvarken i Danmark eller något annat land premier för utförsel af bränvin och sprit medgifne i vidsträcktare mon, än att den erlagde tillverknings-skatten vid utförsel möjligen återfås; men med den af Utskottet här förut föreslagna tull å bränvin och sprit, torde någon införsel af sådane spritdrycker, som här tillverkas, icke vara att befara, äfven om utförseln från andra länder, på sätt nämndt är, underlättas. Andra länders tull-lagstiftning i afseende å bränvin och sprit är jemväl af beskaffenhet, att någon införsel derstädes af här tillverkadt bränvin svårligen kunde ega rum, äfven om utförseln härifrån uppmuntrades medelst återställande af den erlagda tillverknings-skatten. Att ett stadgande härom emellertid skulle kunna framkalla ganska betydliga underslef, till tunga för Statsverket, synes icke otroligt. Vid dessa förhållanden anser Utskottet

Herr Henschens omförmälda förslag icke böra till någon Rikets Ständers åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 Oktober 1854.

Reservationer:

af Herr Grefve *Taube, H. E*, emot borttagande af införsels-förbudet för bränvin och sprit af säd och andra jordfrukter.

af Herr Doktor *Sandberg*. "Emot första afdelningen af föregående betänkande anhåller jag få reservera mig på följande grunder:

Den gällande Tulltaxan innehåller *förbud* emot införseln af utländskt Bränvin tillverkadt af Säd eller potater, då skatten på den inhemska tillverkningen af denna vara blott utgjort några runstycken på kannan. Nu har tillverknings-skatten blifvit förhöjd till 16 sk. kannan, för att derigenom minska tillgången och således äfven förtäringen af bränvin. Hvarföre skall man då just nu medgifva den förut förbjudna införseln deraf från utlandet? Afsigten att genom förhöjd skatt åstadkomma en minskad tillgång skall ju derigenom tillintetgöras. Och förbrukningen af utländskt bränvin kan väl icke anses mindre skadligt än af inhemskt. Dessutom måste man, thy värr! antaga, att, oaktadt alla inskränkningar som blifvit vidtagna eller som kunna beslutas i afseende på denna riksförderfliga näringsgren, skall likväl äfven hädanefter inom landet tillverkas långt mera af den olycksbringande drycken, än som nödigt och nyttigt är.

Att för konseqvensen skull upphäfva detta förbud, sedan alla andra sådana äro borttagna ur Tulltaxan, synes mig icke heller vara ett tillräckligt skäl. Ty bränvins-lagstiftningen måste ju i alla sina rigtningar utgå från andra grundsatser, och syfta till ett helt annat ändamål, än lagstiftningen för loflig handel i allmänhet och för andra nyttiga och gagneliga näringar. I afseende på de sednare åsyftas utveckling, förkofran, afsättning och billiga priser. I afseende på den förra åsyftas ju motsatsen af allt detta, nemligen: inskränkning, minskad förbrukning och höga priser.

Vidare då det icke heller är någon fördel för landet och folket att förbrukningen uppdrifves af sådana utländska spritdrycker som arrak, rumm och konjak, så synes mig ock, att med anledning af den förhöjda tillverknings-skatten på inhemskt bränvin, dessa bordt beläggas med högre tull, för att också i samma förhållande blifva dyrare än de förut varit. Förbrukningen deraf har hvarken i moraliskt eller ekonomiskt hänseende något företräde framför bränvins-supningen; och om dessa utländske dryc-

ker stå i högre pris, så innehålla de också större sprithalt och kunna efter införseln genom uppspädning möjligen säljas så billigt, att deraf samma elände framkallas, som man nu med så mycket skäl öfverklagar. Då införsel-tullen på dessa varor för närvarande i medeltal är 28 sk. pr. kanna, så synes mig af förenämnde anledningar en förhöjning deruti till 40 sk. pr. kanna för 10 graders sprithalt och derunder, med tillökning af 5 proc. eller 2 sk. för hvarje öfverskjutande grad icke vara obillig eller obehöflig. Efter min öfvertygelse är en tillväxt uti importen af dessa varor ingalunda önskvärd eller gagnelig för vårt land; och den som nödvändigt vill njuta dessa drycker i sin oförfalskade utländska gestalt, torde väl kunna betala dem 10 à 12 sk. dyrare än hittills, eller ock utan skada umbära dem. Till en sådan förhöjning uti införsel-tullen på utländska sprit-drycker synes vara så mycket större skäl, för den händelse att införsel-förbudet för sädes- och potates-bränvin från utlandet skulle af Ständerna upphäfvas, och således äfven *detta* under samma rubrik få införas.

Ville man åter utgå från den åsigt, att möjligheten af oloflig införsel bör förekommas, så skulle hvarken förbud eller någon förhöjning i tullen äga rum, utan i dess ställe en ganska betydlig nedsättning i den tull som nu gäller. Men hvad dessa varor beträffar, synes mig man icke härpå bör fästa allt för stort afseende, ty den tullbevakning som förefinnes bör väl kunna förekomma insmuggling af stora qvantiteter, och de mindre käril, som möjligen kunna kastas i land och undgå bevakningens uppmärksamhet, torde väl svårligen kunna uppgå till milliontals kannor."

af Herr *W. M. Ekelund.*

"Sedan frågan om tillverknings-skatten å bränvin numera blifvit afgjord och denna afgift bestämd till 16 sk. banko pr. kanna om 6 graders styrka, så har den, i afvaktan på beslutet derom, hittils uppskjutna frågan om tulls bestämmande på utländskt bränvin och andra spritdrycker blifvit af Bevillnings-Utskottet behandlad, och Utskottet föreslagit, att, med upphäfvande af nu stadgade förbud, den för alla andra slag utan afseende å styrkan nu gällande tullsatsen 28 sk. måtte bestämmas till 30 sk. pr. kanna vid 10 graders styrka och förhöjas med 1½ sk. motsvarande 5 procent för hvarje öfverskjutande full grad.

Emot detta Utskottets beslut, såsom, efter min tanke, innefattande, jemförelsevis med den förhöjda bränvins-skatten, en för låg tullbestämmelse, får jag mig reservera.

Samma *moraliska* skäl som förefunnits för det inhemska bränvinets fördyrande, medelst en beskattning, ungefär 30 gånger högre än förut, förefinnes jemväl att åtminstone i någon större mon än hvad Utskottet föreslagit, höja tullen å andra spritdrycker.

Oafsedt sädes-bränvin, hvars inhemska tillverkning må anses betryggad mot utländska medtäflare genom den föreslagna tullsatsen, synes mig det vara ganska lämpligt och äfven följdriktigt att vid en så genomgripande reform i bränvins-lagstiftningen som nu blifvit beslutad, äfven bestämma tullen högre å sådana spritdrycker, som mera uteslutande förbrukas af de bättre bemedlade, och hvilka drycker, såsom dragande ett högre värde och icke utgörande nödvändighetsvaror, gerna kunna träffas af en i alla fall ringa tullförhöjning, utan att försäljnings-prisen derå blifva för konsumenterne betungande.

Förslaget att gradvis höja tullen, "medförer mycken omgång och olägenhet, utan motsvarande fördel." Detta erkändes af sistlidne Riksdags Bevillnings-Utskott, hvarföre Utskottet också då föreslog tullen lika för alla slag bränvin och sprit, utan skillnad för högre eller lägre gradtal. Detta Utskottets erkännande anser jag äfven nu böra göra sig gällande; och jag vågar betvifla, att den genom progressiv tullförhöjning påräknade högre tullafgiften skall med full säkerhet kunna antagas alltid och allestädes komma att i de flesta fall utgå.

Men äfven om så antages, skulle "vinsten af ökad tullinkomst blifva så oändligt ringa och på intet vis uppväga de af ett sådant behandlingssätt uppkommande olägenheter. Det är vida bättre att höja afgiften och låta den gälla för alla slag." Dessa åsigter delades fullkomligt af Utskottet vid sistlidne Riksdag, och dåvarande Ständer godkände dem jemväl. Det tyckas mig icke vara skäl att redan nu frångå dem.

I Norrige, der vanligt sädes-bränvin är till införlel förbjudet, är tullen bestämd för "alla andra slag, med eller utan tillsats (destillering) samt utan hänsigt till bränvinets styrka," till 10 ½ sk. Norskt pr. Norskt skålpund. Den motsvarar således minst 1 R:dr banko pr Svensk kanna. I andra länder är tullen i allmänhet hög på spritdrycker, och i England belöper den sig ända till 5 R:dr banko pr. kanna, och derutöfver.

Då man så ofta sagt, att våra tullsatser borde bringas till likhet med Norriges, kunde det allså vara skäl att för nu ifrågavarande artiklar be-

stämma

stämma tullen till 42 sk. pr kanna, utan afseende på gradtalet, i hvilket fall, med tillägg af afgiften till Handels- och Sjöfarts-fonden samt tolag, sammanlagda tullbeloppet uppginge till 1 R:dr banko pr kanna, eller att åtminstone bestämma tullen till 40 sk.

Detta mitt förslag vann icke framgång inom Utskottet. Man hade betänkligheter deremot ej blott med hänsyn till förment förökad smuggling, utan äfven med afseende å regleringen af vissa handelsförhållanden emellan Sverige och Frankrike. Om detta sednare skäl kan, i en fråga som denna, vara af någon högre vigt, hvilket jag icke förmenar, så må man då göra den undantags-bestämmelsen att bibehålla tullsatsen å Fransk konjak vid dess nuvarande belopp 28 sk.; retelsen till smuggling eller tullförsnillning är redan i sig sjelf tillräckligt stor vid nu gällande tullsats, för att Utskottets förslag skulle i det afseendet bättre än mitt, som är enklare och säkrare, egna sig till förminskning eller förekommande deraf. En sak är det att stifta en tull-lag; — en annan att tillse att den efterlefves.

På grund af hvad jag nu haft äran anföra, vågar jag vördsamt föreslå,

att, med upphäfvande af nu stadgade införsels-förbud, för bränvin och sprit, alla slag, införsels-afgiften må bestämmas till 40 sk. kannan, utan skillnad för högre eller lägre gradtal."

STOCKHOLM, TRYCKT HOS N. MARCUS, 1854.

N:o 31.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 8 Nov. 1854, kl. 12 m.

Betänkande, angående beräkningen, af Tullmedlen, Salu-accissen, Postmedlen, Chartæ-Sigillatæ-afgiften och Bränvinsbränningsmedlen.

Då Rikets Ständer nu mera fastställt grunderna för bevillningens utgörande under samtliga ofvannämnda titlar, end st med undantag af de tullafgifter, hvilka omförmälas i Utskottets utlåtande N:o 30, så får Utskottet, som anser de möjligen ifrågakommande förändringar uti sistnämnde tullafgifter icke vara af den betydenhet, att beräkningen af tullinkomsten i det hela deraf beror, härmed afgifva förslag till beräkning af de inkomstsbelopp, hvilka af förenämnde bevillningar må kunna årligen förväntas.

1:o Tullmedlen.

Enligt uppgift från General-Tullstyrelsens Kammar-kontor å brutto-uppbörden af tullmedlen, jemte afkortningar derå, hafva dessa utgjort:

År 1852, brutto tulluppbörd	5,549,946:	31.	7.
Afkortningar	122,655:	24.	—
	5,427,291:	7.	7.
År 1853, brutto tulluppbörd	5,367,754:	25.	11.
Afkortningar	91,640:	5.	6.
	5,276,114:	20.	5.

utgörande i medeltal för år		5,351,702: 38. —
Häruti är likväl inbegripen den för utländsk spanmål under nämnde år influtna tullinkomst, som i medeltal utgjort 272,871: 32. 6.; men då Rikets Ständer genom bifall till Stats-Utskottets Utlåtande N:o 95, beslutat, att den för spanmål inflytande tullinkomst, fortfarande skall ställas till Kongl. Maj:ts disposition, för behöfvandes undsättning i missvextår, måste spanmålstullen från ofvannämnde medium af tullinkomsterna afdragas med	272,871: 32. 6.	
Enligt bilagde tabell utgör den, i anledning af Rikets Ständers beslut om förändrade tullafgifter, beräknade minskning i tullinkomsten	250,213: 25. 11.	
hvilka belopp tillsammans		523,085: 10. 5.
böra från ofvan upptagne medium af tullinkomsten afgå, då återstoden utgör		4,828,617: 27. 7.

Vid sistlidne Riksdag visade en på enahanda sätt uppställd beräkning ungefärligen lika summa med den här sist utförda; men oaktadt någon väsendtlig förändring uti dittills följda prohibitiva tull-lagstiftnings-grundsatser då icke vidtogs, har sedermera under åren 1852 och 1853, såsom här ofvan är anmärkt, tulluppbörden betydligt öfverstigit det beräknade beloppet samt, efter afkortningar och afdrag af spanmålstullen, årligen i medeltal uppgått till närmare 5,100,000 R:dr. Ännu större synes tulluppbörden för innevarande år blifva, då, enligt Utskottet meddelad uppgift från General-Tullstyrelsens Kammar-kontor, brutto-uppbörden redan för de 9 första månaderna uppgått till 4,675,286 R:dr 28 sk. 8 r:st, fastän den af Rikets Ständer nu beslutade tullnedsättning, som beräknats förorsaka den betydligaste minskningen af tullinkomsten, nemligen för artikeln koksalt, redan från slutet af nästlidne år varit medgifven.

Utan att förneka en af de hufvudgrunder, hvarpå det vid innevarande riksdag antagna förändrade tullsystem hvilar, kan man icke draga i tvifvel, att större delen af de beslutade tullnedsättningarne, långt ifrån att i verkligheten lända till minskad statsinkomst, fastmera skola föranleda ökad förtullning och tillika med de i förbudens ställe antagna tullafgifter, jemte värdeförtullningarnes

utbytande mot lämpligare förtullningssätt väsendtligt bidraga till tull-inkomsternas stegring.

När det nu under en lång följd af år visat sig, att tulluppbörden varit i ständigt stigande, samt med visshet antagas kan, att detta ännu mera hädanefter i följd af ett förändradt tullsystem skall inträffa, så anser Utskottet sig med fullkomlig tillförsigt kunna tillstyrka Rikets Ständer att antaga Stats-verkets årliga brutto-tullinkomst till ett belopp af . . . . . 5,200,000: — —

2:o Salu-accis af städerna.

I öfverensstämmelse med Utskottets uti memorialet N:o 19 framställda, af Rikets Ständer godkända förslag, beräknas årliga statsinkomsten af den från vissa städer utgående Saluaccis-ersättning till . . . . . 500: — —

3:o Postmedlen.

Med bifall till Utskottets förslag uti utlåtandet N:o 20 hafva Rikets Ständer, i sammanhang med antagandet af ett medelporto och i öfrigt förändrade stadganden angående postväsendet, beslutat att blifvande öfverskott å Postverkets inkomster tills vidare få af Kongl. Maj:t disponeras till postanstalternas utvidgande och förbättrande; hvadan någon statsinkomst af nämnde öfverskott för andra än Postverkets behof nu icke är att beräkna; men då utgifter för Postverket till belopp af 485,000 R:dr blifvit i Statsregleringen upptagne, lärer ock en deremot svarande inkomst af postbevillningen här böra utföras med . . . . . 485,000: — —

Transport 5,685,500: — —

Transport 5,685,500: — —

4:o Chartæ-Sigillatæ-afgiften.

Vid sistlidne Riksdag beräknad till 684,800 R:dr, har denna afgift, enligt Riksbokslutet för år 1852, inbragt en statsinkomst af 844,056 R:dr 16 sk. 5 r:st. De vid innevarande Riksdag beslutade förändringar i författningen angående Chartæ-Sigillatæ-afgiften, afse, så vidt förändringarne väsendtligen inverka på statsinkomstens belopp, dels afgiften för fullmakter vid befordran från lägre till högre lön, dels ock den s. k. »afträdes-afgiften» vid Åboombyten å rusthåll. I begge dessa hänseenden leda besluten till betydlig minskning af statsinkomsten; men i afseende å det förra saknas all ledning för beräknandet. Äfven i det sednare hänseendet låter beräkningen icke med full noggrannhet verkställa sig, emedan räkenskaperna under benämningen »Rusthålls-afgifter», för den tid dessa utgjorde föremål för särskild uppbörd och redovisning, upptaga sammanslagne både den nu oförändrad bibehållna »tillträdes-afgiften», och den från en procent af köpe- eller transportsumman, till en per mille nedsatta »afträdes-afgiften» Att denna nedsättning bör beräknas till minst 50,000 R:dr, kan emellertid med säkerhet antagas. Med afseende derpå, äfvensom på ofvan antydda nedsättning i afgiften för fullmakter, anser Utskottet sig böra hemställa, att Chartæ-Sigillatæ-afgiften må, i enlighet med Kongl. Maj:ts Proposition angående Statsverkets tillstånd och behof, upptagas till . . . . . 710,000: — —

5:o Bränvins-brännings-medlen.

Vid den genomgripande förändring i grunderna för beskattningeu å bränvinsbränningen och vilkoren i öfrigt för denna rörelses bedrifvande, som Rikets Ständer vid innevarande Riksdag beslutat, måste det blifva ytterst svårt att med någon sannolikhet beräkna den häraf inflytande Statsinkomst. Å ena sidan saknas icke anledning

Transport 6,395,500: — —

Transport 6,395,500: — —

att antaga, det den just nu, i flera delar af landet oerhördt uppdrifna bränvins-tillverkningen skall i förening med redan befintliga, icke obetydliga lager åtminstone under första året efter den nya bränvins-lagstiftningens införande i väsendtlig mån fylla behofvet; och å andra sidan vore den antagna lagstiftningens hufvudsyfte förfeladt, derest, icke, i hvad fall som helst, tillverkningen af bränvin blefve genom samma lagstiftning i hög grad hämmad. Egde man ock med någon visshet sig bekant myckenheten af det hittills årligen tillverkade, kunde följaktligen icke derifrån hemtas ledning för omdömet angående huru mycket hädanefter kan komma att tillverkas. Vid jemförelse med förhållandena i Norrige, hvars bränvins-lagstiftning i flera hänseenden tagits till mönster för den här nu beslutade, skulle visserligen kunna förutsättas, att Statsinkomsten af bränvins-beskattningen härstädes bör blifva högre i samma mån, som Sveriges folkmängd öfverstiger den Norska, eller omkring 3 gånger det belopp, som bränvins-skatten i Norrige inbringar, och således omkring 4,000,000 R:dr b:ko; men skiljaktigheterna i afseeende å bränningstid och en del andra omständigheter i de begge ländernas lagstiftning tillåta dock icke, minst vid ofvan antydde förhållanden, som nu här äro för handen, att för den närmaste tiden med säkerhet antaga en så hög Statsinkomst, som den, hvartill jemnförelsen med Norrige eljest kunde föranleda. Efter sorgfälligt öfvervägande af dessa förhållanden och i betraktande af de icke obetydliga kostnader, som för kontrollen öfver den nya Författningens efterlefnad erfordras och hvilka kostnader komma att af bränvins-tillverknings-skatten utgå, har Utskottet ansett sig böra tillstyrka, att den årliga Statsinkomsten af samma skatt för nu instundande Statsregleringstid icke må beräknas högre än till . . . . 3,000,000: — —

Summa 9,395,500: — —

De till Riksgälds-Kontoret ingående Tidnings- och Kortstämpel-afgifterna upptagas i Stats-Utskottets beräkningar öfver nämnde verks inkomster och behof; hvarföre Utskottet, i likhet med hvad tillförene egt rum, ansett sig icke böra derom afgifva särskildt förslag.

Stockholm den 6 November 1854.

Reservation

af *Herr af Sillén, L. G.*, »Ifrån Bevillnings-Utskottets beslut att föreslå beräkningen af skatten för tillverkning af bränvin såsom Statsinkomst till 3,000,000 R:dr banko, är jag så till vida skiljaktig, som jag anser denna skatt, såsom *Stats-Verkets behållna inkomst*, icke böra upptagas till mera än 2,500,000 R:dr. Skälen för denna min åsigt äro: att bränvinstillverkningen under detta år blifvit och än vidare blifver bedrifven med sådan verksamhet, att tillgången på denna vara kanske aldrig varit så stor, som för det närvarande, och blifver det ännu mera efter nu pågående bränvinstermins slut; att lönnbränning, efter hvad icke lärer vara okändt, i stor skala bedrifves och svårligen lärer kunna förekommas; och att, såsom följd deraf, tillverkningen emot den vid innevarande Riksdag beslutade höga skatten, otvifvelaktigt blifver, särdeles under det första året af denna lagstiftnings tillämpning, ganska ringa; hvarjemte Stats-Utskottet lärer beslutat föreslå kostnaderna för kontrollen öfver tillverkningen och försäljningen, hvilka förmodas uppgå till minst 500,000 R:dr, skola bestridas omedelbarligen af sjelfva den inflytande skatten, och i lika ordning den förlust som måste uppkomma emellan inlösen enligt stadgadt vilkor och försäljningen af de bränvins-pannor som erbjudas Staten.

Man bör väl föreställa sig, att motivet för den tillvägabragta lagstiftningen vid denna Riksdag om bränvins-tillverkning och försäljning varit, i första rummet, att minska tillverkningen och konsumtionen, och endast i det andra, att bereda en ökad Stats-inkomst; men från denna föreställning får ej skiljas, att beräkningen af ökade Statsinkomster, som skall tagas från landets egna medlemmar, synes grunda sig på en motsatt utgång af det första vigtiga ändamålet.

Erfarenheten har visat att den vid hvarje Riksdag såsom Stats-inkomst beräknade bränvinsbevillning nästan aldrig utgått till kalkyleradt belopp, utan utfallit med brist. Sådant kan möjligen äfven hädanefter inträffa, hvilket då det genom ett större belopp kunde verka menligare, vore i min tanke mera skadligt, än om den af mig föreslagna beräkningen skulle något år gifva öfverskott.

TABELL

utvisande resultatet, så vidt det kunnat beräknas, af de utaf Rikets Höglofl. Ständer beslutade förändringar uti nu gällande tullbestämmelser.

Varubenämning samt qvantitet för tullberäkningen.		Nedsättning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Nedsättning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.			Förhöjning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Förhöjning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.		
a) **af Importen:**													
Antimonium	1 *Ctl.*	—	—	6	125	26	9						
Aska, rå-, af träd e. andra vegetabilier	1 *Lätt.*	—	1	—	10	—	—						
pott- vällad och oraffinerad	1 »	—	1	—	3	21	9						
raffinerad e. calcinerad	1 »	—	8	—	2 250	17	—						
Band, Siden	1 *Ctl.*	1	—	—	3 294	24	—						
Halfsiden	1 »	—	24	—	432	36	—						
Andra slag	1 »	—	16	—	3,781	8	—						
Blecksslagare-arbeten, ej specificerade:													
olackerade	1 »	—	4	—	190	29	6						
lackerade	1 »	—	4	—	860	10	—						
Blommor, delar af artificiella	1 »	1	12	—	60	15	—						
Bly, oarbetadt, i tackor eller rullar	1 *Stt.*	—	30	—	822	19	—						
Blyerts	1 *Lätt.*	—	12	—	9	24	—						
Blyertspennor, andra slag	1 *Ctl.*	—	6	—	264	45	—						
Blysocker	1 *Ctl.*	—	—	10	277	22	11						
Blår, Lin-	1 *Stt.*	2	24	—	66	27	—						
Borax	1 *Ctl.*	—	1	—	514	1	3						
Fernissa	1 »	—	3	—	184	33	9						
Fisk, saltad eller inlagd:													
Kabiljo, Långor och Torsk	1 T.a	1	6	—	147	27	9						
		—	27	—									
Lax	1 »	1	16	—	947	32	—						
Sill	1 »	—	14	—	27,448	24	—						
		—	7	—									
Strömming	1 »	—	14	—	1,817	33	—						
All annan	1 »	—	42	—	101	42	9						
		—	21	—									

Varubenämning samt qvantitet för tullberäkningen		Nedsättning: å qvantiteten för tull-beräkningen			Nedsättning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.			Förhöjning: å qvantiteten för tull-beräkningen			Förhöjning: uti årliga tullinkomster efter medium för åren 1852 och 1853.		
Fisk, torr eller rökt:													
Gråsidor	1 *Ltl.*	—	4	—	9 184	25	9						
		—	2	—									
Lax och Ål	1 »	—	30	—	3	30	5						
Långor och Torsk etc.	1 »	—	8	—	3,974	14	3						
		—	4	—									
Andra slag	1 »	—	8	—	20	33	—						
		—	4	—									
Fläsk	1 »	—	12	—	252	36	—						
Folier, Tenn eller Stanniol	1 *℔.*	—	4	—	17	8	—						
Fosfor	1 »	—	4	—	206	2	—						
Färger, Blyhvitt	1 »	—	—	4	1 362	31	10						
Catechu	1 »	—	—	1	229	24	3						
Cochenille	1 »	—	8	—	854	—	—						
Gul- och Ljus-ocker	1 »	—	—	2	612	18	10						
Gurkmeja	1 »	—	—	2	16	—	3						
Indigo	1 »	—	2	—	4,027	25	—						
Krapp etc.	1 »	—	—	2	336	8	7						
Mönja	1 »	—	—	4	359	1	—						
Qvercitron	1 »	—	—	2	139	11	2						
Schüttgelb	1 »	—	—	4	9	2	2						
Spansk gröna	1 »	—	2	—	628	20	—						
Stocklack	1 »	—	—	1	—	8	11						
Sumack	1 »	—	—	2	210	33	7						
Umbra	1 »	—	—	2	34	23	10						
Wau eller Gaude	1 »	—	—	1	26	22	6						
Wejde	1 »	—	—	1	51	42	2						
Ängskära	1 »	—	—	1	—	19	3						
Färgträd	100 R:dr v.	1	—	—	577	6	8						
Galläpplen	1 *℔.*	—	—	10	407	28	7						
Garn: Bomulls-, ofärgadt, enkelt eller dubbleradt	1 »	—	1	—	23,736	5	6						
Kamulls och Redgarn, ofärgadt otvinnadt och odubbleradt	1 »	—	—	—	—	—	—	—	2	—	515	4	—
D:o färgadt, tvinnadt och dubbleradt	1 »	—	—	—	—	—	—	—	2	—	378	28	—
Kardulls, ofärgadt, otvinnadt och odubbleradt	1 »	—	10	—	13	11	—						

Varubenämning samt qvantitet för tullberäkningen.	Nedsättning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Nedsättning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.			Förhöjning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Förhöjning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.		
Garn: Kardulls- färgadt, tvinnadt eller dubbleradt . . . . 1 *℔.*	—	10	—	3	1	—						
Brodérgarn . . . . . 1 »	—	6	—	1.206	30	—						
Linne- ofärgadt . . . . . 1 »	—	12	-	610	36	—						
färgadt . . . . . 1 »	—	18	—	12	—	—						
Segel- och Bind- . . . . . 1 »	—	2	—	31	12	—						
Glas: Buteljer, Bunkar, Burkar och Flaskor af större rymd än ½ kanna . . . . . 100 st.	1	8	—	4	35	4						
Gummi, alla slag . . . . . 1 *℔.*	—	2	4	1.897	40	4						
Hartz . . . . . 1 *Ltt.*	—	8	—	2,387	24	—						
Hattar af läder, fiskben etc. . . . 1 st.	—	24	—	57	24	—						
Hattflätor af halm och strå . . . 1 *℔.*	—	16	—	709	—	—						
Hudar och Skinn:												
Karduans samt färgade, pressade eller tryckta skinn . . 1 *℔.*	—	36	—	1.286	12	—						
Pelsverk, oberedda:												
Bäfverskinn . . . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	12	—	56	30	—
Chinchilla . . . 1 »	1	16	—	2	32	—						
Får- och Lammskinn:												
Grå Krimska och svarta Kalmuck 1 »	—	14	—	2	23	—						
Svarta öfriga slag 1 »	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	33	—
Hermelinskinn . . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	14	—	7	25	—
Hillerskinn . . . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	8	—	59	20	—
Mårdskinn . . . 1 »	1	—	—	15	—	—						
Sjuppskinn . . . 1 »	—	8	—	90	16	—						
Sobelskinn . . . 1 »	5	16	—	18	32	—						
Utterskinn . . . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	8	—	41	24	—
beredda:												
Bäfverskinn . . . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	15	—	70	37	6
Chinchilla . . . 1 »	1	32	—	6	32	—						
Får- och Lammskinn:												
Krimska o. äkta Kalmuck . . 1 »	—	17	6	157	41	6						
Svarta öfriga slag 1 »	—	—	—	—	—	—	—	1	3	246	36	—

Varubenämning samt qvantitet för tullberäkningen.	Nedsättning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Nedsättning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.			Förhöjning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Förhöjning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.		
Pelsverk, beredda: Hermelinskinn . . . . . 1 *℔.*	—	—	—	—	—	—	—	17	6	10	16	—
Hillerskinn . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	10	—	66	34	6
Mårdskinn . 1 »	1	12	—	2	24	—						
Räfskinn . . 1 »	—	7	6	9	10	6						
Sjuppskinn . 1 »	—	10	—	136	35	9						
Sobelskinn . 1 »	6	32	—	23	16	—						
Utterskinn . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	10	—	13	36	—
Humle . . . . . 1 *Ltl.*	—	24	—	4,517	12	—						
Häktor, Hakar och Hyskor . . . 1 *℔.*	—	24	—	520	24	—						
Inventarier, Skepps-, brukade å förolyckade eller sjöskadade utländska fartyg . . . . . 100 R:drs v.	5	—	—	94	21	7						
Jern, gjutet: Grytor, Pannor Kittlar etc. . . 1 *Stl.* st. v.	2	—	—	110	—	—						
Hällar, Lod och Lödjor . . »	2	—	—	22	—	—						
Smidt eller valsadt: Ankare »	1	32	—	588	16	—						
Kettingar af $\frac{5}{8}$ tum . »	3 1	— 24	— —	1,073	30	—						
» af $1\frac{5}{8}$ tum »	1 —	— 24	— —	1,415	12	—						
Draggar, Armbultar etc. »	10	—	—	3	36	—						
Plåtar, förtennte . . »	2	—	—	1,473	24	—						
Spik af 2 tums längd och deröfver . . . »	2	24	—	1	12	—						
Jernskrot . . . . . »	— —	32 16	— —	46	—	—						
Kardor och Kardläder . . . . . 1 *℔.*	—	3	—	824	42	—						
Knappar . . . . . 1 »	—	16	—	3,927	32	—						
Koppar: Plåtar och andra ämnen för ytterligare bearbetn. 1 *Stl.* st. v.	26	32	—	686	32	—						
Andra helfärdiga arbeten 1 *Ltl.*	—	30	—	22	39	—						
Kreatur: Oxar . . . . . 1 st.	6	—	—	345	—	—						
Kor . . . . . »	3	—	—	768	—	—						
Kalfvar . . . . . »	1	36	—	4	18	—						
Svin . . . . . »	1	24	—	828	—	—						
Andra fyrfotade . . . . »	1	8	—	54	—	—						
Krokar till fiske . . . . . 1 *℔.*	—	12	—	142	36	—						
Kött, torkadt eller rökt . . . 1 *Ltl.*	—	12	—	36	42	—						

Varubenämning samt qvantitet för tullberäkningen.	Nedsättning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Nedsättning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.			Förhöjning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Förhöjning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.		
Lin: ohäckladt . . . . . 1 *Ltl.*	—	44	—	5,073	14	—						
häckladt . . . . . 1 »	—	24	—	1	6	—						
Ljus: Talg- . . . . . 1 »	1	32	—	55	40	—						
	—	40	—									
Stearin- och Margarin- . 1 *Ctl.*	—	5	—	29	5	6						
Vax-, gula . . . . . 1 »	—	8	—	1	4	—						
hvita och spermaceti 1 »	—	10	—	31	37	—						
alla andra slag . . . . 1 »	—	10	—	2	14	—						
Majs . . . . . 1 T:a	—	36	—	3	—	—						
Metaller: Messing, oarbetad, 1 *Sctl.* st. v.	16	32	—	33	16	—						
Alla andra slag, oarb. 1 »	16	32	—	116	32	—						
Metwurst . . . . . 1 *Ctl.*	—	4	—	1,254	20	—						
Nålar: Sy- och Tambour . . . 1 »	—	8	—	397	28	—						
Knapp- och Hår- . . . 1 »	—	8	—	202	4	—						
Oljor: Bom- . . . . . 1 »	—	—	10	6,616	43	—						
Lin- . . . . . 1 »	—	—	4	471	29	6						
Rof- . . . . . 1 »	—	—	4	597	32	10						
Ost . . . . . 1 *Ltl.*	—	12	—	5,391	42	—						
Paraplyer, af siden . . . . . 1 st.	1	—	—	171	24	—						
Andra slag . . . . 1 st.	—	24	—	6	12	—						
Redskap och Machinerier . 100 R:drs v.	20	—	—	2.722	28	9						
Salmiak . . . . . 1 *Ctl.*	—	1	4	731	14	4						
Salt, kok- . . . . . 1 T:a	—	18	—	96,498	—	—						
Saltsyra . . . . . 1 *Ctl.*	—	—	6	500	33	9						
Silke. färgadt . . . . . 1 »	—	32	—	277	40	—						
Sirap . . . . . 1 »	—	1	—	2,160	8	10						
	—	—	6									
Skomakare-arbeten, Sjöstöflar . . 1 par	—	24	—	—	36	—						
Smör . . . . . 1 *Ltl.*	—	32	—	766	12	—						
Stearin . . . . . 1 *Ctl.*	—	2	—	16	27	—						
Sten: Bryn- och Olje- . . . . . 100 st.	—	24	—	14	4	—						
Strumpor, Bomulls- . . . . . 1 *Ctl.*	—	16	—	533	—	—						
Redgarns- . . . . . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	8	—	2,611	40	—
Andra slag . . . . . 1 »	—	16	—	386	24	—						
Strumpstickor . . . . . 1 »	—	18	—	168	18	—						
Strängar, andra slag än af metall 1 »	—	24	—	130	—	—						
Stål, gjut- . . . . . 100 *Ctl.* st. v.	1	16	—	651	20	6						
garf- . . . . . »	2	—	—	154	21	1						
Stålarbeten . . . . . 1 *Ctl.*	—	12	—	652	12	—						

Varubenämning samt qvantitet för tullberäkningen.	Nedsättning: å qvantiteten för tull-beräkningen.			Nedsättning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.			Förhöjning: å qvantiteten för tull-beräkningen.			Förhöjning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.		
Sågblad . . . . . 1 ℔.	—	3	—	862	27	—						
Såpa . . . . . 1 L℔.	—	18	—	8	21	—						
Talg . . . . . 1 »	—	8	—	25,330	20	—						
Tegel, Eldfast . . . . . 1,000 st.	4	—	—	189	11	6						
Klinker . . . . . »	2	—	—	1,168	19	—						
Mursten . . . . »	3	—	—	55	19	—						
Taksten . . . . . »	6	—	—	122	19	—						
Terpentin . . . . . 1 ℔.	—	—	6	100	42	—						
Tråd, jern- och stål . . . 1 ℔. st. v.	—	1	6	362	40	6						
Bomulls-, nystad . . . . 1 ℔.	—	8	—	2,370	4	—						
Linne-, blekt hvit . . . 1 »	—	24	—	155	12	—						
färgad . . . . . 1 »	—	8	—	492	16	—						
Trävaror: virke, oarbetadt, sågadt eller tillhugget:												
Furu- o. grantim. 100 R:drs v.	10	—	—	8	36	5						
Mahogony, sockerkist 1 kub.-f.	—	12	—	1,058	42	—						
Bandstakar . . . . 100 st.	—	—	3	—	4	10						
Bjelkar och sparrar under 5 tum tjocka . 1 st.	—	1	—	—	38	—						
Bjelkar o. Sparrar, från 5 t. o. m. 8 tum tjocka . . . . 1 st.	—	4	—	12	30	—						
» öfver 8 tum d:o 1 st.	—	12	—	29	12	—						
Bräder af Furu och Gran under 1½ tums tjocklek . . 1 tolft	—	8	—	14	—	—						
	—	4	—									
» t. o. m. 3 tums tjocklek . . 1 »	—	16	—	62	40	—						
» af Ek o. Ask 100 st.	5	—	—	626	16	9						
» af Alm, Bok, Björk etc. . 100 R. v.	5	—	—	56	31	2						
Gevärsstock-ämnen 1 dussin	—	12	—	9	30	—						
Handspakar . . . 1 »	—	12	—	1	12	—						
Läkter . . . . . 1 tolft	—	2	6	—	30	—						
Master, Bogspröt o. Spiror af 40 tums omkrets o. deröfver . . . . 1 st.	2	—	—	11	—	—						
» under 20 tums omkrets . . . 1 »	—	8	—	1	32	—						

Varubenämning samt qvantitet för tullberäkningen	Nedsättning						Förhöjning					
	å qvantiteten för tullberäkningen.			uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.			å qvantiteten för tullberäkningen.			uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.		
Trädvaror: Stäfver: lagg- o. botten- af t. o. m. 34 verktums längd å de förra o. 22 verktums längd å de sednare af ek . 120 st.	—	4	—	—	1	5						
d:o af t. o. m. 42 verktums längd å de förra och 27 å de sednare . . . 120 st.	—	40	—	969	16	—						
d:o derutöfver 120 »	2	24	—	5	5	—						
Tunnband . . . . 100 »	—	—	6	9	47	9						
Ved: Björk . . . . 1 famn	—	24	—	4,217	—	—						
andra slag . . 1 »	—	16	—	89	8	—						
Årträd . . . . . 1 par	—	1	6	1	27	—						
Svarfvarearbeten ej spec., 1 *℔.*	—	12	—	120	24	—						
Tågvirke . . . . . 1 *Ltt.*	—	8	—	695	40	—						
Ull . . . . . 1 *℔.*	—	4	—	25,921	36	—						
Verktyg för slöjderne uti handtverkerierne ej specific. 100 R:dr v.	10	—	—	1,335	43	2						
Vinsten, rå eller renad . . . . 1 *℔.*	—	—	10	848	17	8						
Väfnader: Helsiden alngods												
Flor, Gaze, Tyll, alla slag . . . . . 1 »	2	—	—	1,578	—	—						
Guld- och Silfvertyg, oäkta . . . . . 1 »	1	8	—	2	16	—						
Sammet . . . . . 1 »	1	—	—	789	24	—						
Alla andra slag, ej specificerade . . . . 1 »	2	—	—	956	—	—						
Shawlar, Shawletter o. andra dukar af Gaze eller annan gles väfnad . 1 »	2	—	—	760	—	—						
Halfsiden: alngods												
Felb och Pluche . . 1 »	—	24	—	1,051	—	—						
Andra slag . . . . 1 »	—	24	—	4,818	36	—						
Bomulls-: alngods:												
Hvita:												
Cambrick . . . . . 1 »	—	24	—	4,553	—	—						
Corderoy och Cordet . 1 »	—	8	—	912	24	—						
Dimity, Percale o. Battist . . . . . 1 »	—	4	—	84	16	—						

Varubenämning samt qvantitet för tullberäkningen.	Nedsättning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Nedsättning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.			Förhöjning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Förhöjning: uti årliga tullinkomsten efter medium för åren 1852 och 1853.		
Väfnader: Gaze, Halflinon etc. . 1 *tl.*	—	12	—	6,469	42	—						
Sticktyg eller Piqué o. Tricot . . . . . 1 »	—	12	—	662	—	—						
Alla, ej specificerade, genom väfnadssättet façonerade . . . . . 1 »	—	24	—	1,373	36	—						
Färgade:												
Corderoy, Cordet etc. . 1 »	—	8	—	5,315	36	—						
Dimity etc. . . . . 1 »	—	4	—	16	32	—						
Gaze etc. . . . . 1 »	—	12	—	2,424	36	—						
Bomulls-Alngods:												
Sticktyg 1 *tl.*	—	12	—	313	30	—						
Andra slag, ej specif., façonerade . . . 1 »	—	24	—	452	36	—						
Tryckta eller pressade:												
Corderoj . . . 1 »	—	28	—	2,026	38	—						
Dimity . . . . 1 »	—	16	—	9	40	—						
Gaze . . . . 1 »	—	16	—	3,841	32	—						
Sticktyg . . . 1 »	—	16	—	618	40	—						
Shawlar . . . 1 »	—	16	—	1,070	40	—						
Ylle- filtar och mattor . 1 »	—	8	—	4,990	32	—						
Flaggduk o. quinette 1 »	—	12	—	3	25	6						
Andra slag . . . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	12	—	11,838	6	—
Linne- och hamp-:												
Blaggarn . . . 1 *tl.*	—	4	—	73	32							
Bolstervar . . 1 »	—	5	4	37	—	—						
Buldan . . . . 1 »	—	1	4	—	37	4						
Damast . . . 1 »	—	32	—	489	—	—						
Dräll . . . . 1 »	—	4	—	52	18	—						
Kammarduk . . 1 »	—	32	—	137	24	—						
Linon . . . . 1 »	—	24	—	1	12	—						
Lärft, andra slag 1 »	—	16	—	594	—	—						
Segelduk . . . 1 »	—	1	4	643	15	4						
Andra slag . . 1 »	—	16	—	806	8	—						
Vaxade och lackerade:												
Mattor . . . . 1 *tl.*	—	2	—	158	24	—						
Andra slag . . 1 *tl.*	—	2	—	360	3	—						
Ångmachiner . . . . . 100 R:drs v.	5	—	—	37	—	—						

Varubenämning, samt qvantitet för tullberäkningen.	Nedsättning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Nedsättning: uti årliga tullinkomster efter medium för åren 1852 och 1853.			Förhöjning: å qvantiteten för tullberäkningen.			Förhöjning: uti årliga tullinkomster efter medium för åren 1852 och 1853.		
Ångpannor . . . . . 100 R:drs v.	15	—	—	91	45	7						
Varor, som icke kunna hänföras till någon af de i införselstariffen upptagne bestämmelser: mer och mindre arbetade 100 »	8	16	—	1,433	40	—						
***b)* af Exporten:**												
Bark: Ek- . . . . . 1 T:a	—	16	—	1,491	24	—						
Bly, oarbetadt . . . . . 1 *Stl.*	—	20	—	72	14	—						
Dref . . . . . 1 »	1	—	—	2	—	—						
Hudar, oberedda, torra . . . . 1 *tl.*	—	2	—	355	7	—						
Andra slag . . 1 »	—	1	—	107	34	—						
Hummer . . . . . 1 tjog.	—	4	—	442	34	—						
Jern: Gjutet:												
Bomber och kulor, championerade till visst mått och renfilade, kanoner, stycken, nickhakar och mörsare, stämplade och borrade, samt lavetter . . 1 *Stl.* st. v.	—	4	—	233	44	—						
Hällar af 1½ t:s tjocklek 1 »	1	—	—	76	—	—						
Jernskrot . . . . . 1 »	1	24	—	1,674	—	—						
Kopparskrot . . . . . 1 »	15	—	—	555	—	—						
Metaller, sammansatta: skrot 1 »	15	—	—	930	—	—						
Trädvaror:												
Bräder och plankor af Furu och Gran: under 1½ tum tjocka 1 tolft	—	—	—	—	—	—	—	2	—	17,444	46	—
af 1½ tums tjocklek och deröfver . . 1 »	—	—	—	—	—	—	—	6	—	84.128	3	—
Summa	—	—	—	367,704	12	11	—	—	—	117,490	35	—
Afgår summa förhöjning	—	—	—	117,490	35	—	—	—	—	—	—	—
Återstår summa nedsättning	—	—	—	250.213	25	11	—	—	—	—	—	—

STOCKHOLM, TYPOGRAFISKA FÖRENINGENS BOKTRYCKERI. 1854.

N:o 32.

Ank. till Exp.-Utsk. d. 13 Nov. 1854, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af återremiss utaf Memorialet N:o 30, så vidt det angår Herr Henschens motion i fråga om premier för utförsel af bränvin.

Utskottets uti nämnde Memorial gjorda hemställan, att Herr Henschens motion i omförmälda hänseende icke måtte till någon Rikets Ständers åtgärd föranleda, har Ridderskapet och Adeln, på grund af gjorda anmärkningar, återremitterat. Men enär de öfriga Riks-Stånden godkänt Utskottets hemställan, och den väckta frågan, hvilken icke är af bevillningsnatur, måste anses vara genom tre Stånds sammanstämmande beslut afgjord,

lärer något vidare yttrande i anledning af nämnde återremiss icke erfordras.

Stockholm den 13 November 1854.

N:o 33.

Ank. till Exp.-Utsk. den 13 Nov. 1854, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af Riks-Ståndens skiljaktiga beslut, angående tull-lag-stiftningen för artikeln Bränvin och Sprit.

Enligt Utskottet tillhandakomne Protokolls-utdrag för den 3, 7 och 8 innevarande månad, hafva Riks-Stånden, vid behandling af Utskottets Memorial N:o 30, angående tull-lagstiftningen för artikeln Bränvin och Sprit, stannat i följande skiljaktiga beslut:

Ridderskapet och Adeln samt Preste-Ståndet hafva bibehållit de i nu gällande tulltaxa stadgade förbud emot införsel af vissa slag Bränvin och Sprit, samt bestämt tullafgiften för de till införsel i allmänhet tillåtna slag af denna artikel, af till och med 10 graders styrka, till 40 sk. för kanna, med förhöjning af 1 sk. 6 rst. för hvarje öfverskjutande full grad; äfvensom enahanda afgift blifvit, såsom eventuel tullsats, antagen för de till införsel förbudna slag.

Borgare- och Bonde-Stånden hafva deremot beslutat, att, såsom Utskottet tillstyrkt, nu stadgade införselsförbud skola upphöra; men i fråga om tullsatsen för Bränvin och Sprit, alla slag, har endast Borgare-Ståndet gillat Utskottets förslag, att denna tull måtte bestämmas till 30 sk. kannan, af till och med 10 graders styrka, och för hvarje öfverskjutande full grad ökas med 1 sk. 6 rst.; hvaremot Bonde-Ståndet bestämt införselstullen till 40 sk. kannan, för till och med 10 graders styrka, med 2 sk. förhöjning för hvarje grad derutöfver.

Det af Utskottet föreslagna undantags-stadgande, i afseende å Fransk Sprit för luktvattens-beredningens behof, är af samtlige Riks-Stånden godkändt och inbegripes således icke i följande framställningar.

Då, enligt ofvanstående redogörelse, 2 Stånd stannat emot 2 i fråga om upphäfvande af nu stadgade införselsförbud för vissa slag Bränvin och Sprit,

lärer denna fråga, såsom af ekonomisk natur, hafva förfallit, och förbuden böra i tulltaxan qvarstå.

I fråga åter om den införselstull, som för de i allmänhet tillåtna slagen må bestämmas, får Utskottet, i enlighet med det förfaringssätt, som vid tulltaxe-regleringen i öfrigt varit iakttaget, inbjuda Ridderskapet och Adeln samt Preste- och Bonde-Stånden att, med frånträdande af sina sins emellan skiljaktiga beslut, antaga Utskottets af Borgare-Ståndet gillade förslag. För den händelse, att denna inbjudning icke varder bifallen, torde omröstning i förstärkt Utskott böra anställas öfver följande propositioner:

a) Om kontra-propositionen.

1:o.

Den som, till kontra-proposition i hufvudsakliga voteringen, angående tullen å de till införsel lofgifna slagen Bränvin och Sprit, antager Ridderskapet och Adelns samt Preste-Ståndets beslut, att denna tull skall bestämmas, för till och med 10 graders styrka, till 40 sk. kannan, med förhöjning för hvarje öfverskjutande full grad af 1 sk. 6 rst., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, antages till kontra-proposition Bonde-Ståndets beslut, att, jemte 40 sk. tull för kannan, af till och med 10 graders styrka, stadga en tillökning af 2 sk. för hvarje öfverskjutande grad.

b) I hufvudsaken.

2:o.

Den som, i enlighet med Utskottets, af Borgare-Ståndet gillade förslag, vill, att tullen å de till införsel lofgifna slag Bränvin och Sprit skall

bestämmas till 30 sk. kannan, för till och med 10 graders styrka, med förhöjning för hvarje öfverskjutande full grad af 1 sk. 6 rst., röstar

Ja;

Den det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, antages

(1:sta alternativet) Ridderskapet och Adelns samt Preste-Ståndets beslut.

(2:dra alternativet) Bonde-Ståndets beslut.

Samtlige Ståndens i fråga om tullsatsens belopp skiljaktiga beslut synas dock öfverensstämma deri, att samma införselstull, som för de lofgifna slagen Bränvin och Sprit varder bestämd, jemväl skall såsom eventuel tullafgift antagas för de nu förbudna slagen; hvarför Utskottet ock anser sig böra hemställa,

att den införselstull, som i följd af inbjudning eller genom omröstning i förstärkt Utskott, varder åsatt de till införsel tillåtna slagen Bränvin och Sprit, äfven må anses bestämd såsom eventuel tullafgift för de förbudna.

Af de nu stadgade införsels-förbudens bibehållande lärer, såsom Ridderskapet och Adeln beslutat, böra följa, att den för artikeln Bränvin och Sprit i gällande tulltaxa antagna indelning uti särskilda slag jemväl bibehålles; och torde redaktionen, med lemnadt rum för de ännu oafgjorda tullsatserna, följaktligen böra lyda sålunda:

Bränvin

Bränvin och Sprit:

af Säd, Potatis eller andra jordfrukter:

Tullvärde.			Inf.-tull.
	Genever, Holländsk:		
2 R:dr	af till och med 10 graders styrka . . .	1 kanna	00 sk.
	för hvarje öfverskjutande full grad ökas införselstullen med 0 sk. 0 rst.		
	Alla andra slag, odestilleradt eller destilleradt	—	Förb.
	af Frukt:		
2 R:dr	Conjak, Fransk:		
	af till och med 10 graders styrka . . .	1 kanna	00 sk.
	för hvarje öfverskjutande full grad ökas införselstullen med 0 sk. 0 rst.		
	Andra slag	—	Förb.
2 R:dr	af Socker eller Rumm:		
	af till och med 10 graders styrka . . .	1 kanna	00 sk.
	för hvarje öfverskjutande full grad ökas införselstullen med 0 sk. 0 rst.		
2 R:dr	af Ris, eller Arrack:		
	af till och med 10 graders styrka . . .	1 kanna	00 sk.
	för hvarje öfverskjutande full grad ökas införselstullen med 0 sk. 0 rst.		
2 R:dr	Fransk Sprit, för beredning af luktvatten, införd efter pröfning af behofvet och med särskildt tillstånd af Kommerse-kollegium	1 kanna	16 sk.

Slutligen har Utskottet trott sig böra i sammanhang med förevarande ämne anmäla, att Utskottets i Betänkandet N:o 3 afgifna och i Utlåtandet N:o 15 vidhållna förslag, angående införselstullen å Vin, nu mera blifvit af samtlige Riks-Stånden godkändt.

Stockholm den 13 November 1854.

STOCKHOLM, tryckt hos N. MARCUS, 1854.

N:o 34.

Ank. till Exp.-Utsk. den 14 November 1854, kl. 2 e. m.

Memorial, angående de till den blifvande nya Bevillnings-stadgan hörande formulärer.

I enlighet med Bevillnings-Utskottets i Betänkandet N:o 4, sid. 32, derom gjorda förbehåll, får Utskottet, sedan Rikets Ständer numera fastställt grunderna för den blifvande allmänna bevillningen och bränvinsbrännings-rättighetens utöfvande, härmed afgifna förslag till de ändringar i formulärerna till Bevillnings-stadgan, hvartill Rikets Ständers beslut i nämnde hänseenden föranleda, eller hvilka eljest kunna vara af behofvet påkallade.

Då i 42 § af Bevillnings-förordningen finnes föreskrifvet, att vid mantals- och skattskrifning skall lemnas uppgift på fartyg om fem svåra lästers drägtighet och derutöfver, samt Rikets Ständer, i öfverensstämmelse med Utskottets förslag, i samma § infört det nya stadgande, att egare af fartyg skola vid mantals- och skattskrifning uppgifva den person, som är antagen att föra detsamma, så torde

uti formulärerna N:is 3 och 6 i öfverskriften öfver sista kolumnen efter ordet: "skattskrifnings-distriktet" böra tilläggas orden: *"samt egande fartyg;"* och i första kolumnen efter orden: "utom hus boende personer, nemligen" införas: *"Skepparen å mitt fartyg (Briggen N. N.) N. N."*

I anledning af Rikets Ständers, enligt Stats-Utskottets Memorial, N:o 275, fattade beslut, att backstugusittare med deras hustrur och enkor, samt inhyseshjon skola från och med år 1855 vara befriade från mantalspenningarnes utgörande, får Utskottet föreslå, att

> vid slutet af så väl formuläret N:o 4, som formuläret N:o 5, för dessa personer må införas en kolumn med öfverskrift: *"Från mantalspenningar frie backstugusittare med deras hustrur och enkor, samt inhyseshjon."*

I likhet med hvad som nu eger rum med kurhus-medlen, torde äfven den såkallade folkskole-afgiften böra upptagas i formuläret till debetsedel, hvadan Utskottet hemställer,

> att i formuläret N:o 10, näst framför "kurhus-medel," införes: *"folkskole-afgift."*

Enär bevillningen af gåfvor, testamenten och fideikommisser, äfvensom för theater-representationer och konserter icke utgör föremål för debitering eller taxering, och följaktligen ej heller kan komma att upptagas å de sammandrag, som, enligt Bevillnings-stadgans formulärer, öfver den debiterade och taxerade bevillningen uppgöras, så får Utskottet föreslå, att

> hvad som uti formulärerna N:is 21 och 35 förekommer, angående bevillningen af gåfvor, testamenten och fideikommisser, äfvensom för theater-representationer och konserter må utgå, samt att den i förstnämnde formulär förekommande summa må derefter rättas.

Af de utaf Rikets Ständer beslutade nedsättningar af bevillningsprocenten så väl för embets- och tjenstemäns samt betjentes löner, som för rörelse och näring samt fast egendom blifver en följd, att flera sifferändringar böra ega rum uti formulärerna N:is 11, 12, 13, 18, 20, 28 och 32; i anledning hvaraf Utskottet hemställer,

> att berörde siffer-ändringar må uti formulärerna iakttagas.

Enligt den af Rikets Ständer beslutade förordning, angående vilkoren för bränvins-tillverkning, kommer beskattningen å sådan tillverkning hädanefter icke att grundas på uppgift till mantals- och skattskrif-

ning eller eljest blifva föremål för någon sådan debiterings-åtgärd, som Bevillnings-förordningens formulärer förutsätta, hvadan formulärer för uppgift till begagnande af bränvinsbränings-redskap eller för bränvinsbränings-skattens redovisning icke vidare torde böra Bevillnings-förordningen bifogas; och då jemväl den särskilda bränvinsförsäljnings-afgift, som kan vara bestämd att erläggas utöfver den för värdshusidkare, krögare m. fl. stadgade bevillning, icke, ehvad densamma kommer att tillfalla kommunerna eller inflyta till staten, står i något sammanhang med allmänna bevillningen, får Utskottet, under förutsättning, att Kongl. Maj:t lärer i nåder meddela lämpliga föreskrifter för redovisningen af de för så väl bränvinsbränning, som bränvinsförsäljning, inflytande afgifter, vördsamt föreslå,

att formulärerna N:is 24, 25 och 26 må helt och hållet borttagas, och de efterföljande formulärernas ordnings-nummer derefter rättas, samt att allt hvad uti formulärerna N:is 3, 4, 5, 6, 10 och 15 förekommer, angående bränvinsbränningsredskap, äfvensom bränvinsbränings- och bränvinsminuterings-afgift, må utgå.

Men, som ofvannämnde förordning bestämmer, att bränvinstillverknings- och destillerings-redskap, som icke är till begagnande anmäld, skall uppgifvas vid mantals- och skattskrifning, får Utskottet hemställa,

att i formulärerna N:is 3 och 6 må, i stället för hvad nu der förekommer om uppgift af bränvinsbränings-redskap, införas följande:

Härförutan uppgifves:

"all bränvinstillverknings- och destillerings-redskap, som icke är till begagnande anmäld; och beskrifves redskapen till pannerymd och beskaffenhet, med uppgift på stället, der den finnes."

att i formuläret N:o 4 må, i stället för nuvarande kolumner för uppgifter till bränvinsbränings utöfvande, införas en kolumn af omkring två fingrars bredd med öfverskrift: *"uppgift på bränvinstillverknings- och destillerings-redskap, som icke blifvit till begagnande anmäld,"* — samt att i formuläret N:o 5 må, i stället för nuvarande kolumner för bränvinspan-

nor, införas en kolumn af vanlig bredd med öfverskrift: "*Antal bränvinstillverknings- och destillerings-redskap, som icke blifvit till begagnande anmäld.*"

Med iakttagande af omförmälde rättelser torde formulärerna till nu gällande Bevillnings-stadga

böra i öfrigt bibehållas oförändrade.

Stockholm den 13 November 1854.

STOCKHOLM, TRYCKT HOS N. MARCUS, 1854.

№ 35.

Ank. till Exp.-Usk. d. 30 Nov. 1854, kl. 2 e. m.

Betänkande, med förslag till Bevillnings-summans fördelning.

Rikets Ständer hafva, med bifall till Stats-Utskottets Memorial N:o 371, fastställt summan af den bevillning, som till fyllande af Riksgälds-kontorets behof från och med 1855 till dess nästa Stats-reglering vidtager, skall årligen utgå, till 1,150,000:

Och får Bevillnings-Utskottet alltså nu afgifva förslag till denna Bevillnings-summmas fördelning.

Enligt Riksgälds-kontorets bokslut för åren 1852 och 1853 har den influtna Allmänna bevillningen, med tillägg af den under nämnde år levererade arfs- och testaments-bevillning, uppgått: för 1852 till 1,956,215 R:dr 5 sk. 9 rst. och för år 1853 till 1,964,379 R:dr 8 sk. 1 rst, eller i medeltal för år till 1,960,292:

Men boksluten visa deremot icke huru stort belopp hvar särskild, enligt nu gällande förordning, utgående bevillnings-titel inbragt.

Härom kan man dock lemna för ifrågavarande ändamål tillfyllestgörande upplysning, genom jemförelse emellan General-sammandragen öfver de särskilda taxerade och debiterade bevillnings-titlarne, å ena, samt boksluten öfver det verkligen influtna beloppet af hela allmänna bevillningen, å andra sidan. Denna jemförelse gifver nemligen vid handen, att den influtna bevillningen med ungefärligen 5 procent understiger den taxerade och debiterade.

De af Rikets Ständer uti gällande Bevillnings-stadga förslagsvis beslutade förändringar, som på bevillningens belopp komma att utöfva väsendtligt inflytande, äro nedsättningarne dels till *en tredjedel* af bevillningen å lön och dels till *hälften* af bevillningen å rörelse och näring samt fast egendom. Enligt General-sammandragen för år 1852 utgjorde:

Transport 1,960,292: 1,150,000:

		Transport 1,960,292:	1,150,000:
bevillningen å lön: 227,096 R:dr, hvarå den beslutade nedsättningen alltså skulle uppgå till		151,397:	
bevillningen å rörelse och näring .	561,564:		
d:o *å fast egendom* . . .	863,610:		
d:o *å fiskerier*	2,983:		
	1,428,157:		
hvaraf nedsättningen till hälften utgör . . .		714,078:	
eller tillsammans		865,475:	
Då ifrån detta, enligt taxering och debitering, beräknade belopp afdrages den minskning, som, enligt bokslutet öfver influten bevillning, vid uppbörden uppstår, eller 5 procent, med .		43,274:	
Så uppkommer en verklig minskning af bevillningen med		822,201:	
Härtill bör ytterligare läggas dels hälften af den särskildt i General-sammandragen, på grund af uppbörd, redovisade bevillningen för Theater-representationer och Concerter, 426 R:dr, med		213:	
dels ock den bevillning, som Jern-kontoret hittills erlagt, men nu fått eftergifven		3,000:	
hvilka belopp, tillsammans			825,414:
böra afdragas från ofvanantagne medium af allmänna bevillningen; hvarefter denna bevillning, sådan den blifvit förslagsvis beslutad, skulle komma att uppgå till			1,134,878:

Härvid bör dock anmärkas: att under ofvan upptagne, såsom till hälften nedsatta, bevillning för rörelse och näring, jemväl är inbegripen bevillningen af enskilda banker, som ega sedelutgifningsrätt, och att denna bevillning, hvilken icke finnes särskildt till beloppet uppgifven, blifvit nedsatt med endast $^2/_3$delar; att af de flera i öfrigt uti gällande bevillnings-stadga beslutade förändringar, endast den om befrielse från bevillning för Officerares häst- och fourage-medel (enligt 145 §) kommer att förorsaka någon minskning, då deremot förändringarne angående Aktörer m. fl. samt Kommissionärer (enligt 10 §), Auktionsförrättare på landet (enligt 27 §), Landthandlande (enligt 29 §), Aktiebolag m. fl. (enligt 35 §, 2 mom.), Skeppare (enligt 42 §), Lustställen (enligt 71 §), Handtverkare (enligt 104 §) och Arbetsfolk (enligt 145

§, 2 mom.) böra lända till ökad Stats-inkomst; samt att den nedsättning i bevillnings-procenten, som för rörelse och näring samt fast egendom blifvit medgifven, med sannolikhet kan antagas föranleda till sannare taxerings-uppgifter och strängare pröfning af desamma.

Med afseende så väl härå, som å den alltjemnt iakttagna, af folkmängdens tillväxt och industriens utveckling härflytande tillökning i taxerings-beloppen, anser Utskottet med visshet kunna antagas, att bevillningen, enligt den af Rikets Ständer förslagsvis beslutade bevillnings-stadga, skall komma att uppgå till det erforderliga beloppet . . . 1,150,000:

Vid detta förhållande förefinnes emellertid hvarken behof att höja eller tillgång att nedsätta eller lindra allmänna bevillningen, utöfver hvad Rikets Ständer *förslagsvis* beslutat; hvadan Utskottet vördsamt hemställer,

att alla uti det vid Betänkandet № 4 fogade förslag till Bevillnings-stadga upptagna afgifter, med de dels i Utlåtandet № 21 och Memorialet № 28, samt dels genom omröstning i Förstärkt Stats-Utskott vidtagne förändringar, måtte af Rikets Ständer definitivt fastställas.

Stockholm den 30 November 1854.

På Höglofliga Ridderskapet och Adelns ledamöters vägnar	På Högvördige Preste-Ståndets ledamöters vägnar
A. G. GYLDENSTOLPE.	**ISR. BERGMAN.**
På Välloflige Borgare-Ståndets ledamöters vägnar	På Hedervärda Bonde-Ståndets ledamöters vägnar
J. G. BRODIN.	**J. HOLM.**

A. Gason Bennich.

STOCKHOLM, TRYCKT HOS JOH. BECKMAN, 1854.

Register

öfver Bevillnings-Utskottets afgifna Betänkanden, Utlåtanden och Memorialer under Riksdagen i Stockholm åren 1853—1854.

N:r å Betänkandet, m. m.

A.

Accis, Salu-, af Städerne, Betänkande derom . . . . . 13.
Utlåtande i anledning af återremiss . . . . . 19.

B.

Beräkning af Tullmedlen, Salu-accisen, Postmedlen, m. m. . . . . 31.
Bevillning, Allmän: Om grunderne derför . . . . . 4.
Utlåtande i anledning af återremiss. . . . . 21.
d:o d:o . . . . . 25.
Memorial i anledning af olika beslut . . . . . 28.
d:o angående Bevillnings-stadgans formulärer . . 34.
Betänkande angående Bevillnings-summans fördelning . . 35.

C.

Canzli-betjening, om ytterligare antagande deraf . . . . . 1.

F.

Fattigförsörjning, om afgifter dertill af kapitalister, m. fl. . . . . 7.

H.

Hundkreatur, om beskattning å egandet deraf . . . . . 9.

K.

Kort, Spel-, Betänkande om stämpling och afgiften derå. . . . . 12.
Utlåtande i anledning af återremiss . . . . . 18.

N:r å Betänkandet, m. m.

Kurhus-afgiften, om dess fortfarande . . . . . 11.

P.

Pensions-anstalt för ålderstigne behöfvande, Betänkande derom . 5.
Post-bevillningen, Betänkande derom . . . . . 14.
Utlåtande i anledning af återremiss . . . . . 20.
Memorial i anledning af olika beslut . . . . . 27.
d:o i anledning af återremiss . . . . . 29.

S.

Stämmo-böter, om fördelning deraf . . . . . 6.
Stämplade Pappers-afgiften, Betänkande derom. . . . . 10.
Utlåtande i anledning af återremiss . . . . . 17.
Memorial i anledning af olika beslut . . . . . 23.

T.

Tolag, om befrielse derifrån för Bräder och Plankor . . . . . 26.
Tull-bevillningen, Betänkande derom . . . . . 3.
Utlåtande i anledning af återremiss . . . . . 15.
Memorial i anledning af olika beslut . . . . . 16.
d:o rörande några oafgjorda frågor . . . 22.
d:o angående tull-lagstiftningen för Bränvin och Sprit . . . . . 30.
Memorial i anledning af återremiss af Memorialet N:o 30 . . . . . 32.
Memorial i anledning af skiljaktiga beslut, angående tullen å Bränvin och Sprit . . . . . 33.
Tullstämplings-afgift till Städerne, om nedsättning eller upphäfvande deraf . . . . . 2.
Tullvärden, angående bestämmandet deraf för åtskilliga artiklar . . 24.

U.

Uppfostrings-inrättningar för vanartiga barn, om afgifter dertill . 8.

STOCKHOLM, I. d. Schultze's Boktryckeri, 1854.